

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

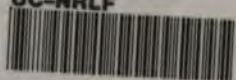
- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

h
1888
v.2

UC-NRLF

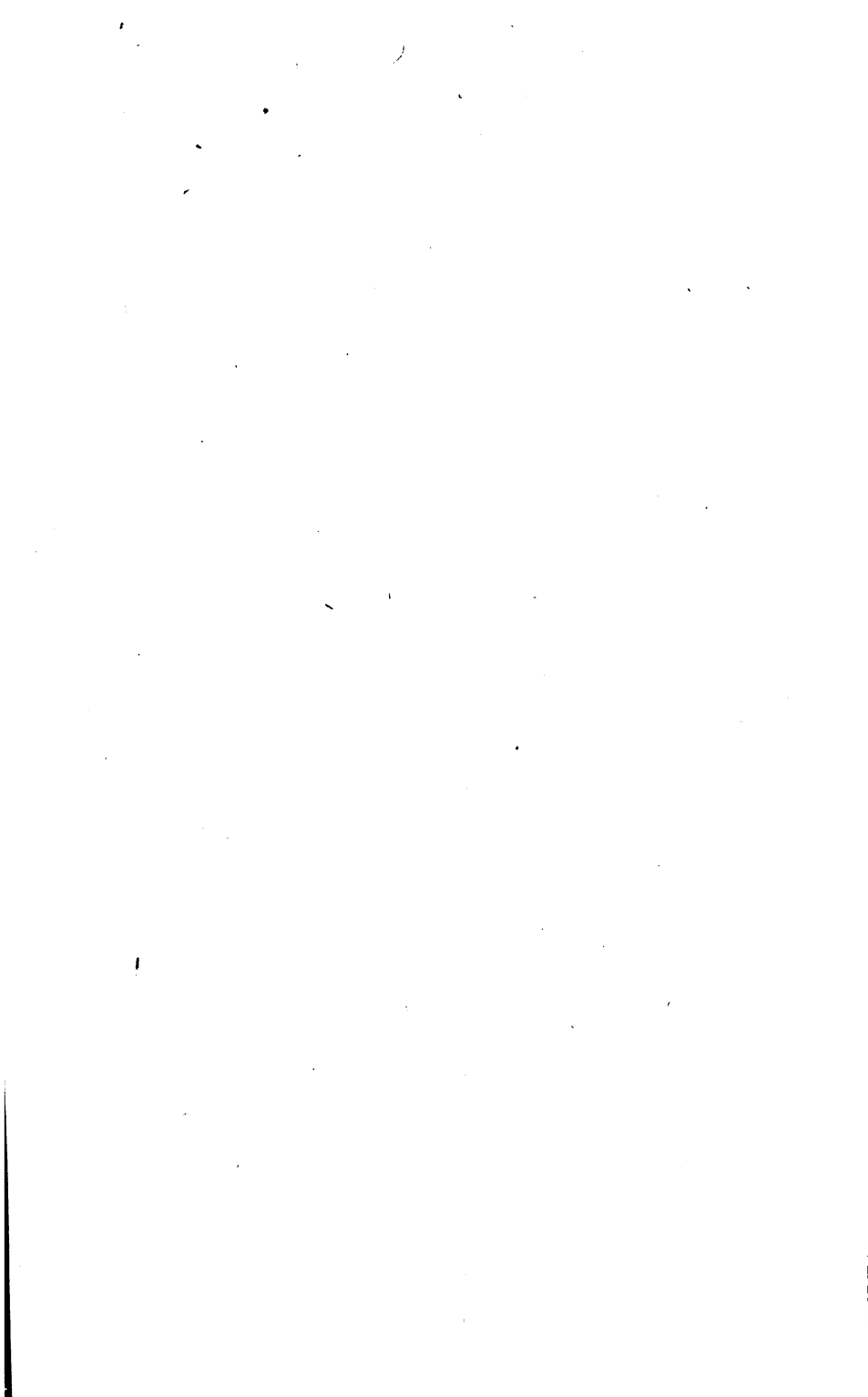

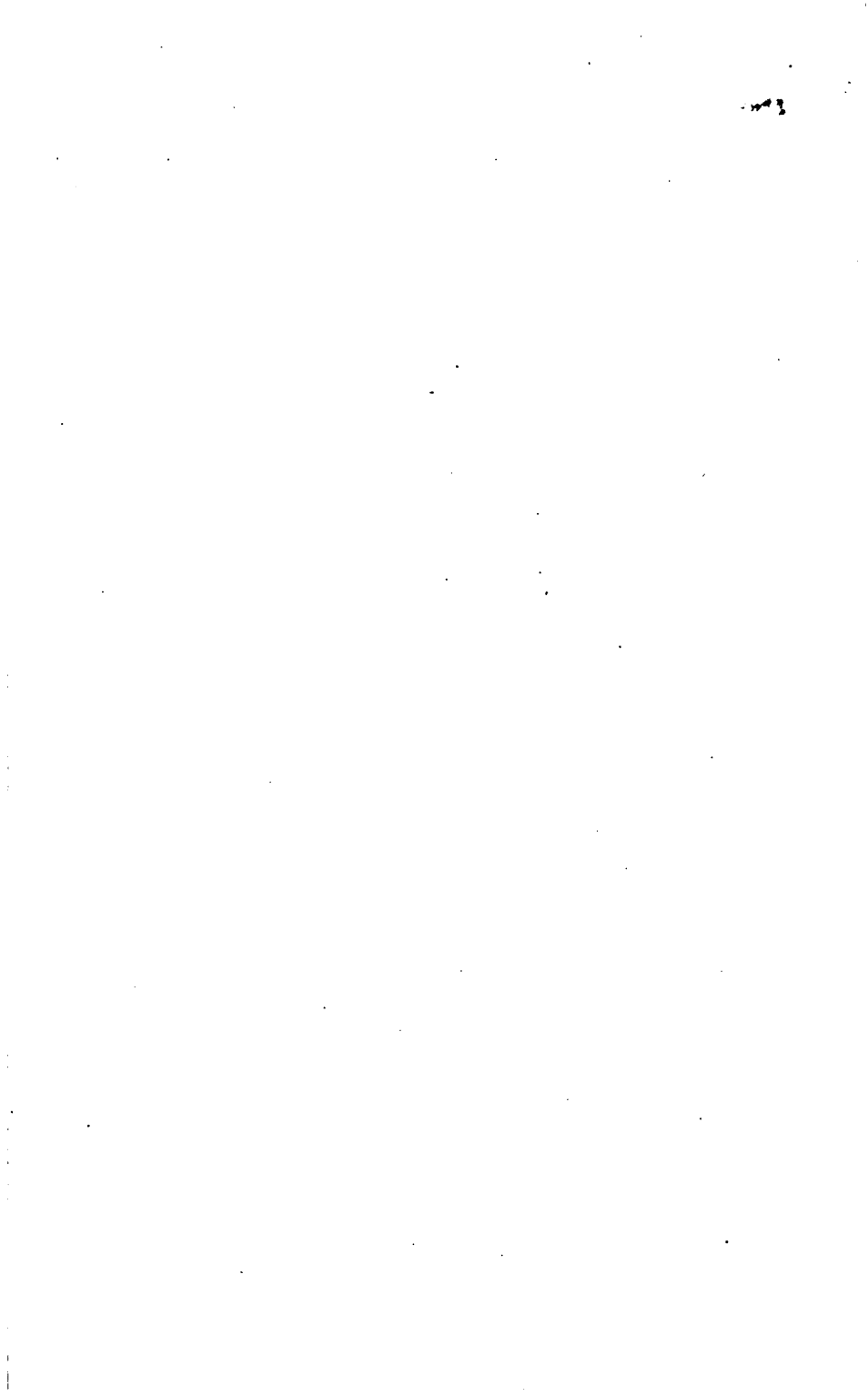
\$B 64 802

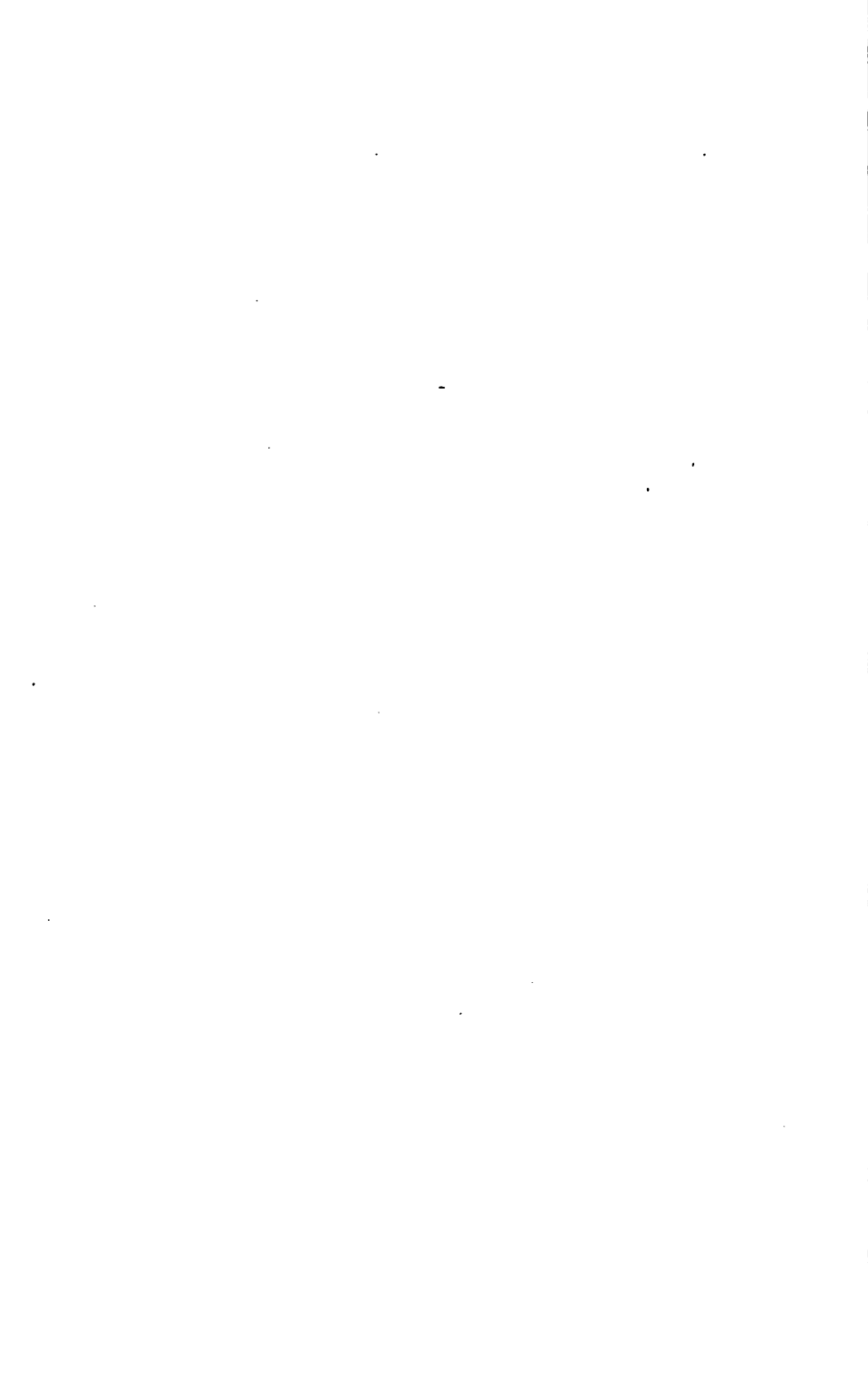
54708

7513
h
1888
v.2

XENOPHONS

HELLENIKA.

FÜR DEN SCHULGEBRAUCH

ERKLÄRT

VON

PROF. DR. **RICH. GROSSER**,

GYMNASIALDIREKTOR IN WITTSTOCK.

II. BÄNDCHEN.

BUCH III UND IV.

ZWEITE AUFLAGE, BESORGT

VON

DR. **ERNST ZIEGELER**.

GOTHA.

FRIEDRICH ANDREAS PERTHES.

1899.

70 .viii
ABSTRACT

VORWORT

zur zweiten Auflage.

Die neue Auflage ist im Kommentare vielfach geändert worden. Insbesondere habe ich mit dem Grundsatz Grossers gebrochen, schwierigere syntaktische Regeln, die dem Schüler sonst nur durch mündliche Übung verständlich gemacht zu werden pflegen, schon für die häusliche Vorbereitung mitzuteilen. Auch sonst ist viel überflüssige Gelehrsamkeit ausgeschieden und durch erleichternde Anmerkungen ersetzt worden. Ich hoffe, daß der Kommentar dadurch seinem Zwecke, nicht ein Lehrer-, sondern ein Schülerkommentar zu sein, erheblich näher gekommen ist. Die Einleitung handelt nicht nochmals von Xenophons Persönlichkeit, die der Schüler ja von der Anabasis her kennt, sondern beschränkt sich darauf, mit wenigen Worten in den Zusammenhang einzuführen. Am Texte sind im Anschlusse an Keller folgende Änderungen vorgenommen:

- III**, 1, 6 Γάμβριον καὶ Παλαιγάμβριον, 9 Τισσαφέρην, 18 ἀθυμοτέρους κατὰ τὴν προσβολήν, 21 τοῦ Μειδίου, 23 περὶ αὐτόν.
- 2, 4 ἀπεχώρησαν gestrichen, 5 ἔκαον, 6 καὶ ἐπιστεῖλαι (statt καὶ συγκαλέσαντας), 9 ἔπεμψεν, ib. φιλίας gestrichen, 10 μέτρον, 12 συγχωρήσειν gestrichen, 18 τὸν vor Δερκυλίδαν gestrichen, 20 εἶπαν, 27 τὴν πόλιν vor δι' αὐτῶν hinzugefügt.

III, 3, 2 τοῦ θαλάμου, 5 ὅσοι δὲ, 8 ἐδόκει.

4, 5 ἐμέ . . . ἀδόλως eingeschoben, 9 ἔφη hinter ἴσως gestrichen, 10 ἱππέας, 12 hinter πορεία ἀπαν-
τώσας . . . τὰς aufgenommen, 20 ἱππέας, ib.
Μύγδωνα, 22 ὁ vor Ἀγγσίλαος gestrichen, 25 τὰ
ἑαυτοῦ.

5, 14 ἐρρωμενεστέρως ὑμῖν συμμαχεῖν ἡμᾶς umgestellt.

IV, 1, 3 ἀνεβεβήκει, 13 δ' εὐθύς, 15 παρέρρει, 17 ἱπ-
πέας, 33 ὑμεῖς δὲ, 35 τὰ σαυτοῦ, 38 ἐκ τῆς
σῆς χώρας.

2, 1 ἐν τούτοις, 11 γίνωνται, ib. τὰς πόλεις πλείους,
13 ἐξήεσαν τὴν ἀμφιάλον, 20 θεσπιᾶς.

3, 2 κάλλιστα, 10 οἱ Λακεδαιμόνιοι, 13 νικῶν δὲ.

4, 1 καὶ πολλούς, 2 πλείους, 3 τὸν δὲ καθήμενον ge-
strichen, 5 ἀδελφαί, 6 τοὺς ἐν δυνάμει ὄντας τυ-
ραννεύοντας, ib. ἀνеспάσθαι, 8 ὄντες ἐτύχχανον,
9 Ἰφικράτη, 10 τὰ σίγμα τὰ ἐπὶ, ib. τὰ σίγμα,
17 ἐπ' ἐκδραμόντας πελταστάς, ib. τῶν vor Κοριν-
θίων gestrichen.

5, 1 τῆς vor Κορίνθου gestrichen, ib. Κεγχρεῖας, 3 προ-
δοῖτο, 4 ἀνεβεβήκεσαν, ib. καόμενος, 11 ἔταξε,
12 σταδίου, 13 ἄστεως, 15 Ἰφικράτη, 16 πλείους,
19 παραπλέοντες εἰς Λέχαιον.

6, 4 τοὺς Ἀχαιοὺς συμμάχους.

7, 5 καὶ οὕτω.

8, 1 ἐντειχίσαιεν, 5 πλέον, ib. ἄλλα δὲ χωρία, 9 ἔσει,
11 ἤρχεν, 15 ὥς Ἄργος vor ἔχειν gestrichen,
18 δισχεύων, 19 καὶ πλείους, 22 καὶ δὲ πλέον
vor διπλασίαις gestrichen, 23 ἐπὶ hinter ναῦς
eingeschoben, 26 Ἀμύδοκον, 28 κατεπεφεύγεσαν,
35 καὶ vor Ἀναξίβιον gestrichen, 39 ἄστεως.

Die Ausgabe bietet den unverkürzten Text; sollte eine Beschränkung der Lektüre erforderlich sein, so würde ich mit Grosser folgende Auswahl empfehlen:

Buch III, Kap. 1 §§ 1—28: Thibron und Derkylidas in Asien.

„ 2 §§ 21—31: Kämpfe in Elis.

„ 3 §§ 4—11: Thronstreit. Verschwörung Kinadons.

„ 4 §§ 1—15: Agesilaos' erster Feldzug.

„ 5 §§ 1—7: Ausbruch des böotisch-korinthischen Krieges.

§§ 8—15: Energische Rede der Thebaner in Athen.

Buch IV, Kap. 1 §§ 3—15: Agesilaos als Freiwerber.

§§ 29—41: Zusammenkunft des Agesilaos mit Pharnabazos und dessen Sohne.

„ 2 §§ 1—8: Agesilaos' Rückkehr nach Griechenland.

§§ 9—15: Beratungen in Korinth. Rede § 11. 12.

„ 3 §§ 10—21: Seeschlacht bei Knidos und Landschlacht bei Koronea.

„ 4 §§ 1—13: Mordscenen in Korinth und Verrat. Kampf zwischen den Mauern.

„ 5 §§ 1—18: Agesilaos im Peiraion. Vernichtung der spartanischen Mora durch Iphikrates.

„ 6 §§ 1—11: Feldzug des Agesilaos nach Akarnanien. Rede § 1. 2.

„ 7 §§ 2—7: Feldzug des Agesipolis gegen Argos.

Buch IV, Kap. 8 §§ 3—7: Kampf um Abydos. Rede des Derkylidas § 4. 5.

§§ 7—11: Angriff auf Lakonien. Wiederaufbau der Mauern Athens durch Konon.

§§ 12—15: Erste Friedensvermittlung des Antalkidas. Rede § 14.

§§ 25—30: Tod des Thrasybulos.

§§ 31—39: Tod des Anaxibios in Abydos.

Bremen, im Mai 1898.

Dr. E. Ziegeler.

EINLEITUNG.

Xenophons griechische Geschichte, *Ἑλληνικά* betitelt, erzählt in sieben Büchern die Ereignisse der Jahre 411 bis 362 v. Chr. Dieser kurze Zeitraum ist von folgenschwerer Bedeutung für die staatliche Gestaltung der Griechenwelt. Nach hartem Kampfe erliegt Athen durch eigene Schuld dem fester gefügten peloponnesischen Bunde; aber Sparta muß die endlich erkämpfte Vorherrschaft bald an Theben abtreten, das unter der Leitung hervorragender Staatsmänner und Krieger eine kurze Blüte erlebt. Mit dem Tode des Epaminondas in der Schlacht bei Mantinea tritt ein Zustand allgemeiner Erschöpfung ein. Xenophon hatte alle diese Ereignisse miterlebt, in einige auch handelnd eingegriffen; dazu kannte er die meisten leitenden Männer persönlich. So war er befähigt, ein Werk zu schaffen, das zu den wichtigsten Quellen für diesen Zeitraum der griechischen Geschichte gehört, wenngleich ihn seine Vorliebe für Sparta nicht immer gerecht urteilen läßt. Die beiden ersten Bücher umfassen die Jahre 411 bis 403 und erzählen nicht nur den Ausgang des peloponnesischen Krieges, sondern auch den Verlauf der staatlichen Umwälzung, die sich an den Namen der Dreißig knüpft. Diese Männer beseitigten für kurze Zeit die bürgerliche Verfassung Athens, wurden dann aber durch Thrasybul und seine Genossen wieder gestürzt. Im dritten und vierten Buche steht Sparta im Mittelpunkte der Darstellung, und zwar führt uns Xenophon zunächst nach Kleinasien, wo Sparta in mannigfache Kämpfe mit Persien geriet.

DRITTES BUCH.

- 1 Ἡ μὲν δὴ Ἀθήνησι στάσις οὕτως ἐτελεύτησεν. ἐκ δὲ τούτου *
πέμπας Κύρος ἀγγέλους εἰς Λακεδαιμόνα ἡξίου, οἷόσπερ αὐτὸς
Λακεδαιμονίοις ἦν ἐν τῷ πρὸς Ἀθηναίους πολέμῳ, τοιοῦτους καὶ
Λακεδαιμονίους αὐτῷ γίνεσθαι. οἱ δ' ἔφοροι δίκαια νομίσαντες
λέγειν αὐτὸν Σαμίῳ τῷ τότε ναύαρχῳ ἐπέστειλαν ὑπηρετεῖν Κύρῳ,
εἴ τι δέοιτο. καὶ κεῖνος μέντοι προθύμως, ὅπερ ἐδεήθη ὁ Κύρος,
ἔπραξεν· ἔχων γὰρ τὸ ἑαυτοῦ ναυτικὸν σὺν τῷ Κύρου περιέπλευσεν
εἰς Κιλικίαν, καὶ ἐποίησε τὸν τῆς Κιλικίας ἄρχοντα Σύννεσιν μὴ
δύνασθαι κατὰ γῆν ἐναντιοῦσθαι Κύρῳ πορευομένῳ ἐπὶ βασιλέα.
2 ὥς μὲν οὖν Κύρος στρατεύμα' τε συνέλεξε καὶ τοῦτ' ἔχων ἀνέβη
ἐπὶ τὸν ἀδελφόν, καὶ ὥς ἡ μάχη ἐγένετο, καὶ ὥς ἀπέθανε, καὶ ὥς
ἐκ τούτου ἀπεσώθησαν οἱ Ἕλληνες ἐπὶ θάλατταν, Θεμιστογένει τῷ
Συρακοσίῳ γέγραπται.
3 Ἐπεὶ μέντοι Τισσαφέρνης, πολλοῦ ἄξιος βασιλεῖ δόξας γεγε-
νησθαι ἐν τῷ πρὸς τὸν ἀδελφὸν πολέμῳ, σατράπης κατεπέμφθη†

Kap. 1. § 1/2: Zug des Kyros gegen Artaxerxes (401/400 v. Chr.). — § 3/7: Beginn der Kämpfe Spartas gegen Persien. Thibron in Ionien (400/399). — § 8/10: Derkyllidas übernimmt das Heer. Vertrag mit Tissaphernes (399). — § 10/28: Derkyllidas und Meidias (399).

1. *στάσις*] Die Parteikämpfe zwischen den Dreißig und den Anhängern Thrasybuls. — *Κύρος*] Der aus der Anabasis bekannte Sohn des Dareios. — *ἡξίου*] Was er beanspruchte, wird durch den nachfolgenden Acc. c. Inf.

angegeben. — *οἷόσπερ*] Kyros hatte die Lakedämonier gegen Athen eifrig unterstützt. — *ἦν*] „gewesen wäre“, Or. obliqua. — *γίνεσθαι*] „sich zeigen“. — *Σαμίῳ*] Name des damaligen spartanischen Admirals (*ναύαρχος*). — *περιέπλευσεν*] von Ionien aus um Kleinasien.

2. *Θεμιστογένει*] = ὑπὸ Θεμιστογένους. Unter dem Namen Themistogenes gab Xenophon seine Anabasis heraus.

3. *δόξας*] übersetze „anscheinend“; dann wird *ἄξιος γεγενῆσθαι* „sich ver-

ὦν τε αὐτὸς πρόσθεν ἦρχε καὶ ὦν Κύρος, εὐθὺς ἡξίου τὰς Ἴωνικὰς πόλεις ἀπάσας ἑαυτῷ ὑπηκόους εἶναι. αἱ δὲ ἅμα μὲν ἐλεύθεραι βουλόμεναι εἶναι, ἅμα δὲ φοβούμεναι τὸν Τισσαφέρην, ὅτι Κύρον, ὅτ' ἔζη, ἀντ' ἐκείνου ἡρημέναι ἦσαν, εἰς μὲν τὰς πόλεις οὐκ ἐδέχοντο αὐτόν, εἰς Λακεδαιμόνα δὲ ἔπεμπον πρέσβεις καὶ ἡξίου, ἐπεὶ πάσης τῆς Ἑλλάδος προστάται εἰσίν, ἐπιμεληθῆναι καὶ σφῶν τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ Ἑλλήνων, ὅπως ἢ τε χώρα μὴ δημοῖτο αὐτῶν καὶ αὐτοὶ ἐλεύθεροι εἶεν. οἱ οὖν Λακεδαιμόνιοι πέμπουσιν αὐτοῖς Θίβρωνα ἀρμοστήν, δόντες στρατιώτας τῶν μὲν νεοδαμῶδων εἰς χιλίους, τῶν δὲ ἄλλων Πελοποννησίων εἰς τετρακισχιλίους. ἤτήσατο δ' ὁ Θίβρων καὶ παρ' Ἀθηναίων τριακοσίους ἵππείας εἰπάν, ὅτι αὐτὸς μισθὸν παρέξει. οἱ δ' ἔπεμψαν τῶν ἐπὶ τῶν τριάκοντα ἵππευσάντων, νομίζοντες κέρδος τῷ δήμῳ, εἰ ἀποδημοῖεν καὶ ἐναπόλουντο. ἐπεὶ δ' εἰς τὴν Ἀσίαν ἀφίκοντο, συνήγαγε στρατιώτας καὶ ἐκ τῶν ἐν τῇ ἡπείρῳ Ἑλληνίδων πόλεων· πᾶσαι γὰρ τότε αἱ πόλεις ἐπειθόντο, ὅτι Λακεδαιμόνιος ἀνὴρ ἐπιτάττοι. καὶ σὺν μὲν ταύτῃ τῇ στρατιᾷ ὄρων Θίβρων τὸ ἵππικόν εἰς τὸ πεδίον οὐ κατέβαινεν, ἡγάπα δέ, εἰ, ὅπου τυγχάνοι ὦν, δύναίτο ταύτην τὴν χώραν ἀδῆναι διαφυλάττειν. ἐπεὶ δὲ σωθέντες οἱ ἀναβάντες μετὰ Κύρου συνέμιξαν αὐτῷ, ἐκ τούτου ἤδη καὶ ἐν τοῖς πεδίοις ἀντετάττετο τῷ Τισσαφέρνῃ, καὶ πόλεις Πέργαμον μὲν ἐκοῦσαν προσέλαβε καὶ Τευθρανίαν καὶ Ἀλίσαρναν, ὧν Εὐρυσθένης τε καὶ Προκλῆς ἦρχον οἱ ἀπὸ Λημαράτου τοῦ Λακεδαιμονίου· ἐκείνῳ δ'

dient machen“ Verb. finitum. — ὦν] sind die Bewohner von Ionien und Lydien. — ἦρχε] Im Deutschen Plusquampf. — ἡξίου] wie § 1. — ἡρημέναι ἦσαν] = ἡρηντο, „vorgezogen hatten“. — προστάται εἰσίν] näml. die Lakedämonier. Im Deutschen Konjunktiv.

4. ἀρμοστήν] Harmosten sind spartanische Vögte. — νεοδαμῶδων] „Neubürger“, d. h. freigelassene Heloten. — παρέξει] Im Deutschen Konjunktiv. — τῶν ἵππευσάντων] „von denen, welche...“; partitiver Genitiv. — ἐπὶ] „zur Zeit der Herrschaft...“. — ἐναπόλουντο] Trenne ἐν-απ-όλουντο.

5. συνήγαγε] Thibron. — ἐπιτάττοι ... τυγχάνοι] Opt. der wiederholten Handlung. — ὄρων τὸ ἵππικόν] „in Anbetracht der Reiterei“, der eigenen schwachen und starken persischen. — ἡγάπα] ἡγαπάω heisst auch „ich bin zufrieden damit“. — ὅπου] entspricht ταύτην τὴν χώραν, welches im Deutschen vorauszunehmen ist.

6. ἀναβάντες] Etwa 5000 waren glücklich zurückgekehrt. — ἤδη] „sofort“. — Πέργαμος ... Τευθρανία ... Ἀλίσαρνα] Städte in Mysien. — οἱ ἀπὸ Λημαράτου] sind die Nachkommen des einst aus Sparta vertriebenen Königs Demaratos, der Xerxes auf

αὕτη ἡ χώρα δῶρον ἐκ βασιλέως ἐδόθη ἀντὶ τῆς ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα συστρατείας· προσεχώρησαν δ' αὐτῷ καὶ Γοργίων καὶ Γογγύλος, ἀδελφοὶ ὄντες, ἔχοντες ὁ μὲν Γάμβριον καὶ Παλαιγάμβριον, ὁ δὲ Μύριαν καὶ Γρύνειον· δῶρον δὲ καὶ αὐταὶ αἱ πόλεις ἦσαν παρὰ τῇ βασιλείᾳ Γογγύλῳ, ὅτι μόνος Ἑρετριέων μηδίσας ἔφυγεν. ἦν δὲ δὲ ἀσθενεῖς οὖσας καὶ κατὰ κράτος ὁ Θίβρων ἐλάμβανε· Λάρισάν γε μὴν τὴν Αἰγυπτίαν καλουμένην, ἐπεὶ οὐκ ἐπεΐθετο, περὶ στρατοπέδουσάμενος ἐπολιόρκει. ἐπεὶ δὲ ἄλλως οὐκ ἐδύνατο ἐλεῖν, φρεατίαν τεμόμενος ὑπόνομον ὤρυττεν, ὡς ἀφαιρησόμενος τὸ ὕδωρ αὐτῶν. ὡς δ' ἐκ τοῦ τείχους ἐκθέοντες πολλὰκις ἐνέβαλλον εἰς τὸ ὄρυγμα καὶ ξύλα καὶ λίθους, ποιησάμενος αὐτὸν χελώνην ξυλίνην ἐπέστησεν ἐπὶ τῇ φρεατίᾳ. καὶ ταύτην μέντοι ἐκδραμόντες οἱ Λαρισαῖοι νύκτωρ κατέκασαν. δοκοῦντος δ' αὐτοῦ οὐδὲν ποιεῖν, πέμπουσιν οἱ ἑφοροὶ ἀπολιπόντα Λάρισαν στρατεύεσθαι ἐπὶ Καρίαν.

8 Ἐν Ἐφέσῳ δὲ ἤδη ὄντος αὐτοῦ, ὡς ἐπὶ Καρίαν πορευομένου, Δερκυλίδας ἄρξων ἀφίκετο ἐπὶ τὸ στράτευμα, ἀνὴρ δοκῶν εἶναι μάλα μηχανητικός· καὶ ἐπεκαλεῖτο δὲ Σίσυφος. ὁ μὲν οὖν Θίβρων ἀπῆλθεν οἷαδε καὶ ζημιωθείς ἔφυγε· κατηγοροῦν γὰρ αὐτοῦ οἱ σύμμαχοι, ὡς ἐφείη ἀρπάζειν τῷ στρατεύματι τοὺς φίλους. ὁ δὲ

seinem Zuge gegen Hellas begleitet hatte. — ἐκ βασιλέως] = ὑπὸ β. — Γάμβριον ... Παλαιγάμβριον] gleichfalls in Mysien; südlicher liegen Γρύνειον und Μύρινα. — ἔφυγεν] Den Grund, weshalb er in die Verbannung gegangen war, giebt μηδίσας an. — Ἑρετριέων] Eretria im Westen der Insel Euböa.

7. ἦν αἵς] „manche“. — Λάρισα] unweit des Hermosflusses. — ἐπεΐθετο] Subjekt ist Λάρισα. — φρεατίαν] Von dem Wasserbassin (φρεατία, ὄρυγμα) lief ein unterirdischer Stollen (ὑπόνομος) nach der Stadtmauer zu; mittelst dieses Stollens sollte das Wasser der Stadt in das Bassin abgeleitet werden. Das Ganze scheint wenig praktisch gewesen zu sein. — χελώνην]

= testudo bei Cäsar. — δοκοῦντος] übersetze wie δοῦξας § 3. — αὐτοῦ] Thibron. — οὐδὲν ποιεῖν] Auch wir sagen „er konnte nichts machen“ für „nichts ausrichten“. — πέμπουσι] enthält, wie mittlere ut bei Cäsar, zugleich den Begriff des Befehlens. — ἀπολιπόντα ... στρατεύεσθαι] = ἀπολιπεῖν καὶ στρατεύεσθαι.

8. ὡς ... πορευομένου] fast = ὡς ... πορευομένου. — ἄρξων] „um den Oberbefehl zu übernehmen“. — δοκῶν] „der in dem Rufe stand“. — Σίσυφος] „Schlaukopf“, ein redupliziertes σοφός. — ζημιωθείς] Er war gerichtlich verurteilt worden. — ἔφυγε] wie § 6. — ὡς ἐφείη] „dafs er ... gestattet hätte“. — ἀρπάζειν] = διαρπάζειν.

Λερκυλίδας ἐπεὶ παρέλαβε τὸ στράτευμα, γνοὺς ἐπόπτους ὄντας ἀλλήλοις τὸν Τισσαφέρην καὶ τὸν Φαρναβάζον, κοινολογησάμενος τῷ Τισσαφέρει ἀπήγαγεν εἰς τὴν Φαρναβάζου χώραν τὸ στράτευμα, ἐλόμενος θατέρῳ μᾶλλον ἢ ἄμα ἀμφοτέροις πολεμεῖν. ἦν δὲ καὶ πρόσθεν ὁ Λερκυλίδας πολέμιος τῷ Φαρναβάζῳ· ἀρμοστής γὰρ γενόμενος ἐν Ἀβύδῳ ἐπὶ Ἀνσάνδρῳ ναυαρχοῦντος, διαβληθεὶς ὑπὸ Φαρναβάζου, ἐστάθη τὴν ἀσπίδα ἔχων, ὃ δοκεῖ κηλὶς εἶναι τοῖς σπουδαίοις Λακεδαιμονίων· ἀταξίας γὰρ ζημιώμα ἐστι. καὶ διὰ ταῦτα δὴ πολὺ ἥδιον ἐπὶ τὸν Φαρναβάζον ἦει. καὶ εὐθὺς 10 μὲν τοσοῦτω διέφερεν εἰς τὸ ἄρχειν τοῦ Θίβρωνος, ὥστε παρήγαγε τὸ στράτευμα διὰ τῆς φιλίας χώρας μέχρι τῆς Φαρναβάζου Αἰολίδος οὐδὲν βλάβας τοὺς συμμαχοὺς.

Ἡ δὲ Αἰολίς αὕτη ἦν μὲν Φαρναβάζου, ἐσατράπευε δ' αὐτῷ ταύτης τῆς χώρας, ἕως μὲν ἔζη, Ζήνιος Δαρδανεύς· ἐπειδὴ δὲ ἐκεῖνος νόσῳ ἀπέθανε, παρασκευαζομένου τοῦ Φαρναβάζου ἄλλῳ δοῦναι τὴν σατραπείαν, Μανία ἢ τοῦ Ζήνιος γυνή, Δαρδανίς καὶ αὐτῇ, ἀναξείξασα στόλον καὶ δῶρα λαβοῦσα, ὥστε καὶ αὐτῷ Φαρναβάζῳ δοῦναι καὶ παλλακίσιν αὐτοῦ χαρίσασθαι καὶ τοῖς δυναμένοις μάλιστα παρὰ Φαρναβάζῳ, ἐπορεύετο. ἐλθοῦσα δ' εἰς λό- 11 γους εἶπεν· ὦ Φαρναβάζε, ὃ ἀνὴρ σοι ὃ ἐμὸς καὶ τᾶλλα φίλος ἦν καὶ τοὺς φόρους ἀπεδίδου, ὥστε σὺ ἐπαινῶν αὐτὸν ἐτίμας. ἦν οὖν ἐγὼ σοι μηδὲν χεῖρον ἐκείνου ἐπηρετῶ, τί σε δεῖ ἄλλον σατράπην καθιστάναι; ἦν δὲ τί σοι μὴ ἀρέσκω, ἐπὶ σοὶ δήπου ἔσται

9. κοινολογησάμενος] „im Einverständnis“, was bei der fast unabhängigen Stellung der persischen Satrapen nicht auffallend ist. — ἐλόμενος ... μᾶλλον] „denn er wollte lieber ...“. — θατέρῳ] = τῷ ἐτέρῳ. — Ἀβιδος] an der asiatischen Küste des Hellesponts. — ἐπὶ] wie § 4. — ἐστάθη] Er war von Lysander verurteilt worden, wie ein gemeiner Soldat mit dem Schilde Posten zu stehen.

10. εἰς τὸ ἄρχειν] „inbezug auf das Kommando“. — τοῦ Θίβρωνος] nicht von ἄρχειν, sondern von διέφερεν abhängig. — οὐδὲν βλάβας] „ohne ...

zu ...“. — αὐτῷ] bezieht sich auf Pharnabazos, dessen Unterstatthalter Zenis war. — Δαρδανεύς] aus Dardanos am Hellespont. — Ζήνιος] ionischer Genitiv, wie in der Anabasis Συεννέσιος. — στόλον] Mania machte sich also mit großem Gefolge auf. — ὥστε] bezeichnet hier eine beabsichtigte Folge, „um ... zu“. — τοῖς δυναμένοις μάλιστα] Vgl. plurimum posse.

11. ἐλθοῦσα εἰς λόγους] „als sie Audienz bekam“. — τι] vor σοι „in etwas“. — ἐπὶ σοὶ] Was „bei mir“ ist, ist „in meiner Hand“. —

- δσα λέγοιεν οἱ πρόσθεν, καὶ αὐτῷ δοκοῦντα λέγοιεν. ὁ οὖν Δερ-
κυλίδας εὐθὺς ὥσπερ ἔτυχε κεκαλλιεργηκώς ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἀνα-
λαβὼν τὰ ὅπλα ἡγεῖτο πρὸς τὰς πύλας· οἱ δ' ἀναπετάσαντες ἐδέ-
ξαντο. καταστήσας δὲ καὶ ἐνταῦθα φρουροὺς εὐθὺς ἦει ἐπὶ τὴν
20 Σκηψιν καὶ τὴν Γέργιθα. ὁ δὲ Μειδίας προσδοκῶν μὲν τὸν Φαρνά-
βαζον, ὁκνῶν δ' ἤδη τοὺς πολίτας, πέμψας πρὸς τὸν Δερκυλίδαν
εἶπεν, ὅτι ἔλθοι ἂν εἰς λόγους, εἰ ὁμήρους λάβοι. ὁ δὲ πέμψας
αὐτῷ ἀπὸ πόλεως ἐκάστης τῶν συμμάχων ἓνα ἐκέλευσε λαβεῖν τοί-
των ὁπόσους τε καὶ ὁποίους βούλοιτο. ὁ δὲ λαβὼν δέκα ἐξηλθε
καὶ συμμίξας τῷ Δερκυλίδᾳ ἡρώτα, ἐπὶ τίσιν ἂν σύμμαχος γένοιτο.
ὁ δ' ἀπεκρίνατο, ἐφ' ᾧτε τοὺς πολίτας ἐλευθέρους τε καὶ αὐτονό-
21 μους ἔαν. καὶ ἅμα ταῦτα λέγων ἦει πρὸς τὴν Σκηψιν. γνούς δὲ
ὁ Μειδίας, ὅτι οὐκ ἂν δύναίτο κωλύειν βίᾳ τῶν πολιτῶν, εἶασεν
αὐτὸν εἰσιεῖναι. ὁ δὲ Δερκυλίδας θύσας τῇ Ἀθηνᾷ ἐν τῇ τῶν Σκη-
ψίων ἀκροπόλει τοὺς μὲν τοῦ Μειδίου φρουροὺς ἐξήγαγε, παρα-
δοὺς δὲ τοῖς πολίταις τὴν πόλιν καὶ παρακελευσάμενος, ὥσπερ
Ἑλλήνας καὶ ἐλευθέρους χρή, οὕτω πολιτεύειν, ἐξελθὼν ἡγεῖτο ἐπὶ
τὴν Γέργιθα. συμπροϋπεμπον δὲ πολλοὶ αὐτὸν καὶ τῶν Σκηψίων,
22 τιμῶντές τε καὶ ἠδόμενοι τοῖς πεπραγμένοις. ὁ δὲ Μειδίας παρε-
πόμενος αὐτῷ ἡξίου τὴν τῶν Γεργιθίων πόλιν παραδοῦναι αὐτῷ.
καὶ ὁ Δερκυλίδας μέντοι ἔλεγεν, ὥς τῶν δικαίων οὐδενὸς ἀτυχῆσαι·
ἅμα δὲ ταῦτα λέγων ἦει πρὸς τὰς πύλας σὺν τῷ Μειδίᾳ, καὶ τὸ
στράτευμα ἡκολούθει αὐτῷ εἰρηνικῶς εἰς δύο. οἱ δ' ἀπὸ τῶν
πύργων καὶ μάλα ὑψηλῶν ὄντων ὁρῶντες τὸν Μειδίαν σὺν αὐτῷ
οὐκ ἔβαλλον· εἰπόντος δὲ τοῦ Δερκυλίδου· Κέλευσον, ὦ Μειδιά,

sendes Substantiv. — πρόσθεν] näml. ἐλθόντες. — δοκοῦντα λέγοιεν] Für uns ist λέγοιεν überflüssig; übersetze, als stände nur δοκῶν. — εὐθὺς ...] d. h. Derkylidas, der an diesem Tage günstig geopfert hatte, griff sogleich, nachdem das Opfer ihm geglückt war, zu den Waffen.

20. ἐπὶ τίσιν] „unter welchen Bedingungen“; dem entspricht ἐφ' ᾧτε mit Infinitiv „unter der Bedingung, dafs ...“.

21. κωλύειν] näml. αὐτὸν εἰσεί-

ναι. — βίᾳ] mit Genitiv „wider den Willen ...“. — οὕτω πολιτεύειν] übersetze vor ὥσπερ ... — χρή] näml. πολιτεύειν. Im Deutschen Konjunktiv.

22. τῶν δικαίων] τὰ δίκαια „die berechtigten Forderungen“; der Gen. hängt von οὐδενός ab, dieses von ἀτυχεῖν = „nicht verkürzt werden“. — εἰς δύο] „je zwei nebeneinander“, also in einer langen Marschkolonne. — ἀπό] Im Deutschen „auf“. — καὶ μάλα] „gar sehr“.

ἀνοῖξαι τὰς πύλας, ἵνα ἡγῇ μὲν σύ, ἐγὼ δὲ σὺν σοὶ εἰς τὸ ἱερὸν
 ἔλθω κἀνταῦθα θύσω τῇ Ἀθηνᾷ, ὁ Μειδίας ὥκει μὲν ἀνοίγειν
 τὰς πύλας, φοβούμενος δέ, μὴ παραχρῆμα συλληφθῇ, ἐκέλευεν
 ἀνοῖξαι. ὁ δ' ἔπει εἰσηλθὼν, ἔχων αὖ τὸν Μειδίαν ἐπορεύετο πρὸς ²³
 τὴν ἀκρόπολιν· καὶ τοὺς μὲν ἄλλους στρατιώτας ἐκέλευε θέσθαι
 περὶ τὰ τείχη τὰ δπλα, αὐτὸς δὲ σὺν τοῖς περὶ αὐτὸν ἔθνε τῇ
 Ἀθηνᾷ. ἔπει δ' ἐτέθντο, ἀνείπε καὶ τοὺς Μειδίου δορυφόρους
 θέσθαι τὰ δπλα ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ ἑαυτοῦ στρατεύματος, ὡς
 μισθοφορήσοντας· Μειδίᾳ γὰρ οὐδὲν ἔτι δεινὸν εἶναι. ὁ μὲντοι ²⁴
 Μειδίας ἀπορῶν, ὅτι ποιοίη, εἶπεν, „Εγὼ μὲν τοῖνυν ἄπειμι“, ἔφη,
 „ξενία σοι παρασκευάσων“. ὁ δέ, Οὐ μὰ Δί', ἔφη, ἐπεὶ αἰσχρὸν
 ἐμὲ τεθυκότα ξενίζεσθαι ὑπὸ σοῦ, ἀλλὰ μὴ ξενίζειν σέ. μένε οὖν
 παρ' ἡμῖν· ἐν ᾧ δ' ἂν τὸ δεῖπνον παρασκευάζεταιται, ἐγὼ καὶ σὺ τὰ
 δίκαια πρὸς ἀλλήλους καὶ διασκεψόμεθα καὶ ποιήσομεν. ἔπει δ' ²⁵
 ἐκαθέζοντο, ἡρώτα ὁ Δερκυλίδας· Εἰπέ μοι, ὦ Μειδία, ὁ πατήρ
 σε ἄρχοντα τοῦ οἴκου κατέλιπε; „Μάλιστα“, ἔφη. Καὶ πόσαι σοι
 οἰκίαι ἦσαν; πόσοι δὲ χῶροι; πόσαι δὲ νομαί; ἀπογράφοντος δ'
 αὐτοῦ οἱ παρόντες τῶν Σκηψίων εἶπον· „Ψεύδεται σε οὗτος, ὦ
 Δερκυλίδα“. Ὑμεῖς δέ γ', ἔφη, μὴ λίαν μικρολογεῖσθε. ἐπειδὴ ²⁶
 δὲ ἀπεγέγραπτο τὰ πατρῶα, Εἰπέ μοι, ἔφη, Μανία δὲ τίνος ἦν;
 οἱ δὲ πάντες εἶπον, ὅτι Φαρναβάζου. Οὐκοῦν καὶ τὰ ἐκείνης, ἔφη,
 Φαρναβάζου; „Μάλιστα“, ἔφασαν. Ἡμέτερ' ἂν εἴη, ἔφη, ἐπεὶ
 κρατοῦμεν· πολέμιος γὰρ ἡμῖν Φαρναβάζος. ἀλλ' ἡγείσθω τις, ἔφη,
 ὅπου κεῖται τὰ Μανίας καὶ τὰ Φαρναβάζου. ἡγουμένων δὲ τῶν ²⁷
 ἄλλων ἐπὶ τὴν Μανίας οἴκησιν, ἣν παρελήφει ὁ Μειδίας, ἡκο-

23. αὖ] wie vor dem Thore. — θέσθαι τὰ δπλα] „Halt machen“. — ἀνείπε] „liefs (durch einen Herold) bekannt machen“. — στόματι] „Front“. — δεινόν] Da Meidias nicht mehr Herrscher ist, so hat er keinen „Grund zur Furcht“, bedarf also auch keiner Leibwache mehr. Derkyllidas redet hier und im folgenden spöttisch.

24. ὅτι ποιοίη] *quid faceret* (dubit.). — ξενία] „gastliche Bewirtung“. — αἰσχρόν] Der neue Herr opfert und bewirtet. — ἐν ᾧ] = ἐν τούτῳ (τῷ

χρόνῳ), ἐν ᾧ ... — τὰ δίκαια] wie § 22.

25. ἡρώτα] „beganng zu fragen“. — οἴκου] „Privatbesitz“. — μάλιστα] „allerdings!“ — ἀπογράφοντος] „als er es aufschreiben liefs, es angab“. (Meidias' Antwort fehlt nicht, da sie in ἀπογράφοντος enthalten ist). — ψεύδεται] Sie meinen, Meidias gebe zu viel an.

26. τὰ Μανίας ... Φαρναβάζου] Manias Besitz ist zugleich Pharnabazos' Eigentum, denn ein δοῦλος hat im

λούθει κακῆνος. ἐπεὶ δ' εἰσῆλθεν, ἐκάλει ὁ Δερκυλίδας τοὺς ταμίας, φράσας δὲ τοῖς ὑπηρέταις λαβεῖν αὐτοὺς προεῖπεν αὐτοῖς, ὥς, εἴ τι κλέπτοντες ἀλώσονται τῶν Μανίας, παραχρῆμα ἀποσφάγῃσιντο. οἱ δ' ἐδέκνυσαν. ὁ δ' ἐπεὶ εἶδε πάντα, κατέκλεισεν
 28 αὐτὰ καὶ κατεσημήνατο καὶ φύλακας κατέστησεν. ἐξίων δὲ οὐς ἤδρεν ἐπὶ ταῖς θύραις τῶν ταξιαρχῶν καὶ λοχαγῶν, εἶπεν αὐτοῖς· Μισθός μὲν ἡμῖν, ὦ ἄνδρες, εἴργασται τῇ στρατιᾷ ἐγγὺς ἐνιαυτοῦ ὀκτακισχιλίους ἀνδράσιν· ἦν δὲ τι προσεργασώμεθα, καὶ ταῦτα προσέσται. ταῦτα δ' εἶπε γινώσκων, οἱ ἀκούσαντες πολὺ εὐτακτότεροι καὶ θεραπευτικώτεροι ἔσονται. ἐρομένου δὲ τοῦ Μειδίου· „Ἐμὲ δὲ ποῦ χρὴ οἰκεῖν, ὦ Δερκυλίδα“; ἀπεκρίνατο· Ἐνθαπερ καὶ δικαιοτάτον, ὦ Μειδία, ἐν τῇ πατρίδι τῇ σουτοῦ Σκήψει καὶ ἐν τῇ πατρῷᾳ οἰκίᾳ.

2 Ὁ μὲν δὴ Δερκυλίδας ταῦτα διαπραξάμενος καὶ λαβὼν ἐν ὀκτὼ ἡμέραις ἐννέα πόλεις ἐβουλεύετο, ὅπως ἂν μὴ, ἐν τῇ φιλίᾳ χειμάζων, βαρὺς εἴη τοῖς συμμάχοις, ὥσπερ Θίβρων, μηδ' αὖ Φαρνάβαζος καταφρονῶν τῇ ἱππῳ κακουργῇ τὰς Ἑλληνίδας πόλεις. πέμπει οὖν πρὸς αὐτὸν καὶ ἐρωτᾷ, πότερον βούλεται εἰρήνην ἢ πόλεμον ἔχειν. ὁ μὲντοι Φαρνάβαζος, νομίσας τὴν Αἰολίδα ἐπιτετειχίσθαι τῇ ἑαυτοῦ οἰκίᾳ Φρυγίᾳ, σπονδὰς εἴλετο.

Grunde kein Eigentum. Dieselbe Anschauung Anab. I, 9, 29.

27. εἰσῆλθεν] näml. Derkyllidas. — τοῖς ὑπηρέταις] „seinen Dienern“. — λαβεῖν] = συλλαβεῖν. — κλέπτοντες] ἀλλοκομαι κλέπτω „ich werde der Unterschlagung überführt“.

28. οὐς ... τῶν ταξιαρχῶν ... αὐτοῖς] = τοῦτοις τῶν ταξιαρχῶν, οὐς ἤδρεν. — εἴργασται] Pass. zum Depon. Med. „ist gewonnen“. — ἐγγὺς ἐνιαυτοῦ] hängt von μισθός ab, „nahezu auf ein Jahr“. — ὀκτακισχιλίους] „nämlich für ...“, Apposition zu τῇ στρατιᾷ. — ἐν τῇ πατρῷᾳ οἰκίᾳ] Der Mörder behält also das, was ihm von Hause aus gehört. Nach § 15 darf man annehmen, daß Pharnabazos ihn später gestraft hat.

Kap. 2. § 1/5: Waffenstillstand mit Pharnabazos. Raubzüge im bithynischen Thracien (399/98). — § 6/11: Spartanische Inspektion. Befestigung des Chersones. Einnahme von Atarneus (398). — § 12/20: Waffenstillstand mit beiden Satrapen (397). — § 21/31: Krieg Spartas gegen Elis (399/98).

1. χειμάζων] Wenn er in Freundesland überwinterte, wurden s. Soldaten durch ihre Ansprüche den Bundesgenossen lästig (βαρεῖς). — ὥσπερ Θίβρων] 1, 8. — μηδ' αὖ] „ohne daß doch ...“. — καταφρονῶν] ohne αὐτοῦ, „voller Geringschätzung“; Grund für das κακουργεῖν. — ἐπιτετειχίσθαι] Ph. fürchtete also, Äolien mit seinen festen Städten könne Derkyllidas als Bollwerk (τείχος) dienen, um von da Einfälle in Phryg. zu machen. — εἴλετο] wie 1, 3.

Ὡς δὲ ταῦτα ἐγένετο, ἔλθων ὁ Λερκυλίδας εἰς τὴν Βιθυνίδα 2
 Θράκην ἐκεῖ διεχίμαζεν*, οὐδὲ τοῦ Φαρναβάζου πᾶν τι ἀχθο-
 μένου· πολλὰς γὰρ οἱ Βιθυνοὶ αὐτῷ ἐπολέμουν. καὶ τὰ μὲν
 ἄλλα ὁ Λερκυλίδας ἀσφαλῶς φέρων καὶ ἄγων τὴν Βιθυνίδα καὶ
 ἄφθονα ἔχων τὰ ἐπιτήδεια διετέλει· ἐπειδὴ δὲ ἦλθον αὐτῷ παρὰ
 τοῦ Σεύθου πέραθεν σύμμαχοι τῶν Ὀδρυσῶν ἵππεῖς τε ὡς δια-
 κόσιοι καὶ πελτασταὶ ὡς τριακόσιοι, οἳτοὶ στρατοπεδενσάμενοι
 καὶ περιστανρωσάμενοι ἀπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ ὡς εἴκοσι στάδια, αἰ-
 τοῦντες φύλακας τοῦ στρατοπέδου τὸν Λερκυλίδαν τῶν ὀπλιτῶν,
 ἐξήρσαν ἐπὶ λείαν, καὶ πολλὰ ἐλάμβανον ἀνδράποδά τε καὶ χρή-
 ματα. ἦδη δ' ὄντος μεστοῦ τοῦ στρατοπέδου αὐτοῖς πολλῶν αἰχ- 3
 μαλώτων, καταμαθόντες οἱ Βιθυνοί, ὅσοι τ' ἐξήρσαν καὶ ὅσους
 κατέλιπον Ἕλληνας φύλακας, συλλεγόντες παμπληθεῖς, πελτασταὶ
 καὶ ἵππεῖς, ἅμ' ἡμέρᾳ προσπίπτουσι τοῖς ὀπλίταις ὡς διακοσίοις
 οὖσιν. ἐπειδὴ δ' ἐγγὺς ἐγένοντο, οἱ μὲν ἔβαλλον, οἱ δ' ἠκόντιζον
 εἰς αὐτούς. οἱ δ' ἐπεὶ ἐτιτρώσκοντο μὲν καὶ ἀπέδησκον, ἐποιοῦν
 δ' οὐδὲν καθειργμένοι ἐν τῷ σταυρώματι ὡς ἀνδρομήκει ὄντι, δια-
 σπάσαντες τὸ αὐτῶν ὀχύρωμα ἐφέροντο εἰς αὐτούς. οἱ δέ, ἧ μὲν 4
 ἐκθέοιεν, ὑπεχώρουν, καὶ ῥαδίως ἀπέφενγον πελτασταὶ ὀπλίτας,
 ἐνθεν δὲ καὶ ἐνθεν ἠκόντιζον, καὶ πολλοὺς αὐτῶν ἐφ' ἑκάστη ἐκ-
 δρομῇ κατέβαλλον· τέλος δὲ ὥσπερ ἐν ἀλλίῳ σηκασθέντες κατη-
 κοντίσθησαν. ἐσώθησαν μέντοι αὐτῶν ἀμφὶ τοὺς πεντεκαίδεκα εἰς
 τὸ Ἑλληνικόν, καὶ οἳτοὶ, ἐπεὶ εὐθέως ᾗσθοντο τὸ πρᾶγμα, ἐν τῇ
 μάχῃ διαπεσόντες ἀμελησάντων τῶν Βιθυνῶν. ταχὺ δὲ ταῦτα δια- 5

2. Βιθυνίδα] Thracier waren in Bithynien eingewandert; daher heisst ihr Land das bithyn. Thracien. — οὐδὲ πᾶν τι „ohne dafs im mindesten“, vgl. 1, 16. — τὰ ... ἄλλα] „im übrigen“, Accusativ der Beziehung. — φέρων] von Sachgütern, ἄγων von Vieh und Sklaven; übers. „er plünderte aus“; das Partic. gehört zu διετέλει „fortwährend“. — πέραθεν] Der aus der Anabasis bekannte Odrysenkönig Seuthes wohnte im europ. Thracien. — Λερκυλίδαν] αἰτώ kann wie *poscere* zwei Accus. bei sich haben. — τῶν ὀπλιτῶν] „aus der Zahl der ...“, partitiv wie 1, 4.

3. αὐτοῖς] Dat. commodi. — αἰχμαλώτων] Neutrum. — ὅσους ... Ἕλληνας] „wie wenige Griechen“. — οἱ μὲν ... οἱ δέ] Beides geht auf die Bithynier, dagegen εἰς αὐτούς und οἱ δ' ἐπεὶ auf die eingeschlossenen Hopliten. — ἐποιοῦν δ' οὐδὲν] wie 1, 7. — ὡς] wie bei Zahlangaben = *fere*.

4. οἱ δέ] die Bithynier; dagegen sind die Griechen Subj. zu ἐκθέοιεν. — πελτασταί] = ἅτε πελτασταὶ ὄντες. — τέλος] „zuletzt“. — καὶ οὔτοι ... διαπεσόντες] „und zwar waren diese ...“. — ἐπεὶ εὐθέως] *cum primum*. — πρᾶγμα] „Verlauf“.

πραξάμενοι οἱ Βιθυνοὶ καὶ τοὺς σκηνοφύλακας τῶν Ὀδρυσῶν Θρακῶν ἀποκτείναντες, ἀπολαβόντες πάντα τὰ αἰχμάλωτα ἀπήλθον· ὥστε οἱ Ἕλληνες ἐπεὶ ἦσθοντο, βοηθοῦντες οὐδὲν ἄλλο ἤδρον ἢ νεκροὺς γυμνοὺς ἐν τῷ στρατοπέδῳ. ἐπεὶ μέντοι ἐπατήλθον οἱ Ὀδρύσαι, θάψαντες τοὺς ἑαυτῶν καὶ πολλὸν οἶνον ἐκπιόντες ἐπ' αὐτοῖς καὶ ἵπποδρομίαν ποιήσαντες, ὁμοῦ δὴ τὸ λοιπὸν τοῖς Ἕλλησι στρατοπεδευσάμενοι ἦγον καὶ ἔκαον τὴν Βιθυνίδα.

- 6 Ἄμα δὲ τῷ ἦρι ἀποπορευόμενος ὁ Δερκυλίδας ἐκ τῶν Βιθυνῶν ἀφικνεῖται εἰς Λάμψακον. ἐνταῦθα δ' ὄντος αὐτοῦ ἔρχονται ἀπὸ τῶν οἴκοι τελῶν Ἄρακος τε καὶ Ναυβάτης καὶ Ἀντισθένης. οὗτοι δ' ἦλθον ἐπισκεψόμενοι τὰ τε ἄλλα ὅπως ἔχοι τὰ ἐν τῇ Ἀσίᾳ καὶ Δερκυλίδᾳ ἐροῦντες μένοντι ἄρχειν καὶ τὸν ἐπιόντα ἐνιαυτόν· καὶ ἐπιστεῖλαι δὲ σφίσι αὐτοῖς τοὺς ἐφόρους συγκαλέσαντας τοὺς στρατιώτας εἰπεῖν, ὥς ὢν μὲν πρόσθεν ἐποιοῦν μέμφοιντο αὐτοῖς, ὅτι δὲ νῦν οὐδὲν ἡδίκουν, ἐπαινοῖεν· καὶ περὶ τοῦ λοιποῦ χρόνου εἰπεῖν, ὅτι, ἦν μὲν ἀδικῶσιν, οὐκ ἐπιτρέψουσιν· ἦν δὲ δίκαια περὶ τοὺς συμμάχους ποιῶσιν, ἐπαινέσονται αὐτούς.
- 7 ἐπεὶ μέντοι συγκαλέσαντες τοὺς στρατιώτας ταῦτ' ἔλεγον, ὁ τῶν Κυρῆων προεστηκὼς ἀπεκρίνατο· Ἄλλ', ὦ ἄνδρες Λακεδαιμόνιοι, ἡμεῖς μὲν ἐσμεν οἱ αὐτοὶ νῦν τε καὶ πέρυσιν· ἔρχων δὲ ἄλλος μὲν νῦν, ἄλλος δὲ τὸ παρελθόν. τὸ οὖν αἴτιον τοῦ νῦν μὲν μὴ ἐξα-
- 8 μαρτάνειν, τότε δέ, αὐτοὶ ἥδη ἱκανοὶ ἐστε γιγνώσκειν. συσκηνοῦντων δὲ τῶν τε οἴχοθεν πρέσβων καὶ τοῦ Δερκυλίδᾳ, ἐπεμνήσθη τις τῶν περὶ τὸν Ἄρακον, ὅτι καταλελοίποιεν πρέσβεις τῶν Χερ-

5. ἐπατήλθον] von ihrem Raubzuge (§ 3). — ἐπ' αὐτοῖς] „ihnen zu Ehren“. — ὁμοῦ] Dazu gehört τοῖς Ἕλλησι. — τὸ λοιπόν] „fortan“. — ἦγον] wie § 2 φέρων καὶ ἄγον.

6. Λάμψακος] am nördlichen Hellespont. — τελῶν] „Behörde“; es sind die Ephoren gemeint. — τὰ δ' ἄλλα] wie § 2. — μένοντι ἄρχειν] = μένειν καὶ ἄρχειν („er solle ...“). — ἐπιστεῖλαι] „es hätten ... aufgetragen“. — ὢν ἐποιοῦν] = τούτων ἃ ἐποιοῦν; der Gen. abhängig von μέμφοιντο („tadeln wegen“). — καὶ ... εἰπεῖν] „und sie

sollten auch ... sagen“, auch noch von ἐπιστεῖλαι abhängig. — ἀδικῶσιν ... ἐπιτρέψουσιν] Modi wie in direkter Rede.

7. προεστηκὼς] Der Anführer ist wohl Xenophon, der auch hier die Nennung seines Namens vermeidet. — τὸ παρελθόν] „in der Vergangenheit, früher“; Accus. der Beziehung. — τὸ αἴτιον] Accus., abh. von γιγνώσκειν. — ἐξαμαρτάνειν] näml. ἡμᾶς. — τότε δέ] näml. ἐξαμαρτεῖν.

8. Δερκυλίδᾳ] = Δερκυλίδου. — πρέσβεις] Accus.; Subjekt sind die spar-

ρονησιτῶν ἐν Λακεδαιμόνι. τούτους δὲ λέγειν ἔφασαν, ὡς νῦν μὲν οὐ δύναιντο τὴν Χερρόνησον ἐργάζεσθαι· φέρεσθαι γὰρ καὶ ἄγεσθαι ὑπὸ τῶν Θρακῶν· εἰ δ' ἀποτευχισθεῖη ἐκ θαλάττης εἰς θάλατταν, καὶ σφίσις ἂν γῆν πολλὴν καὶ ἀγαθὴν εἶναι ἐργάζεσθαι καὶ ἄλλοις ὁπόσοι βούλονται Λακεδαιμονίων· ὥστ' ἔφασαν οὐκ ἂν θαυμάζειν, εἰ καὶ πεμφθεῖη τις Λακεδαιμονίων ἀπὸ τῆς πόλεως σὺν δυνάμει ταῦτα πράξων. ὁ οὖν Λερκυλίδας πρὸς μὲν ἐκείνους οὐκ εἶπεν, ἦν ἔχοι γνώμην ταῦτ' ἀκούσας, ἀλλ' ἐπεμψεν αὐτοὺς ἐπ' Ἐφέσου διὰ τῶν Ἑλληνίδων πόλεων, ἡδόμενος, ὅτι ἔμελλον ὕψεσθαι τὰς πόλεις ἐν εἰρήνῃ εὐδαιμονικῶς διαγούσας. οἱ μὲν δὲ ἔπορευοντο. ὁ δὲ Λερκυλίδας ἐπειδὴ ἔγνω μενετέον ὄν, πάλιν πέμψας πρὸς τὸν Φαρνάβαζον ἐπήρετο, πότερα βούλοιο σπονδὰς ἔχειν καθάπερ διὰ τοῦ χειμῶνος ἢ πόλεμον. ἐλομένου δὲ τοῦ Φαρναβάζου καὶ τότε σπονδὰς, οὕτω καταλιπὼν καὶ τὰς περὶ ἐκεῖνα πόλεις ἐν εἰρήνῃ, διαβαίνει τὸν Ἑλλήσποντον σὺν τῷ στρατεύματι εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ διὰ φιλίας τῆς Θράκης πορευθεὶς καὶ ξενισθεὶς ὑπὸ Σεύθου ἀφικνεῖται εἰς Χερρόνησον. ἦν κατα-
μαθὼν πόλεις μὲν ἔνδεκα ἔχουσαν, χώραν δὲ παμφορωτάτην καὶ ἀρίστην οὖσαν, κεκακωμένην δέ, ὥσπερ ἐλέγετο, ὑπὸ τῶν Θρακῶν, ἐπεὶ μέτρον ἦδρε τοῦ ἰσθμοῦ ἑπτὰ καὶ τριάκοντα στάδια, οὐκ ἐμέλλησεν, ἀλλὰ θυσάμενος ἐτείχιζε, κατὰ μέρη διελὼν τοῖς στρατιώταις τὸ χωρίον· καὶ ἄθλα αὐτοῖς ὑποσχόμενος δώσειν τοῖς πρώτοις ἐκτειχίσασι καὶ τοῖς ἄλλοις, ὡς ἕκαστοι ἄξιοι εἶεν, ἀπετέλεσε τὸ τεῖχος ἀρξάμενος ἀπὸ ἡρινοῦ χρόνου πρὸ ὁπώρας. καὶ ἐποίησεν ἐντὸς τοῦ τείχους ἔνδεκα μὲν πόλεις, πολλοὺς δὲ λιμένας,

tanischen Gesandten. — ἀποτευχισθεῖη] Es soll eine Schutzmauer quer über den Chersones gezogen werden. — καὶ ... καὶ ... καὶ] Übers. nur das καὶ vor ἄλλοις! — ἐργάζεσθαι] „um es zu bauen“, fügt nachträglich den Zweck hinzu. — ὥστε ...] „sie würden es daher ganz in der Ordnung finden“; ἔφασαν für uns überflüssig.

9. ἔμελλον ... ὕψεσθαι] „sehen würden“. — εὐδαιμονικῶς διαγούσας] „in blühendem Wohlstande“. — μενετέον ὄν] näml. εὐαντῶ, = *sibi manendum*

esse (in Asia). — οὕτω] leitet den Nachsatz ein; für uns entbehrlich. — περὶ ἐκεῖνα] „in jener Gegend“. — διὰ φιλίας τῆς] Beachte den durch die Stellung angedeuteten partitiven Sinn!

10. ἦν] relative Anknüpfung. — μέτρον] „als Maß“, d. h. „als Breite“. — τοῦ ἰσθμοῦ] Die schmalste Stelle des thrac. Chersones. — ἐτείχιζε] „begann den Mauerbau“. — κατὰ μέρος] „streckenweise“. — ὡς ἕκαστοι] „je nachdem sie“. — ἐποίησεν ἐντὸς] „erschloß ein (in die Mauer)“.

πολλὴν δὲ κάγαθὴν σπόριμον, πολλὴν δὲ πεφυτευμένην, παμπληθεῖς
 11 δὲ καὶ παγκάλας νομὰς παντοδαποῖς κτήνεσι. ταῦτα δὲ πράξας
 διέβαινε πάλιν εἰς τὴν Ἀσίαν.

Ἐπισκοπῶν δὲ τὰς πόλεις εἴωρα τὰ μὲν ἄλλα καλῶς ἔχουσας,
 Χίων δὲ φυγάδας ἤρρεν Ἀταρνέα ἔχοντας χωρίον ἰσχυρόν, καὶ ἐκ
 τούτου δρμωμένους φέροντας καὶ ἄγοντας τὴν Ἰωνίαν, καὶ ζῶντας
 ἐκ τούτου. πυθόμενος δέ, ὅτι πολλὸς σῖτος ἐστὶν αὐτοῖς, περιστρα-
 τοπεδευσάμενος ἐπολιόρκει· καὶ ἐν οὐκὶ μῆσιν παραστησάμενος αὐ-
 τοὺς*, καταστήσας ἐν αὐτῷ Δράκοντα Πελληνέα ἐπιμελητήν, καὶ
 κατασκευάσας ἐν τῷ χωρίῳ ἔκπλεω πάντα τὰ ἐπιτήδεια, ἵνα εἴῃ
 αὐτῷ καταγωγὴ, ὁπότε ἀφικνοῖτο, ἀπῆλθεν εἰς Ἐφεσον, ἣ ἀπέχει
 ἀπὸ Σάρδεων τριῶν ἡμερῶν δδόν.

12 Καὶ μέχρι τούτου τοῦ χρόνου ἐν εἰρήρῃ διήγον Τισσαφέρνης
 τε καὶ Δερκυλίδας καὶ οἱ ταύτῃ Ἕλληνες καὶ οἱ βάρβαροι. ἐπεὶ
 δὲ ἀφικνούμενοι πρέσβεις εἰς Λακεδαιμόνα ἀπὸ τῶν Ἰωνίδων πό-
 λεων ἐδίδασκον, ὅτι εἴῃ ἐπὶ Τισσαφέρνηι, εἰ βούλοιο, ἀφιέναι
 αὐτονόμους τὰς Ἑλληνίδας πόλεις· εἰ οὖν κακῶς πάσχοι Καρία,
 ἔνθαπερ ὁ Τισσαφέρνηος οἶκος, οὕτως ἂν ἔφασσαν τάχιστα νομί-
 ζειν αὐτὸν αὐτονόμους σφᾶς ἀφεῖναι· ἀκούσαντες ταῦτα οἱ ἔφοροι
 ἐπεμψαν πρὸς Δερκυλίδαν καὶ ἐκέλευον αὐτὸν διαβαίνειν σὺν τῷ
 στρατεύματι ἐπὶ Καρίαν καὶ Φάρακα τὸν ναύαρχον σὺν ταῖς
 13 ναυσὶ παραπλεῖν. οἱ μὲν δὴ ταῦτ' ἐποιοῦν. ἐτύγγανε δὲ κατὰ
 τοῦτον τὸν χρόνον καὶ Φαρνάβαζος πρὸς Τισσαφέρνην ἀφικνόμενος,
 ἅμα μὲν ὅτι στρατηγὸς τῶν πάντων ἀπεδέδεικτο Τισσαφέρνης,
 ἅμα δὲ διαμαρτυρούμενος, ὅτι ἔτοιμος εἴῃ κοινῇ πολεμεῖν καὶ συμ-
 μάχεσθαι καὶ συνεκβάλλειν τοὺς Ἕλληνας ἐκ τῆς βασιλείας· ἄλλως
 τε γὰρ ὑπερφθόνει τῆς στρατηγίας τῷ Τισσαφέρνηι καὶ τῆς Αἰο-
 λίδος χαλεπῶς ἔφερεν ἀπεστερημένος. ὁ δ' ἀκούων, Πρῶτον μὲν

11. τὰ ... ἄλλα] wie § 2 u. 6. — Ἀταρνέα] Atarneus liegt Mytilene gegen-
 über am Festlande. — ἐκ τούτου] von
 diesen Raubzügen. — Πελληνέα] Pel-
 lene in Achaja. — τριῶν] „nur drei“.

12. ἐπεὶ ...] Der Nachsatz beginnt
 erst mit ἀκούσαντες. — ἐπὶ] wie 1,
 11. — οἶκος] wie 1, 25. Ergänze ἦν. —
 οὕτως u. ἔφασσαν] braucht nicht über-
 setzt zu werden. Konstruiere: νομίζειν

(se putare) αὐτὸν (Tissaph.) οὕτως ἂν
 ἀφεῖναι τάχιστα σφᾶς αὐτονόμους. —
 διαβαίνειν] über den Fluß Mäander.

13. τῶν πάντων] vom Nomin. τὰ
 πάντα. Tissaph. war zum Oberbefehls-
 haber in Vorderasien ernannt worden. —
 διαμαρτυρούμενος] Beachte das Partic.
 Fut. ! — ἐκ τῆς βασιλείας] näml. γῆς. —
 ἀπεστερημένος] näml. durch Tissapher-
 nes' Unthätigkeit; davon hängt Αἰο-

τοῖνυν, ἔφη, διάβηθι σὺν ἐμοὶ ἐπὶ Καρίαν, ἔπειτα δὲ καὶ περὶ
 τούτων βουλευσόμεθα. ἐπεὶ δ' ἐκεῖ ἦσαν, ἔδοξεν αὐτοῖς ἱκανὰς 14
 φυλακὰς εἰς τὰ ἐρύματα καταστήσαντας διαβαίνειν πάλιν ἐπὶ τὴν
 Ἰωνίαν. ὥς δ' ἦκουσεν ὁ Δερκυλίδας, ὅτι πάλιν πεπερακότες εἰσὶ
 τὸν Μαίανδρον, εἰπὼν τῷ Φάρακι, ὥς δυνοίη, μὴ ὁ Τισσαφέρνης
 καὶ ὁ Φαρναβάζος ἐρήμην οὖσαν καταθέοντες φέρωσι καὶ ἄγωσι
 τὴν χώραν, διέβαινε καὶ αὐτός. πορευόμενοι δὲ οὗτοι οὐδέν τι
 συντεταγμένῳ τῷ στρατεύματι, ὥς προεληλυθότων τῶν πολεμίων
 εἰς τὴν Ἐφεσίαν, ἐξαίφνης ὁρῶσιν ἐκ τοῦ ἀντιπέρας σκοποὺς ἐπὶ
 τῶν μνημάτων· καὶ ἀνταναβιβάσαντες εἰς τὰ παρ' ἑαυτοῖς μνη- 15
 μεῖα καὶ τύρσεις τινὰς καθορῶσι παρατεταγμένους, ἃ αὐτοῖς ἦν
 ἡ ὁδός, Κῆρας τε λευκάσπιδας καὶ τὸ Περσικόν, ὅσον ἐτήγχανε
 παρὸν στράτευμα, καὶ τὸ Ἑλληνικόν, ὅσον εἶχεν ἑκάτερος αὐτῶν,
 καὶ τὸ ἵππικὸν μάλα πολὺ, τὸ μὲν Τισσαφέρνους ἐπὶ τῷ δεξιῷ
 κέρατι, τὸ δὲ Φαρναβάζου ἐπὶ τῷ εὐωνύμῳ. ὥς δὲ ταῦτα ἴσθητο 16
 ὁ Δερκυλίδας, τοῖς μὲν ταξιάρχοις καὶ τοῖς λοχαγοῖς εἶπε παρα-
 τάττεσθαι τὴν ταχίστην εἰς ὀκτώ, τοὺς δὲ πελταστὰς ἐπὶ τὰ
 κράσπεδα ἐκατέρωθεν καθίστασθαι καὶ τοὺς ἵππείας, ὅσους γε
 δὴ καὶ οἶους ἐτήγχανεν ἔχων· αὐτὸς δὲ ἐθίετο. ὅσον μὲν δὴ ἦν 17
 ἐκ Πελοποννήσου στράτευμα, ἡσυχίαν εἶχε καὶ παρεσκευάζετο ὥς
 μαχομένον· ὅσοι δὲ ἦσαν ἀπὸ Πριήνης τε καὶ Ἀχιλλείου καὶ ἀπὸ
 νήσων καὶ τῶν Ἰωνικῶν πόλεων, οἱ μὲν τινες καταλιπόντες ἐν
 τῷ σίτῳ τὰ δπλα ἀπεδίδρασκον· καὶ γὰρ ἦν βαθὺς ὁ σίτος ἐν

λίδος ab. — τούτων] über den gemein-
 samen Kampf gegen die Griechen.

14. καταστήσαντας] Das Particip
 beim Infin. im Accus., statt Dativ. —
 ἐρήμην οὖσαν] = ἄνευ φυλακῆς. —
 καταθέοντες] „durch Streifzüge“;
 eigentl.: „vom Gebirge nach der Küste
 streifen“. — οὗτοι] Derk. und Pharax,
 der die Flotte verlassen hatte. — οὐ-
 δέν τι] „ganz und gar nicht“, gehört
 zu συντεταγμένῳ. — ὥς] „in der Vor-
 aussetzung, daß ...“. — μνημάτων]
 hohe Grabdenkmäler, von wo man die
 Gegend übersehen konnte.

15. τινάς] ist Objekt zu ἀνταναβιβά-
 σαντες. — ὅσον ... παρὸν] „in seiner

augenblicklich vorhandenen Größe“. —
 ἑκάτερος] Tissaphernes und Pharna-
 bazos hatten also griech. Söldner in
 ihrem Dienste.

16. εἶπε] enthält eine Aufforderung. —
 εἰς ὀκτώ] „8 Mann tief“. — τὰ κρά-
 σπεδα] „die Flügel (des Heeres)“. —
 ὅσους ... οἶους] „so viel und so gut
 er sie gerade hatte“.

17. ὅσον ... στράτευμα] „der Teil
 des Heeres, welcher ...“. — Πριήνη]
 nicht weit vom Mäander; in der Nähe
 auch Achilleion. — καταλιπόντες ἐν τῷ
 σίτῳ τὰ δπλα] erinnert an unser „die
 Flinte ins Korn werfen“. — βαθύς]
 Im Deutschen umgekehrt „hoch“. —

- τῷ Μαιάνδρου πεδίῳ· ὅσοι δὲ καὶ ἔμενον, ὅηλοι ἦσαν οὐ με-
 18 νοῦντες. τὸν μὲν οὖν Φαρνάβαζον ἐξηγγέλλετο μάχεσθαι κελεύειν·
 ὁ μέντοι Τισσαφέρνης τὸ τε Κύρειον στράτευμα καταλογιζόμενος
 ὡς ἐπολέμησεν αὐτοῖς καὶ τούτῳ πάντας νομίζων ὁμοίους εἶναι
 τοὺς Ἕλληνας, οὐκ ἐβούλετο μάχεσθαι, ἀλλὰ πέμψας πρὸς Δερ-
 κυλίδαν εἶπεν, ὅτι εἰς λόγους βούλοιο αὐτῇ ἀφικέσθαι. καὶ ὁ
 Δερκυλίδας λαβὼν τοὺς κρατίστους τὰ εἶδη τῶν περὶ αὐτὸν καὶ
 ἱππέων καὶ πεζῶν προήλθε πρὸς τοὺς ἀγγέλους καὶ εἶπεν· Ἀλλὰ
 παρεσκευασάμην μὲν ἔγωγε μάχεσθαι, ὡς ὁρᾶτε· ἐπεὶ μέντοι ἐκεί-
 νος βούλεται εἰς λόγους ἀφικέσθαι, οὐδ' ἐγὼ ἀντιλέγω. ἂν μέντοι
 19 ταῦτα δέῃ ποιεῖν, πιστὰ καὶ ὁμήρους δοτέον καὶ ληπτέον. δόξαντα
 δὲ ταῦτα καὶ περανθέντα, τὰ μὲν στρατεύματα ἀπῆλθε, τὸ μὲν
 βαρβαρικὸν εἰς Τράλλεις τῆς Καρίας, τὸ δ' Ἑλληνικὸν εἰς Λεύκο-
 φρυν, ἔνθα ἦν Ἀρτέμιδος τε ἱερὸν μάλα ἄγιον καὶ λίμνη πλεόν ἢ
 σταδίου ὑπόψαμμος ἀναῖος ποτίμου καὶ θερμοῦ ὕδατος. καὶ τότε
 μὲν ταῦτα ἐπράχθη· τῇ δ' ἰστεραία εἰς τὸ συγκείμενον χωρίον
 ἦλθον, καὶ ἔδοξεν αὐτοῖς πυθέσθαι ἀλλήλων, ἐπὶ τίσιν ἂν τὴν
 20 εἰρήνην ποιήσαιντο. ὁ μὲν δὲ Δερκυλίδας εἶπεν, εἰ αὐτονόμους
 ἐφίη βασιλεὺς τὰς Ἑλληνίδας πόλεις, ὁ δὲ Τισσαφέρνης καὶ Φαρνά-
 βαζος εἶπαν, ὅτι, εἰ ἐξέλθοι τὸ Ἑλληνικὸν στράτευμα ἐκ τῆς χώρας
 καὶ οἱ Λακεδαιμονίων ἀρμостαι ἐκ τῶν πόλεων. ταῦτα δ' εἰπόν-
 τες ἀλλήλοις σπονδὰς ἐποίησαντο, ἕως ἀπαγγελθεῖν τὰ λεχθέντα
 Δερκυλίδῃ μὲν εἰς Λακεδαίμονα, Τισσαφέρνηι δὲ ἐπὶ βασιλέα.
 21 Τούτων δὲ πραττομένων ἐν τῇ Ἀσίᾳ ὑπὸ Δερκυλίδῃ, Λακε-
 δαιμόνιοι* κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, πάλαι ὀργιζόμενοι τοῖς Ἕληίοις,

ἔμενον ... μενοῦντες] Wortspiel; Gegen-
 satz: „für jetzt ... nicht lange“.

18. ἐξηγγέλλετο] von Überläufnern. —
 Κύρειον στράτευμα ...] ziehe als Sub-
 jekt in den Satz mit ὡς! — αὐτοῖς] mit
 ihm (Tissaph.) und seinen Persern. —
 τὰ εἶδη] Accus. der Beziehung. Auch
 Anab. II, 3, 3 erscheint Klearch mit
 den ansehnlichsten Leuten seiner Um-
 gebung, um den Persern zu imponie-
 ren. — ἀλλὰ παρεσκευασάμην] „ich
 war allerdings bereit ...“. — πιστὰ]
 = ὁρκον.

19. δόξαντα ταῦτα καὶ περανθέντα]
 „als dies beschlossen und ausgeführt
 war“; absoluter Accusativ des Parti-
 zips. — τῆς Καρίας] „in K.“, der sogen.
 chorographische Genitiv. — Λεύκο-
 φρυν] Leukophrys südwestlich von Tral-
 leis. — πλεόν ἢ σταδίου] d. h. der
 See war im Durchmesser größer als
 ein Stadion. — ἐπὶ τίσιν] wie 1, 20.

20. εἶπαν] = εἶπον. — Δερκυλίδῃ ...
 Τισσαφέρνηι] = ὑπὸ c. Gen., wie 1, 2.

21. Λακεδαιμόνιοι] Da das Prädikat
 fehlt, so verwandle ὀργιζόμενοι in

καὶ ὅτι ἐποιήσαντο συμμαχίαν πρὸς Ἀθηναίους καὶ Ἀργεῖους καὶ Μαντινέας, καὶ ὅτι δίκην φάσκοντες καταδεδικάσθαι αὐτῶν ἐκώ-
 λυνον καὶ τοῦ ἵππικοῦ καὶ τοῦ γυμνικοῦ ἀγῶνος, καὶ οὐ μόνον
 ταῦτ' ἤρκει, ἀλλὰ καὶ Αἶχα παραδόντος Θηβαίοις τὸ ἄρμα, ἐπεὶ
 ἐκηρύττοντο νικῶντες, οὗτοι εἰσῆλθε Αἶχας στεφανώσων τὸν ἡνίοχον,
 μαστιγοῦντες αὐτόν, ἄνδρα γέροντα, ἐξήλασαν. τούτων δ' ὕστερον ²²
 καὶ Ἀγιδος πεμφθέντος θῦσαι τῷ Διὶ κατὰ μαντείαν τινα ἐκώ-
 λυνον οἱ Ἥλειοι μὴ προσεῖχесθαι νίκην πολέμου λέγοντες, ὥς καὶ
 τὸ ἀρχαῖον εἶη οὕτω νόμιμον, μὴ χρηστηριάζεσθαι τοὺς Ἕλληνας
 ἐφ' Ἑλλήνων πολέμῳ· ὥστε ἄθντος ἀπῆλθεν. ἐκ τούτων οὖν ²³
 πάντων ὀργιζομένοις ἔδοξε τοῖς ἐφόροις καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ σωφρο-
 νίσαι αὐτούς. πέμψαντες οὖν πρέσβεις εἰς Ἥλιν εἶπον, ὅτι τοῖς
 τέλεσι τῶν Λακεδαιμονίων δίκαιον δοκοῖε εἶναι ἀφιέναι αὐτοὺς
 τὰς περιοικίδας πόλεις αὐτονόμους. ἀποκρινάμενων δὲ τῶν Ἥλειων,
 ὅτι οὐ ποιήσοιεν ταῦτα, ἐπιληίδας γὰρ ἔχοιεν τὰς πόλεις, φρουρὰν
 ἔφηναν οἱ ἐφοροί. ἄγων δὲ τὸ στράτευμα Ἀγίς ἐνέβαλε διὰ τῆς
 Ἀχαΐας εἰς τὴν Ἥλειαν κατὰ Λάρισον. ἄρτι δὲ τοῦ στρατεύ- ²⁴
 ματος ὄντος ἐν τῇ πολεμίᾳ καὶ κοπτομένης τῆς χώρας σεισμός
 ἐπιγίγνεται· ὁ δ' Ἀγίς θεῖον ἡγησάμενος ἐξελθὼν πάλιν ἐκ τῆς
 χώρας διαφῆκε τὸ στράτευμα. ἐκ δὲ τούτου οἱ Ἥλειοι πολὺ
 θρασύτεροι ἦσαν καὶ διεπρσεβέοντο εἰς τὰς πόλεις, ὅσας ᾗδουσαν
 δυσμενεῖς τοῖς Λακεδαιμονίοις οὖσας. περιμόντι δὲ τῷ ἐνιαυτῷ ²⁵

ὀργίζοντο. — συμμαχίαν] um 420 im peloponn. Kriege. — αὐτῶν] sind die Lakēdāmonier, über welche die Eleer als Vorsteher der olymp. Spiele eine Geldstrafe verhängt hatten (δίκην καταδικάζειν). Da sie nicht zahlten, schlossen die Eleer sie von der Festfeier aus (ἐκώλυνον ...). — Αἶχα] Genitiv von Αἶχας. Lichas durfte als Spartaner am Wagenrennen nicht teilnehmen, deshalb hatte er seinen Wagenlenker mit unter den Thebanern fahren lassen.

22. μὴ] bleibt nach ἐκώλυνον unber-
 setzt; vgl. ne nach *impedio*. — ἐφ'
 Ἑλλήνων πολέμῳ] „bei einem Kriege
 gegen Griechen“, also Gen. object.

23. σωφρονίσαι] „zur Vernunft
 bringen“, euphemistisch wie Cäsars
pacare. — ἐπιληίδας] „durch Krieg
 erworben“. — γὰρ ἔχοιεν] Der be-
 gründende Hauptsatz als Fortsetzung
 der Or. obliqua ist, statt im Infin. zu-
 stehen, dem Satze mit ὅτι assimili-
 liert. — φρουρὰν] φρουρὰν φαίνεν
 „ein Heer aufbieten“, immer von
 lakēdāmonischen Heeren im Gegen-
 satz zu Söldnerhaufen gebraucht. —
 κατὰ Λάρισον] „den Larissos entlang“
 (Fluss an der Grenze von Elis und
 Achaja).

24. θεῖον] „göttliches Zeichen“.

25. περιμόντι] „im Verlaufe“, Dativ

φαίνονται πάλιν οἱ ἔφοροι φρουρὰν ἐπὶ τὴν Ἥλιν, καὶ συνεστρατεύοντο τῷ Ἀγίδι πλὴν Βοιωτῶν καὶ Κορινθίων οἳ τε ἄλλοι σῆμμαχοι πάντες καὶ οἱ Ἀθηναῖοι. ἐμβαλόντος δὲ τοῦ Ἀγίδος δι' Αὐλώνος, εὐθὺς μὲν Λεπρεᾶται ἀποστάντες τῶν Ἠλείων προσεχώρησαν αὐτῷ, εὐθὺς δὲ Μακίστιοι, ἐχόμενοι δ' Ἐπιταλιεῖς. διαβαίνοντι δὲ τὸν ποταμὸν προσεχώρουν Λετρίνοι καὶ Ἀμφίδολοι
 26 καὶ Μαργανεῖς. ἐκ δὲ τούτου* ἔλθων εἰς Ὀλυμπίαν ἔδυε τῷ Διὶ τῷ Ὀλυμπίῳ· κωλύειν δὲ οὐδεὶς ἔτι ἐπειράτο. θύσας δὲ πρὸς τὸ ἕστυ ἐπορεύετο, κόπτων καὶ κᾶων τὴν χώραν, καὶ ὑπέρπολλα μὲν κτήνη, ὑπέρπολλα δὲ ἀνδράποδα ἠλίσκετο ἐκ τῆς χώρας· ὥστε ἀκούοντες καὶ ἄλλοι πολλοὶ τῶν Ἀρκάδων καὶ Ἀχαιῶν ἐκόντες ἦσαν συστρατευσόμενοι καὶ μετεῖχον τῆς ἀρπαγῆς. καὶ ἐγένετο
 27 αὕτη ἡ στρατεία ὥσπερ ἐπισιτισμὸς τῇ Πελοποννήσῳ. ἐπεὶ δὲ ἀφίκετο πρὸς τὴν πόλιν, τὰ μὲν προάστεια καὶ τὰ γυμνάσια καλὰ ὄντα ἐλυμαίνετο, τὴν δὲ πόλιν — ἀτείχιστος γὰρ ἦν — ἐνόμισαν αὐτὸν μὴ βούλεσθαι μάλλον ἢ μὴ δύνασθαι ἐλεῖν. δηνυμένης δὲ τῆς χώρας καὶ οὔσης τῆς στρατιᾶς περὶ Κυλλήνην, βουλόμενοι οἱ περὶ Ξενίαν, τὸν λεγόμενον μεδίμνῳ ἀπομετρήσασθαι τὸ παρὰ τοῦ πατρὸς ἀργύριον, τὴν πόλιν δι' αὐτῶν προσχωρῆσαι τοῖς Λακεδαιμονίοις, ἐκπεσόντες ἐξ οἰκίας ξίφη ἔχοντες σφαγὰς ποιοῦσι, καὶ ἄλλους τέ τινας ἀποκτείνουσι καὶ ὁμοῖον τινα Θρασυδαίῳ ἀποκτείναντες τῷ τοῦ δήμου προστάτῃ ᾧοντο Θρασυδαῖον ἀπεκτονέειν, ὥστε ὁ μὲν δῆμος παντελῶς κατηθύμησε καὶ ἰσχυρίαν
 28 εἶχεν, οἱ δὲ σφαγεῖς πάντ' ᾧοντο πεπραγμένα εἶναι, καὶ οἱ ὁμογνώμονες αὐτοῖς ἐξεφέροντο τὰ δπλα εἰς τὴν ἀγοράν. ὁ δὲ Θρασυδαῖος

der Zeit. — δι' Αὐλώνας] Wir: „über Aulon“, Stadt in Messenien. — Λεπρεᾶται] Bewohner der Stadt Lepreon. Die folg. Orte heißen Makistos, Epitalion, Letrinoi, Amphidoloi und Margana. — ἐχόμενοι] „im Anschluß daran“. — τὸν ποταμὸν] den Hauptfluß Alpheios.

26. τὸ ἕστυ] die Hauptstadt Elis. — κόπτων] Damit sind besonders die Olivenbäume gemeint. — ἐγένετο] „es gestaltete sich“.

27. τὴν δὲ ...] „was aber die Stadt

betrifft, so glaubte man, er habe sie wohl nehmen können, aber es nicht gewollt“. — Κυλλήνη] Hafenstadt im nördlichen Elis. — οἱ περὶ Ξενίαν] „Xenias mit seinen (aristokratischen) Gesinnungsgenossen“, durch τὸν λεγόμενον „von dem es hieß, daß er ...“ näher gekennzeichnet. — ἄλλους ... ᾧοντο] Im Deutschen kürzer: „sie töteten unter anderen einen, welcher ...“, wobei sie glaubten ...“.

28. ἐξεφέροντο ...] d. h. sie sammelten sich bewaffnet auf dem

ἔτι καθειδὼν ἐτύγχανεν οὐπερ ἐμεθύσθη. ὥς δὲ ᾗσθετο ὁ δῆμος, ὅτι οὐ τέθνηκεν ὁ Θρασυδαῖος, περιεπλήσθη ἡ οἰκία ἔνθεν καὶ ἔνθεν, ὥσπερ ὑπὸ ἔσμοσιν μελιττῶν ὁ ἡγεμῶν. ἐπειδὴ δὲ ἡγεῖτο ὁ 29 Θρασυδαῖος ἀναλαβὼν τὸν δῆμον, γενομένης μάχης ἐκράτησεν ὁ δῆμος, ἐξέπεσον δὲ πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους οἱ ἐγχειρήσαντες ταῖς σφαγαῖς. ἐπεὶ δ' αὖ ὁ Ἅγις ἀπὼν διέβη πάλιν τὸν Ἀλφειὸν, φρουροὺς καταλιπὼν ἐν Ἐπιτάλιῳ πλησίον τοῦ Ἀλφειοῦ καὶ Λύσιππον ἀρμοστήν καὶ τοὺς ἐξ Ἡλίδος φυγάδας, τὸ μὲν στράτευμα διῆκεν, αὐτὸς δὲ οἴκαδε ἀπῆλθε. καὶ τὸ μὲν λοιπὸν 30 θέρους καὶ τὸν ἐπιόντα χειμῶνα ὑπὸ τοῦ Λυσίππου καὶ τῶν περὶ αὐτὸν ἐφέρετο καὶ ἡγετο ἡ τῶν Ἡλείων χώρα. τοῦ δ' ἐπιόντος θέρους* πέμψας Θρασυδαῖος εἰς Λακεδαίμονα συνεχώρησε Φέας τε τὸ τεῖχος περιελεῖν καὶ Κυλλήνης καὶ τὰς Τριφυλίδας πόλεις ἀφεῖναι Φορίξαν καὶ Ἐπιτάλιον καὶ Λετρίνους καὶ Ἀμφιδόλους καὶ Μαργανεῖς· πρὸς δὲ ταύταις καὶ Ἀκρωρεῖους καὶ Λασιῶνα τὸν ὑπ' Ἀρκάδων ἀντιλεγόμενον. Ἦπειον μέντοι τὴν μεταξὺ πόλιν Ἡραίας καὶ Μακίστου ἡξίουσι οἱ Ἡλεῖοι ἔχειν· πρίασθαι γὰρ ἔφασαν τὴν χώραν ἅπασαν παρὰ τῶν τότε ἐχόντων τὴν πόλιν τριάκοντα ταλάντων καὶ τὸ ἀργύριον δεδωκέναι. οἱ δὲ Λακεδαί- 31 μόνιοι γνόντες μηδὲν δικαιότερον εἶναι βίᾳ πριαμένους ἢ βίᾳ ἀφελομένους παρὰ τῶν ἡττόνων λαμβάνειν, ἀφιέναι καὶ ταύτην ἡγάγκασαν· τοῦ μέντοι προεστάναι τοῦ Λιδος τοῦ Ὀλυμπίου ἱεροῦ, καίπερ οὐκ ἀρχαίου Ἡλείοις ὄντος, οὐκ ἀπῆλθασαν αὐτούς, νομίζοντες τοὺς ἀντιπιοιυμένους χωρίτας εἶναι καὶ οὐχ ἱκανοὺς προεστάναι. τούτων δὲ συγχωρηθέντων εἰρήνη τε γίγνεται καὶ συμμαχία Ἡλείων πρὸς Λακεδαιμονίους. καὶ οὕτω μὲν δὴ ὁ Λακεδαιμονίων καὶ Ἡλείων πόλεμος ἐληξε.

Markte. — ἐμεθύσθη] Trunkenheit und unregelmäßiges Leben werfen sich politische Gegner gern gegenseitig vor. — περιεπλήσθη] „wurde von einer Menschenmenge umstanden“. — ὁ ἡγεμῶν] „die Königin“.

29. ἐξέπεσον] „sie mußten fliehen“. — διῆκεν] = διαφῆκε § 24.

30. Φέας] Gen. von Φέα, Stadt in Elis; wie Φορίξα, Ἀκρωρεῖοι, Λασιῶν, Ἦπειον; dagegen Ἡραία in Arkadien. —

ἀντιλεγόμενον] „beansprucht“. — τῶν τότε ἐχόντων] Im Deutschen Substantiv mit Adjektiv.

31. γνόντες] wie 1, 12. — δικαιότερον εἶναι] Davon ist der Accus. c. Infin. πριαμένους λαμβάνειν („wenn man durch Kauf . . .“) abhängig. — τοῦ . . . προεστάναι] abhängig von ἀπῆλθασαν. Es handelt sich um das Recht der Aufsicht über die olympischen Spiele, das vor alters nicht

3 Μετὰ δὲ τοῦτο Ἅγις ἀφικόμενος εἰς Δελφοὺς καὶ τὴν δεκάτην ἀποθύσας, πάλιν ἀπιὼν ἔκαμεν ἐν Ἡραίᾳ, γέρων ἤδη ὢν, καὶ ἀπηνέχθη μὲν εἰς Λακεδαιμόνα ἔτι ζῶν, ἐκεῖ δὲ ταχὺ ἐτελεύτησε· καὶ ἔτυχε σεμνοτέρας ἢ κατὰ ἀνθρωπὸν ταφῆς. ἐπεὶ δὲ ὠσιώθησαν αἱ ἡμέραι καὶ ἔδει βασιλέα καθίστασθαι, ἀντέλεγον περὶ βασιλείας Λεωτυχίδης, υἱὸς φάσκων Ἄγιδος εἶναι, Ἀγησίλαος δὲ 2 ἀδελφός. εἰπόντος δὲ τοῦ Λεωτυχίδου, Ἄλλ' ὁ νόμος, ὃ Ἀγησίλαε, οὐκ ἀδελφόν, ἀλλ' υἱὸν βασιλέως βασιλεύειν κελεύει· εἰ δὲ υἱὸς ὢν μὴ τυγχάνοι, ὁ ἀδελφός καὶ ὡς βασιλεύει. „Ἐμὲ ἂν δέοι βασιλεύειν“. Πῶς, ἔμοῦ γε ὄντος; „Ὅτι δὴν τὸ καλεῖς πατέρα, οὐκ ἔφη σε εἶναι ἑαυτοῦ“. Ἄλλ' ἡ πολὺ κάλλιον ἐκείνου εὐδυῖα μήτηρ καὶ νῦν ἔτι φησὶν. „Ἄλλ' ὁ Ποτειδᾶν ὡς μάλα σευ ψευδομένω κατεμάνυσεν, ἐκ τοῦ θαλάμου ἐξελάσας σεισμῶ εἰς τὸ φανερόν τὸν σὸν πατέρα. συνεμαρτύρησε δὲ ταῦτ' αὐτῷ καὶ ὁ ἀληθέστατος λεγόμενος χρόνος εἶναι· ἀφ' οὗ γάρ τοι ἔφυγε καὶ οὐκ ἐφάνη ἐν 3 τῷ θαλάμῳ, δεκάτῃ μὲν ἐγένον“. οἱ μὲν τοιαῦτ' ἔλεγον. Λιοπείθης δέ, μάλα χρησμολόγος ἀνὴρ, Λεωτυχίδῃ συναγορεύων εἶπεν, ὡς καὶ Ἀπόλλωνος χρησμὸς εἴη φυλάξασθαι τὴν χωλὴν βασιλείαν. Λύσανδρος δὲ πρὸς αὐτὸν ὑπὲρ Ἀγησίλαου ἀντεῖπεν, ὡς οὐκ οἶοιτο τὸν θεὸν τοῦτο κελεύειν φυλάξασθαι, μὴ προσπταίσας τις χωλεῖσαι, ἀλλὰ μάλλον μὴ οὐκ ὢν τοῦ γένους βασιλεύσειε. παν-

die Eleer, sondern die Pisaten gehabt hatten.

Kap. 3. § 1/3: Thronstreit zwischen Agesilaos und Leotyehides (397). — § 4/11: Verschwörung des Kinadon (396).

1. τὴν δεκάτην] von der Beute aus Elis. — ἔκαμεν] „er erkrankte“. — Ἡραίᾳ] vgl. 2, 30. — ἢ κατὰ ἀνθρωπὸν] *quam pro homine* „als bei einem Menschen üblich ist“. Starb ein spart. König, so wurden ihm die Ehren eines Halbgottes erwiesen. — αἱ ἡμέραι] die zehn vorgeschriebenen Trauertage, an denen alle Geschäfte ruhten. — ἀντέλεγον] vgl. 2, 30. — ἀδελφός] näml. φάσκων εἶναι.

2. καὶ ὡς] dorisch = ἐν οὕτως „wohl dann erst“. — ἐμὲ] In dem lebhaften Zwiegespräche zwischen Agesilaos und Leotyehides fehlt das ἔφη. — τῷ] = σύ. — Ποτειδᾶν] = Ποσειδῶν, der mit dem Dreizack die Erde erschüttert. — σευ ψευδομένω] = σου ... ψευδομένου, abhängig von κατεμάνυσε = κατεμήνυσε. — εἰς τὸ φανερόν] „in die Öffentlichkeit, auf die Strafe“. — δεκάτῃ μὲν] ist im Deutschen vor ἀφ' οὗ zu stellen.

3. ὑπὲρ] „im Interesse, als Fürsprecher für“. — μὴ] wird nach φυλάττομαι wie nach φοβοῦμαι gesetzt. — οὐ] gehört zu ὢν; ergänze τις aus dem vorhergehenden Satze. — τοῦ γένους] Aus dem Geschlechte des Herakles,

τάπασι γὰρ ἂν χωλὴν εἶναι τὴν βασιλείαν, ὁπότε μὴ οἱ ἀφ' Ἡρακλέους τῆς πόλεως ἡγοῖντο. τοιαῦτα δ' ἀκούσασα ἡ πόλις ἀμφοτέρων Ἀγησίλαον εἶλοντο βασιλέα.

Οὕτω δ' ἐνιαντὸν ὄντος ἐν τῇ βασιλείᾳ Ἀγησιλάου, θύοντος αὐτοῦ τῶν τεταγμένων τινὰ θυσίῶν ὑπὲρ τῆς πόλεως* εἶπεν ὁ μάντις, ὅτι ἐπιβουλὴν τινὰ τῶν δεινοτάτων φαίνοιεν οἱ θεοί. ἐπεὶ δὲ πάλιν ἔθυσεν, ἔτι δεινότερα ἔφη τὰ ἱερὰ φαίνεσθαι. τὸ τρίτον δὲ θύοντος εἶπεν· Ὡς Ἀγησίλαε, ὥσπερ εἰ ἐν αὐτοῖς εἴημεν τοῖς πολεμίοις, οὕτω μοι σημαίνεται. ἐκ δὲ τούτου θύοντες καὶ τοῖς ἀποτροπαίοις καὶ τοῖς σωτήρησι, καὶ μόλις καλλιερήσαντες, ἐπαύσαντο. ληγούσης δὲ τῆς θυσίας ἐντὸς πένθ' ἡμερῶν καταγορεύει τις πρὸς τοὺς ἐφόρους ἐπιβουλὴν καὶ τὸν ἀρχηγὸν τοῦ πράγματος Κινάδωνα. οὗτος δ' ἦν καὶ τὸ εἶδος νεανίσκος καὶ τὴν ψυχὴν εὐρωστος, οὐ μέντοι τῶν ὁμοίων. ἐρομένων δὲ τῶν ἐφόρων, πῶς φαίη τὴν πρᾶξιν ἔσεσθαι, εἶπεν ὁ εἰσαγγεῖλας, ὅτι ὁ Κινάδων ἀγαγὼν αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἔσχατον τῆς ἀγορᾶς ἀριθμῆσαι κελύοι, ὅπόσοι εἴεν Σπαρτιᾶται ἐν τῇ ἀγορᾷ. καὶ ἐγώ, ἔφη, ἀριθμῆσας βασιλέα τε καὶ ἐφόρους καὶ γέροντας καὶ ἄλλους ὥς τετταράκοντα ἡρόμην· Τί δὴ με τούτους, ὦ Κινάδων, ἐκέλευσας ἀριθμῆσαι; ὁ δὲ εἶπε, Τούτους, ἔφη, νόμιζέ σοι πολεμίους εἶναι, τοὺς δ' ἄλλους πάντας συμμάχους πλέον ἢ τετραμισχιλίους ὄντας τοὺς ἐν τῇ ἀγορᾷ. ἐπιδεικνύει δ' αὐτὸν ἔφη ἐν ταῖς ὁδοῖς ἔνθα μὲν ἓνα ἔνθα δὲ δύο πολεμίους ἀπαντῶντας, τοὺς δ' ἄλλους ἀπαντας συμμάχους· καὶ ὅσοι δὴ ἐν τοῖς χωρίοις Σπαρτιατῶν τύχοιεν ὄντες, ἓνα μὲν πολέμιον, τὸν δεσπότην, συμμάχους δ' ἐν ἐκάστῳ πολλούς. ἐρωτῶντων δὲ τῶν ἐφόρων, πόσους φαίη καὶ τοὺς συνε-

von dem sich die beiden Königshäuser ableiteten.

4. τῶν τεταγμένων] In Sparta waren dem Könige gewisse Opfer „vorgeschieden“. — τῶν δεινοτάτων] näml. ἐπιβουλῶν. Übersetze, als stände ἐπιβουλὴν τινὰ δεινοτάτην. — ἐν αὐτοῖς] „mitten in ...“. — ἀποτροπαίοις ... σωτήρησι] näml. θεοῖς.

5. ὁμοίων] Gen. partit., abhängig von ἦν. Kinadon gehörte also nicht

zu den Vollbürgern, die gleiche Rechte untereinander hatten. — φαίη] „gesagt habe“, nämlich Kinadon. — εἰσαγγεῖλας] In der att. Gerichtssprache heisst εἰσαγγέλλειν „angeben“. — τί θῆ] „weshalb ... denn eigentlich?“ — πλέον ὄντας] „an Zahl mehr ...“. — ἐπιδεικνύει ... πολεμίους ... συμμάχους] „habe bezeichnet als“, Infin. Imperf. — ἔφη] ist der Angeber. — χωρίοις] 1, 25 dafür χωροί. — ἐν ἐκάστῳ] näml. χωρίῳ.

δότας τὴν πρᾶξιν εἶναι, λέγειν καὶ περὶ τούτου ἔφη αὐτόν, ὥς σφίσι μὲν τοῖς προστατεύουσιν οὐ πάνυ πολλοί, ἀξιόπιστοι δὲ συνειδέεν· αὐτοὶ μέντοι πᾶσι συνειδέναι καὶ εἰλωσι καὶ νεοδαμώδεσι καὶ τοῖς ὑπομείοσι καὶ τοῖς περιοίοις· ὅπου γὰρ ἐν τούτοις τις λόγος γένοιτο περὶ Σπαρτιᾶν, οὐδένα δύνασθαι κρύπτειν τὸ μὴ οὐχ ἡδέως ἔν καὶ ὤμων ἐσθίειν αὐτῶν. πάλιν οὖν ἐρωτῶντων· "Ὅπλα δὲ πόθεν ἔφασαν λήψεσθαι; τὸν δ' εἰπεῖν ἔφη, ὅτι οἱ μὲν δῆπου συντεταγμένοι ἡμῶν αὐτοὶ ὅπλα κεκτήμεθα, τῷ δ' ὄχλῳ, ἀγαγόντα εἰς τὸν σίδηρον ἐπιδεῖξαι αὐτόν ἔφη πολλὰς μὲν μαχαίρας, πολλὰ δὲ ξίφη, πολλοὺς δὲ ὀβελίσκους, πολλοὺς δὲ πελέκεις καὶ ἀξίνες, πολλὰ δὲ δρέπανα. λέγειν δ' αὐτόν ἔφη, ὅτι καὶ ταῦτα ὅπλα πάντ' εἴη, ὅποσους ἄνθρωποι καὶ γῆν καὶ ξύλα καὶ λίθους ἐργάζονται, καὶ τῶν ἄλλων δὲ τεχνῶν τὰς πλείστας τὰ ὄργανα ὅπλα ἔχειν ἀρκοῦντα, ἄλλως τε καὶ πρὸς ἀόπλους. πάλιν αὖ ἐρωτῶμενος, ἐν τίνι χρόνῳ μέλλοι ταῦτα πράττεσθαι, εἶπεν, ὅτι ἐπιδημεῖν οἱ παρηγγελμένον εἴη. ἀκούσαντες ταῦτα οἱ ἔφοροι ἐσκευμένα τε λέγειν ἠγγήσαντο αὐτόν καὶ ἐξεπλάγησαν, καὶ οὐδὲ τὴν μικρὰν καλουμένην ἐκκλησίαν συλλέξαντες, ἀλλὰ συλλεγόμενοι τῶν γερόντων ἄλλος ἄλλοθι ἐβουλεύσαντο πέμψαι τὸν Κινάδωνα εἰς Αὐλῶνα σὺν ἄλλοις τῶν νεωτέρων καὶ κελεύσαι ἔχειν ἄγοντα τῶν Αὐλωνιτῶν τέ τινας καὶ τῶν εἰλώτων τοὺς ἐν τῇ

6. αὐτόν] Kinadon. — συνειδέναι] „Fühlung haben“ (τινί, „mit jemand“). — νεοδαμώδεσι] vgl. 1, 4. — ὑπομείοσι] „Halbbürger“, Spartiaten, die nicht Homöen sind. — μὴ οὐχ] ist nach dem doppelt negativen Ausdrucke οὐδένα κρύπτειν durch „daß“ zu übersetzen. — ὤμων ἐσθίειν] Vgl. Anab. IV, 8, 14 τούτους . . . καὶ ὠμούς δει καταφαγεῖν „wir müssen sie mit Hant und Haar verschlingen“, volkstümlicher Ausdruck äußersten Hasses.

7. ἐρωτῶντων] näml. τῶν ἐφόρων. — τὸν δ' εἰπεῖν] „er (Kinadon) habe gesagt“, zu ἔφη ist der Angeber Subj. — ὅτι] Die direkte Rede geht nur bis κεκτήμεθα. — οἱ . . . συντεταγμένοι ἡμῶν] „wir gedienten Leute“. — τῷ

δ' ὄχλῳ] „was aber die Masse anbetreffe“. Statt die Rede fortzusetzen, führt Kinadon ihn auf den Eisenmarkt (σίδηρος). — ταῦτα ὅπλα πάντα] ταῦτα πάντα Subj., ὅπλα Präd.; ταῦτα nicht auf das Vorhergehende, sondern das folgende ὅποσους ἐργάζονται bezogen. — τεχνῶν] sind hier die Handwerker, die an ihren Werkzeugen (ὄργανα) genügende Waffen haben. — ἄλλως τε καὶ] „besonders“. — οἱ] σιδί.

8. ἐσκευμένα] „sicher Erkundetes“. — μικρὰν καλουμένην] „die sogenannte kleine . . .“, ein Ausschufs der gröfseren Bürgergemeinde. — Αὐλῶνα] vgl. 2, 25. — ἔχειν ἄγοντα] Er sollte bei seiner Rückkehr (ἔκοντα) einige politisch Verdächtige „mitbringen“. —

σκυτάλῃ γεγραμμένους. ἀγαγεῖν δὲ ἐκέλευον καὶ τὴν γυναῖκα, ἣ καλλίστη μὲν αὐτόθι ἐλέγετο εἶναι, λυμαίνεσθαι δ' ἐδόκει τοὺς ἀφικνουμένους Λακεδαιμονίων καὶ πρεσβυτέρους καὶ νεωτέρους. ὑπηρετῆκει δὲ καὶ ἄλλ' ἤδη ὁ Κινάδων τοῖς ἐφόροις τοιαῦτα. καὶ ὅτε δὴ ἔδοσαν τὴν σκυτάλῃν αὐτῷ, ἐν ἣ ἡ γεγραμμένοι ἦσαν, οὗς ἔδει συλληφθῆναι. ἐρομένου δέ, τίνας ἄγοι μεθ' ἑαυτοῦ τῶν νέων, Ἰθι, εἶπον, καὶ τὸν πρεσβύτατον τῶν ἱππαρχεῶν κέλευέ σοι συμπέμψαι ἕξ ἢ ἑπτὰ, οἳ ἂν τύχωσι παρόντες. ἐμεμελήκει δὲ αὐτοῖς, ὅπως ὁ ἱππαρχεὺς εἰδείῃ, οὗς δέοι πέμπειν, καὶ οἱ πεμπόμενοι εἰδείεν, ὅτι Κινάδων δέοι συλλαβεῖν. εἶπον δὲ καὶ τοῦτο τῷ Κινάδωνι, ὅτι πέμψοιεν τρεῖς ἀμάξας, ἵνα μὴ πεζοὺς ἄγωσι τοὺς ληφθέντας, ἀφανίζοντες ὡς ἐδύναντο μάλιστα, ὅτι ἐφ' ἑνα ἐκείνων ἔπεμπον. ἐν δὲ τῇ πόλει οὐ συνελάμβανον αὐτόν, ὅτι τὸ πρᾶγμα οὐκ ᾔδεσαν ὁπόσον τὸ μέγεθος εἶη, καὶ ἀκοῦσαι πρῶτον ἐβούλοντο τοῦ Κινάδωνος, οἵτινες εἶεν οἱ συμπράττοντες, πρὶν αἰσθῆσθαι αὐτούς, ὅτι μεμῆνυνται, ἵνα μὴ ἀποδράωσιν. ἔμελλον δὲ οἱ συλλαβόντες αὐτόν μὲν κατέχειν, τοὺς δὲ συνειδότες πυθόμενοι αὐτοῦ γράψαντες ἀποπέμπειν τὴν ταχίστην τοῖς ἐφόροις. οὕτω δ' ἔσχον οἱ ἔφοροι πρὸς τὸ πρᾶγμα, ὥστε καὶ μόραν ἱππέων ἔπεμψαν τοῖς ἐπ' Αὐλῶνος. ἐπεὶ δ' εἰλημμένον τοῦ ἀνδρὸς ἦκεν ἱππεὺς φέρων τὰ ὀνόματα ὧν ὁ Κινάδων ἀπέγραψε, παραχρῆμα τὸν τε μάντιν Τισαμενὸν καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς ἐπικαιριωτάτους συνελάμβανον. ὡς δ' ἀνήχθη ὁ Κινάδων καὶ ἡλέγγετο καὶ ὁμολόγει πάντα καὶ τοὺς συνειδότες ἔλεγε, τέλος αὐτόν ῥηοντο, τί καὶ βουλόμενος ταῦτα πράττοι. ὁ δ' ἀπεκρίνατο, μηδενὸς ἦττων

σκυτάλῃ] eigentlich „Lederstab“, dann „Geheimschrift“. — λυμαίνεσθαι] „verführen“, im politischen Sinne zu verstehen.

9. ἄγοι] „mitnehmen sollte“, Optativus deliberativus. — ἱππαρχεῶν] ἱππαρχεῖται hieß bei den Lakedaemoniern die Obersten der königlichen Leibwache. — ἄγωσι] Subjekt sind Kínadon und seine Leute. — ἔπεμπον] „die Sendung veranstalteten“.

10. τὸ πρᾶγμα] ziehe als Subjekt in den Satz ὁπόσον ... — τὸ μέγε-

θος] Accus. der Beziehung. Die Behörde wußte nicht, wie weit sich die Verschwörung verzweigt hatte. — ἔμελλον] „sollten“, d. h. sie hatten den Auftrag. — γράψαντες] näml. die Namen. — οὕτω δ' ἔσχον ... πρὸς] = „so stellten sie sich zu ..., so ernst faßten sie ... auf“. — τοῖς ἐπ' Αὐλῶνος] *Aulonem profectis*.

11. ἀπέγραψε] wie 1, 25. — τοὺς ἐπικαιριωτάτους] „die wichtigsten“. — τέλος] wie 2, 4. — τί βουλόμενος] „in welcher Absicht“. — ἦττων εἶναι]

εἶναι ἐν Λακεδαιμόνι. ἐκ τούτου μέντοι ἤδη δεδεμένος, καὶ τῷ χεῖρε καὶ τὸν τράχηλον ἐν κλοιῷ, μαστιγούμενος καὶ κεντούμενος αὐτὸς τε καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ κατὰ τὴν πόλιν περιήγοντο. καὶ οὔτοι μὲν δὴ τῆς δίκης ἔτυχον.

- 4 Μετὰ δὲ ταῦτα Ἡρώδας τις Συρακούσιος ἐν Φοινίκῃ ὧν μετὰ ναυκλήρου τινὸς καὶ ἰδὼν τριήρεις Φοινίσσας, τὰς μὲν καταπλεούσας ἄλλοθεν, τὰς δὲ καὶ αὐτοῦ πεπληρωμένας, τὰς δὲ καὶ ἔτι κατασκευαζόμενας, προσακούσας δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι τριακοσίας αὐτὰς δέοι γενέσθαι, ἐπιβὰς ἐπὶ τὸ πρῶτον ἀναγόμενον πλοῖον εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐξήγγειλε τοῖς Λακεδαιμονίοις, ὡς βασιλέως καὶ Τισσαφέρνης τὸν στόλον τοῦτον παρασκευαζομένων· ὅποι δέ, οὐδὲν ἔφη εἰδέναι. ἀνεπτερωμένων δὲ τῶν Λακεδαιμονίων καὶ τοὺς συμμάχους συναγόντων καὶ βουλευομένων, τί χρὴ ποιεῖν, Λύσανδρος, νομίζων καὶ τῷ ναυτικῷ πολλὰ περιέσεσθαι τοὺς Ἕλληνας καὶ τὸ πεζὸν λογιζόμενος ὡς ἐσώθη τὸ μετὰ Κύρου ἀναβάν, πείθει τὸν Ἀγησίλαον ὑποστῆναι, ἣν αὐτῷ δῶσι τριάκοντα μὲν Σπαρτιατῶν, εἰς δισχιλίους δὲ τῶν νεοδαμῶδων, εἰς ἑξαμισχιλίους δὲ τὸ σύνταγμα τῶν συμμάχων, στρατεύεσθαι εἰς τὴν Ἀσίαν. πρὸς δὲ τούτῳ τῷ λογισμῷ καὶ αὐτὸς συνεξελθεῖν αὐτῷ ἐβούλετο, ὅπως τὰς δεκαρχίας τὰς κατασταθείσας ὑπ' ἐκείνου ἐν ταῖς πόλεσιν, ἐκπεπωκνίας δὲ διὰ τοὺς ἐφόρους, οἳ τὰς πατρίους πολιτείας παρήγγειλαν, πάλιν καταστήσειε μετ' Ἀγησίλαον. ἐπαγγελαμένου

noch von βουλόμενος abhängig. — ἥδη] „alsbald“.

Kap. 4. § 1/4: Feldzug des Agesilaos nach Asien. Unterbrechung des Opfers in Aulis (396). — § 5/6: Waffenstillstandsverhandlungen mit Tissaphernes (396). — § 7/10: Zwist mit Lysander. Übertritt des Spithridates (396). — § 11/15: Kündigung des Waffenstillstandes. Zug des Agesilaos nach Phrygien (396). — § 16/19: Rüstungen in Ephesos (396). — § 20/24: Sieg am Paktolos (396). — § 25/29: Sturz des Tissaphernes. Vertrag mit Tithraustes. Sorge für die Flotte (396).

1. ναυκλήρου] der Besitzer des von Herodas gemieteten Schiffes. — προσ-

ακούσας] näml. πρὸς τῷ ἰθεῖν. — εἰς τὴν Ἑλλάδα] zu ἀναγόμενον. — ὡς] mit dem Gen. absol. — ὡς βασιλεὺς καὶ ... παρασκευάζοντο. — ὅποι] = ἐπὶ τίνα.

2. τὸ πεζόν] ziehe als Subjekt in den Nebensatz ὡς ... Die glückliche Heimkehr der sogen. 10000 mußte die Erwägung (λογισμός) nahe legen, daß das Perserreich doch recht schwach sei. — σύνταγμα] „Kontingent“. — αὐτὸς ... ἐκείνου] Lysander. — δεκαρχίας] oligarchische Zwingherrschaften, die von Lysander eingesetzt, von den Ephoren aber wieder gestürzt waren (ἐκπεπωκνίας wie 2, 29). — παρήγγειλαν] „proklamierten“, wohl durch Derkyllidas.

δὲ τοῦ Ἀγχιλαίου τὴν στρατείαν, διδασί τε οἱ Λακεδαιμόνιοι ὅσα περ ἤτησε καὶ ἑξαμήνου σίτον. ἐπεὶ δὲ θυσάμενος ὅσα ἔδει καὶ τᾶλλα καὶ τὰ διαβατήρια ἐξήλθε, ταῖς μὲν πόλεσι διαπέμψας ἀγγέλους προεῖπεν, ὅσους τε δέοι ἐκασταχόθεν πέμπεσθαι καὶ ὅποι παρῆναι, αὐτὸς δ' ἐβουλήθη ἐλθὼν θῆσαι ἐν Ἀδλίδι, ἐνθα περ ὁ Ἀγαμέμνων, ὅτ' εἰς Τροίαν ἔπλει, ἐθύετο. ὥς δ' ἐκεῖ ἐγένετο, πυθόμενοι οἱ βοιωτάρχοι, ὅτι θύοι, πέμψαντες ἱππέας τοῦ τε λοιποῦ εἶπον μὴ θύειν καὶ οἷς ἐνέτυχον ἱεροῖς τεθυμένοις διέρρουσαν ἀπὸ τοῦ βωμοῦ. ὁ δ' ἐπιμαρτυράμενος τοὺς θεοὺς καὶ ὀργιζόμενος ἀναβάς ἐπὶ τὴν τριήρη ἀπέπλει. ἀφικόμενος δ' ἐπὶ Γεραιστὸν καὶ συλλέξας ἐκεῖ ὅσον ἐδύνατο τοῦ στρατεύματος πλεῖστον εἰς Ἐφεσον τὸν στόλον ἐποιεῖτο.

Ἐπεὶ δὲ ἐκεῖσε ἀφίκετο, πρῶτον μὲν Τισσαφέρνῃς πέμψας ἤρετο αὐτόν, τίνος δεόμενος ἦκοι. ὁ δ' εἶπεν, αὐτονόμους καὶ τὰς ἐν τῇ Ἀσίᾳ πόλεις εἶναι, ὥσπερ καὶ τὰς ἐν τῇ παρ' ἡμῖν Ἑλλάδι. πρὸς ταῦτ' εἶπεν ὁ Τισσαφέρνῃς. „Εἰ τοίνυν θέλεις σπεύσασθαι, ἕως ἂν ἐγὼ πρὸς βασιλέα πέμψω, οἶμαι ἂν σε ταῦτα διαπραξάμενον ἀποπλεῖν, εἰ βούλοιο.“ Ἀλλὰ βουλοίμην ἂν, ἔφη, εἰ μὴ οἰοίμην γε ὑπὸ σοῦ ἑξαπατάσθαι. „ἀλλ' ἔξεστιν“, ἔφη, „σοι τούτων πίστιν λαβεῖν ἢ μὴν ἀδόλως ἐμὲ ταῦτα πράξειν.“ Καὶ σοὶ δέ, ἔφη, ἔξεστι παρ' ἐμοῦ πίστιν λαβεῖν ἢ μὴν ἀδόλως σοὶ πράττοντος ταῦτα, ἡμᾶς μηδὲν τῆς σῆς ἀρχῆς ἀδικήσιν ἐν ταῖς σπονδαῖς. ἐπὶ τούτοις ῥηθεῖσι Τισσαφέρνῃς μὲν ὤμοσε τοῖς πεμφθεῖσι ὁ πρὸς αὐτὸν Ἡριππίδα καὶ Λερκυλίδα καὶ Μεγίλλῳ ἢ μὴν πράξειν

3. καὶ τᾶλλα καί] „unter anderem auch“. — διαβατήρια] „Auszugsopfer“, Zeus und Athene dargebracht. — ταῖς ... πόλεσι] Gemeint sind die hellenischen Städte außerhalb des peloponnesischen Bundes. — ἐθύετο] Das Imperf. von der nicht vollendeten Handlung.

4. τοῦ λοιποῦ] „weiter“; zu θύειν. — εἶπον] enthält eine Aufforderung. — ἱεροῖς] Die ἱερά sind hier die schon auf dem Brandaltare liegenden „Opferstücke“. — Γεραιστός] liegt an der Südspitze von Euböa. — ὅσον ἐδύνατο

... πλεῖστον] *quam poterat maximam (partem)*.

5. ἤρετο] „liefs fragen“; ebenso εἶπεν u. a. — τίνος δεόμενος] „mit welchem Begehr“; vgl. 3, 11 τί βουλόμενος. — εἶναι] hängt ab von dem zu ergänzenden θέομαι „ich begehre“. — ἐν τῇ παρ' ἡμῖν] Das europäische Griechenland ist gemeint. — ἂν] gehört zu ἀποπλεῖν. — ἢ μὴ] „wahrhaftig“, führt eine feierliche Versicherung ein. — πράξειν] „betreiben werde“, näml. ein friedliches Übereinkommen.

6. ἐπὶ] „auf Grund“; vgl. ἐπὶ τίσιν,

ἀδόλως τὴν εἰρήνην, ἐκεῖνοι δὲ ἀντώμοσαν ὑπὲρ Ἀγησίλαου Τισσαφέρνει ἢ μὴν ταῦτα πράττοντος αὐτοῦ, ἐμπεδώσειν τὰς σπονδάς. ὁ μὲν δὴ Τισσαφέρνης ἃ ὤμοσεν εὐθὺς ἐψεύσατο· ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰρήνην ἔχειν στράτευμα πολὺ παρὰ βασιλείως πρὸς ᾧ εἶχε πρόσθεν μετεπέμπετο. Ἀγησίλαος δέ, καίπερ αἰσθανόμενος ταῦτα, ὅμως ἐπέμενε ταῖς σπονδαῖς.

- 7 Ὡς δὲ ἰσχυρίαν τε καὶ σχολὴν ἔχων ὁ Ἀγησίλαος διέτριβεν ἐν τῇ Ἐφέσῳ, ἅτε συντεταραγμένων ἐν ταῖς πόλεσι τῶν πολιτειῶν καὶ οὔτε δημοκρατίας ἔτι οὔσης, ὥσπερ ἐπ' Ἀθηναίων, οὔτε δεκαρχίας, ὥσπερ ἐπὶ Λυσάνδρου, ἅτε γινώσκοντες πάντες τὸν Λύσανδρον, προσέκειντο αὐτῷ ἀξιοῦντες διαπραττεσθαι αὐτὸν παρ' Ἀγησίλαου ὧν ἐδέοντο· καὶ διὰ ταῦτα αἰ παμπληθὺς ὄχλος θεραπέων αὐτὸν ἠκολούθει, ὥστε ὁ μὲν Ἀγησίλαος ἰδιώτης ἐφαι-
 8 νετο, ὁ δὲ Λύσανδρος βασιλεύς. ὅτι μὲν οὖν ἔδακνε καὶ τὸν Ἀγησίλαον ταῦτα, ἐδήλωσεν ἕστερον· οἱ γὰρ μὴν ἄλλοι τριάκοντα ὑπὸ τοῦ φθόνου οὐκ εἰσίων, ἀλλ' ἔλεγον πρὸς τὸν Ἀγησίλαον, ὥς παράνομα ποιοίῃ Λύσανδρος, τῆς βασιλείας ὀγκηρότερον διάγων. ἔπει δὲ καὶ ἤρξατο προσάγειν τινὰς τῷ Ἀγησίλῳ ὁ Λύσανδρος, πάντας, οἷς γνοίῃ αὐτὸν συμπράττοντά τι, ἡττωμένους ἀπέπεμπεν. ὥς δ' αἰ τὰ ἐναντία ὧν ἐβούλετο ἀπέβαινε τῷ Λυσάνδρῳ, ἔγνω δὴ τὸ γινόμενον· καὶ οὔτε ἔπεσθαι ἑαυτῷ ἔτι εἶα ὄχλον τοῖς τε
 9 συμπράξαι τι δεομένοις σαφῶς ἔλεγεν, ὅτι ἔλαττον ἔξοιεν, εἰ αὐ-
 9 τὸς παρείη. βαρέως δὲ φέρων τῇ ἀτιμίᾳ, προσελθὼν εἶπεν· ὦ

ἐφ' ᾧτε 1, 20; 2, 19. — ὑπὲρ] „im Namen“. — ἐψεύσατο] „brach“, eigentlich: „er log“. — πρὸς ᾧ] = πρὸς τούτῳ δ.

7. ἅτε] „weil“; die Partic. verwandelt in Indikative. — ἐπ' Ἀθηναίων] wie 1, 4. — ἀξιοῦντες] Da man Lysander für sehr einflussreich hielt, so stellte man an ihn das Ansinnen, er solle die Wünsche der Bittenden bei Agesilaos befürworten.

8. ἔδακνε] „kränkte“. — καὶ τὸν Ἀ.] also nicht nur die nachher genannten Dreißig (§ 2). — ὑπό] „aus ...“; τοῦ, weil der φθόνος natürlich ist. — βασιλείας] = ἡ ὁ βασιλεύς. —

διάγων] „indem er auftrete“. Lysander erscheint wie ein zweiter Pausanias. — προσάγειν] „empfehlend einführen“. — οἷς] abhängig von συμπράττοντα. — γνοίῃ] hypothetischer Relativsatz; im Deutschen Indikativ. — ἡττωμένους] „unverrichteter Sache“. — γινόμενον] „Sachlage“. — οὔτε ... τέ] neque ... et. — ἔλαττον ἔξοιεν] „sich schlechter stehen würden“; ἔχω mit Adv. = „sich verhalten“. — παρείη] „es unterstützte“; wie *adesse* in übertragener Bedeutung.

9. τῇ ἀτιμίᾳ] „die Zurücksetzung“; dafür könnte es auch τὴν ἀτιμίαν

Ἀγησίλαε, μειοῦν μὲν ἄρα σύγε τοὺς φίλους ἡπίστω. „Ναὶ μὰ Δί’“, ἔφη, „τοὺς γε βουλομένους ἐμοῦ μείζους φαίνεσθαι· τοὺς δέ γε αὔξοντας εἰ μὴ ἐπισταίμην ἀντιτιμᾶν, αἰσχυνοίμην ἄν.“ καὶ ὁ Λύσανδρος εἶπεν· Ἄλλ’ ἴσως καὶ μάλλον εἰκότα σὺ ποιεῖς ἢ ἐγὼ ἔπραττον. τάδε οὖν μοι ἐκ τοῦ λοιποῦ χάρισαι, ὅπως ἂν μὴτ’ αἰσχύνωμαι ἀδυνατῶν παρὰ σοὶ μὴτ’ ἐμποδῶν σοι ὧ, ἀπόπεμψόν ποί με. ὅπου γὰρ ἂν ὧ, πειράσομαι ἐν καιρῷ σοι εἶναι. εἰπόντος δὲ ταῦτα ἔδοξε καὶ τῷ Ἀγησίλαῳ οὕτω ποιῆσαι, καὶ 10 πέμπει αὐτὸν ἐφ’ Ἑλλησπόντου. ἐκῆ δὲ ὁ Λύσανδρος αἰσθόμενος Σπιθριδάτην τὸν Πέρσην ἐλαττούμενόν τι ὑπὸ Φαρναβάζου, διαλέγεται αὐτῷ καὶ πείθει ἀποστῆναι ἔχοντα τοὺς τε παῖδας καὶ τὰ περὶ αὐτὸν χρήματα καὶ ἱππέας ὡς διακοσίους. καὶ τὰ μὲν ἄλλα κατέλιπεν ἐν Κυζίκῳ, αὐτὸν δὲ καὶ τὸν υἱὸν ἀναβιβασάμενος ἦκεν ἄγων πρὸς Ἀγησίλαον. ἰδὼν δὲ ὁ Ἀγησίλαος ἥσθη τε τῇ πράξει καὶ εὐθὺς ἀνεπυνθάνετο περὶ τῆς Φαρναβάζου χώρας τε καὶ ἀρχῆς.

Ἐπεὶ δὲ μέγα φρονήσας ὁ Τισσαφέρνης ἐπὶ τῷ καταβάντι 11 στρατεύματι παρὰ βασιλέως προεῖπεν Ἀγησίλαῳ πόλεμον, εἰ μὴ ἀπίοι ἐκ τῆς Ἀσίας, οἱ μὲν ἄλλοι σύμμαχοι καὶ Λακεδαιμονίων οἱ παρόντες μάλα ἀχθεσθέντες φανεροὶ ἐγένοντο, νομίζοντες ἐλάττω τὴν παροῦσαν εἶναι δύναμιν Ἀγησίλαῳ τῆς βασιλέως παρασκευῆς, Ἀγησίλαος δὲ μάλα φαιδρῷ τῷ προσώπῳ ἀπαγγεῖλαι Τισσαφέρνει τοὺς πρέσβεις ἐκέλευσεν, ὥς πολλὴν χάριν αὐτῷ ἔχοι, ὅτι ἐπιορ-

heissen. — μὲν ... ἡπίστω] „wahrhaftig (μὲν = μὴν), du hast es verstanden ...“. Lysander hat sich in Agesilaos getäuscht. — αὔξοντας] αὐξω = αὐξάνω „fördern, unterstützen“. Ergänze ἐμέ. — Ἄλλ’] „nun gut“. Lysander bricht die unerquickliche Unterhaltung ab, indem er mit einiger Bitterkeit zugeht, daß Agesilaos nicht nur richtig, sondern sogar (καί) richtiger handelt als er selbst. — τάδε] „das“, bezieht sich auf das nachfolgende ἀπόπεμψόν ποί με. — ἐκ τοῦ λοιποῦ] „von dem, was noch bleibt“, d. h. „zum wenigsten“. — ἐν καιρῷ ... εἶναι] = χρήσιμος εἶναι
XENOPHONS HELLENIKA III. IV. II.

10. εἰπόντος] näml. Λυσάνδρου. — ἐφ’ Ἑλλησπόντου] wie I, 28 ἐπ’ Ἀδελῶνος. — ἐλαττούμενόν τι] „etwas zurückgesetzt“. — τὰ περὶ αὐτὸν χρήματα] „die Geldmittel, welche ihm zur Verfügung standen“. — Κυζίκος] am Südufer der Propontis. — ἀναβιβασάμενος] näml. εἰς ναὺν.

11. παρὰ βασιλέως] verbinde mit καταβάντι. Gemeint ist das § 6 angedeutete Heer. — παροῦσαν] „zu Gebote stehend“; davon hängt Ἀγησίλαῳ ab. — τῆς ... παρασκευῆς] hängt von dem Komparativ ἐλάττω (minor) ab. — τῷ προσώπῳ] im Deutschen
3

- κῆσας αὐτοὺς μὲν πολεμίους τοὺς θεοὺς ἐκτίσαστο, τοῖς δ' Ἑλλήσι
 συμμάχους ἐποίησεν. ἐκ δὲ τούτου εὐθὺς τοῖς μὲν στρατιώταις
 παρήγγειλε συσκευάζεσθαι ὥς εἰς στρατείαν, ταῖς δὲ πόλεσιν, εἰς
 δὲ ἀνάγκη ἦν ἀφικνεῖσθαι στρατευομένῳ ἐπὶ Καρίαν, προεῖπεν
 ἀγορὰν παρασκευάζειν. ἐπέστειλε δὲ καὶ Ἴωσι καὶ Αἰολέσιν καὶ
 Ἑλλησποντίοις πέμπειν πρὸς ἑαυτὸν εἰς Ἐφεσον τοὺς συστρατευ-
 12 σομένους. ὁ δὲ Τισσαφέρνης, καὶ ὅτι ἵππικὸν οὐκ εἶχεν ὁ Ἀγ-
 σίλαος, ἡ δὲ Καρία ἀφιππος ἦν, καὶ ὅτι ἡγεῖτο αὐτὸν δορυγέσθαι
 αὐτῷ διὰ τὴν ἀπάτην, τῷ ὄντι νομίσας ἐπὶ τὸν αὐτοῦ οἶκον εἰς
 Καρίαν αὐτὸν δομήσειν, τὸ μὲν πεζὸν ἅπαν διεβίβασεν ἐκείσε, τὸ
 δ' ἵππικὸν εἰς τὸ Μαιάνδρου πεδῖον περιήγε, νομίζων ἱκανὸς εἶναι
 καταπατῆσαι τῇ ἵππῳ τοὺς Ἑλλήνας, πρὶν εἰς τὰ δύσιππα ἀφι-
 κέσθαι. ὁ δ' Ἀγσιλάος ἀντὶ τοῦ ἐπὶ Καρίαν ἵναι εὐθὺς τάναν-
 τία ἀποστρέψας ἐπὶ Φρυγίας ἐπορεύετο καὶ τὰς τε ἐν τῇ πορείᾳ
 ἀπαντῶσας δυνάμεις ἀναλαμβάνων ἦγε καὶ τὰς πόλεις κατεστρέ-
 φετο καὶ ἐμβαλὼν ἀπροσδοκῆτοις παμπληθῇ χρήματα ἐλάμβανε.
 13 καὶ τὸν μὲν ἄλλον χρόνον ἀσφαλῶς διεπορεύετο· οὐ πόρρω δ' ὄν-
 τος Δασκυλείου, προϊόντες αὐτῷ οἱ ἵππεῖς ἤλαννον ἐπὶ λόφον
 τινά, ὥς προϊδοῖεν, τί τᾶμπροσθεν εἴη. κατὰ τύχην δὲ τινα καὶ
 οἱ τοῦ Φαρναβάζου ἵππεῖς οἱ περὶ Ῥαθίην καὶ Βαγαῖον τὸν νόθον
 ἀδελφόν, ὄντες παρόμοιοι τοῖς Ἑλλήσι τὸν ἀριθμόν, πεμφθέντες
 ὑπὸ Φαρναβάζου ἤλαννον καὶ οὗτοι ἐπὶ τὸν αὐτὸν τοῦτον λόφον.
 ἰδόντες δὲ ἀλλήλους οὐδὲ τέτταρα πλέθρα ἀπέχοντας, τὸ μὲν πρῶ-

ohne Artikel. — πολεμίους] Daß sich der Meineidige die Götter zu Feinden macht (καταίται), ist auch die Überzeugung Klearchs Anab. II, 5, 7. — Καρίαν] Dort war nach 2, 12 Τισσαφέρνης οἶκος. — προεῖπεν] enthält eine Aufforderung. — ἀγορὰν παρασκευάζειν] vgl. Cäsars *rem frumentariam providere*. Es geschah durch Aufkäufe und Anlage von Magazinen.

12. ὅτι ... ὅτι] Beide Sätze kausal zu νομίσας. — ἀφιππος] Das Gebirgsland erschwerte die Verwendung der Reiterei, die nur in der Mäanderebene zu brauchen war. — τὴν ἀπάτην]

§ 6. — τῷ ὄντι] gehört zu δομήσειν. — περιήγε] um das Tmolos- und Messogisgebirge. — τάναντια] „in entgegengesetzter Richtung“; adverbialer Accusativ. — Φρυγίας] Phrygien am Hellespont und an der Propontis; hier residierte Pharnabazos zu Daskyleion. — ἀπαντῶσας] Die nach § 11 von Agesi- laos herbeorderten Streitkräfte trafen zum Teil erst auf dem Marsche mit ihm zusammen.

13. ὄντος] nämlich Ἀγσιλάου. — τᾶμπροσθεν] = τὰ ἔμπροσθεν. — οἱ περὶ] „unter Führung von ...“. — καὶ οὗτοι] „auch ihrerseits“. — πλέθρα] Ein Plethron ist etwa 31 m. —

τον ἔστησαν ἀμφοτέρω, οἱ μὲν Ἕλληνες ἵππεῖς ὥσπερ γάλαξ ἐπὶ τεττάρων παρατεταγμένοι, οἱ δὲ βάρβαροι τοὺς πρώτους οὐ πλέον ἢ εἰς δώδεκα ποιήσαντες, τὸ βάθος δ' ἐπὶ πολλῶν. ἔπειτα μέντοι πρόσθεν ὤρμησαν οἱ βάρβαροι. ὥς δ' εἰς χεῖρας ἤλθον, ὅσοι μὲν 14 τῶν Ἑλλήνων ἔπαισάν τινες, πάντες συνέτριψαν τὰ δόρατα, οἱ δὲ Πέρσαι κρανείνα παλτὰ ἔχοντες ταχὺ δώδεκα μὲν ἵππεας, δύο δ' ἵππους ἀπέκτειναν. ἐκ δὲ τούτου ἐτρέφθησαν οἱ Ἕλληνες ἵππεῖς. βοηθήσαντος δὲ Ἀγησιλάου σὺν τοῖς ὀπλίταις, πάλιν ἀπεχώρουν οἱ βάρβαροι, καὶ εἰς αὐτῶν ἀποθνήσκει. γενομένης δὲ ταύτης τῆς ἱπ- 15 πομαχίας, θυομένῳ τῷ Ἀγησιλᾷ τῇ δευτεραίᾳ ἐπὶ προόδῳ ἄλῳβα γίνεταί τὰ ἱερά. τούτου μέντοι φανέντος στρέψας ἐπορεύετο ἐπὶ θάλατταν. γινώσκων δέ, ὅτι, εἰ μὴ ἵππικὸν ἱκανὸν κτήσαιτο, οὐ δυνήσοιτο κατὰ τὰ πεδία στρατεύεσθαι, ἔγνω τοῦτο κατασκευαστέον εἶναι, ὥς μὴ δραπετεύοντα πολεμεῖν δέοι. καὶ τοὺς μὲν πλουσιωτάτους ἐκ πασῶν τῶν ἐκεί πόλεων ἵπποτροφεῖν κατέλεξε· προειπὼν δέ, ὅστις παρέχοιτο ἵππον καὶ ὄπλα καὶ ἄνδρα δόκιμον, ὅτι ἐξέσται αὐτῷ μὴ στρατεύεσθαι, ἐποίησεν οὕτω ταῦτα συντόμως πράττεσθαι, ὥσπερ ἂν τις τὸν ὑπὲρ αὐτοῦ ἀποθανοῦμενον προθύμως ζητοίη.

Ἐκ δὲ τούτου ἐπειδὴ ἔαρ ὑπέφαινε*, συνήγαγε μὲν ἅπαν τὸ 16 στρατεύμα εἰς Ἐφεσον· ἀσκήσαι δ' αὐτὸ βουλόμενος ἄθλα προὔθηκε ταῖς τε ὀπλιτικαῖς τάξεσιν, ἦτις ἄριστα σωμάτων ἔχοι, καὶ ταῖς ἵππικαῖς, ἦτις κράτιστα ἵππεύοι· καὶ πελτασταῖς δὲ καὶ τοξόταις ἄθλα προὔθηκεν, ὅσοι κράτιστοι πρὸς τὰ προσήκοντα ἔργα φανεῖεν. ἐκ τούτου δὲ παρῆν ὄραν τὰ μὲν γυμνάσια πάντα

[ἐπὶ] wie εἰς 2, 16. — τοὺς πρώτους] „die Front“. — εἰς ... ποιήσαντες] „hatten zu ... Mann hoch geordnet“. — πολλῶν] näml. „Glieder“.

14. τινες] „Feinde“. — δώδεκα ... δύο] Die genauen Angaben erklären sich wohl daraus, daß Xenophon in der Umgebung des Agesilaos dem Gefechte beizwohnte. — ἐτρέφθησαν] ungewöhnlich für ἐπάφησαν.

15. ἐπὶ προόδῳ] Agesilaos befragte also durch das Opfer die Götter, ob ihnen das Vorrücken (προόδος) genehm sei, erhielt aber ein ungünstiges Vor-

zeichen, indem sich herausstellte, daß an der Leber des Opfertieres etwas fehlte. — ἔγνω] wie 2, 9 konstruiert. — συντόμως] „nachdrücklich“. — ὥσπερ ...] Daß die Leute aus den ioni- schen Städten nicht eben eifrige Soldaten waren, hat schon 2, 17 gezeigt. — τὸν ... ἀποθανοῦμενον] „einen, der zu sterben bereit ist“.

16. σωμάτων] abhängig von ἀριστα ἔχοι, „inbezug auf körperliche Ausbildung“. — καὶ ... δέ] „und auch“. — ἔργα] „Aufgaben“. — παρῆν ὄραν] „man konnte sehen“.

- μεστὰ τῶν γυμναζομένων, τὸν δ' ἱππόδρομον τῶν ἱππαζομένων,
 17 τοὺς δ' ἀκοντιστὰς καὶ τοὺς τοξότας μελετῶντας. ἀξίαν δὲ καὶ
 δλην τὴν πόλιν, ἐν ᾗ ἦν, θέας ἐποίησεν· ἥ τε γὰρ ἀγορὰ ἦν μεστὴ
 παντοδαπῶν καὶ ἵππων καὶ ὄνων, οἳ τε χαλκοτύποι καὶ
 οἱ τέκτονες καὶ οἱ χαλκεῖς καὶ οἱ σκυτοτόμοι καὶ οἱ ζωγράφοι
 πάντες πολεμικὰ ὄπλα κατασκευάζον, ὥστε τὴν πόλιν ὄντως οἶε-
 18 σθαι πολέμου ἐργαστήριον εἶναι. ἐπερρώσθη δ' ἂν τις καὶ ἐκεῖνο
 ἰδὼν, Ἀγησίλαον μὲν πρῶτον, ἔπειτα δὲ καὶ τοὺς ἄλλους στρα-
 τιώτας ἐστεφανωμένους ἀπὸ τῶν γυμνασίων ἀπιόντας καὶ ἀνατι-
 θέντας τοὺς στεφάνους τῇ Ἀρτέμιδι. ὅπου γὰρ ἄνδρες θεοὺς μὲν
 σέβοντο, τὰ δὲ πολεμικὰ ἀσκοῖεν, πειθαρχεῖν δὲ μελετῶν, πῶς
 19 οὐκ εἰκὸς ἐνταῦθα πάντα μεστὰ ἐλπίδων ἀγαθῶν εἶναι; ἡγούμενος
 δὲ καὶ τὸ καταφρονεῖν τῶν πολεμίων ῥώμην τινὰ ἐμβάλλειν πρὸς
 τὸ μάχεσθαι, προεῖπε τοῖς κήρυξι τοὺς ὑπὸ τῶν ληστῶν ἀλίσκο-
 μένους βαρβάρους γυμνοὺς πωλεῖν. ὄρωντες οὖν οἱ στρατιῶται
 λευκοὺς μὲν διὰ τὸ μηδέποτε ἐκδύεσθαι, μαλακοὺς δὲ καὶ ἀπόνους
 διὰ τὸ αἰεὶ ἐπ' ὀχημάτων εἶναι, ἐνόμισαν οὐδὲν διοίσειν τὸν πόλε-
 μον ἢ εἰ γυναιξὶ δέοι μάχεσθαι.
- 20 Ἐν δὲ τούτῳ τῷ χρόνῳ καὶ ὁ ἐνιαυτὸς ἦδη, ἀφ' οὗ ἐξέπλευσεν
 δ' Ἀγησίλαος, διεληλύθει, ὥστε οἱ μὲν περὶ Λύσανδρον τριάκοντα
 οἴκαδε ἀπέπλεον, διάδοχοι δ' αὐτοῖς οἱ περὶ Ἡριππίδαν παρήσαν.
 τούτων Ξενοκλέα μὲν καὶ ἄλλον ἔταξεν ἐπὶ τοὺς ἵππείας, Σκύθην
 δὲ ἐπὶ τοὺς νεοδαμῳδοὺς ὀπλίτας, Ἡριππίδαν δ' ἐπὶ τοὺς Κυ-
 ρεῖους, Μύθωνα δὲ ἐπὶ τοὺς ἀπὸ τῶν πόλεων στρατιώτας, καὶ

17. ἀξίαν] Davon hängt der Gen. θέας ab. — ζωγράφοι] welche die Schilde verzierten. — οἰεσθαι] Ergänz. τινὰ „man“.

18. ἐπερρώσθη ... ἂν τις] Potentialis der Vergangenheit, „es mochte wohl mancher ...“. — ἰδὼν] hypothetisch. — Ἀρτέμιδι] Die ephesische Artemis ist aus der Apostelgeschichte 19, 28 bekannt. — μὲν ... δὲ ... δέ] bezeichnet keinen Gegensatz, sondern verbindet. — εἶναι] würde in direkter Rede Indik. Imperf. sein.

19. ληστῶν] „die auf Beute (λεία)

ausziehenden Streifscharen, Freibeuter“. — λευκοὺς] näml. τοὺς βαρβάρους. — ἐκδύεσθαι] Die Griechen pflegten ihre gymnastischen Übungen unbekleidet vorzunehmen, so daß sie von der Sonne gebräunt waren. — ἀπόνους] „ohne Spuren von Anstrengungen“. — οὐδὲν διοίσειν ... ἢ εἰ] nullo modo aliter se habiturum esse ac si ... — τὸν πόλεμον] „der bevorstehende Krieg“.

20. ἄλλον] Wahrscheinlich Xenophon. — ἔταξεν ἐπὶ] „setzte er über ...“. — Κυρεῖους] = τοὺς ἀναβάτας

προεῖπεν αὐτοῖς, ὡς εὐθὺς ἡγήσοιτο τὴν συντομωταίην ἐπὶ τὰ κρά-
 τιστα τῆς χώρας, ὅπως αὐτόθεν οὕτω τὰ σώματα καὶ τὴν γνώμην
 παρασκευάζονται ὡς ἀγωνιούμενοι. ὁ μὲντοι Τισσαφέρης ταῦτα ²¹
 μὲν ἐνόμισε λέγειν αὐτὸν πάλιν βουλόμενον ἐξαπατῆσαι, εἰς Καρίαν
 δὲ νῦν τῷ ὄντι ἐμβαλεῖν, καὶ τό τε πεζὸν καθάπερ τὸ πρόσθεν
 εἰς Καρίαν διεβίβασε καὶ τὸ ἱππικὸν εἰς τὸ Μαιάνδρου πεδίον
 κατέστησεν. ὁ δ' Ἀγησίλαος οὐκ ἐψεύσατο, ἀλλ' ὥσπερ προεῖπεν,
 εὐθὺς εἰς τὸν Σαρδιανὸν τόπον ἐνέβαλε. καὶ τρεῖς μὲν ἡμέρας δι'
 ἐρημίας πολεμίων πορευόμενος πολλὰ τὰ ἐπιτήδεια τῇ στρατιᾷ
 εἶχε, τῇ δὲ τετάρτῃ ἦκον οἱ τῶν πολεμίων ἱππεῖς. καὶ τῷ μὲν ²²
 ἄρχοντι τῶν σκευοφόρων εἶπεν ὁ ἡγεμὼν διαβάντι τὸν Πακτωλὸν
 ποταμὸν στρατοπεδεύεσθαι, αὐτοὶ δέ, κατιδόντες τοὺς τῶν Ἑλλήνων
 ἀκολούθους ἐσπαρμένους εἰς ἀρπαγὴν, πολλοὺς αὐτῶν ἀπέκτειναν.
 αἰσθόμενος δὲ Ἀγησίλαος βοηθεῖν ἐκέλευσε τοὺς ἱππέας. οἱ δ'
 αὖ Πέρσαι ὡς εἶδον τὴν βοήθειαν, ἡθροίσθησαν καὶ ἀντιπαρε-
 τάξαντο παμπληθεσί τῶν ἱππέων τάξεσιν. ἔνθα δὴ ὁ Ἀγησί- ²³
 λαος γινώσκων, ὅτι τοῖς μὲν πολεμίοις οὕτω παρεῖη τὸ πεζόν,
 αὐτῷ δὲ οὐδὲν ἀπείη τῶν παρεσκευασμένων, καιρὸν ἡγήσατο μάχην
 συνάψαι, εἰ δύναιτο. σφαγιασάμενος οὖν τὴν μὲν φάλαγγα εὐ-
 θὺς ἤγεν ἐπὶ τοὺς παρατεταγμένους ἱππέας, τοῖς δὲ πελτασταῖς
 εἶπε δρόμῳ ὑφηγεῖσθαι, ἐκ δὲ τῶν ὀπλιτῶν ἐκέλευσε τὰ δέκα
 ἀφ' ἥβης θεῖν ὁμόσε αὐτοῖς. παρήγγειλε δὲ καὶ τοῖς ἱππεῦσιν
 ἐμβάλλειν, ὡς αὐτοῦ τε καὶ παντὸς τοῦ στρατεύματος ἐπομένου.
 τοὺς μὲν δὴ ἱππέας ἐδέξαντο οἱ Πέρσαι· ἐπεὶ δ' ἅμα πάντα ²⁴
 τὰ δεινὰ παρῆν, ἐνέκλιναν καὶ οἱ μὲν αὐτῶν εὐθὺς ἐν τῷ πο-

μετὰ Κύρου (1, 6). — προεῖπεν αὐ-
 τοῖς] Übersetze erst *ὅπως* („sie soll-
 ten ...“), dann *ὡς εὐθὺς* ... („da er
 ...“). — τὰ κράτιστα] Wegen ihrer
 Fruchtbarkeit galt die Gegend von
 Sardes für die beste. — αὐτόθεν] „auf
 der Stelle“.

21. πάλιν] vgl. § 12. — τόπον]
 „Landstrich“. — ἐρημίας πολεμίων]
 „ein von Feinden freies Land“. —
 πολλὰ] „in Fülle“.

22. εἶπεν] enthält eine Aufforde-

rung. — ἡγεμὼν] ist der persische
 Reiteroberst. — διαβάντι] = *διαβῆναι*
 ... καὶ ...; vgl. 1, 7. — ἀκολούθους]
calones. — τάξεσιν] „Abteilungen“.

23. τῶν παρεσκευασμένων] Ag. hatte
 Reiter, Hopliten und Leichtbewaffnete
 zur Hand. — τὰ δέκα] ἥβη ist das
 waffenfähige Alter, das 20. Lebens-
 jahr; τὰ δέκα ἀφ' ἥβης sind also „die
 zehn jüngsten Jahrgänge“.

24. πάντα τὰ δεινὰ] „alle die ge-
 fürchteten Waffengattungen“. — πο-

ταμῷ ἔπεσον, οἱ δ' ἄλλοι ἔφευγον. οἱ δ' Ἕλληνες ἐπακολουθοῦντες αἰροῦσι καὶ τὸ στρατόπεδον αὐτῶν. καὶ οἱ μὲν πελτασταί, ὥσπερ εἰκός, εἰς ἀρπαγὴν ἐτράποντο· ὁ δ' Ἀγῥσίλαος κύκλῳ πάντα καὶ φίλια καὶ πολέμια περιστρατοπεδεύσατο. καὶ ἄλλα τε πολλὰ χρήματα ἐλήφθη, ἃ ἤρρε πλέον ἢ ἐβδομήκοντα τάλαντα, καὶ αἱ κάμηλοι δὲ τότε ἐλήφθησαν, ὧς Ἀγῥσίλαος εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπήγαγεν.

- 25 Ὅτε δ' αὕτη ἡ μάχη ἐγένετο, Τισσαφέρνης ἐν Σάρδεσιν ἔτυχεν ὦν· ὥστε ἡτιῶντο οἱ Πέρσαι προδοδῶσθαι ὑπ' αὐτοῦ. γνοὺς δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Περσῶν βασιλεὺς Τισσαφέρνην αἴτιον εἶναι τοῦ κακῶς φέρεσθαι τὰ ἑαυτοῦ, Τιθραύστην καταπέμψας ἀποτέμνει αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν. τοῦτο δὲ ποιήσας ὁ Τιθραύστης πέμπει πρὸς τὸν Ἀγῥσίλαον πρέσβεις λέγοντας· Ὡς Ἀγῥσίλαε, ὁ μὲν αἴτιος τῶν πραγμάτων καὶ ὑμῖν καὶ ἡμῖν ἔχει τὴν δίκην· βασιλεὺς δὲ ἀξιοῖ σὲ μὲν ἀποπλεῖν οὔκαδε, τὰς δ' ἐν τῇ Ἀσίᾳ πόλεις αὐτονόμους
- 26 οὔσας τὸν ἀρχαῖον δασμὸν αὐτῷ ἀποφέρειν. ἀποκριναμένον δὲ τοῦ Ἀγῥσίλαου, οὗτι οὐκ ἂν ποιήσεις ταῦτα ἄνευ τῶν οἴκοι τελῶν, Σὺ δ' ἄλλὰ, ἕως ἂν πύθῃ τὰ παρὰ τῆς πόλεως, μεταχώρησον, ἔφη, εἰς τὴν Φαρναβάζου, ἐπειδὴ καὶ ἐγὼ τὸν σὸν ἐχθρὸν τετιμώρημαι. „Ἔως ἂν τοίνυν“, ἔφη ὁ Ἀγῥσίλαος, „ἐκεῖσε πορεύομαι, δίδου δὴ τῇ στρατιᾷ τὰ ἐπιτήδεια.“ ἐκείνῳ μὲν δὴ ὁ Τιθραύστης δίδωσι τριάκοντα τάλαντα· ὁ δὲ λαβὼν ἦεν ἐπὶ τὴν Φαρναβάζου
- 27 Φρυγίαν. ὄντι δ' αὐτῷ ἐν τῷ πεδίῳ τῷ ὑπὲρ Κίμης ἔρχεται ἀπὸ τῶν οἴκοι τελῶν, ἄρχειν καὶ τοῦ ναυτικοῦ, ὅπως γινώσκου,

ταμῷ] der Paktolos (§ 22). — ἔφευγον] „setzten die Flucht fort“. — περι-στρατοπεδεύσατο] transitiv wie 1, 7. — ἤρρε] „einbrachte“; ἄ Subjekt. — ἀπήγαγεν] später, als er heimkehrte. Sie scheinen damals in Griechenland noch wenig bekannt gewesen zu sein.

25. γνοὺς] mit dem Infinitiv wie 1, 12. — κακῶς φέρεσθαι] „schlecht gehen“. — τῶν πραγμάτων] „der Verwicklung“. — ὑμῖν καὶ ἡμῖν] Dativus incommodi. — τὴν δίκην] Der Artikel wie 3, 11 τῆς δίκης ἔτυχον. — δασμόν] Die Städte sollten

also jährlich einen Tribut (δασμός) bezahlen, denn der König sah sich nun einmal als den Eigentümer des Bodens an, auf dem die Städte erbaut waren.

26. ἄλλὰ] „wenigstens“. — τὰ παρὰ] „die Entscheidung . . .“. — εἰς τὴν Φαρναβάζου] näml. ἀρχήν; sehr bezeichnend für das Verhältniß der persischen Statthalter zu einander; vgl. 1, 9. — ἔφη] „liefs sagen“.

27. Κίμη] nördlich von der Mündung des Hermos. — ἔρχεται] „erging der Befehl“. — ὅπως γινώσκου] „wie er

καὶ καταστήσασθαι ναύαρχον, ὅντινα αὐτὸς βοῦλοιοτο. τοῦτο δ' ἐποίησαν οἱ Λακεδαιμόνιοι τοιῷδε λογισμῷ, ὥς, εἰ ὁ αὐτὸς ἀμφοτέρων ἄρχοι, τό τε πεζὸν πολὺ ἂν ἰσχυρότερον εἶναι, καθ' ἓν οὔσης τῆς ἰσχύος ἀμφοτέροις, τό τε ναυτικόν, ἐπιφαινομένου τοῦ πεζοῦ ἐνθα δέοι. ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἀγησίλαος πρῶτον μὲν 19 ταῖς πόλεσι παρήγγειλε, ταῖς ἐν ταῖς νήσοις καὶ ταῖς ἐπιθαλαττιδίαις, τριήρεις ποιεῖσθαι, ὅπόσας ἐκάστη βούλοιοτο τῶν πόλεων. καὶ ἐγένοντο καιναί, ἐξ ὧν αἱ τε πόλεις ἐπηγγείλαντο καὶ οἱ ἰδιῶται ἐποιοῦντο χαρίζεσθαι βουλόμενοι, εἰς εἴκοσι καὶ ἑκατὸν. Πείσανδρον δὲ τὸν τῆς γυναικὸς ἀδελφὸν ναύαρχον κατέστησε, φιλό- 29 τιμον μὲν καὶ ἐρρωμένον τὴν ψυχὴν, ἀπειρότερον δὲ τοῦ παρασκευάζεσθαι ὥς δεῖ. καὶ Πείσανδρος μὲν ἀπελθὼν τὰ ναυτικὰ ἔπραττεν· ὁ δ' Ἀγησίλαος, ὥσπερ ὤρμησεν, ἐπὶ τὴν Θερυγίαν ἐπορεύετο.

Ὁ μὲντοι Τιθραύστης καταμαθεῖν δοκῶν τὸν Ἀγησίλαον 5 καταφρονοῦντα τῶν βασιλέως πραγμάτων καὶ οὐδαμῇ διανοοῦμενον ἀπιέναι ἐκ τῆς Ἀσίας, ἀλλὰ μᾶλλον ἐλπίδας ἔχοντα μεγάλας αἰρήσειν βασιλέα, ἀπορῶν, τί χρῶτο τοῖς πράγμασι, πέμπει Τιμοκράτην τὸν Ῥόδιον εἰς Ἑλλάδα, δοὺς χρυσίον εἰς πεντήκοντα τάλαντα ἀργυρίου, καὶ κελεύει πειρᾶσθαι, πιστὰ τὰ μέγιστα λαμβάνοντα, διδόναι τοῖς προεσθηκόσιν ἐν ταῖς πόλεσιν ἐφ' ᾗτε πόλεμον ἐξοίσειν πρὸς Λακεδαιμονίους. ἐκεῖνος δ' ἐλθὼν δίδωσιν ἐν Θήβαις

für gut befände“. — καθ' ἓν] „in einer Hand“. — τό τε ναυτικόν] näml. ἰσχυρότερον ἂν εἶναι. — ἐπιφαινομένου] „zur Unterstützung (ἐπὶ) erscheinen“. — ἐνθα δέοι] ubi opus esset.

28. ἐγένοντο] „es kamen zusammen“.

29. ἐρρωμένον τὴν ψυχὴν] = εὐρωστον τὴν ψυχὴν 3, 5. — ἀπειρότερον] „ziemlich unerfahren“. — τοῦ παρασκευάζεσθαι ὥς δεῖ] „in den erforderlichen Maßregeln“.

Kap. 5. § 1/2: Timokrates in Griechenland (395). — § 3/7: Ausbruch des korinthischen Krieges (395). — § 8/15: Rede der Thebaner in Athen (395). —

§ 16/25: Schlacht bei Haliartos. Tod Lysanders. Verbannung des Pausanias (395).

1. πραγμάτων] „Macht“. — αἰρήσειν] αἰρῶ von Personen auch „überwältigen“. — χρῶτο] τί χρῶμαι τοῖς πράγμασι „was soll ich in diesen Verwicklungen thun?“ πράγματα wie 4, 25 ὁ αἴτιος τῶν πραγμάτων. — χρυσίον εἰς πεντήκοντα τάλαντα ἀργυρίου] Gold im Werte von 50 Talenten Silber. — πειρᾶσθαι] Davon hängt διδόναι („es zu geben“) ab. — πιστὰ] Timokrates sollte also das Geld nicht aufs Geratewohl verschenken, sondern sich bindende Versprechungen geben lassen. — ἐφ' ᾗτε] wie 1, 20.

μὲν Ἀνδροκλείδα τε καὶ Ἰσμηρίαν καὶ Γαλαξιδώρην, ἐν Κορίνθῳ δὲ Τιμολάῳ τε καὶ Πολυάνθῃ, ἐν Ἀργεὶ δὲ Κίλωνί τε καὶ τοῖς μετ' αὐτοῦ. Ἀθηναῖοι δὲ καὶ οὐ μεταλαβόντες τούτου τοῦ χρυσίου ὁμῶς πρόθυμοι ἦσαν εἰς τὸν πόλεμον, νομίζοντες αὐτῶν τὸ ἄρχειν. οἱ μὲν δὴ δεξάμενοι τὰ χρήματα εἰς τὰς οἰκείας πόλεις διέβαλλον τοὺς Λακεδαιμονίους· ἐπεὶ δὲ ταύτας εἰς μῖσος αὐτῶν προήγαγον, συνίστασαν καὶ τὰς μεγίστας πόλεις πρὸς ἀλλήλας.

Γινώσκοντες δὲ οἱ ἐν ταῖς Θήβαις προεστώτες, ὅτι, εἰ μὴ τις ἄρξει πόλεμον, οὐκ ἐθελήσουσιν οἱ Λακεδαιμόνιοι λύειν τὰς σπονδὰς πρὸς τοὺς συμμάχους, πείθουσι Λοκροὺς τοὺς Ὀπουντίους ἐκ τῆς ἀμφισβητήσιμου χώρας Φωκεοὶ τε καὶ ἑαυτοῖς χρήματα ἐλάσαι, νομίζοντες τοὺς Φωκέας τούτου γενομένου ἐμβαλεῖν εἰς τὴν Λοκρίδα. καὶ οὐκ ἐψεύσθησαν, ἀλλ' εὐθὺς οἱ Φωκεῖς ἐμβαλόντες εἰς τὴν Λοκρίδα πολλαπλάσια χρήματα ἔλαβον. οὐδὲν περὶ τὸν Ἀνδροκλείδαν ταχὺ ἔπεισαν τοὺς Θηβαίους βοηθεῖν τοῖς Λοκροῖς, ὥς οὐκ εἰς τὴν ἀμφισβητήσιμον, ἀλλ' εἰς τὴν ὁμολογουμένην φίλην τε καὶ σύμμαχον εἶναι Λοκρίδα ἐμβεβληκότων αὐτῶν. ἐπεὶ δὲ οἱ Θηβαῖοι ἀντεμβαλόντες εἰς τὴν Φωκίδα ἐδῆον τὴν χώραν, εὐθὺς οἱ Φωκεῖς πέμπουσι πρέσβεις εἰς Λακεδαιμόνα καὶ ἡξίουν βοηθεῖν αὐτοῖς διδάσκοντες, ὥς οὐκ ἦρξαν τοῦ πολέμου, ἀλλ' ἀμυνόμενοι ἦλθον ἐπὶ τοὺς Λοκρούς. οἱ μὲντοι Λακεδαιμόνιοι ἔσμενοι ἔλαβον πρόφασιν στρατεῦειν ἐπὶ τοὺς Θηβαίους, πάλαι δογιζόμενοι αὐτοῖς τῆς τε ἀντιλήψεως τῆς τοῦ Ἀπόλλωνος δεκάτης ἐν Δεκελείᾳ καὶ τοῦ ἐπὶ τὸν Πειραιᾶ μὴ

2. καὶ οὐ] = καίπερ οὐ. — αὐτῶν] näml. εἶναι. — τὸ ἄρχειν] näml. τῶν Ἑλλήνων. Athen glaubte auch jetzt noch Anspruch auf die Führerschaft machen zu können. — εἰς τὰς πόλεις] Wir fragen „wo?“, der Grieche „wohin?“ Vgl. *nuntiare in urbem*. — *συνίστασαν*] „suchten zu einem Bündnis zu bewegen“.

3. Φωκεοὶ ... ἑαυτοῖς (= Λοκροῖς)] Beide Dative sind von ἀμφισβητήσιμον abhängig. — χρήματα] Damit ist, wie ἐλάσαι zeigt, vornehmlich Vieh gemeint. — τούτου γενομένου] „in die-

sem Falle“. — ἐμβαλεῖν] Futur. — ἐψεύσθησαν] näml. τῆς ἐλπίδος.

4. οἱ ... περὶ τὸν Ἀνδροκλείδαν] „Andr. und seine Partei“, § 3 die προεστώτες ἐν Θήβαις genannt. — ὥς] „indem sie behaupteten, daß ...“. — ὁμολογουμένην] „anerkanntermaßen“; das davon abhängige εἶναι bleibt unübersetzt. — αὐτῶν] die Phokier.

5. δεκάτης] Die Thebaner hatten während des dekeleischen Krieges im Hauptquartiere des Agis den Zehnten der Kriegsbeute beansprucht (ἀντιλήψεως), um ihn Apollo zu weihen; „für

ἐθελῆσαι ἀκολουθῆσαι. ἤτιώντο δ' αὐτοὺς καὶ Κορινθίους πείσαι μὴ συστρατεύειν. ἀνεμιμήσκοντο δὲ καί, ὥς θύειν τ' ἐν Αὐλίδι τὸν Ἀγρίλῃον οὐκ εἶων, καὶ τὰ τεθυμένα ἱερὰ ὡς ἔρριψαν ἀπὸ τοῦ βωμοῦ, καὶ ὅτι οὐδ' εἰς τὴν Ἀσίαν Ἀγχιλαίῳ συνεστράτευον. ἐλογίζοντο δὲ καί, καλὸν καιρὸν εἶναι τοῦ ἐξάγειν στρατιὰν ἐπ' αὐτοὺς καὶ παῦσαι τῆς εἰς αὐτοὺς ὕβρεως· τὰ τε γὰρ ἐν τῇ Ἀσίᾳ καλῶς σφίσις ἔχειν, κρατοῦντος Ἀγχιλαίου, καὶ ἐν τῇ Ἑλλάδι οὐδένα ἄλλον πόλεμον ἐμποδῶν σφίσις εἶναι. οὕτω δὲ γιγνωσκούσης τῆς πόλεως τῶν Λακεδαιμονίων φρουρὰν μὲν οἱ ἔφοροι ἔφαινον, Λύσανδρον δ' ἐξέπεμψαν εἰς Φωκέας καὶ ἐκέλευσαν αὐτοὺς τε τοὺς Φωκέας ἄγοντα παρεῖναι καὶ Οἰταίους καὶ Ἡρακλεώτας καὶ Μηλιέας καὶ Αἰνιᾶνας εἰς Ἀλίαρτον. ἐκῆψε δὲ καὶ Πανσανίας, ὅσπερ ἐμελλεν ἡγεῖσθαι, συνετίθετο παρέσσεσθαι εἰς ἡμέτην ἡμέραν, ἔχων Λακεδαιμονίους τε καὶ τοὺς ἄλλους Πελοποννησίους. καὶ ὁ μὲν Λύσανδρος τὰ τε ἄλλα τὰ κελευόμενα ἔπραττε καὶ προσέτι Ὀρχομενίους ἀπέστειλε Θηβαίων. ὁ δὲ Πανσανίας, ἐπεὶ τὰ διαβατήρια ἐγένετο αὐτῷ, καθεζόμενος ἐν Τεγέᾳ τοὺς τε ξαναγοὺς διέπεμπε καὶ τοὺς ἐκ τῶν περιοικίδων στρατιώτας περιέμενεν. ἐπεὶ γε μὴν ὄφελον τοῖς Θηβαίοις ἐγένετο, ὅτι ἐμβαλοῖεν οἱ Λακεδαιμόνιοι εἰς τὴν χώραν αὐτῶν, πρέσβεις ἔπεμψαν Ἀθήναζε λέγοντας τάδε·

ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἃ μὲν μέμφεσθε ἡμῖν, ὡς ψηφισαμένων χαλεπὰ περὶ ὑμῶν ἐν τῇ καταλύσει τοῦ πολέμου, οὐκ ὀρθῶς μέμφεσθε· οὐ γὰρ ἡ πόλις ἐκείνη ἐψηφίσαστο, ἀλλ' εἰς ἀνὴρ εἶπεν, ὃς ἔτυχε τότε ἐν τοῖς συμμάχοις καθήμενος. ὅτε δὲ παρεκάλουν

A. — μὴ ἐθελῆσαι] Subj. die Thebaner. Es handelt sich um die Kämpfe des Jahres 404/3, die zum Sturze der Dreißig in Athen führten. — συστρατεύειν] näml. τοῖς Λακεδαιμονίοις, gleichfalls in jener Zeit. — παῦσαι] näml. τοὺς Θηβαίους, „sie abzubringen (von)“. — εἰς αὐτοὺς] in se; indirektes Reflexivum.

6. οὕτω γιγνωσκούσης] „sich dafür entschieden“ (1, 12; 2, 31). — Οἰταῖοι] und die anderen Bundesgenossen wohnten in der Nähe des malischen Meer-

busens. — Ἀλίαρτος] in Böotien. — συνετίθετο] näml. mit Lysander. — Ὀρχομενίους] Orchomenos im westlichen Böotien.

7. Τεγέα] im südlichen Arkadien. — περιοικίδων] näml. πόλεων, „Periökenstädte“.

8. ὡς ψηφισαμένων] Das Subjekt ergänzt sich aus ἡμῖν. — χαλεπὰ] Mit den harten Mafsregeln, die Theben am Ende des pelop. Krieges gegen Athen beantragte, ist die Zerstörung der Stadt gemeint. — ἐν τοῖς συμμάχοις] „im

- ἡμᾶς οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐπὶ τὸν Πειραιᾶ, τότε ἄπαντα ἡ πόλις ἀπειρηγίσαστο μὴ συστρατεύειν αὐτοῖς. δι' ὑμᾶς οὖν οὐκ ἤμιστα ὀργιζομένων ἡμῖν τῶν Λακεδαιμονίων, δίκαιον εἶναι νομίζομεν
 9 βοηθεῖν ὑμᾶς τῇ πόλει ἡμῶν. πολὺ δ' ἔτι μάλλον ἀξιοῦμεν, ὅσοι τῶν ἐν ἄστει ἐγένεσθε, προθύμως ἐπὶ τοὺς Λακεδαιμονίους ἰέναι. ἐκείνοι γὰρ καταστήσαντες ὑμᾶς εἰς ὀλιγαρχίαν καὶ εἰς ἔχθραν τῷ δήμῳ, ἀφικόμενοι πολλῇ δυνάμει ὥς ὑμῖν σύμμαχοι παρέδωκαν ὑμᾶς τῷ πλήθει. ὥστε τὸ μὲν ἐπ' ἐκείνοις εἶναι ἀπωλώλετε, ὃ
 10 δὲ δῆμος οὐτοσὶ ὑμᾶς ἔσωσε. καὶ μὴν ὅτι μὲν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, βούλοισθ' ἂν τὴν ἀρχήν, ἣν πρότερον ἐκέκτησθε, ἀναλαβεῖν, πάντες ἐπιστάμεθα. τοῦτο δὲ πῶς μάλλον εἰκὸς γενέσθαι, ἢ εἰ αὐτοὶ τοῖς ὑπ' ἐκείνων ἀδικουμένοις βοηθοῖτε; ὅτι δὲ πολλῶν ἄρχουσι, μὴ φοβηθῆτε, ἀλλὰ πολὺν μάλλον διὰ τοῦτο θαρρεῖτε ἐνθυμούμενοι, ὅτι καὶ ὑμεῖς, ὅτε πλείστων ἤρχεσθε, τότε πλείστους ἐχθροὺς ἐκέκτησθε. ἀλλ' ἕως μὲν οὐκ εἶχον, ὅποι ἀποσταῖεν, ἐκρυπτον τὴν πρὸς ὑμᾶς ἔχθραν. ἐπεὶ δὲ γε Λακεδαιμόνιοι προέ-
 11 στησαν, τότε ἔφηναν οἷα περὶ ὑμῶν ἐγίγνωσκον. καὶ νῦν γε, ἂν φανεροὶ γενώμεθα ἡμεῖς τε καὶ ὑμεῖς συνασπιδόοντες ἐναντία τοῖς Λακεδαιμονίοις, εὖ ἴστε, ἀναφανήσονται πολλοὶ οἱ μισθόντες αὐτούς. ὥς δ' ἀληθῆ λέγομεν, ἐὰν ἀναλογίσησθε, αὐτίκα γνώσεσθε. τίς γὰρ ἦδη καταλείπεται αὐτοῖς εὐμενής; οὐκ Ἀργεῖοι μὲν αἰεί
 12 ποτε δυσμενεῖς αὐτοῖς ὑπάρχουσιν; Ἡλεῖοι γε μὴν νῦν, ἑστερη-

Bundesrate“. — μῆ] im Deutschen überflüssig.

9. τῶν ἐν ἄστει] Mit der „Stadt-partei“ sind die Gesinnungsgenossen der Dreißig in Athen gemeint. — ἀφικόμενοι] konzessiv. — τῷ πλήθει] d. h. der siegreichen demokratischen Partei, deren Rache die Stadtpartei preisgegeben war. — τὸ ... ἐπ' ἐκείνοις εἰ-ναί] „soweit es auf sie (die Laked.) ankam“. — ἀπωλώλετε] „ihr waret so gut wie verloren“.

10. καὶ μὴν] iam vero „ferner aber, vollends“. — τὴν ἀρχήν] die in § 2 erwähnte Führerschaft. — τοῦτο ...] Verbinde: πῶς εἰκός (ἔστι), τοῦτο μάλλον („eher“) γενέσθαι (= γενήσε-

σθαι) ... Die Athener werden also durch die Unterstützung der von Sparta Bedrängten die verlorene Stellung wiedergewinnen. — ὅτι] giebt den Grund an, weshalb Athen (vor Sparta) Furcht hegen könnte. — ἐκέκτησθε] „hattet“. — ὅποι] = πρὸς οὓς. — προέστησαν] Indem sich Sparta an die Spitze der Unzufriedenen stellte, machte es ihnen Mut, von Athen abzufallen. — ἐφηναν] die früheren Unterthanen Athens.

11. συνασπιδόοντες] gewählter Ausdruck für σύμμαχοι ὄντες. — ἐναντία] Adverb. — αἰεί ποτε] „von jeher“. Die Feindschaft zwischen Argos und Sparta war uralte.

12. γε μὴν] „ferner“. — Κοριν-

μένοι καὶ χώρας πολλῆς καὶ πόλεων, ἐχθροὶ αὐτοῖς προσγεγέννηται. Κορινθίους δὲ καὶ Ἀρκάδας καὶ Ἀχαιοὺς τί φῶμεν, οἳ ἐν μὲν τῷ πρὸς ἡμᾶς πολέμῳ μάλα λιπαρούμενοι ἐπ' ἐκείνων πάντων καὶ πόνων καὶ κινδύνων καὶ τῶν δαπανημάτων μετεῖχον, ἐπεὶ δ' ἔπραξαν ἃ ἐβούλοντο οἱ Λακεδαιμόνιοι, ποίας ἢ ἀρχῆς ἢ τιμῆς ἢ ποίων χρημάτων μεταδεδώκασιν αὐτοῖς; ἀλλὰ τοὺς μὲν εἴλωτας ἀρμωστὰς ἀξιοῦσι καθιστάναι, τῶν δὲ συμμάχων ἐλευθέρων ὄντων, ἐπεὶ εὐτύχησαν, δεσπόται ἀναπεφίγησιν. ἀλλὰ μὴν καὶ οὗς ἡμῶν 13 ἀπέστειλαν φανεροὶ εἰσιν ἐξηπατηκότες· ἀντὶ γὰρ ἐλευθερίας διπλὴν αὐτοῖς δουλείαν παρεσχέκασιν· ὑπὸ τε γὰρ τῶν ἀρμωστῶν τυραννοῦνται καὶ ὑπὸ δέκα ἀνδρῶν, οὗς Λύσανδρος κατέστησεν ἐν ἑκάστη πόλει. ὃ γε μὴν τῆς Ἀσίας βασιλεὺς καὶ τὰ μέγιστ' αὐτοῖς συμβαλλόμενος εἰς τὸ ἡμῶν κρατῆσαι νῦν τί διάφορον πάσχει, ἢ εἰ μεθ' ἡμῶν κατεπολέμησεν αὐτοῖς; πῶς οὖν οὐκ εἰκός, 14 ἐὰν ὑμεῖς αὐτὸ προστήτε τῶν οὕτως φανερώς ἀδικουμένων, νῦν ἡμᾶς πολὺ ἤδη μεγίστους τῶν πώποτε γενέσθαι; ὅτε μὲν γὰρ ἤρχεστε, τῶν κατὰ θάλατταν μόνον δήπου ἡγεῖσθε· νῦν δὲ πάντων, καὶ ἡμῶν καὶ Πελοποννησίων καὶ ὧν πρόσθεν ἤρχεστε καὶ αὐτοῦ βασιλείως, τοῦ μεγίστην δύναμιν ἔχοντος, ἡγεμόνες ἂν γένοισθε. καίτοι ἡμεῖς πολλοὺ ἄξιοι καὶ ἐκείνοις σύμμαχοι, ὥς ἡμεῖς ἐπίστασθε· νῦν δὲ γε εἰκός τῷ παντὶ ἐρρωμενεστέρως ὑμῖν συμμαχεῖν ἡμᾶς ἢ τότε Λακεδαιμονίοις· οὐδὲ γὰρ ἐπὲρ νησιωτῶν ἢ Συρακοσίων οὐδ' ἐπὲρ ἀλλοτρίων, ὥσπερ τότε, ἀλλ' ἐπὲρ ἡμῶν αὐτῶν ἀδικουμένων βοηθήσομεν. καὶ τοῦτο μέντοι χρὴ εὖ εἰδέναι, ὅτι ἡ Λακεδαι- 15 μονίων πλεονεξία πολὺ εὐκαταλυτωτέρα ἐστὶ τῆς ὑμετέρας γενο-

θίους ... τί φῶμεν] „was sollen wir von den Korinthern sagen?“ — λιπαρούμενοι] gewählter Ausdruck für αἰτούμενοι. — ἐπραξαν] Subjekt am Ende des Satzes. — χρημάτων] Gemeint ist Kriegsbeute.

13. ἀλλὰ μὴν] vgl. § 10. — καὶ οὓς] = καὶ τούτους οὓς. — φανεροί εἰσιν] mit dem Particip übersetzt durch das Adverbium „offenbar“. — καὶ συμβαλλόμενος] „obgleich er beigetragen hat“ (καὶ wie § 2). Der Perserkönig hatte im peloponnesischen

Kriege durch die Unterstützung der Spartaner die Niederwerfung Athens gefördert. — διάφορον] = ἄλλο. — εἰ κατεπολέμησεν] si vicisset, also irrealer Bedingungssatz.

14. πῶς ... εἰκός] wie § 10. — πολὺ] zu μεγίστους. — ἤδη] wie 1, 6. — τῶν πώποτε] Ergänze μεγάλων γεγενημένων. — καίτοι] „freilich“. — τῷ παντί] „in jeder Beziehung“.

15. καὶ ... μέντοι] „aber auch“. — πλεονεξία] „angemafste Herrschaft“, eigentl. „Streben, mehr zu haben“

μένης ἀρχῆς. ὑμεῖς μὲν γὰρ ἔχοντες ναυτικὸν οὐκ ἐχόντων ἤρχεσθε, οἷοι δὲ ὀλίγοι ὄντες πολλαπλασίων ὄντων καὶ οὐδὲν χεῖρον ὥπλισμένων πλεονεκτοῦσι. ταῦτ' οὖν λέγομεν ἡμεῖς· εὖ γε μέντοι ἐπίστασθε, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅτι νομίζομεν ἐπὶ πολὺ μείζω ἀγαθὰ παρακαλεῖν ὑμᾶς τῇ ὑμετέρᾳ πόλει ἢ τῇ ἡμετέρᾳ.

- 16 Ὁ μὲν ταῦτ' εἰπὼν ἐπαύσατο. τῶν δ' Ἀθηναίων πάμπολλοι μὲν συνηγόρευον, πάντες δ' ἐψηφίσαντο βοηθεῖν αὐτοῖς. Θρασύβουλος δὲ ἀποκρινάμενος τὸ ψήφισμα καὶ τοῦτο ἐνεδείκνυτο, ὅτι ἀτειχίστου τοῦ Πειραιῶς ὄντος ὅμως παρακινδυνεύοιεν χάριτα αὐτοῖς ἀποδοῦναι μείζονα ἢ ἔλαβον. ὑμεῖς μὲν γὰρ, ἔφη, οὐ συνεστρατεύσατε ἐφ' ἡμᾶς, ἡμεῖς δὲ γε μεθ' ὑμῶν μαχομένθα ἐκείνοις, 17 ἂν ἴωσιν ἐφ' ὑμᾶς. οἱ μὲν δὴ Θηβαῖοι ἀπελθόντες παρεσκευάζοντο ὡς ἀμυνόμενοι, οἱ δ' Ἀθηναῖοι ὡς βοηθήσοντες. καὶ μὴν οἱ Λακεδαιμόνιοι οὐκ ἐτι ἐμελλον, ἀλλὰ Πανσανίας μὲν ὁ βασιλεὺς ἐπορεύετο εἰς τὴν Βοιωτίαν τό τε οἴκοθεν ἔχων στράτευμα καὶ τὸ ἐκ Πελοποννήσου, πλὴν Κορίνθιοι οὐκ ἠκολούθουν αὐτοῖς. ὁ δὲ Λύσανδρος, ἄγων τὸ ἀπὸ Φωκίων καὶ Ὀρχομενοῦ καὶ τῶν κατ' ἐκεῖνα χωρίων στράτευμα, ἔφθη τὸν Πανσανίαν ἐν τῷ Ἀλιάρτῳ 18 γενόμενος. ἦκων δὲ οὐκ ἐτι ἡσυχίαν ἔχων ἀνέμενε τὸ ἀπὸ Λακεδαιμόνος στράτευμα, ἀλλὰ σὺν οἷς εἶχεν ἦει πρὸς τὸ τεῖχος τῶν Ἀλιαρτίων. καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἔπειθεν αὐτοὺς ἀφίστασθαι καὶ αὐτονόμους γίγνεσθαι· ἐπεὶ δὲ τῶν Θηβαίων τινὲς ὄντες ἐν τῷ 19 τείχει διεκώλυνον, προσέβαλε πρὸς τὸ τεῖχος. ἀκούσαντες δὲ ταῦτα οἱ Θηβαῖοι, δρόμῳ ἐβοήθουν οἷ τε ὀπλίται καὶ οἱ ἵππεῖς. ὁπότερα μὲν οὖν, εἴτε λαθόντες τὸν Λύσανδρον ἐπέπεσον αὐτῷ εἴτε

(πλέον und ἔχω). — γενομένης] „frühere“. — ναυτικόν] auch zu ἐχόντων Objekt. — ὀλίγοι ὄντες] Die geringe Anzahl der Spartiaten wird auch 3, 5 erwähnt. — οὐδὲν χεῖρον] *nililo perius*. — πόλει] gehört als Dativus com- modi zu ἀγαθὰ „Vorteile“.

16. ὁ μὲν] der Wortführer. — μὲν ... δέ] im Deutschen einfach „und“. — ἀποκρινάμενος] näml. τοῖς πρέσβεσι „als Antwort mitteilen“. Die thebanischen Gesandten waren bei der Beratung nicht zugegen. — καὶ τοῦτο

ἐνεδείκνυτο] Medium intensivum, „er wies noch besonders darauf hin“. — χάριτα] ionisch = χάριν; übersetze „Dienst“. — οὐ συνεστρατεύσατε] „ihr seid bloß nicht mit ...“.

17. καὶ μὴν] „(und) in der That“. — πλὴν] Adv. „nur daß“. — κατ' ἐκεῖνα] attributiv „dortig“; zur Sache vgl. § 6.

18. οὐκ ἐτι] gehört auch zu ἀνέμενε. — ἔπειθεν] Impf. de conatu. — ἀφίστασθαι] Von wem, zeigt der folgende Satz.

19. ὁπότερα] näml. συνέβη „geschah“. — εἴτε ... εἴτε] *utrum ...*

καὶ αἰσθόμενος προσιόντας ὡς κρατήσων ἐπέμενεν, ἄδηλον· τοῦτο δ' οὖν σαφές, ὅτι παρὰ τὸ τεῖχος ἡ μάχη ἐγένετο· καὶ τρόπαιον ἔστηκε πρὸς τὰς πύλας τῶν Ἀλιαρτίων. ἐπεὶ δ' ἀποθανόντος Λυσάνδρου ἔφευγον οἱ ἄλλοι πρὸς τὸ ὕψος, ἐδίωκον ἐρρωμένως οἱ Θηβαῖοι. ὡς δὲ ἔκω ἤδη ἦσαν διώκοντες καὶ δυσχωρία τε καὶ 20 στενοπορία ὑπελάμβανεν αὐτοὺς, ὑποστρέψαντες οἱ ὀπλῖται ἡκόντιζόν τε καὶ ἔβαλλον. ὡς δὲ ἔπεσον αὐτῶν δύο ἢ τρεῖς οἱ πρῶτοι καὶ ἐπὶ τοὺς λοιποὺς ἐπεκυλίνδουν πέτρους εἰς τὸ κάταντες καὶ πολλῇ προθυμίᾳ ἐνέκειντο, ἐτρέφθησαν οἱ Θηβαῖοι ἀπὸ τοῦ κατάντους καὶ ἀποθνήσκουσιν αὐτῶν πλείους ἢ διακόσιοι. ταύτῃ μὲν 21 οὖν τῇ ἡμέρᾳ οἱ Θηβαῖοι ἡθύνουν, νομίζοντες οὐκ ἐλάττω κακὰ πεπονθέναι ἢ πεποιηκέναι· τῇ δ' ὑστεραίᾳ, ἐπεὶ ἤσθοντο ἀπεληλυθότας ἐν νυκτὶ τοὺς τε Φωκέας καὶ τοὺς ἄλλους ἀπαντας οἰκαδὲ ἐκάστους, ἐκ τούτου μεῖζον δὴ ἐφρόνουν ἐπὶ τῷ γεγενημένῳ. ἐπεὶ δ' αὖ δὲ Πανσανίας ἀνεφαίνετο ἔχων τὸ ἐκ Λακεδαιμόνος στρατεύμα, πάλιν αὖ ἐν μεγάλῳ κινδύνῳ ἡγοῦντο εἶναι, καὶ πολλὴν ἔφασαν σιωπὴν τε καὶ ταπεινότητα ἐν τῷ στρατεύματι εἶναι αὐτῶν. ὡς δὲ τῇ ὑστεραίᾳ οἱ τε Ἀθηναῖοι ἐλθόντες συμπαρετά- 22 ξαντο δὲ τε Πανσανίας οὐ προσήγεν οὐδὲ ἐμάχετο, ἐκ τούτου τὸ μὲν Θηβαίων πολὺ μεῖζον φρόνημα ἐγένετο· δὲ Πανσανίας συγκαλέσας πολεμάρχους καὶ λοχαγοὺς καὶ πεντηκοντήρας ἐβουλεύετο, πότερον μάχην συνάπτει ἢ ὑπόσπονδον τὸν τε Λύσανδρον ἀναιροῦτο καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ πεσόντας. λογιζόμενος δ' ὁ Παν- 23 σανίας καὶ οἱ ἄλλοι οἱ ἐν τέλει Λακεδαιμονίων, ὡς Λύσανδρος τετελευτηκὼς εἶη καὶ τὸ μετ' αὐτοῦ στρατεύμα ἡττημένον ἀποκχωρήκοι καὶ Κορίνθιοι μὲν παντάπασιν οὐκ ἡκολούθουν αὐτοῖς, οἱ δὲ παρόντες οὐ προθύμως στρατεύονται· ἐλογίζοντο δὲ καὶ τὸ ἐπ-

an. — ὡς κρατήσων] „in der Meinung, dafs er ...“. — ἔστηκε] Also noch, als Xenophon dieses schrieb. — ἀποθανόντος] Beachte die Wortkargheit, womit der Tod des berühmten Mannes erzählt wird.

20. οἱ ὀπλῖται] der Lakedämonier. — αὐτῶν] von den Thebanern. — ἐπεκυλίνδουν] die Lakedämonier. — εἰς τὸ κάταντες] „bergabwärts“. — ἐτρέφθησαν] wie 4, 14.

21. ἔφασαν] „man sagte“.

22. τὸ φρόνημα] ist Subjekt; πολὺ μεῖζον gehört prädikativ zu ἐγένετο. — συνάπτει ... ἀναιροῦτο] In direkter Rede stände der Konj. (vgl. § 12 τί φῶμεν). — ἀναιρεῖσθαι] „aufnehmen“ ist der ständige Ausdruck von der Bestattung der in der Schlacht Gefallenen.

23. οἱ ἐν τέλει] „der Kriegsrat“. — ἐλογίζοντο δὲ καὶ] Man erwartet da für nochmals das Partizip. — τὸ ἐπ-

πικὸν ὡς τὸ μὲν ἀντίπαλον πολὺ, τὸ δὲ αὐτῶν ὀλίγον εἶη, τὸ δὲ μέγιστον, ὅτι οἱ νεκροὶ ὑπὸ τῷ τείχει ἔκειντο, ὥστε οὐδὲ κρείττοσιν οὔσι διὰ τοὺς ἀπὸ τῶν πύργων ῥάδιον εἶη ἀνελέσθαι· διὰ οὖν πάντα ταῦτα ἔδοξεν αὐτοῖς τοὺς νεκροὺς ὑποσπόνδους ἀνα-
 24 ρεῖσθαι. οἱ μὲντοι Θηβαῖοι εἶπαν, ὅτι οὐκ ἂν ἀποδοῖεν τοὺς νεκρούς, εἰ μὴ ἔφ' ᾧτε ἀπιέναι ἐκ τῆς χώρας. οἱ δὲ ἄσμενοί τε ταῦτα ἤκουσαν καὶ ἀνελόμενοι τοὺς νεκροὺς ἀπῆσαν ἐκ τῆς Βοιωτίας. τούτων δὲ πραχθέντων οἱ μὲν Λακεδαιμόνιοι ἀθύμως ἀπῆσαν, οἱ δὲ Θηβαῖοι μάλα ἔβριστικῶς, εἰ καὶ μικρὸν τις τῶν χωρίων του ἐπιβαίη, παίοντες ἐδίωκον εἰς τὰς ὁδοὺς. αὕτη μὲν
 25 δὴ οὕτως ἡ στρατιὰ τῶν Λακεδαιμονίων διελύθη. ὁ μὲντοι Πανσανίας ἐπεὶ ἀφίκετο οἴκαδε, ἐκρίνετο περὶ θανάτου. κατηγορομένου δ' αὐτοῦ καὶ ὅτι ὑστερήσειεν εἰς Ἀλίαρτον τοῦ Λυσάνδρου, συνθέμενος εἰς τὴν αὐτὴν ἡμέραν παρέσεσθαι, καὶ ὅτι ὑποσπόνδους ἄλλ' οὐ μάχῃ ἐπειράτο τοὺς νεκροὺς ἀναιρεῖσθαι, καὶ ὅτι τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων λαβὼν ἐν τῷ Πειραιεὶ ἀνῆκε, καὶ πρὸς τούτοις οὐ παρόντος ἐν τῇ δίκῃ, θάνατος αὐτοῦ κατεγνώσθη· καὶ ἔφυγεν εἰς Τεγέαν καὶ ἐτελεύτησε μὲντοι ἐκεῖ νόσῳ. κατὰ μὲν οὖν τὴν Ἑλλάδα ταῦτ' ἐπράχθη.

πικόν] ziehe als Subjekt in den Satz mit ὡς. — τὸ δὲ μέγιστον] „vor allem aber ...“. — οὐδὲ κρείττοσιν οὔσι] steht für einen Satz mit „wenn ...“. — τοὺς ἀπὸ τῶν πύργων] näml. βάλλοντας: „die Besatzung der Türme“.

24. εἶπαν] wie 2, 20. — οὐκ ... εἰ μὴ] non ... nisi „nur“. — ἔφ' ᾧτε] wie 1, 20. Ergänze als Subjekt „die Lakedämonier“. — μικρόν] „nur ein wenig“. — του] = τινός, von χωρίων

(= ἀγρῶν) abhängig, letzteres von ἐπιβαίη.

25. Λυσάνδρου] hängt von ὑστερήσειεν ab. — συνθέμενος] hat konzessiven Sinn. Über die Sache § 6 u. 18. — ἀνῆκε] Aus Haß gegen Lysander hatte Pausanias im Jahre 403 die athen. Demokraten, die er schon in seiner Gewalt hatte (λαβὼν), entkommen lassen. — καὶ ... μὲντοι] „und ... denn auch“. — κατὰ] wie 4, 15.

VIERTES BUCH.

Ὁ δὲ Ἀγησίλαος ἐπεὶ ἀφίκετο δμα μετοπώρῳ εἰς τὴν τοῦ 1
Φαρναβάζου Φρυγίαν, τὴν μὲν χώραν ἔκασ καὶ ἐπόρθει, πόλεις δὲ
τὰς μὲν βία, τὰς δ' ἐκούσας προσελάμβανε. λέγοντος δὲ τοῦ 2
Σπιθριδάτου, ὥς, εἰ ἔλθοι πρὸς τὴν Παφλαγονίαν σὺν αὐτῷ, τὸν
τῶν Παφλαγόνων βασιλέα καὶ εἰς λόγους ἄξιοι καὶ σύμμαχον
ποιήσοι, προθύμως ἐπορεύετο, πάλαι τούτου ἐπιθυμῶν, τοῦ
ἀφιστάναι τι ἔθνος ἀπὸ βασιλείως.

Ἐπεὶ δὲ ἀφίκετο εἰς τὴν Παφλαγονίαν, ἦλθεν Ὅτυς καὶ 3
συμμαχίαν ἐποίησατο· καὶ γὰρ καλούμενος ὑπὸ βασιλείῳ οὐκ
ἀνεβέβηκει. πείσαντος δὲ τοῦ Σπιθριδάτου κατέλιπε τῷ Ἀγη-
σιλάῳ Ὅτυς χιλίους μὲν ἱππέας, δισχιλίους δὲ πελταστάς. χάριν 4
δὲ τούτων εἰδὼς Ἀγησίλαος τῷ Σπιθριδάτῃ, Εἰπέ μοι, ἔφη, ὦ
Σπιθριδάτα, οὐκ ἂν δοίης Ὅτυϊ τὴν θυγατέρα; „Πολύ γε“, ἔφη,

Kap. 1. § 1/15: Agesilaos in Phrygien und Paphlagonien (395). — § 15/28: Unternehmungen bei Daskyleion. Abzug des Spithridates mit den Paphlagoniern (395). — § 29/38: Zusammenkunft und Unterredung des Agesilaos mit Pharnabazos (394). — § 39/41: Agesilaos und der Sohn des Pharnabazos. Abzug aus Phrygien. Neue Rüstungen (394).

1. *ἐπεὶ ἀφίκετο*] Wiederanknüpfung der III, 4, 29 abgebrochenen Erzählung von den Thaten des Agesilaos in Asien. — *τὰς μὲν ... τὰς δέ*] „teils

... teils“. — *ἐκούσας*] „durch freiwillige Unterwerfung“.

2. *Σπιθριδάτου*] vgl. III, 4, 10. — *τὸν βασιλέα*] Otys. — *τοῦ ἀφιστάναι*] „nämlich ...“; angekündigt durch *τούτου*. — *τι ἔθνος*] Bisher hatte Agesilaos dem Großkönige nur einzelne Städte abwendig gemacht.

3. *καὶ γάρ*] *καὶ* vor einem Partizip giebt ihm konzessiven Sinn; mit *γάρ* aber wird der Grund angegeben, weshalb Otys mit Agesilaos Waffengemeinschaft schloß.

4. *πολύ ... μάλλον*] näml. *ἂν δοίην*,

„μᾶλλον ἢ ἐκεῖνος ἂν λάβοι φυγάδος ἀνδρός, βασιλείων πολλῆς καὶ χώρας καὶ δυνάμεως.“ τότε μὲν οὖν ταῦτα μόνον ἐρρήθη περὶ τοῦ γάμου. ἐπεὶ δὲ Ὀτυς ἔμελλεν ἀπιεῖναι, ἦλθε πρὸς τὸν Ἀγησίλαον ἀσπασόμενος. ἤρξατο δὲ λόγον ὁ Ἀγησίλαος παρόντων τῶν τριάκοντα, μεταστησάμενος τὸν Σπιθριδάτην, λέξον μοι, ἔφη, ὦ Ὀτυ, ποῖον τινὸς γένους ἐστὶν ὁ Σπιθριδάτης; ὁ δ' εἶπεν, ὅτι „Περσῶν οὐδενὸς ἐνδεέστερος“. Τὸν δ' υἱόν, ἔφη, ἑώρακας αὐτοῦ ὥς καλὸς ἐστι; „Τί δ' οὐ μέλλω; καὶ γὰρ ἐσπέρας σινεδεῖπνον αὐτῷ.“ Τοῦτου μὲν φασὶ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ καλλίονα εἶναι. 7 „Νῆ Δί“ ἔφη ὁ Ὀτυς, „καλὴ γὰρ ἐστὶ.“ Καὶ ἐγὼ μὲν, ἔφη, ἐπεὶ φίλος ἡμῖν γεγένησαι, συμβουλευοίμ' ἂν σοι τὴν παιῖδα ἄγεσθαι γυναῖκα, καλλίστην μὲν οὖσαν — οὗ τί ἀνδρὶ ἥδιον; — πατρὸς δ' εὐγενεστάτου, δύναμιν δ' ἔχοντος τοσαύτην, ὅς ὑπὸ Φαρναβάζου ἀδικηθεὶς οὕτω τιμωρεῖται αὐτόν, ὥστε φυγάδα πάσης τῆς χώρας, 8 ὥς ὄρεῖς, πεποιήκεν. εὖ ἴσθι μέντοι, ἔφη, ὅτι ὥσπερ ἐκείνων ἐχθρὸν ὄντα δύναται τιμωρεῖσθαι, οὕτω καὶ φίλον ἄνδρα εὐεργετῆν δὲν δύναιτο. νόμιζε δὲ τούτων πραχθέντων μὴ ἐκείνων ἂν σοι μόνον κηδεστὴν εἶναι, ἀλλὰ καὶ ἐμὲ καὶ τοὺς ἄλλους Λακεδαιμονίους, 9 ἡμῶν δ' ἡγουμένων τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν ἑλλην Ἑλλάδα. καὶ μὴν μεγαλειότερως γε σοῦ, εἰ ταῦτα πράττοις, τίς ἂν ποτε γήμειε; ποῖαν γὰρ νύμφην πώποτε τοσοῦτοι ἱππεῖς καὶ πελτασταὶ καὶ δολῖται προὔπεμψαν, ὅσοι τὴν σὴν γυναῖκα εἰς τὸν σὸν οἶκον προ-

multo potius ... — *φυγάδος ἀνδρός]* nāml. τὴν θυγατέρα.

5. ἀσπασόμενος] zum Abschied. — τῶν τριάκοντα] vgl. III, 4, 2. — τινός] τις mit Adj. der Qualität und Quantität „ungefähr, etwa“.

6. ὅτι] bleibt unübersetzt. — ἐνδεέστερος] nāml. an Abkunft. — υἱόν] Megabates (§ 28). Das Wort wird Subjekt des Nebensatzes. — τί δ' οὐ μέλλω;] „wie sollte ich nicht?“ Nachdrückliche Bejahung. — τοῦτου] zu καλλίονα; Gen. comparationis. — γὰρ] begründet die in νῆ Δία liegende Bejahung, „sie ist wirklich schön“.

7. οὗ (relat. Anknüpfung) τί ἀνδρὶ

ἥδιον;] = καὶ τί ἀνδρὶ ἥδιον τοῦτου; — πατρὸς ... εὐγενεστάτου] nāml. οὖσαν; Genetiv des Ursprunges. — τοσαύτην, ὅς] fast = tantum, ut ... — πεποιήκεν] nāml. Φαρναβάζον.

8. τούτων πραχθέντων] enthält eine Bedingung. — ἡμῶν δ' ἡγουμένων] enthält den Grund, weshalb auch das übrige Griechenland mit Otys in nahe Beziehung treten werde. Aber nach den in III, 5 erzählten Vorgängen waren die Lakedämonier nicht mehr πάσης τῆς Ἑλλάδος προστάται (III, 1, 3).

9. μεγαλειότερως] zu γήμειε, „eine prächtigere Hochzeit feiern“.

πέμψειαν ἄν; καὶ ὁ Ὅτις ἐπήρето, „Δοκοῦντα δ’“, ἔφη, „ὦ Ἀγ- 10
σίλαε, ταῦτα καὶ Σπιθριδάτη λέγεις“; Μὰ τοὺς θεοὺς, ἔφη ὁ
Ἀγασίλαος, ἐκείνος μὲν ἐμέ γε οὐκ ἐκέλευσε ταῦτα λέγειν· ἐγὼ
μέντοι, καίπερ ὑπερχαίρων, ὅταν ἐχθρὸν τιμωρῶμαι, πολὺ μᾶλλον
μοι δοκῶ ἡδεσθαι, ὅταν τι τοῖς φίλοις ἀγαθὸν ἐξευρίσκω. „Τί 11
οὖν“, ἔφη, „οὐ πυνθάνη, εἰ καὶ ἐκείνῳ βουλομένῳ ταῦτ’ ἐστί“; καὶ
ὁ Ἀγασίλαος, „Ἰτ’, ἔφη, ἡμεῖς, ὦ Ἡριππίδα, καὶ διδάσκετε αὐτὸν
βουληθῆναι ἅπερ ἡμεῖς. οἱ μὲν δὴ ἀναστάντες ἐδίδασκον. ἐπεὶ 12
δὲ διέτριβον, Βούλει, ἔφη, ὦ Ὅτις, καὶ ἡμεῖς δευρο καλέσωμεν
αὐτόν; „Πολύ γ’ ἂν οἶμαι μᾶλλον ὑπὸ σοῦ πεισθῆναι αὐτόν ἢ ὑπὸ
τῶν ἄλλων ἀπάντων.“ ἐκ τούτου δὴ ἐκάλεε ὁ Ἀγασίλαος τὸν
Σπιθριδάτην τε καὶ τοὺς ἄλλους. προσιόντων δ’ εὐθὺς εἶπεν ὁ 13
Ἡριππίδας· Τὰ μὲν ἄλλα, ὦ Ἀγασίλαε, τὰ ῥηθέντα τί ἂν τις
μακρολογοίῃ; τέλος δὲ λέγει Σπιθριδάτης πᾶν ποιεῖν ἂν ἡδέως
δῷ σοι δοκοίῃ. Ἐμοὶ μὲν τοίνυν, ἔφη, δοκεῖ, ὁ Ἀγασίλαος, σὲ μὲν, 14
ὦ Σπιθριδάτα, τέχῃ ἀγαθῇ διδόναι Ὅτιν’ τὴν θυματέρα, σὲ δὲ
λαμβάνειν. τὴν μέντοι παιδα πρὸ ἥρος οὐκ ἂν δυναίμεθα πεζῇ
ἀγαγεῖν. „Ἀλλὰ καὶ μὰ Δί““, ἔφη ὁ Ὅτις, „κατὰ θάλατταν ἤδη
ἂν πέμπτοιτο, εἰ σὺ βούλοιο.“ ἐκ τούτου, δεξιὰς δόντες καὶ λα- 15
βόντες ἐπὶ τούτοις, ἀπέπεμπον Ὅτιν.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ἀγασίλαος ἐπεὶ ἔγνω αὐτὸν σπεύδοντα, τριήρη
πληρώσας καὶ Καλλιᾶν Λακεδαιμόνιον κελεύσας ἀπαγαγεῖν τὴν
παῖδα, αὐτὸς ἐπὶ Δασκυλείῳ ἀπεπορεύετο, ἔνθα καὶ τὰ βασίλεια
ἦν Φαρναβάζῳ καὶ κῶμαι περὶ αὐτὰ πολλαὶ καὶ μεγάλαι καὶ

10. δοκοῦντα ... λέγεις] = δοκεῖ
δὲ ταῦτα καὶ Σπιθριδάτη ἢ λέγεις;
Ähnlich III, 1, 19 καὶ αὐτῷ δοκοῦντα
λέγοιεν. — ἐγὼ μέντοι] = ἐγὼ δέ,
Gegensatz zu ἐκείνος μὲν. — μοι δοκῶ]
mihi videor.

11. τί ... οὐ] = cur non. — βουλο-
μένῳ] „nach Wunsch“. — Ἡριππίδα]
vgl. III, 4, 20. — διδάσκετε] fast =
πείθετε. — ἐδίδασκον] Imperf. de conatu.

12. βούλει ... καλέσωμεν (Conj. deli-
berativus)] = βούλει ἡμᾶς καλέσαι; —
ἂν] zu πεισθῆναι.

XENOPHONS HELLENIKA III. IV. II.

13. προσιόντων] näml. αὐτῶν. — τὰ
... ἄλλα ... τὰ ῥηθέντα] Damit ist
alles übrige gemeint, was zwischen
Spithridates und Herippidas verhandelt
ist. — τί] „was = wozu?“ — τέλος
δέ] adverb. „kurz und gut“.

14. τέχῃ ἀγαθῇ] „mit gutem Glück,
in Gottes Namen“. — σὲ δέ] näml. ὦ
Ὅτις. — ἀγαγεῖν] aus Kyzikos, vgl.
III, 4, 10. — ἤδη] „schon jetzt“.

15. ἐπὶ τούτοις] „zur Bekräftigung
dieser Abmachungen“. — αὐτὸν σπεύ-
δοντα] „seinen Eifer“.

- ἄφθονα ἔχουσαι τὰ ἐπιτήδεια καὶ θῆραι αἱ μὲν καὶ ἐν περι-
 ειργμένοις παραδείσοις, αἱ δὲ καὶ ἀναπεπταμένοις τόποις, πάγκαλαι.
 16 παρέρρει δὲ καὶ ποταμὸς παντοδαπῶν ἰχθύων πλήρης. ἦν δὲ
 καὶ τὰ πτηνὰ ἄφθονα τοῖς ὀρνιθεῖναι δυναμένοις. ἐνταῦθα μὲν
 δὴ διεχίμαζε, καὶ αὐτόθεν καὶ σὺν προνομαῖς τὰ ἐπιτήδεια τῇ
 17 στρατιᾷ λαμβάνων. καταφρονητικῶς δὲ ποτε καὶ ἀφνιλάκτως διὰ
 τὸ μηδὲν πρότερον ἐσφάλλθαι λαμβανόντων τῶν στρατιωτῶν τὰ
 ἐπιτήδεια, ἐπέτυχεν αὐτοῖς ὁ Φαρνάβαζος κατὰ τὸ πεδίον ἐσπαρ-
 μένοις, ἄρματα μὲν ἔχων δύο δρεπανηφόρα, ἱππέας δὲ ὡς τετρα-
 18 κοσίους. οἱ δ' Ἕλληνες ὡς εἶδον αὐτὸν προσελαίνοντα, συνέδραμον
 ὡς εἰς ἑπτακοσίους· ὁ δ' οὐκ ἐμέλλησεν, ἀλλὰ προστησάμενος τὰ
 ἄρματα, αὐτὸς δὲ σὺν τοῖς ἱππεῖσιν ὕπισθεν γενόμενος, ἐλαύνειν
 19 εἰς αὐτοὺς ἐκέλευσεν. ὡς δὲ τὰ ἄρματα ἐμβαλόντα διεσκέδασε τὸ
 ἄθρόον, ταχὺ οἱ ἱππεῖς κατέβαλον εἰς ἑκατὸν ἀνθρώπους, οἱ δ'
 ἄλλοι κατέφυγον πρὸς Ἀγησίλαον· ἐγγὺς γὰρ ἔτυχε σὺν τοῖς δολί-
 20 ταις ὢν. ἐκ δὲ τούτου τρίτῃ ἢ τετάρτῃ ἡμέρᾳ αἰσθάνεται ὁ
 Σπιθριδάτης τὸν Φαρνάβαζον ἐν Κανῇ κώμῃ μεγάλη στρατοπε-
 δεύομενον, ἀπέχοντα στάδια ὡς ἐξήκοντα καὶ ἑκατόν, καὶ εὐθὺς
 21 λέγει πρὸς τὸν Ἡριππίδαν. καὶ ὁ Ἡριππίδας ἐπιθυμῶν λαμ-
 πρὸν τι ἐργάσασθαι αἰτεῖ τὸν Ἀγησίλαον δολίτας τε εἰς δισχιλίους
 καὶ πελταστὰς ἄλλους τοσοῦτους καὶ ἱππέας τοὺς τε Σπιθριδάτου
 22 καὶ τοὺς Παφλαγόνας καὶ τῶν Ἑλλήνων ὁπόσους πείσειεν. ἐπεὶ
 δὲ ὑπέσχετο αὐτῷ, ἐθύετο· καὶ ἅμα δέϊλη καλλιερησάμενος κατέ-
 λυσε τὴν θυσίαν. ἐκ δὲ τούτου δειπνήσαντας παρήγγειλε παρεῖναι
 πρὸσθεν τοῦ στρατοπέδου. σκότους δὲ γενομένου οὐδ' οἱ ἡμίσεις ἐκά-

vgl. III, 4, 13. — αἱ μὲν ... αἱ δέ] vgl. § 1 τὰς μὲν ... τὰς δέ.

16. δυναμένοις] = ἐπισταμένοις. — σὺν προνομαῖς] „mit Hilfe von Streifzügen“.

17. διὰ τὸ δὴ ...] „weil sie ...“, näml. die Soldaten; Grund zu beiden Adverbien. — ἐσπαρμένοις] prädikativ zu αὐτοῖς. — δρεπανηφόρα] aus Xenoph. Anabasis I, 8, 10 bekannt.

18. συνέδραμον] Sie waren vorher ἐσπαρμένοι. — ὡς εἰς ἑπτακοσίους]

doppelte Bezeichnung der ungefähren Zahl. — προσ-στησάμενος] Med., „vorsich“, d. h. ins erste Treffen.

19. τὸ ἄθρόον] „den geschlossenen Haufen“, die ἐπτακόσιοι.

21. ἄλλους] „außerdem“. — πείσειεν] Also Freiwillige, ἐθέλονται.

22. ὑπέσχετο] Agesilaos. — ἐθύετο] Herippidas. — ἐκάστων] „von den einzelnen Abteilungen“. Man sieht, wie lose die Disziplin in diesen Söldnerhaufen war.

σιων ἐξήλθον. ὅπως δὲ μή, εἰ ἀποτρέπεται, καταγελῶν αὐτοῦ 23
οἱ ἄλλοι τριάκοντα, ἐπορεύετο σὺν ἧ εἶχε δυνάμει. ὅμα δὲ τῇ 24
ἡμέρᾳ ἐπιπεσὼν τῇ Φαρναβάζου στρατοπεδείᾳ, τῆς μὲν προφυ-
λακῆς αὐτοῦ Μυσῶν ὄντων πολλοὶ ἔπεσον, αὐτοὶ δὲ διαφεύγουσι,
τὸ δὲ στρατόπεδον ἀλίσσεται καὶ πολλὰ μὲν ἐκπώματα καὶ ἄλλα
δὲ οἷα Φαρναβάζου κτήματα, πρὸς δὲ τούτοις σκεύη πολλὰ καὶ
ἐποζύγια σκευοφόρα. διὰ γὰρ τὸ φοβεῖσθαι, μή, εἴ που κατασταίῃ, 25
κυλλωθεὶς πολιορκοῖτο, ἄλλοτε ἄλλῃ τῆς χώρας ἐπῆει, ὥσπερ οἱ
νομάδες, καὶ μάλα ἀφανίζων τὰς στρατοπεδεύσεις. ἐπεὶ δὲ τὰ 26
ληφθέντα χρήματα ἀπήγαγον οἱ τε Παφλαγόνες καὶ ὁ Σπιθριδά-
της, ὑποστίψας Ἡριππίδας ταξίαρχους καὶ λοχαγούς ἀφείλετο
ἅπαντα τὸν τε Σπιθριδάτην καὶ τοὺς Παφλαγόνας, ἵνα δὴ πολλὰ
ἀπαγάγοι τὰ αἰχμάλωτα τοῖς λαφυροπώλαις. ἐκείνοι μέντοι ταῦτα 27
παθόντες οὐκ ἤνεγκαν, ἀλλ' ὥς ἀδικηθέντες καὶ ἀτιμασθέντες
νικτὸς συσκευασάμενοι ᾤχοντο ἀπιόντες εἰς Σάρδεις πρὸς Ἀριαῖον,
πιστεύσαντες, ὅτι καὶ ὁ Ἀριαῖος ἀποστάς βασιλέως ἐπολέμησεν
αὐτῷ. Ἀγησιλάῳ μὲν δὴ τῆς ἀπολείψεως τοῦ Σπιθριδάτου καὶ 28
τοῦ Μεγαβάτου καὶ τῶν Παφλαγόνων οὐδὲν ἐγένετο βαρύτερον
ἐν τῇ στρατείᾳ.

Ἦν δέ τις Ἀπολλοφάνης Κυζικηνός, ὃς καὶ Φαρναβάζῳ 29
ἐτίγγανεν ἐκ παλαιοῦ ξένος ὢν καὶ Ἀγησιλάῳ κατ' ἐκείνον τὸν
χρόνον ἐξενώθη. οὗτος οὖν εἶπε* πρὸς τὸν Ἀγησίλαον, ὥς οἷοιτο
συναγαγεῖν αὐτῷ ἂν εἰς λόγους περὶ φιλίας Φαρνάβαζον. ὥς δ' 30

23. ἀποτρέπεται] näml. von seinem Unternehmen.

24. ἐπιπεσὼν] paßt nicht zu ἔπεσον; übersetze es durch das Verb. finitum. — αὐτοῦ] = Φαρναβάζου. — αὐτοῖ] die eigentlichen Perser. — οἷα Φαρναβάζου] „wie sie natürlich (δὴ) ein Pharnabazos besaß“.

25. διὰ γὰρ ...] Die Größe der Beute wird durch das nomadenartige Herumziehen des Ph. mit Sack und Pack, dies letztere aber durch διὰ τὸ φοβεῖσθαι begründet. — τῆς χώρας] Gen. partitivus zu ἄλλῃ. — καὶ μάλα] „gar sehr“.

26. δὴ] Herippidas that das „natürlich“ (δὴ) nicht zum eigenen Vorteile, sondern um Beute für die Kriegskasse zu gewinnen.

27. ταῦτα παθόντες οὐκ ἤνεγκαν] „liefen sich das nicht gefallen“. — ὥς ἀδικηθέντες] „in der Meinung ...“. — Ἀριαῖον] der aus Xenophons Anabasis bekannte Bundesgenosse des Kyros. — πιστεύσαντες] „auf den sie ihr Vertrauen setzten“. — ἐπολέμησεν] Im Deutschen Plusquamperfektum.

28. τῆς ἀπολείψεως] zu βαρύτερον „betrübbender“.

- ἤκουσεν αὐτοῦ, σπονδὰς λαβὼν καὶ δεξιὰν παρῆν ἄγων τὸν Φαρναβάζον εἰς συγκαίμενον χωρίον, ἔνθα δὴ Ἀγησίλαος καὶ οἱ περὶ αὐτὸν τριάκοντα χαμαὶ ἐν πόρᾳ τινὶ κατακείμενοι ἀνέμενον· ὁ δὲ Φαρναβάζος ἦεν ἔχων στολὴν πολλοῦ χρυσοῦ ἀξίαν. ὑποτιθέμενων δὲ αὐτῷ τῶν θεραπεόντων ῥαπτὰ, ἐφ' ὧν καθίζουσιν οἱ Πέρσαι μαλακῶς, ἡσχύνθη ἐντροφεῖσθαι, ὁρῶν τοῦ Ἀγησίλαου τὴν φανulότητα·
- 31 κατεκλίθη οὖν καὶ αὐτὸς ὥσπερ εἶχε χαμαί. καὶ πρῶτα μὲν ἀλλήλους χαίρειν προσεῖπαν, ἔπειτα τὴν δεξιὰν προτεινάντος τοῦ Φαρναβάζου, ἀντιπροϋτείνε καὶ ὁ Ἀγησίλαος. μετὰ δὲ τοῦτο ἤρξε
- 32 τοῦ λόγου ὁ Φαρναβάζος· καὶ γὰρ ἦν πρεσβύτερος· Ὁ Ἀγησίλαε καὶ πάντες οἱ παρόντες Λακεδαιμόνιοι, ἐγὼ ὑμῖν, ὅτε τοῖς Ἀθηναίοις ἐπολεμεῖτε, φίλος καὶ σύμμαχος ἐγενόμην, καὶ τὸ μὲν ναυτικὸν τὸ ὑμέτερον χρήματα παρέχων ἰσχυρὸν ἐποίουν, ἐν δὲ τῇ γῇ αὐτὸς ἀπὸ τοῦ ἵππου μαχόμενος μεθ' ὑμῶν εἰς τὴν θάλατταν κατεδίωκον τοὺς πολεμίους. καὶ διπλοῦν ὥσπερ Τισσαφέρνους οὐδὲν πώποτε μου οὔτε ποιήσαντος οὔτ' εἰπόντος πρὸς ὑμᾶς ἔχοιτ'
- 33 ἂν κατηγορεῖσθαι. τοιοῦτος δὲ γενόμενος νῦν οὕτω διάκειμαι ὑφ' ὑμῶν, ὥς οὐδὲ δεῖπνον ἔχω ἐν τῇ ἐμαντοῦ χώρᾳ, εἰ μὴ τι ὧν ἂν ὑμεῖς λίπητε συλλέξομαι, ὥσπερ τὰ θηρία. ἃ δέ μοι ὁ πατήρ καὶ οἰκήματα καλὰ καὶ παραδείσους καὶ δένδρων καὶ θηρίων μεστούς κατέλιπεν, ἐφ' οἷς εὐφραίνομην, ταῦτα πάντα ὁρῶ τὰ μὲν κατακεκομμένα τὰ δὲ κατακεκαυμένα. εἰ οὖν ἐγὼ μὴ γινώσκω

30. ἤκουσεν] „als er (Agesilaos) ihm (Apollophanes) Gehör schenkte“. — παρῆν] d. h. Apollophanes erschien mit Pharnabazos, nachdem Agesilaos Waffenstillstand und sicheres Geleit für Pharnabazos bewilligt hatte. — ἐν πόρᾳ τινί] „irgendwo im Grase“. — μαλακῶς] Daß diese hohen persischen Herren auch sonst im Felde sich nichts abgehen ließen, deuten die κτήματα § 24 an. — ὥσπερ εἶχε] „wie er war“, d. h. ohne weitere Umstände.

31. χαίρειν προσεῖπαν] d. h. sie begrüßten sich mit dem Worte χαῖρε. Zur Form vgl. III, 2, 20. — πρεσβύτερος] Der Spartaner ehrt stets das Alter.

32. ἀπὸ τοῦ ἵππου] In der Schlacht

bei Abydos, wie Xenophon im ersten Buche erzählt. — Τισσαφέρνους] Er erscheint überall als doppelzüngig und falsch, z. B. III, 4, 6. Pharnabazos dagegen meint, daß man ihm derartige Doppelzüngigkeit gegen die Griechen weder in Worten noch in Thaten vorwerfen könne.

33. γενόμενος] konzessiv. — διάκειμαι] „bin in eine Lage versetzt“, Perf. Pass. zu διατίθημι, daher ὑπό. — λίπητε συλλέξομαι ... θηρία] etwa wie die κυνάρια („Hündchen“), welche ἐσθλεί ἀπὸ τῶν ψυχίων („Brocken“) τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων αὐτῶν Matth. 15, 27. — μὴ γινώσκω ...] Eine ausgezeichnete

μήτε τὰ δσια μήτε τὰ δίκαια, ἡμεῖς δὴ διδάξατέ με, ὅπως ταῦτ' ἐστὶν ἀνδρῶν ἐπισταμένων χάριτας ἀποδιδόναι. ὁ μὲν ταῦτ' 34 εἶπεν. οἱ δὲ τριάκοντα πάντες μὲν ἐπησχύνθησαν αὐτὸν καὶ ἐσιώπησαν· ὁ δὲ Ἀγησίλαος χρόνῳ ποτὲ εἶπεν· Ἄλλ' οἶμαι μὲν σε, ὦ Φαρνάβαζε, εἰδέναι, ὅτι καὶ ἐν ταῖς Ἑλληνικαῖς πόλεσι ξένοι ἀλλήλοις γίνονται ἄνθρωποι. οὗτοι δέ, εἴταν αἱ πόλεις πολέμιαί γένωνται, σὺν ταῖς πατρίσι καὶ τοῖς ἐξενωμένοις πολεμοῦσι καὶ, ἂν οὕτω τύχουσιν, ἔστιν ὅτε καὶ ἀπέκτειναν ἀλλήλους. καὶ ἡμεῖς οὖν νῦν βασιλεῖ τῇ ὑμετέρῃ πολεμοῦντες πάντα ἡναγκάσμεθα τὰ ἐκείνου πολέμια νομίζειν· σοὶ γε μέντοι φίλοι γενέσθαι περὶ παντὸς ἂν ποιησάμεθα. καὶ εἰ μὲν ἀλλάξασθαι σε ἔδει ἀντὶ 35 δεσπότην βασιλέως ἡμᾶς δεσπότης, οὐκ ἂν ἔγωγέ σοι σιμβούλευον· νῦν δὲ ἔξεστί σοι μεθ' ἡμῶν γενομένη μηδένα προσκυνοῦντα μηδὲ δεσπότην ἔχοντα ζῆν καρπούμενον τὰ σαυτοῦ. καίτοι ἐλεύθερον εἶναι ἐγὼ μὲν οἶμαι ἀντάξιον εἶναι τῶν πάντων χρημάτων. οὐδὲ 36 μέντοι τοῦτό σε κελεύομεν, πένητα μὲν ἐλεύθερον δ' εἶναι, ἀλλ' ἡμῖν συμμάχοις χρώμενον αὔξειν μὴ τὴν βασιλέως, ἀλλὰ τὴν σαυτοῦ ἀρχήν, τοὺς νῦν ὁμοδούλους σοι καταστρεφόμενον, ὥστε σοὺς

Wendung, wohlgeeignet, die auf die Barbaren tief herabsehenden Griechen zu beschämen! — ὅπως ταῦτ' ἐστὶν ἀνδρῶν] „inwiefern dies die Handlungsweise von Männern ist, welche ...“. — ἐπισταμένων] de conatu; die Griechen wollen sich darauf verstehen.

34. ἐπησχύνθησαν] offenbar ein beabsichtigter Gegensatz zu § 30 ἡσχύνθη. — χρόνῳ ποτὲ] „nach einer Weile“. — ξένοι] prädikativ; das Subjekt ist ἄνθρωποι. — πολέμιαι] näml. ἀλλήλαις. — καὶ] vor τοῖς ἐξενωμένοις (ξενώω) heisst „sogar“; ἐξενωμένοις aber hängt von πολεμοῦσι ab. — ἔστιν ὅτε] = ἐνίοτε. — ἀπέκτειναν] Im Deutschen Präsens. — πάντα ... τὰ ἐκείνου] Also auch dich und deinen Besitz, denn im Perserreiche gehört alles einem, vgl. Anab. II, 5, 38.

35. εἰ ... ἔδει, ... οὐκ ἂν ...

συμβούλευον] Irrealer hypothetischer Satz. — ἀλλάξασθαι] Med., „eintauschen“; davon ist abhängig der doppelte Accus. des Obj. (ἡμᾶς) und des Präd. (δεσπότης); auch δεσπότην ist bei βασιλέως prädikativ. — μεθ' ἡμῶν γενομένη] Wer mit jemandem ist, hält es mit ihm. — προσκυνοῦντα (mit Objekt μηδένα) und ἔχοντα (mit Objekt δεσπότην)] gehören zu ζῆν, „ohne ... zu ...“, ebenso dann καρπούμενον τὰ σαυτοῦ „im Genusse des eigenen Besitzes“. — καίτοι] atqui „nun aber“.

36. οὐδὲ μέντοι τοῦτο] sed ne hoc quidem; damit wird das folgende πένητα ... εἶναι angekündigt, „nämlich bei aller Freiheit ...“. — μὴ τὴν βασιλέως] „nicht etwa ...“. — ὁμοδούλους σοι] gehört zusammen. Im Perserreiche giebt es nur einen δεσπότης, vgl. § 34. — ὥστε ... εἶναι] näml.

- ὕπηκους εἶναι. καίτοι εἰ ἄμα ἐλεύθερός τ' εἴης καὶ πλούσιος
 31 γένοιο, τίνος ἂν δέοις μὴ οὐχὶ πάνπαν εὐδαίμων εἶναι; Οὐκοῦν,
 ἔφη ὁ Φαρνάβαζος, ἀπλῶς ὑμῖν ἀποκρίνωμαι ἅπερ ποιήσω;
 „Πρέπει γοῦν σοι.“ Ἐγὼ τοίνυν, ἔφη, ἐὰν βασιλεὺς ἄλλον μὲν
 στρατηγὸν πέμπῃ, ἐμὲ δὲ ὑπήκοον ἐκείνου τάττῃ, βουλήσομαι
 ὑμῖν καὶ φίλος καὶ σύμμαχος εἶναι· ἐὰν μέντοι μοι τὴν ἀρχὴν
 προστάτῃ — τοιοῦτόν τι, ὡς ἔοικε, φιλοτιμία ἐστίν —, εὖ χρεῖ
 38 εἶδέναι, ὅτι πολεμήσω ὑμῖν ὡς ἂν δύνωμαι ἄριστα. ἀκούσας
 ταῦτα ὁ Ἀγησίλαος ἐλάβετο τῆς χειρὸς αὐτοῦ καὶ εἶπεν· Εἴθ',
 ὦ λῦστε σύ, τοιοῦτος ὢν φίλος ἡμῖν γένοιο. Ἐν δ' οὖν, ἔφη,
 ἐπίστω, ὅτι νῦν τε ἄπειμι ὡς ἂν δύνωμαι τάχιστα ἐκ τῆς σῆς
 χώρας, τοῦ τε λοιποῦ, κἄν πόλεμος ᾗ, ἕως ἂν ἐπ' ἄλλον ἔχωμεν
 στρατεύεσθαι, σοῦ τε καὶ τῶν σῶν ἀφεξόμεθα.
 39 Τούτων δὲ λεχθέντων διέλυσε τὴν σύνοδον. καὶ ὁ μὲν Φαρ-
 νάβαζος ἀναβὰς ἐπὶ τὸν ἵππον ἀπῆει, ὁ δὲ ἐκ τῆς Παραπίτας
 υἱὸς αὐτοῦ, καλὸς ἔτι ὢν, ὑπολειφθεὶς καὶ προσδραμών· Ξένον σε,
 ἔφη, ὦ Ἀγησίλαε, ποιοῦμαι. „Ἐγὼ δέ γε δέχομαι.“ Μέμνησό
 νυν, ἔφη. καὶ εὐθὺς τὸ παλτόν — εἶχε δὲ καλόν — ἔδωκε τῷ Ἀγη-
 σιλᾷ. ὁ δὲ δεξάμενος, φάλαρα ἔχοντος περὶ τῷ ἵππῳ Ἰδαίου
 τοῦ γραφέως πάγκαλα, περιελὼν ἀντέδωκεν αὐτῷ. τότε μὲν οὖν
 40 ὁ παῖς ἀναπηδήσας ἐπὶ τὸν ἵππον μετεδίωκε τὸν πατέρα. ὡς
 δ' ἐν τῇ τοῦ Φαρναβάζου ἀποδημίᾳ ἀποστερεῶν ὁ ἀδελφὸς τὴν

τοὺς ὁμοφύλους. — μὴ οὐχί] braucht nach dem doppelt verneinenden Ausdrucke nicht übersetzt zu werden. Sinn: „Was fehlt dir an deinem vollständigen Glück?“

37. ἀπλῶς] Gegensatz διπλοῦς § 32. — πρέπει γοῦν σοι] „das würde dir (d. h. deinem bisherigen Freimute) allerdings entsprechen“; ein höfliches „ja“. — ὑπήκοον ἐκείνου τάττῃ] „unter jenen stellt“. — τοιοῦτόν . . . ἐστίν] „so etwas (= eine solche Denkweise) ist (= nennt man) ja wohl Ehrgeiz“. Dies schickt Pharn., der überall echt orientalische Höflichkeit zeigt, entschuldigend voraus, um die Griechen

nicht durch die folgenden Worte zu verletzen.

38. ἐπίστω] scito. — τοῦ . . . λοιποῦ] „in Zukunft“, Gen. der Zeit wie νικτός. — ἔχωμεν] ἔχω mit dem Inf. = „können“.

39. καλός] hier „jugendlich“. — ξένον σε . . . ποιοῦμαι] ein Ausdruck aufwallender Zuneigung, der durch Agesilaos' nobles Verhalten in § 38 veranlaßt wird. — μέμνησό νυν (nicht νῦν)] „so denke denn auch daran!“ — περὶ] Der Schmuck befand sich am Halse des Pferdes.

40. ἀποδημίᾳ] Etwa 10 Jahre nach den eben erzählten Ereignissen. —

ἀρχὴν φυγάδα ἐποίησε τὸν τῆς Παραπίτας υἱόν, τὰ τ' ἄλλα δ' Ἀγησίλαος ἐπεμελεῖτο αὐτοῦ, καὶ ἐρασθέντος αὐτοῦ τοῦ Εὐάλκου υἱέος Ἀθηναίου πάντ' ἐποίησεν, ὅπως ἂν δι' ἐκεῖνον ἐγκριθεῖη τὸ στάδιον ἐν Ὀλυμπίᾳ, μέγιστος ὢν τῶν παίδων.

Καὶ τότε δὴ, ὥσπερ εἶπε πρὸς τὸν Φαρνάβαζον, εὐθὺς ἀπε-⁴¹ πορεύετο ἐκ τῆς χώρας· σχεδὸν δὲ καὶ ἔαρ ἦδη ὑπέφαιεν. ἀφικόμενος δὲ εἰς Θήβης πεδίον κατεστρατοπεδεύσατο περὶ τὸ τῆς Ἀστυρηνῆς Ἀρτέμιδος ἱερόν, καὶ ἐκεῖ πρὸς ᾧ εἶχε συνέλεγε πανταχόθεν παμπληθὲς στράτευμα. παρεσκευάζετο γὰρ πορευσόμενος ὡς δύναιτο ἀνωτάτω, νομίζων ὅποσα ὕπισθεν ποιήσaiτο ἔθνη πάντα ἀποστήσειν βασιλέως.

Ἀγησίλαος μὲν δὴ ἐν τούτοις ἦν. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι ἐπεὶ² σαφῶς ᾔσθοντο τὰ τε χρήματα ἐληλυθότα εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὰς μεγίστας πόλεις συνεστηκυίας ἐπὶ πολέμῳ πρὸς ἑαυτούς, ἐν κινδύνῳ τε τὴν πόλιν ἐνόμισαν καὶ στρατεύειν ἀναγκαῖον ἡγήσαντο εἶναι. καὶ αὐτοὶ μὲν ταῦτα παρεσκευάζοντο, εὐθὺς δὲ καὶ ἐπὶ² τὸν Ἀγησίλαον πέμπουσιν Ἐπικυδίδαν. ὁ δ' ἐπεὶ ἀφίκετο, τὰ τε ἄλλα διηγεῖτο ὡς ἔχοι καὶ διὰ τὴν πόλιν ἐπιστέλλοι αὐτῷ βοηθεῖν ὡς τάχιστα τῇ πατρίδι. ὁ δὲ Ἀγησίλαος ἐπεὶ ἤκουσε, χαλεπῶς³ μὲν ἤρεγκεν, ἐνθυμούμενος καὶ οἷων τιμῶν καὶ οἷων ἐλπίδων ἀποστεροῖτο, ὅμως δὲ συγκαλέσας τοὺς συμμάχους ἐδήλωσε τὰ ὑπὸ τῆς πόλεως παραγγελλόμενα καὶ εἶπεν, διὰ ἀναγκαῖον εἶη βοηθεῖν

φυγάδα] Er hatte sich nach Sparta geflüchtet. — ἐρασθέντος] Der Perser liebte den jungen Sohn des Eualkes, eines Atheners, und bat Agesilaos, dafür zu sorgen, daß sein junger Freund am Wettkampf der Knaben in Olympia teilnehmen dürfe (ἐγκριθεῖη τὸ στάδιον), obgleich er schon reichlich groß dafür sei.

41. δῆ] „wirklich“. — Θήβῃ] Stadt in Troas; ebenda Ἀστυρα, wo ein Tempel der Artemis war. — ὕπισθεν ποιήσaiτο] „in seinem Rücken hätte“.

Kap. 2. § 1/8: Des Agesilaos Anstalten zur Rückkehr nach Griechen-

land (394). — § 9/15: Beratungen in Korinth. Beginn des Feldzuges am Isthmus (394). — § 16/23: Streitkräfte. Die Schlacht bei Nemea (394).

1. ἐν τούτοις ἦν] in his rebus occupatus erat. — οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι ...] Wiederaufnahme der III, 5, 25 abgebrochenen Erzählung der Ereignisse in Griechenland. — τὰ χρήματα] vgl. III, 5, 1. 2. — ἐπὶ] c. Dat. bezeichnet den Zweck.

2. αὐτοῖ] d. h. die Lakedaemonier in Griechenland. — ἐπὶ τὸν Ἀγησίλαον] um ihn herbeizurufen. — αὐτῷ] = Ἀγησίλαῳ.

3. συμμάχους] die Vertreter der

τῇ πατρίδι· ἐὰν μέντοι ἐκεῖνα καλῶς γένηται, εὖ ἐπίστασθε, ἔφη, ὧ ἄνδρες σύμμαχοι, ὅτι οὐ μὴ ἐπιλάθωμαι ἡμῶν, ἀλλὰ πάλιν
 4 παρέρσομαι πράξων ὧν ὑμεῖς δεῖσθε. ἀκούσαντες δὲ ταῦτα πολλοὶ μὲν ἐδάκρυσαν, πάντες δ' ἐψηφίσαντο βοηθεῖν μετ' Ἀγησίλαου τῇ Λακεδαιμόνι· εἰ δὲ καλῶς τάκεῖ γένοιτο, λαβόντες αὐτὸν πάλιν
 5 ἦλκεν εἰς τὴν Ἀσίαν. καὶ οἱ μὲν δὴ συνεσκευάζοντο ὡς ἀκολουθή-
 σοντες. ὁ δ' Ἀγησίλαος ἐν μὲν τῇ Ἀσίᾳ κατέλιπεν Εὐξενον ἀρ-
 μοστήν καὶ φρουροὺς παρ' αὐτῷ οὐκ ἔλαττον τετρακισχιλίων, ἵνα
 δύναιτο διασφῆξιν τὰς πόλεις· αὐτὸς δὲ ὄρων, ὅτι οἱ πολλοὶ τῶν
 στρατιωτῶν μένειν ἐπεθύμουν μᾶλλον ἢ ἐφ' Ἑλλήνας στρατεῦσθαι,
 βουλόμενος ὡς βελτίστους καὶ πλείστους ἄγειν μεθ' ἑαυτοῦ, ἄθλα
 προϋθῆκε ταῖς πόλεσιν, ἦτις ἄριστον στράτευμα πέμποι, καὶ τῶν
 μισθοφόρων τοῖς λοχαγοῖς ὅστις εὐπολότατον λόχον ἔχων συστρα-
 τεύοιτο καὶ ὀπλιτῶν καὶ τοξοτῶν καὶ πελταστῶν. προεῖπε δὲ
 καὶ τοῖς ἱππάρχοις, ὅστις εὐιπποτάτην καὶ εὐοπλοτάτην τάξιν
 6 παρέχοιτο, ὡς καὶ τούτοις νικητήριον δώσων. τὴν δὲ κρίσιν
 ἔφη ποιήσιν, ἐπεὶ διαβαίησαν ἐκ τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Εὐρώπην,
 ἐν Χερρονήσῳ, ὅπως εὖ εἰδείησαν, ὅτι τοὺς στρατενομένους δεῖ
 7 εὐκρινεῖν. ἦν δὲ τὰ ἄθλα τὰ μὲν πλείστα ὅπλα ἐκπεπονημένα
 εἰς κόσμον καὶ ὀπλιτικὰ καὶ ἱππικὰ· ἦσαν δὲ καὶ στέφανοι χρυ-
 σοῖ· τὰ δὲ πάντα ἄθλα οὐκ ἔλαττον ἐγένοντο ἢ ἀπὸ τεττάρων
 ταλάντων. τοσούτων μέντοι ἀναλωθέντων, παμπόλλων χρημάτων
 8 ὅπλα εἰς τὴν στρατιὰν κατεσκευάσθη. ἐπεὶ δὲ διέβη τὸν Ἑλλήσ-
 ποντον, κριταὶ κατέστησαν Λακεδαιμονίων μὲν Μένασκος καὶ

Griechenstädte in Asien. — ἐκεῖνα] Da-
 für steht § 4 τάκεῖ „die Verhältnisse
 in Griechenland“. — οὐ μὴ ἐπιλά-
 θωμαι] „ich werde sicher nicht ver-
 gessen“; eigentlich: οὐ φόβος („ihr
 braucht nicht zu fürchten“) μὴ ἐπι-
 λάθωμαι.

4. λαβόντες] „mit“, wie sonst ἔχων.
 5. τῶν στρατιωτῶν] der Griechen
 in Kleinasien. — ἄθλα προϋθῆκε] wie
 III, 4, 16. — ταῖς πόλεσιν, ἦτις] =
 τῶν πόλεων ταύτῃ, ἦτις. — προεῖπε]
 „er machte Versprechungen“; dazu
 tritt ὡς ... δώσων = ὡς δώσοι.

6. ὅτι τοὺς ...] „dass man die Teil-
 nehmer des Feldzuges gut aussuchen
 müsse“.

7. ἐκπεπονημένα εἰς κόσμον] d. h.
 die zierlich gearbeiteten Siegespreise
 dienten nicht so sehr zu praktischen
 Zwecken als zum Schmucke. — τὰ
 πάντα] „im ganzen“. — οὐκ ἔλαττον]
 = οὐκ ἂν („für“) ἐλάττωτος. —
 τοσούτων ... ἀναλωθέντων] kausal,
 „durch solchen Aufwand wurde es er-
 reicht, dass ...“. — παμπόλλων χρη-
 μάτων] Gen. des Preises zu ὅπλα.

8. κατέστησαν] übersetzt passivisch. —

Ἡριππίδας καὶ Ὀρσιππος, τῶν δὲ συμμάχων εἰς ἀπὸ πόλεως. καὶ Ἀγησίλαος μὲν, ἐπεὶ τὴν κρίσιν ἐποίησεν, ἔχων τὸ στράτευμα ἐπορεύετο τὴν αὐτὴν ὁδόν, ἥνπερ βασιλεὺς, ὅτε ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἐστράτευεν.

Ἐν δὲ τούτῳ οἱ μὲν ἔφοροι φρουρὰν ἔφηναν· ἡ δὲ πόλις, ἐπεὶ ὁ Ἀγησίπολις παῖς ἔτι ἦν, Ἀριστόδημον τοῦ γένους ὄντα καὶ πρόδικον τοῦ παιδός, ἡγεῖσθαι τῇ στρατιᾷ ἐκέλευον. ἐπεὶ δ' ἐξήρσαν ¹⁰ μὲν οἱ Λακεδαιμόνιοι, συνειλεγμένοι δ' ἦσαν οἱ ἐναντίοι, συνελθόντες ἐβουλευόντο, πῶς ἂν τὴν μάχην συμφορώτατα σφίσιν αὐτοῖς ποιήσαιντο. Τιμόλαος μὲν δὴ Κορίνθιος ἔλεξεν· Ἄλλ', ἐμοὶ δοκεῖ, ¹¹ ἔφη, ὦ ἄνδρες σύμμαχοι, ὅμοιον εἶναι τὸ τῶν Λακεδαιμονίων πρᾶγμα οἷόνπερ τὸ τῶν ποταμῶν. οἳ τε γὰρ ποταμοὶ πρὸς μὲν ταῖς πηγαῖς οὐ μεγάλοι εἰσίν, ἀλλ' εὐδιάβατοι, ὅσῳ δ' ἂν πορρωτέρῳ γίνωνται, ἐπεμβάλλοντες ἕτεροι ποταμοὶ ἰσχυρότερον αὐτῶν τὸ ρεῦμα ποιοῦσι, καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι ὡσαύτως, ἔνθεν μὲν ἐξέρχονται, αὐτοὶ μόνοι εἰσὶ, προϊόντες δὲ καὶ παραλαμβάνοντες τὰς πόλεις πλείους τε καὶ δυσμαχώτεροι γίνονται. ὁρῶ δ' ἔγωγε, ¹² ἔφη, καὶ ὅπόσοι σφηκας ἐξαιρεῖν βούλονται, ἐὰν μὲν ἐκθέοντας τοὺς σφηκας πειρῶνται θηρᾶν, ὑπὸ πολλῶν τυπτομένους, ἐὰν δὲ ἔτι ἔνδον ὄντων τὸ πῦρ προσφέρωσι, πάσχοντας μὲν οὐδέν, χειρουμένους δὲ τοὺς σφηκας. ταῦτ' οὖν ἐνθυμούμενος ἡγοῦμαι κράτιστον εἶναι μάλιστα μὲν ἐν αὐτῇ, εἰ δὲ μή, ὅτι ἐγγύτατα τῆς Λακεδαίμονος τὴν μάχην ποιῆσθαι. δόξαντος δ' εὐ λέγειν αὐτοῦ ἐψηφίσαντο ¹³ ταῦτα. ἐν ᾧ δὲ περὶ ἡγεμονίας τε διεπράττοντο καὶ διω-

βασιλεὺς] Wie III, 4, 3 richtet sich Agesilaos auch hier nach berühmten Mustern, denn der βασιλεὺς ist Xerxes.

9. Ἀγησίπολις] Sohn des flüchtigen Pausanias, vgl. III, 5, 25. — τοῦ γένους] Aristodemus, der „Vormund“ (πρόδικος) des jungen Königs, „stammte aus der entsprechenden Familie“, nämlich der der Agiaden. — ἐκέλευον] Das Subjekt ἡ πόλις = οἱ πολῖται.

10. συνελθόντες ἐβουλευόντο] Subjekt οἱ ἐναντίοι oder vielmehr deren Führer.

11. Τιμόλαος] vgl. III, 5, 1. — τὸ πρᾶγμα] „die Lage“. — ὅσῳ] Dem

sollte eigentlich ein τοσούτῳ (quo ... eo) vor ἰσχυρότερον entsprechen. — αὐτοὶ μόνοι] „auf sich allein beschränkt“; ergänze vorher ἐκεῖ.

12. ὅπόσοι] Ergänze vorher τούτους; dazu gehört dann τυπτομένους „gestochen werden“. — ἐνδον ὄντων] näml. τῶν σφηκῶν „wenn die Wespen in ihrem Bau sind“. — τὸ πῦρ] „das erforderliche Feuer“, womit man die Wespen ausräuchert. — τοὺς σφηκας] Objekt zu χειρουμένους. — μάλιστα] potissimum „am liebsten“. — τὴν μάχην] Der Artikel wie bei τὸ πῦρ.

- μολογούντιο, εἰς ὁπόσους δέοι τάττεσθαι πᾶν τὸ στράτευμα, ὅπως μὴ λίαν βαθείας τὰς φάλαγγας ποιούμεναι αἱ πόλεις κύκλωσιν τοῖς πολεμίοις παρέχοιεν, ἐν τούτῳ οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ δὴ Τε-
 14 γεάτας παρεληφότες καὶ Μαντινέας ἐξήσαν τὴν ἀμφιάλον. καὶ πορευόμενοι, σχεδόν τι ἕμα οἱ μὲν περὶ τοὺς Κορινθίους ἐν τῇ Νεμέᾳ ἦσαν, οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ σύμμαχοι ἐν τῷ Σικωνῶνι. ἐμβαλόντων δὲ αὐτῶν κατὰ τὴν Ἐπιείκειαν, τὸ μὲν πρῶτον ἐκ τῶν ὑπερδεξίων βάλλοντες αὐτοὺς καὶ τοξεύοντες μάλα κακῶς
 15 ἐποίουν οἱ γυμῆτες τῶν ἀντιπάλων· ὥς δὲ κατέβησαν ἐπὶ θάλατταν, ταύτῃ προήσαν δια τὸ πεδίον, τέμνοντες καὶ κόνοντες τὴν χώραν· καὶ οἱ ἕτεροι μέντοι ἐπελθόντες κατεστρατοπεδεύσαντο, ἔμπροσθεν ποιησάμενοι τὴν χαράδραν· ἐπεὶ δὲ προϊόντες οἱ Λακεδαιμόνιοι οὐκέτι δέκα στάδια ἀπεῖχον τῶν πολεμίων, κάκεινοι αὐτοῦ στρατοπεδευσάμενοι ἡσυχίαν εἶχον.
- 16 Φράσω δὲ καὶ τὸ πλῆθος ἑκατέρων. συνελέγησαν γὰρ ὀπλίται Λακεδαιμονίων μὲν εἰς ἑξακισχίλους, Ἡλείων δὲ καὶ Τριφυλίων καὶ Ἀκρωρείων καὶ Λασιωνίων ἐγγὺς τρισχίλοι καὶ Σικωνίων πεντακόσιοι καὶ χίλιοι, Ἐπιδανρίων δὲ καὶ Τροιζηρίων καὶ Ἐρμιονέων καὶ Ἀλιέων ἐγένοντο οὐκ ἐλάττους τρισχιλίων. πρὸς δὲ τούτοις ἱππεῖς μὲν Λακεδαιμονίων περὶ ἑξακοσίους, Κρητες δὲ τοξόται ἡκολούθουν ὥς τριακόσιοι, καὶ μὴν σφενδονῆται Μαργαρένων καὶ Λετρίνων καὶ Ἀμφιδόλων οὐκ ἐλάττους τετρακοσίων. Φλιάσιοι μέντοι οὐκ ἡκολούθουν· ἐκχευρίαν γὰρ ἔφασαν ἔχειν.
- 17 αὕτη μὲν δὴ ἡ μετὰ Λακεδαιμονίων δύναμις ἦν. ἥ γε μὴν τῶν

13. εἰς ὁπόσους] „wie tief“. — αἱ πόλεις] sind hier die Mannschaften aus den betreffenden Städten. — καὶ δὴ] „auch schon“. — τὴν ἀμφιάλον] näml. γῆν; Accus. des Inhalts. Gemeint ist der Isthmus von Korinth.

14. σχεδόν τι ἕμα] „fast zugleich“. — ἐν τῇ Νεμέᾳ] südwestl. von Korinth; dagegen liegt Sikyon nordwestlich davon. — ἐμβαλόντων] Mit αὐτῶν sind die in das Gebiet von Korinth einfallenden Spartaner gemeint. — κατὰ τὴν Ἐπιείκειαν] „bei Epieikeia“, einer Festung zwischen Sikyon und Korinth.

15. κατέβησαν und προήσαν] Subjekt die Spartaner. — καὶ ... μέντοι] = καὶ ... δέ. — χαράδραν] die wasserarme Schlucht des Nemeabaches. — κάκεινοι] „ebenfalls“, näml. die Lakedaemonier.

16. Ἡλείων ...] Zu Elis gehörte der Bezirk Τριφυλία mit den Städten Μάργανα, Λετρίνοι und Ἀμφιδόλοι und die Städte Ἡλις, Ἀκρόρεια und Λασιών; zu Arkadien die Städte Ἐπιδανρος, Τροιζήν, Ἐρμιών und Ἀλιαί. — ἐκχευρία] „Waffenruhe“ in Anlaß eines Festes.

πολεμίων ἠθροίσθη Ἀθηναίων μὲν εἰς ἑξακισχιλίους ὀπλίτας, Ἀργείων δὲ ἑλέγοντο περὶ ἑπτακισχιλίους, Βοιωτῶν δ', ἐπεὶ Ὀρχομένοι οὐ παρήσαν, περὶ πεντακισχιλίους, Κορινθίων γε μὴν εἰς τρισχιλίους καὶ μὴν ἐξ Εὐβοίας ἀπάσης οὐκ ἐλάττους τρισχιλίων. ὀπλιτικὸν μὲν δὴ τοσοῦτον· ἵππεις δὲ Βοιωτῶν μὲν εἰς ὀκτακοσίους, Ἀθηναίων δ' εἰς ἑξακοσίους καὶ Χαλκιδέων τῶν ἐξ Εὐβοίας εἰς ἑκατόν, Λοκρῶν δὲ τῶν Ὀποιντίων εἰς πεντήκοντα. καὶ ψιλῶν δὲ σὺν τοῖς τῶν Κορινθίων πλέον ἦν· καὶ γὰρ Λοκροὶ οἱ Ὀξόλαι καὶ Μηλιεῖς καὶ Ἀκαρῳᾶνες παρήσαν αὐτοῖς.

Αὕτη μὲν δὴ ἑκατέρων ἡ δύναμις ἐγένετο. οἱ δὲ Βοιωτοὶ 18 ἕως μὲν τὸ εὐώνυμον εἶχον, οὐδέν τι κατήπειγον τὴν μάχην συνάπτειν· ἐπεὶ δὲ οἱ μὲν Ἀθηναῖοι κατὰ Λακεδαιμονίους ἐγένοντο, αὐτοὶ δὲ τὸ δεξιὸν ἔσχον καὶ κατ' Ἀχαιοὺς ἀντετάχθησαν, εὐθὺς τὰ τε ἱερὰ καλὰ ἔφασαν εἶναι καὶ παρήγγειλαν παρασκευάζεσθαι ὡς μάχης ἐσομένης. καὶ πρῶτον μὲν ἀμελήσαντες τοῦ εἰς ἑκκαίδεκα βαθεῖαν παντελῶς ἐποίησαντο τὴν φάλαγγα, ἔτι δὲ καὶ ἦγον ἐπὶ τὰ δεξιὰ, ὅπως ὑπερέχοιεν τῷ κέρατι τῶν πολεμίων· οἱ δ' Ἀθηναῖοι, ἵνα μὴ διασπασθεῖσαν, ἐπηκολούθουν, καίπερ γιγνώσκοντες, ὅτι κίνδυνος εἴη κελκωθῆναι. τέως μὲν οὖν οἱ Λακεδαι- 19 μόνιοι οὐκ ᾔσθάνοντο προσιόντων τῶν πολεμίων· καὶ γὰρ ἦν λάσιον τὸ χωρίον· ἐπεὶ δ' ἐπαιάνισαν, τότε δὴ ἔγνωσαν, καὶ εὐθὺς ἀντιπαρήγγειλαν ἅπαντες διασκευάζεσθαι ὡς εἰς μάχην. ἐπεὶ δὲ συνετάχθησαν ὡς ἐλάστους οἱ ξυναγοὶ ἔταξαν, παρηγγύησαν μὲν ἀκολουθεῖν τῷ ἡγουμένῳ, ἦγον δὲ καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐπὶ τὰ δεξιὰ, καὶ οὕτω πολὺ ὑπερέτεινον τὸ κέρας, ὥστε τῶν Ἀθηναίων

17. Ὀρχομένοι] Sie hielten zu Sparta, vgl. III, 5, 6. — καὶ ψιλῶν δέ] „aber auch an Leichtbewaffneten“; Gegensatz: οὐ μόνον ὀπλιτῶν καὶ ἱππέων. — σὺν τοῖς τῶν Κορ.] „aufseiten der korinthischen Bundesmacht“. — πλέον] — μείζον πληθος.

18. εὐώνυμον] Der führende Heeres- teil stand auf dem rechten Flügel. Wahrscheinlich wechselte die ἡγεμονία (§ 13) zwischen Athenern und Böotern. — οὐδέν τι] „durchaus nicht irgendwie“. — κατὰ] „gegenüber“. —

αὐτοί] die Böoter, welche an diesem Tage den Oberbefehl übernahmen. — τοῦ εἰς ἑκκαίδεκα] nāml. ποιεῖσθαι τὴν φάλαγγα. Sie handelten also gegen die § 13 angedeuteten Abmachungen. — παντελῶς] zu βαθεῖαν. — τῷ κέρατι] Dativus instrumenti. — τῶν πολεμίων] abhängig von ὑπερέχοιεν.

19. ἐπαιάνισαν] Subjekt οἱ πολέμιοι. — ἔγνωσαν] Subjekt οἱ Λακεδαιμόνιοι. — παρηγγύησαν] „die Weisung an den Nebenmann weitergeben“. — τῷ ἡγουμένῳ] „dem ersten

συχροὺς αὐτῶν. τούτων δὲ γενομένων, οἱ ἡττώμενοι τὸ μὲν πρῶτον 23
ἔφευγον πρὸς τὰ τεῖχη· ἔπειτα δ' εἰρξάντων Κορινθίων πάλιν κατ-
εσκήνησαν εἰς τὸ ἀρχαῖον στρατόπεδον. Λακεδαιμόνιοι δ' αὖ
ἐπαναχωρήσαντες, ἔνθα τὸ πρῶτον τοῖς πολεμίοις συνέμιξαν, ἐστή-
σαντο τρόπαιον. καὶ αὕτη μὲν δὴ ἡ μάχη οὕτως ἐγένετο.

Ὁ δ' Ἀγησίλαος σπεύδων μὲν ἐκ τῆς Ἀσίας ἐβοήθει· ὄντι 8
δ' αὐτῷ ἐν Ἀμφιπόλει ἀγγέλλει Λερκυλίδας, ὅτι νικῶν τε αὖ Λα-
κεδαιμόνιοι, καὶ αὐτῶν μὲν τεθνάναι ὀκτώ, τῶν δὲ πολεμίων παμ-
πληθεῖς· ἐδήλου δέ, ὅτι καὶ τῶν συμμάχων οὐκ ὀλίγοι πεπτω-
κότες εἶεν. ἐρομένου δὲ τοῦ Ἀγησίου· Ἄρ' ἂν, ὦ Λερκυλίδα, 2
ἐν καιρῷ γένοιτο, εἰ αἱ συμπεμπουσai πόλεις ἡμῖν τοὺς στρατιώτας
τὴν νίκην ὡς τάχιστα πύθοντο; ἀπεκρίνατο δὴ ὁ Λερκυλίδας·
Εὐθυμοτέρους γοῦν εἰκὸς ταῦτ' ἀκούσαντας εἶναι. „Οὐκοῦν σύ,
ἔπει παρεγένον, κάλλιστα ἂν ἀπαγγεῖλαις“; ὁ δὲ ἄσμενος ἀκούσας,
καὶ γὰρ αἰεὶ φιλαπόδημος ἦν, εἶπεν· Εἰ σὺ τάττοις. „Ἀλλὰ τάττω“,
ἔφη, „καὶ προσαπαγγέλλειν κελεύω, ὅτι, ἐὰν καὶ τάδε εὖ γένηται,
πάλιν παρεσόμεθα, ὥσπερ καὶ ἔφαμεν.“ ὁ μὲν δὴ Λερκυλίδας 3
ἐφ' Ἑλλησπόντου πρῶτον ἐπορεύετο· ὁ δ' Ἀγησίλαος διαλλάξας
Μακεδονίαν εἰς Θετταλίαν ἀφίκετο. Λαρισαῖοι μὲν οὖν καὶ Κραν-
νῶνιοι καὶ Σκοτουσσαῖοι καὶ Φαρσάλιοι, σύμμαχοι ὄντες Βοιωτοῖς,

23. τὰ τεῖχη] näml. Κορίνθου. — Κορινθίων] Damit ist die den Athe-
nern und ihren Verbündeten feind-
liche Partei gemeint. — εἰς] nicht ἐν,
weil dem Lagern das Marschieren vor-
aufgeht.

Κεφαλ. 2. 3.

**Kap. 3. § 1/9: Meldung des Sieges
bei Nemea an Agesilaos. Des Agesi-
laos Zug über den Hellespont nach Böo-
tien (394). — § 10/14: Nachricht von
der spartanischen Niederlage durch
Konon bei Knidos (394). — § 15/23:
Schlacht bei Koronea. Einfall des Gylis
in Lokris (394).**

1. ἐβοήθει] knüpft an 2, 8 an. —
Ἀμφιπόλις] in Makedonien am Stry-
mon. — ἀγγέλλει] zuerst mit ὅτι ver-
bunden; dann die indirekte Rede mit

Acc. c. Inf. fortgesetzt. — αὖ] „nun
wieder, diesmal“, im Gegensatz zur
Niederlage bei Haliartos. — καί] „und
zwar“. — ὀκτώ] „nur acht“.

2. ἄρα] hier = *nonne*. — ἐν καιρῷ]
= *χρήσιμον*, wie III, 4, 9. — πόλεις]
die asiatischen Griechenstädte, welche
Agesilaos ihre Krieger mitgegeben hat-
ten. — εὐθυμοτέρους] bezieht sich auf
die Bewohner jener Städte, vgl. ἀκού-
σαντας („wenn sie ...“). — παρεγένου]
näml. ἐν τῇ μάχῃ. — φιλαπόδημος]
„reiselustig“. — ἀλλά] „ei freilich“. —
τάδε] dieser Kriegszug. — ὥσπερ καί]
καὶ im Deutschen überflüssig.

3. διαλλάξας] διαλλάττω hier „das
Land wechseln“, d. h. durchziehen. —
Λαρισαῖοι . . .] Die Städte heißen
Λάρισα, Κραννῶν, Φάρσαλος und Σκο-

καὶ πάντες δὲ Θετταλοί, πλὴν ὅσοι αὐτῶν φυγάδες τότε ἐτύγγανον, ἐκακούργουν αὐτὸν ἐπακολουθοῦντες. ὁ δὲ τέως μὲν ἦγεν ἐν πλαισίῳ τὸ στράτευμα, τοὺς ἡμίσεις μὲν ἔμπροσθεν, τοὺς ἡμίσεις δ' ἐπ' οὐρᾷ ἔχων τῶν ἱππέων· ἐπεὶ δ' ἐκώλυνον τῆς πορείας οἱ Θετταλοὶ ἐπελαύνοντες τοῖς ὀπισθεν, παραπέμπει ἐπ' οὐρὰν καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ στόματος ἱππικὸν πλὴν τῶν περὶ αὐτόν. ὥς δὲ παρατάξαντο ἀλλήλοις, οἱ μὲν Θετταλοὶ νομίσαντες οὐκ ἐν καλῷ εἶναι πρὸς τοὺς ὀπλίτας ἱππομαχεῖν, στρέψαντες βάδην ἀπεχώρουν. οἱ δὲ μάλα σωφρόνως ἐπηκολούθουν. γνοὺς δὲ ὁ Ἀγησίλαος ἃ ἐκότεροι ἡμάρτανον, πέμπει τοὺς περὶ αὐτὸν μάλα εὐρώστους ἱππέας καὶ κελεύει τοῖς τε ἄλλοις παραγγέλλειν καὶ αὐτοὺς διώκειν ὥς τάχιστα καὶ μηκέτι δοῦναι αὐτοῖς ἀναστροφὴν. οἱ δὲ Θετταλοὶ ὥς εἶδον παρὰ δόξαν ἐλαύνοντας, οἱ μὲν αὐτῶν οὐδ' ἀνέστρεψαν, οἱ δὲ πειρώμενοι τοῦτο ποιεῖν πλαγίους ἔχοντες τοὺς ἱπποὺς ἡλίσκοντο. Πολύχαρμος μέντοι ὁ Φαρσάλιος ἱππαρχὼν ἀνέστρεψέ τε καὶ μαχόμενος σὺν τοῖς περὶ αὐτὸν ἀποθνήσκει. ὥς δὲ τοῦτ' ἐγένετο, φυγὴ τῶν Θετταλῶν ἑξαισία γίνεται· ὥστε οἱ μὲν ἀπέθνησκον αὐτῶν, οἱ δὲ καὶ ἡλίσκοντο. ἔστησαν δ' οὖν οὐ πρόσθεν, πρὶν ἐν τῷ ὄρει τῷ Ναρθακίῳ ἐγένοντο. καὶ τότε μὲν δὴ ὁ Ἀγησίλαος τροπαιὸν τ' ἐστήσατο μετὰ Πραντὸς καὶ Ναρθακίου καὶ αὐτοῦ ἔμεινε, μάλα ἠδόμενος τῷ ἔργῳ, διὰ τοὺς μέγιστον φρονούντας ἐπὶ ἱππικῇ ἐνεκικήκει σὺν ᾧ αὐτὸς συνέλεξεν ἱππικῷ. τῇ δ' ὕστεραίᾳ ὑπερβαλὼν τὰ Ἀχαιῶν τῆς Φθίας ὄρη τὴν λοιπὴν πᾶσαν διὰ φιλίας ἐπορεύετο μέχρι πρὸς τὰ Βοιωτῶν ὄρια.

τοῦσσα. — καὶ . . . δέ] „und überhaupt“. — ἐτύγγανον] näml. ὄντες.

4. τὸ ἀπὸ τοῦ στόματος] = τὸ ἐν τῷ στόματι, wegen des Prädikats παραπέμπει. — τῶν περὶ αὐτόν] eine Art Garde.

5. ἐν καλῷ] „vorteilhaft“, vgl. ἐν καιρῷ § 2. — οἱ δέ] die Reiter des Agesilaos. — μάλα σωφρόνως] „allzu bedächtig“.

6. παραγγέλλειν] näml. διώκειν.

7. ἐλαύνοντας] näml. die Reiter des Agesilaos. — πλαγίους ἔχοντες τοὺς ἱπ-

ποὺς] Sie brachten die ganze Schwenkung nicht rechtzeitig fertig.

8. ἑξαισία] „ungebührlich, wild“. — Ναρθακίον] Berg in Thessalien, nahe der Stadt gleichen Namens und der Stadt Πράς.

9. ἐπὶ] „auf Grund, wegen“. Die Thessalier galten von jeher als die besten Reiter. — συνέλεξεν] in Ephesus. — Ἀχαιῶν τῆς Φθίας ὄρη] „das Gebirge von Achaja Phthiotis“, nördlich vom malischen Meerbusen. — διὰ φιλίας] näml. γῆς.

ὄντος δ' αὐτοῦ ἐπὶ τῇ ἐμβολῇ ὁ ἥλιος μηνροειδὴς ἔδοξε φα- 10
 νῆναι καὶ ἡγγέλθη, δτι ἡττημένοι εἶεν οἱ Λακεδαιμόνιοι τῇ ναυμαχίᾳ
 καὶ ὁ ναύαρχος Πείσανδρος τεθναίῃ. ἐλέγετο δὲ καὶ ᾧ τρόπῳ ἡ
 ναυμαχία ἐγένετο. εἶναι μὲν γὰρ περὶ Κνίδον τὸν ἐπίπλουον ἀλ- 11
 λήλοις, Φαρνάβαζον δὲ ναύαρχον ὄντα σὺν ταῖς Φοινίσσαις εἶναι,
 Κόνωνα δὲ τὸ Ἑλληνικὸν ἔχοντα τετάχθαι ἔμπροσθεν αὐτοῦ. ἀντι- 12
 παραταξαμένου δὲ τοῦ Πεισάνδρου, καὶ πολὺ ἐλαττόνων αὐτῶ
 τῶν νεῶν φανεισῶν τῶν αὐτοῦ τοῦ μετὰ Κόνωνος Ἑλληνικοῦ, τοὺς
 μὲν ἀπὸ τοῦ εὐωνύμου συμμάχους εὐθὺς αὐτῶ φεύγειν, αὐτὸν δὲ
 συμμίζαντα τοῖς πολεμίοις ἐμβολὰς ἐχοίση τῇ τριήρει πρὸς τὴν
 γῆν ἐξωσθῆναι· καὶ τοὺς μὲν ἄλλους, ὅσοι εἰς τὴν γῆν ἐξεώσθησαν,
 ἀπολιπόντας τὰς ναὺς σῶζεσθαι δπη δύναιτο εἰς τὴν Κνίδον,
 αὐτὸν δ' ἐπὶ τῇ νῇ μαχόμενον ἀποθανεῖν. ὁ οὖν Ἀγησίλαος πυ- 13
 θόμενος ταῦτα τὸ μὲν πρῶτον χαλεπῶς ἤνεγκεν· ἐπεὶ μέντοι ἐνε-
 θυμήθη, δτι τοῦ στρατεύματος τὸ πλεῖστον εἴη αὐτῶ οἷον ἀγαθῶν
 μὲν γιγνομένων ἡδέως μετέχειν, εἰ δέ τι χαλεπὸν ὄρφεν, οὐκ ἀνάγκην
 εἶναι κοινωνεῖν αὐτοῖς, ἐκ τοῦτου μεταβαλὼν ἔλεγεν, ὡς ἀγγέλλοιτο
 ὁ μὲν Πείσανδρος τετελευτηκώς, νικῶν δὲ τῇ ναυμαχίᾳ. ἅμα δὲ 14
 ταῦτα λέγων καὶ ἐβουθύτει ὡς εὐαγγέλια καὶ πολλοῖς διέπεμπε

10. ἐμβολῇ] „Eingang“; es ist das Thal des Flusses Kephisos gemeint. — μηνροειδής] eine sichelförmige Sonnenfinsternis, die am 14. August 394 stattfand und offenbar als böses Vorzeichen gedeutet wurde. — ἔδοξε φανῆναι] „schien sich darzustellen“. — τῇ ναυμαχίᾳ] in der allbekannten Seeschlacht bei Knidos. — Πείσανδρος] vgl. III, 4, 29, wo er ἀπειρώτερος genannt wird.

11. εἶναι] „es habe stattgefunden“. — Κνίδος] Stadt an der Westspitze der karischen Halbinsel. — ταῖς Φοινίσσαις] vgl. III, 4, 1. — Κόνωνα] Der Athener Konon war nach der unglücklichen Schlacht bei Ägospotami in persische Dienste getreten. — τὸ Ἑλληνικόν] näml. ναυτικόν.

12. καὶ . . . φανεισῶν] = καίπερ φ., also konzessiv. — τοῦ . . . Ἑλληνικοῦ] Gen. comparationis, zu ἐλαττόνων. — ἐμβολὰς ἐχοῦση τῇ τριήρει] „mit seiner Triere, die lecke Stellen hatte (leck geworden war)“.

13. οἷον] mit Infin. = τοιοῦτον ὥστε. — ἀγαθῶν . . . γιγνομένων] hat hypothetischen Sinn. — μετέχειν] näml. τῶν ἀγαθῶν. — οὐκ ἀνάγκην . . . εἶναι . . . αὐτοῖς] „so sei für sie kein (moralischer) Zwang vorhanden = so glaubten sie sich nicht verpflichtet . . .“. — ἐκ τούτου] nimmt ἐπεὶ ἐνεθυμήθη wieder auf. — μεταβαλὼν] Ages. drehte die Meldung um, griff also zu einer sogen. Notlüge.

14. ἐβουθύτει] βουθυτέω εὐαγγέλια (Acc. Plur. Neutr.) heisst „ich opfere

τῶν τεθυμένων· ὥστε ἀκροβολισμοῦ ὄντος πρὸς τοὺς πολεμίους ἐκράτησαν οἱ τοῦ Ἀγησιλάου τῷ λόγῳ ὡς Λακεδαιμονίων νικάντων τῇ ναυμαχίᾳ.

- 15 Ἦσαν δὲ οἱ μὲν ἀντιτεταγμένοι τῷ Ἀγησιλάῳ Βοιωτοί, Ἀθηναῖοι, Ἀργεῖοι, Κορίνθιοι, Αἰνιᾶνες, Εὐβοεῖς, Λοκροὶ ἀμφότεροι· σὺν Ἀγησιλάῳ δὲ Λακεδαιμονίων μὲν μόρα ἡ ἐκ Κορίνθου διαβάσα, ἡμισὺ δὲ μόρας τῆς ἐξ Ὀρχομενοῦ, ἔτι δὲ οἱ ἐκ Λακεδαίμονος νεοδαμῶδεις συστρατευσάμενοι αὐτῷ, πρὸς δὲ τούτοις οὗ Ἡριππίδας ἐξενάγει ξενικοῦ, ἔτι δ' οἱ ἀπὸ τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ πόλεων Ἑλληνίδων καὶ ἀπὸ τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ δσας διῶν παρέλαβεν· αὐτόθεν δὲ προσεγένοντο ὀπλίται Ὀρχομένιοι καὶ Φωκεῖς. πελτασταὶ γε μὴν πολὺ πλέονες οἱ μετ' Ἀγησιλάου· ἵππεῖς δ' αὖ
- 16 παραπλήσιοι ἀμφοτέροις τὸ πλῆθος. ἡ μὲν δὴ δύναμις αὕτη ἀμφοτέρων· διηγήσομαι δὲ καὶ τὴν μάχην· καὶ γὰρ ἐγένετο οἷα οὐκ ἄλλη τῶν γ' ἐφ' ἡμῶν. συνήεσαν μὲν γὰρ εἰς τὸ κατὰ Κορώνειαν πεδῖον οἱ μὲν σὺν Ἀγησιλάῳ ἀπὸ τοῦ Κηφισοῦ, οἱ δὲ σὺν Θηβαίοις ἀπὸ Ἑλικῶνος. εἶχε δ' Ἀγησίλαος μὲν δεξιὸν τοῦ μετ' αὐτοῦ, Ὀρχομένιοι δ' αὐτῷ ἔσχατοι ἦσαν τοῦ εὐωνύμου. οἱ δ' αὖ Θηβαῖοι
- 17 αὐτοὶ μὲν δεξιοὶ ἦσαν, Ἀργεῖοι δ' αὐτοῖς τὸ εὐώνυμον εἶχον. συνιόντων δὲ τέως μὲν σιγὴ πολλὴ ἀπ' ἀμφοτέρων ἦν· ἥνίκα δ'

den Göttern einen Stier als Dank für gute Botschaft“. — τῶν τεθυμένων] Gen. partit.; übersetze „Opferfleisch“. — τῷ λόγῳ] „infolge der Rede“; davon hängt der Gen. absolutus ab (= *ὅτι Λακεδαιμόνιοι νικῶν*).

15. Αἰνιᾶνες] nach III, 5, 6 Bundesgenossen der Lakedämonier. — ἀμφότεροι] Ihre Namen IV, 2, 17. — διαβάσα] über den korinthischen Meer-

busen. — συστρατευσάμενοι] wie III, 4, 20 berichtet ist. — ξενικοῦ] nach III, 4, 20 die sogen. *Κύριοι*. — αὐτόθεν] d. h. aus Mittelgriechenland.

16. διηγήσομαι] Xenophon war in Agesilaos' Gefolge Zeuge der Schlacht bei Koronea. — ἐφ' ἡμῶν] „zu unserer Zeit“. — Κηφισός ... Ἑλικῶν] Fluß und Gebirge in Böotien. — τοῦ μετ' αὐτοῦ] nämll. στρατεύματος.

Stellung beider Heere bei Koronea.

Kephisos (N.).		
Agesilaos.	Herippidas.	Orchomenier.
<hr/>	<hr/>	<hr/>
Argiver.	Helikon (S.).	Thebaner.

ἀπείχον ἀλλήλων ὅσον στάδιον, ἀλαλάξαντες οἱ Θηβαῖοι δρόμῳ ὁμοῦσε ἐφέροντο. ὥς δὲ τριῶν ἔτι πλέθρων ἐν μέσῳ ὄντων ἀντεξέδραμον ἀπὸ τῆς Ἀγηςιλάου φάλαγγος ὧν Ἡριππίδας ἐξενάγει καὶ σὺν αὐτοῖς Ἴωνες καὶ Αἰολεῖς καὶ Ἑλλησπόντιοι, καὶ πάντες οὗτοι τῶν συνεκδραμόντων τε ἐγένοντο καὶ εἰς δόρυ ἀφικόμενοι ἔτρεψαν τὸ καθ' αὐτούς. Ἀργεῖοι μέντοι οὐκ ἐδέξαντο τοὺς περὶ Ἀγηςίλαον, ἀλλ' ἔφυγον ἐπὶ τὸν Ἑλικῶνα. κἀνταῦθα οἱ μὲν τινες 18 τῶν ξένων ἐστεφάνουν ἤδη τὸν Ἀγηςίλαον, ἀγγέλλει δὲ τις αὐτῷ, ὅτι οἱ Θηβαῖοι τοὺς Ὀρχομενίους διακόψαντες ἐν τοῖς σκευοφόροις εἴησαν. καὶ ὁ μὲν εὐθὺς ἐξελίξας τὴν φάλαγγα ἦγεν ἐπ' αὐτούς· οἱ δ' αὖ Θηβαῖοι ὥς εἶδον τοὺς συμμάχους πρὸς Ἑλικῶνι πεφευγότας, διαπεσεῖν βουλόμενοι πρὸς τοὺς ἑαυτῶν, συσπειραθέντες ἐχώρουν ἐρρωμένως. ἐνταῦθα δὴ Ἀγηςίλαον ἀνδρεῖον μὲν ἔξεστιν 19 εἰπεῖν ἀναμφισβητήτως· οὐ μέντοι εἰλετό γε τὰ ἀσφαλέστατα. ἔξδ' αὐτῷ παρέντι τοὺς διαπίπτοντας ἀκολουθοῦντι χειροῦσθαι τοὺς ὀπισθεν, οὐκ ἐποίησε τοῦτο, ἀλλ' ἀντιμέτωπος συνέρραξε τοῖς Θηβαίοις· καὶ συμβαλόντες τὰς ἀσπίδας ἐωθύντο, ἐμάχοντο, ἀπέτεινον, ἀπέθνησκον. τέλος δὲ τῶν Θηβαίων οἱ μὲν διαπίπτουσι πρὸς τὸν Ἑλικῶνα, πολλοὶ δὲ ἀποχωροῦντες ἀπέθανον. ἐπεὶ δ' ἡ μὲν νίκη Ἀγηςιλάου ἐγεγένητο, τειρωμένος δ' 20 αὐτὸς προσενηνέκτο πρὸς τὴν φάλαγγα, προσελάσαντές τινες τῶν ἱππέων λέγουσιν αὐτῷ, ὅτι τῶν πολεμίων ὥς ὀδοῦντα σὺν ὅλοις ὑπὸ τῷ νεῷ εἰσι, καὶ ἡρώτων, τί χρὴ ποιεῖν. ὁ δὲ, καίπερ πολλὰ τραύματα ἔχων, ὁμῶς οὐκ ἐπελάθετο τοῦ θείου, ἀλλ' ἔαν

17. ὅσον] „ungefähr“; dieselbe Bedeutung hat das darauf folgende ὥς. — ἐν μέσῳ] d. h. zwischen den beiden Heeren. — ὧν] = οὗτοι ὧν. — τῶν συνεκδραμόντων ἐγένοντο] wörtlich „sie gehörten zu denen, welche mit vorstürmten“ (Genet. partitivus). — εἰς δόρυ] „auf Speerweite“. Das δόρυ wurde meist nicht geworfen, sondern diente zum Stosse.

18. ἐστεφάνουν] Kränze als Siegeszeichen auch III, 4, 18. — ἐξελίξας] ἐξελεῖται „ich lasse Kehrt machen“. — πρὸς Ἑλικῶνι] näml. ὄντας, erklärt

XENOPHONS HELLENIKA III. IV. II.

durch πεφευγότας. — ἐχώρουν] „kamen heranmarschiert“.

19. ἔξδ' αὐτῷ] absoluter Acc. des Partiz. von ἔξεστι, konzessiv. Übersetze „anstatt ...“. — παρέντι] = παρῆναι (von παρήμι „vorbeilassen“) καὶ ... — συνέρραξε] von συρράσσω „mit jem. heftig zusammenprallen“. Man merkt den Haß des Königs gegen die Thebaner, vgl. III, 4, 4.

20. τῷ νεῷ] Jeder zeitgenössische Leser kannte den Tempel der Athene auf dem Gefilde von Koronea, daher der Artikel. — ποιεῖν] näml. „mit ihnen“.

- τε ἀπιέναι οἱ βούλονται ἐκέλευε καὶ ἀδικεῖν οὐκ εἶα. τότε μὲν
 21 οὖν, καὶ γὰρ ἦν ἤδη ὀψέ, δειπνοποιησάμενοι ἐκοιμήθησαν. πρῶτον
 δὲ Γῦλιν τὸν πολέμαρχον παρατάξαι τε ἐκέλευε τὸ στράτευμα καὶ
 τρόπαιον ἵσταςθαι καὶ στεφανοῦσθαι πάντας τῷ θεῷ καὶ τοὺς
 ἀλλήλους πάντας ἀνλεῖν. καὶ οἱ μὲν ταῦτ' ἐποίουν. οἱ δὲ Θηβαῖοι
 ἔπεμψαν κήρυκας, ὑποσπόνδους τοὺς νεκροὺς αἰτοῦντες θάψαι.
 καὶ οὕτω δὴ αἱ τε σπονδαὶ γίνονται καὶ Ἀγηςίλαος μὲν εἰς Δελ-
 φοὺς ἀφικόμενος δεκάτην τῶν ἐκ τῆς λείας τῷ θεῷ ἀπέθυσεν οὐκ
 ἐλάττω ἑκατὸν ταλάντων. Γῦλις δὲ ὁ πολέμαρχος ἔχων τὸ στρά-
 22 τευμα ἀπεχώρησεν εἰς Φωκέας, ἐκεῖθεν δ' εἰς τὴν Λοκρίδα ἐμ-
 βάλλει. καὶ τὴν μὲν ἄλλην ἡμέραν οἱ στρατιῶται καὶ σκευὴ ἐκ
 τῶν κωμῶν καὶ σῖτον ἤρπαζον· ἐπεὶ δὲ πρὸς ἑσπέραν ἦν, τελευ-
 ταίων ἀποχωρούντων τῶν Λακεδαιμονίων ἐπηκολούθουν αὐτοῖς οἱ
 Λοκροὶ βάλλοντες καὶ ἀκοντίζοντες. ὥς δ' αὐτῶν οἱ Λακεδαι-
 μόνιοι ὑποστρέψαντες καὶ διώξαντες κατέβαλόν τινας, ἐκ τούτου
 ὄπισθεν μὲν οὐκέτι ἐπηκολούθουν, ἐκ δὲ τῶν ὑπερδεξίων ἔβαλλον.
 23 οἱ δ' ἐπεχείρησαν μὲν καὶ πρὸς τὸ σιμὸν διώκειν· ἐπεὶ δὲ σκότος
 τε ἐγένετο καὶ ἀποχωροῦντες οἱ μὲν διὰ τὴν δυσχωρίαν ἐπιπτον
 καὶ διὰ τὸ μὴ προορᾶν τὰ ἔμπροσθεν, οἱ δὲ καὶ ἐπὶ τῶν βελῶν,
 ἐνταῦθα ἀποθνήσκουσι Γῦλις τε ὁ πολέμαρχος καὶ τῶν παραστα-
 τῶν Πελλῆς καὶ οἱ πάντες ὥς ὀκτωκαίδεκα τῶν Σπαρτιατῶν, οἱ
 μὲν καταλευσθέντες, οἱ δὲ καὶ τραυματισθέντες. εἰ δὲ μὴ ἔβροή-
 θησαν αὐτοῖς οἱ ἐκ τοῦ στρατοπέδου δειπνοῦντες, ἐκινδύνευσαν ἂν
 ἅπαντες ἀπολέσθαι.
- 4 Μετὰ τοῦτό γε μὴν ἀφείθη μὲν κατὰ πόλεις τὸ ἄλλο στρά-
 τευμα, ἀπέπλευσε δὲ καὶ ὁ Ἀγηςίλαος ἐπ' οἴκου. ἐκ δὲ τούτου
 ἐπολέμουν Ἀθηναῖοι μὲν καὶ Βοιωτοὶ καὶ Ἀργεῖοι καὶ οἱ σίμι-

21. τῷ θεῷ] „zu Ehren des Gottes (Apollo)“. — ὑποσπόνδους] wie III, 5, 22 Eingeständnis der Niederlage. — τῶν ἐκ τῆς λείας] vornehmlich der in Asien gemachten Beute; vgl. z. B. III, 4, 24.

22. τὴν ... ἄλλην] im Gegensatze zu πρὸς ἑσπέραν. — αὐτῶν] gehört zu τινάς.

23. οἱ πάντες] „insgesamt“.

Kap. 4. § 1/13: Blutiger Bürgerkrieg und Verrat in Korinth. Sieg des Praxitas innerhalb der langen Mauern (393). — § 14/18: Fortsetzung des Krieges durch Söldnerheere. Iphikrates und seine Pelastentruppe. Wiederherstellung der langen Mauern von Korinth (393). — § 19: Erster Feldzug gegen Argos unter Agisilaos. Eroberung von Lechäon (392).

1. γε μὴν] „nun aber“. — διὰ

μαχοι αὐτῶν ἐκ Κορίνθου δομώμενοι, Λακεδαιμόνιοι δὲ καὶ οἱ
 σύμμαχοι ἐκ Σικάνως. δρῶντες* δ' οἱ Κορίνθιοι ἑαυτῶν μὲν
 καὶ τὴν χώραν θρουμένην καὶ πολλοὺς ἀποθνήσκοντας διὰ τὸ ἀεὶ
 τῶν πολεμίων ἐγγὺς εἶναι, τοὺς δὲ ἄλλους συμμάχους καὶ αὐτοὺς ἐν
 εἰρήνῃ ὄντας καὶ τὰς χώρας αὐτῶν ἐνεργοὺς οὔσας, οἱ πλεῖστοι καὶ
 βέλτιστοι αὐτῶν εἰρήνης ἐπεθέμηναν καὶ συνιστάμενοι ἐδίδασκον
 ταῦτα ἀλλήλους. γνόντες δ' οἱ Ἀργεῖοι καὶ Ἀθηναῖοι καὶ Βοιωτοὶ²
 καὶ Κορινθίων οἱ τε τῶν παρὰ βασιλέως χρημάτων μετεσχηκότες καὶ
 οἱ τοῦ πολέμου αἰτιώτατοι γεγενημένοι, ὥς, εἰ μὴ ἐκποδῶν ποιή-
 σοιντο τοὺς ἐπὶ τὴν εἰρήνην τετραμμένους, κινδυνεύσει πάλιν ἡ
 πόλις λαχωνίσαι, οὕτω δὴ σφαγὰς ἐπεχείρουν ποιεῖσθαι. καὶ
 πρῶτον μὲν τὸ πάντων ἀνοσιώτατον ἐβουλεύσαντο· οἱ μὲν γὰρ
 ἄλλοι, κἄν νόμῳ τις καταγνωσθῇ, οὐκ ἀποκτινύνουσιν ἐν ἑορτῇ·
 ἐκείνοι δ' Εὐκλείων τὴν τελευταίαν προείλοντο, ὅτι πλείους ἂν
 ᾔητο λαβεῖν ἐν τῇ ἀγορᾷ ὥστε ἀποκτεῖναι. ὥς δ' ἐσημάνθη οἷς³
 ἔφητο οὐδ' ἔδει ἀποκτεῖναι, σπασάμενοι τὰ ξίφη ἔπαιον τὸν μὲν
 τινα συνεσθηκῶτα ἐν κύκλῳ, τὸν δὲ τινα ἐν θεάτρῳ, ἔστι δ' ὃν
 καὶ κριτὴν καθήμενον. ὥς δ' ἐγνώσθη τὸ πρᾶγμα, εὐθὺς ἔφρευγον
 οἱ βέλτιστοι, οἱ μὲν πρὸς τὰ ἀγάλματα τῶν ἐν τῇ ἀγορᾷ θεῶν,
 οἱ δ' ἐπὶ τοὺς βωμούς· ἐνθα δὴ οἱ ἀνοσιώτατοι καὶ παντά-
 πωσιν οὐδὲν νόμιμον φρονούντες, οἱ τε κελεύοντες καὶ οἱ πειθό-
 μενοι, ἔσφαττον καὶ πρὸς τοῖς ἱεροῖς· ὥστ' ἐνίους καὶ τῶν

τὸ ...] Beachte, daß da steht τῶν
 πολεμίων, nicht τοὺς πολεμίους ἐγγὺς
 εἶναι! — ἐνεργούς] „fruchttragend
 bearbeitet“; Gegensatz θρουμένην. —
 βέλτιστοι] die zu Sparta neigende Par-
 tei der Aristokraten. — ἐδίδασκον]
 Auch bei Cäsar heißt docere oft „mit-
 teilen“.

2. μετεσχηκότες] vgl. III, 5, 1. —
 οὕτω] nimmt γνόντες wieder auf, „dem-
 gemäß“. — ἐβουλεύσαντο] „sie plan-
 ten“. — ἐν ἑορτῇ] So wurde Sokrates
 nicht eher hingerichtet, als bis das
 heilige Festschiff von Delos nach Athen
 heimgekehrt war. — Εὐκλείων] τὰ Εὐ-
 κλεία ist ein Fest zu Ehren der ruhm-
 spendenden Artemis. — τὴν τελευ-

ταίαν] näm!. ἡμέραν. — ἀν] gehört zu
 λαβεῖν. — ὥστε ἀποκτεῖναι] ad inter-
 ficiendum „zum Morde“.

3. οἷς] = τούτοις οἷς; es sind die
 Mörder gemeint, denen man ihre Opfer
 vorher bezeichnet hatte. — τινα] nach
 τὸν μὲν „ohne Unterschied der Per-
 son“. — κύκλῳ] Die Leute standen in
 „Gruppen“ auf dem Markte zusam-
 men. — ἔστι δ' ὃν] = τὸν δὲ τινα. —
 κριτὴν] „als Preisrichter“, der über
 die aufgeführten Theaterstücke zu ent-
 scheiden hatte. — κελεύοντες ... πει-
 θόμενοι] Ersteres sind die Anstifter des
 Mordes, letzteres ihre Werkzeuge. —
 ἔσφαττον] ohne Obj. „mordeten wei-
 ter“. — καὶ πρὸς τοῖς ἱεροῖς] Ganz

οὐ τυπτομένων, νομίμων δ' ἀνθρώπων ἀδημονῆσαι τὰς ψυχάς,
 ἰδόντας τὴν ἀσέβειαν. ἀποθνήσκουσι δ' οὕτως τῶν μὲν πρε-
 σβυτέρων πολλοί· μᾶλλον γὰρ ἔτυχον ἐν τῇ ἀγορᾷ ὄντες· οἱ δὲ
 νεώτεροι, ὑποπτεύσαντος Πασιμήλου τὸ μέλλον ἔσεσθαι, ἡσυχίαν
 ἔσχον ἐν τῷ Κρανείῳ. ὥς δὲ τῆς κραυγῆς ἤσθοντο καὶ φεύγοντές
 τινες ἐκ τοῦ πράγματος ἀφίκοντο πρὸς αὐτούς, ἐκ τούτου ἀναδρα-
 μύοντες κατὰ τὸν Ἀροκόρινθον προσβαλόντας μὲν Ἀργεῖους καὶ
 τοὺς ἄλλους ἀπεκρούσαντο· βουλευομένων δέ, τί χρὴ ποιεῖν, πίπτει
 τὸ κίονκρανον ἀπὸ τοῦ κίονος οὔτε σεισμοῦ οὔτε ἀνέμου γενομένου.
 καὶ θνομένοις δὲ τοιαῦτα ἦν τὰ ἱερά, ὥστε οἱ μάντις ἔφασαν
 ἄμεινον εἶναι καταβαίνειν ἐκ τοῦ χωρίου. καὶ τὸ μὲν πρῶτον ὥς
 φευξόμενοι ἔξω τῆς Κορινθίας ἀπεχώρησαν· ἐπεὶ δὲ καὶ οἱ φίλοι
 αὐτοὺς ἔπειθον καὶ μητέρες ἰοῦσαι καὶ ἀδελφαὶ καὶ αὐτῶν δὲ τῶν
 ἐν δυνάμει ὄντων ἦσαν οἱ δυνάμει ἐπισπῶντο μηδὲν χαλεπὸν
 αὐτοὺς πείσεσθαι, οὕτω δὲ ἀπὸ τῆς πόλεως οἵκαδε αὐτῶν. δρῶντες
 δὲ τοὺς ἐν δυνάμει ὄντας τυραννεύοντας, αἰσθανόμενοι δὲ ἀφανιζο-
 μένην τὴν πόλιν διὰ τὸ καὶ δρους ἀνεσπᾶσθαι καὶ Ἄργος ἀντὶ
 Κορίνθου τὴν πατρίδα αὐτοῖς ὀνομάζεσθαι καὶ πολιτείας μὲν
 ἀναγκαζόμενοι τῆς ἐν Ἀργεῖ μετέχειν, ἧς οὐδὲν ἐδέοντο, ἐν δὲ τῇ
 πόλει μετοίκων ἔλαττον δυνάμενοι, ἐγένοντό τινες αὐτῶν οἱ ἐνόμισαν
 οὕτω μὲν ἀβίωτον εἶναι· πειωμένους δὲ τὴν πατρίδα, ὥσπερ ἦν καὶ

anders handelt Agesilaos 3, 20. — ἀδημονῆσαι „unheimlich zumute werden“, wegen der zu erwartenden Strafe der Gottheit. — τὰς ψυχάς] „im Herzen“, Accus. der Beziehung.

4. μᾶλλον] „vorzugsweise“. — Πασί-
 μέλος] ein Anhänger der Aristokratie. —
 Κράνειον] eine Ringschule in einem
 Cypressenhaine vor Korinth. — πράγ-
 ματος] ist das Gemetzel. — κατὰ τὸν
 Ἀροκόρινθον] „in den Bereich der
 Burg“.

5. βουλευομένων] näml. τῶν νεω-
 τέρων. — κίονκρανον] „Säulenknäuf“. —
 ἀπὸ τοῦ] nicht ἀπὸ τοῦ! — οὔτε ...]
 Das unerklärliche Herabfallen des
 Säulenknäufes wurde also als War-
 nung der Gottheit gedeutet. — θνο-

μένοις] sind wieder die νεώτεροι. —
 ἦν] „fielen aus“. — ἰοῦσαι] näml. „zu
 ihnen“. — τῶν ἐν δυνάμει] Damit
 sind die neuen Gewalthaber der Stadt
 gemeint. — ἦσαν οἱ] = ἐνιοι. — οὕτω]
 wie § 2.

6. δρῶντες ...] Der Nachsatz beginnt
 bei ἐγένοντο. — ἀφανιζομένην] „Ver-
 schwunden“ war Korinth insofern,
 als es seine Selbständigkeit verloren
 hatte. — ἀνεσπᾶσθαι] Die Grenzsteine
 (δροι) waren „entfernt worden“ als
 Zeichen der völligen Vereinigung Ko-
 rinths mit Argos. — ἐδέοντο] „Ver-
 langen trugen“. — ἔλαττον δυνάμενοι]
 „weniger Einfluss haben“. — πειω-
 μένους ...] Konstruiere: ἐνόμισαν (die
 Demokraten) ... ἀξιὸν εἶναι („es sei

ἐξ ἀρχῆς, Κόρινθον ποιῆσαι καὶ ἐλευθέραν ἀποδεῖξαι καὶ τῶν μὲν
 μαιφόνων καθαρὰν, εὐνομίᾳ δὲ χρωμένην, ἄξιον εἶναι, εἰ μὲν δύ-
 ναιτο καταπραῖσαι ταῦτα, σωτήρας γενέσθαι τῆς πατρίδος, εἰ δὲ
 μὴ δύναιτο, τῶν γε καλλίστων καὶ μεγίστων ἀγαθῶν ὀρεγομένους
 ἀξιεπαινοτάτης τελευτῆς τυχεῖν. οὕτω δὲ ἐπιχειρεῖτον ἄνδρε δύο, ὁ
 Πασίμηλός τε καὶ Ἀλκιμένης, διαδύντε διὰ χειμάρρου συγγενέσθαι
 Πραξίτα τῷ Λακεδαιμονίων πολεμάρχῳ, ὃς ἐτίγχανε μετὰ τῆς
 ἑαυτοῦ μόρας φρουρῶν ἐν Σικωνί, καὶ εἶπον, ὅτι δύναιντ' ἂν παρα-
 σχεῖν αὐτῷ εἴσοδον εἰς τὰ κατατείνοντα ἐπὶ Λέχαιον τείχη. ὁ
 δὲ καὶ πρόσθεν γινώσκων τὸν ἄνδρα ἀξιολοίστω ὄντε, ἐπίστευσε,
 καὶ διαπραξάμενος ὥστε καὶ τὴν ἀπείναι μέλλουσαν ἐκ Σικωνός
 μόραν καταμείναι, ἔπραττε τὴν εἴσοδον. ἐπεὶ δὲ τὸν ἄνδρα καὶ
 κατὰ τύχην καὶ κατ' ἐπιμέλειαν ἐγενέσθην φύλακε κατὰ τὰς πύλας
 ταύτας, ἐνθαπερ τὸ τρόπαιον ἔστηκεν, οὕτω δὴ ἔχων ὁ Πραξίτας
 ἔρχεται τὴν τε μόραν καὶ Σικωνίους καὶ Κορινθίους ὅσοι φυγάδες
 ὄντες ἐτύγχανον. ἐπεὶ δ' ἦν πρὸς ταῖς πύλαις, φοβούμενος τὴν
 εἴσοδον, ἐβουλήθη τῶν πιστῶν ἄνδρα εὐσπέμψαι σκεψόμενον τὰ
 ἔνδον. τὸν δὲ εἰσηγαγέτην καὶ οὕτως ἀπλῶς ἀπεδειξάτην, ὥστε ὁ
 εἰσελθὼν ἐξηγγεῖλε πάντα εἶναι ἀδόλως οἷάπερ ἔλεγέτην. ἐκ τοῦ-
 του δ' εἰσέρχεται. ὥς δὲ πολλοὶ διεχόντων τῶν τειχῶν ἀπ' ἀλλήλων
 παραταττόμενοι ὀλίγοι ἑαυτοῖς ἔδοξαν εἶναι, στατέρωμά τ' ἐποιή-
 σαντο καὶ τάφρον οἷαν ἐδύναντο πρὸ αὐτῶν, ἕως δὴ οἱ σύμμαχοι
 βοηθήσοιεν αὐτοῖς. ἦν δὲ καὶ ὕπισθεν αὐτῶν ἐν τῷ λιμένι Βοιω-

der Mühe wert“) ... (αὐτοὺς) πειρω-
 μένους ... Κόρινθον ποιῆσαι („zum
 alten Korinth machen“) ... καὶ ... ἀπο-
 δεῖξαι („machen“) ... σωτήρας γενέ-
 σθαι ... τυχεῖν. — ἀγαθῶν] Mit diesen
 „Gütern“ ist vor allem die Befreiung
 der Vaterstadt gemeint.

7. ἐπιχειρεῖτον ... διαδύντε] Dual
 wegen ἄνδρε δύο; im folgenden wech-
 selnd mit Plur. — Πασίμηλος] § 4. —
 διαδύντε ... συγγενέσθαι] = δια-
 δύναι („sich schleichen“) καὶ συγ-
 γενέσθαι. — χειμάρρου] „Waldbach-
 schlucht“; damals trocken. — Λέχαιον]
 Hafen von Korinth, mit dieser Stadt

durch zwei Schenkelmauern verbunden,
 wie der Piraeus mit Athen. — ἐπραττε]
 „er betrieb“.

8. καὶ κατὰ τύχην καὶ κατὰ ἐπιμέ-
 λειαν] „der eine durch glücklichen
 Zufall, der andere durch eigene Be-
 mühung“. — ἔστηκεν] Xenophon, der
 später in Korinth lebte, hat es dort
 noch gesehen. — τὸν δέ] die beiden
 Korinthier. — ἀπλῶς] „offen und ehr-
 lich“; Gegensatz διπλῶς 1, 32. —
 ἀπεδειξάτην] „sie wiesen nach“, näm-
 λιτὰ ἔνδον.

9. εἰσέρχεται] nämli. Praxitas. — τῶν
 τειχῶν] „die Mauerschenkel“. — ἕως δέ]

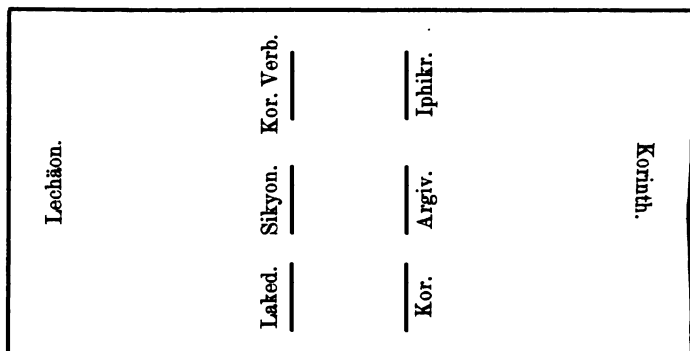
τῶν φυλακή. τὴν μὲν οὖν ἐπὶ τῇ νυκτὶ ἢ εἰσῆλθον ἡμέραν ἄμαχοι διήγαγον· τῇ δ' ὕστεραίᾳ ἦκον οἱ Ἀργεῖοι πασσυδίᾳ βοηθοῦντες· καὶ ἐδρόντες τεταγμένους Λακεδαιμονίους μὲν ἐπὶ τῷ δεξιῷ ἑαυτῶν, Σικωνίους δὲ ἐχομένους, Κορινθίων δὲ τοὺς φυγάδας ὡς πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν πρὸς τῷ ἑφύ τείχει, ἀντιτάττονται ἐχόμενοι τοῦ ἑφύ τείχους οἱ περὶ Ἰφικράτη μισθοφόροι, πρὸς δὲ τούτοις Ἀργεῖοι· ἐὼννυμον δ' εἶχον αὐτοῖς Κορίνθιοι οἱ ἐκ τῆς πόλεως. καταφρονήσαντες δὲ τῷ πλήθει εὐθὺς ἐχώρουν· καὶ τοὺς μὲν Σικωνίους ἐκράτησαν καὶ διασπάσαντες τὸ σταῖρωμα ἐδίωκον ἐπὶ θάλατταν καὶ ἐκεῖ πολλοὺς αὐτῶν ἀπέκτειναν. Πασίμαχος δὲ ὁ ἱππαρμοστής, ἔχων ἱππέας οὐ πολλοὺς, ὡς ἑώρα τοὺς Σικωνίους πιεζομένους, καταδήσας ἀπὸ δένδρων τοὺς ἵππους καὶ ἀφελόμενος τὰς ἀσπίδας αὐτῶν, μετὰ τῶν ἐθελοντῶν ἦν ἐναντίον τοῖς

„wenigstens bis“. — ἐπὶ τῇ νυκτὶ] „auf die Nacht folgend“. — βοηθοῦντες] näml. den Korinthern. — ἐπὶ τῷ δεξιῷ ἑαυτῶν] „auf ihrem (der Lakedämonier) rechten Flügel“. —

ἐχόμενοι] ἔχουσιν mit dem Genetiv „sich an etwas anschließen“, also „dicht daran“. — Κορίνθιοι οἱ ἐκ τῆς πόλεως] Gegensatz: die korinthischen Flüchtlinge.

Stellung zu Beginn der Schlacht zwischen den langen Mauern bei Lechäon.

Östliche Mauer.

Westliche Mauer.

10. τῷ πλήθει] giebt den Grund an, weshalb die Argiver ihre Gegner geringschätzten. — ἐχώρουν] „gingen vor“. — ἐπὶ θάλατταν] also nach Lechäon zu. — ὁ ἱππαρμοστής] der lakonische

„Reiteroberst“. — ἀπό] „an“. — τὰς ἀσπίδας αὐτῶν] Er liefs seine Leute für den Kampf zu Fuß die Schilde der gefallenen oder geflohenen Sikyonier nehmen, weil die Reiterei ge-

Ἀργείοις. οἱ δὲ Ἀργεῖοι ὁρῶντες τὰ σίγμα τὰ ἐπὶ τῶν ἀσπίδων, ὡς Σικωνίους οὐδὲν ἐφοβοῦντο. ἔνθα δὴ λέγεται εἰπὼν ὁ Πασίμαχος· „Ναὶ τὼ σιῶ, ὦ Ἀργεῖοι, ψεισεῖ ὑμὲ τὰ σίγμα ταῦτα“, χωρεῖν ὁμόσε· καὶ οἴτω μαχόμενος μετ' ὀλίγων πρὸς πολλοὺς ἀποθνήσκει καὶ ἄλλοι τῶν περὶ αὐτόν. οἱ μέντοι φυγάδες τῶν 11 Κορινθίων νικῶντες τοὺς καθ' αὐτοὺς διέδυσαν ἄνω, καὶ ἐγένοντο ἔγγυς τοῦ περὶ τὸ ἄστυ κύκλου· οἱ δ' αὖ Λακεδαιμόνιοι ὡς ἴσθοντο κρατοῦντα τὰ κατὰ τοὺς Σικωνίους, βοηθοῦσιν ἐξελθόντες, ἐν ἀριστερᾷ ἔχοντες τὸ σταύρωμα. οἱ γὰρ μὴν Ἀργεῖοι ἐπεὶ ἤκουσαν ὑπισθεν ὄντας τοὺς Λακεδαιμονίους, στραφέντες δρόμῳ πάλιν ἐκ τοῦ σταυρώματος ἐξέπιπτον. καὶ οἱ μὲν ἐν δεξιᾷ ἔσχατοι αὐτῶν παιόμενοι εἰς τὰ γυμνὰ ἐπὶ τῶν Λακεδαιμονίων ἀπέθνησκον, οἱ δὲ πρὸς τῇ τείχει ἀθρόοι σὺν πολλῷ ὄχλῳ πρὸς τὴν πόλιν ἀπεχώρουν. ὡς δ' ἐνέτιχον τοῖς φυγάσι τῶν Κορινθίων καὶ ἔγνωσαν πολεμίους ὄντας, ἀπέκλιναν πάλιν. ἐνταῦθα μέντοι οἱ μὲν κατὰ τὰς κλίμακας ἀναβαίνοντες ἤλλοντο κατὰ τοῦ τείχους καὶ διεφθείροντο, οἱ δὲ περὶ τὰς κλίμακας ὠθοῦμενοι καὶ παιόμενοι ἀπέθνησκον, οἱ δὲ καὶ καταπατούμενοι ὑπ' ἀλλήλων ἀπεπνίγοντο. οἱ δὲ 12 Λακεδαιμόνιοι οὐκ ἠπόρουν, τίνα ἀποκτείνουεν· ἔδωκε γὰρ τότε γὰρ ὁ θεὸς αὐτοῖς ἔργον οἷον οὐδ' ἠῤῥξαντό ποτ' ἔν. τὸ γὰρ ἐγχειρῶσθαι αὐτοῖς πολεμίων πληθὺς πεφοβημένον, ἐκπεπληγμένον, τὰ γυμνὰ παρέχον, ἐπὶ τὸ μάχεσθαι οὐδένα τρεπόμενον, εἰς δὲ τὸ

wöhnlich keine Schilde führte. — σίγμα] σ, der Anfangsbuchstabe von Σικωνίων, diente als Unterscheidungszeichen, weil man keine Uniformen trug. — σιῶ] dorisch = θεῶ (Dual), die beiden Stammesgötter Kastor und Polydeukes. — ψεισεῖ] dorisch = ψεύσει. — ὑμε] = ὑμᾶς.

11. ἄνω] „landeinwärts“, also nach Korinth zu. — κύκλου] „Ringmauer“. — τὰ κατὰ τοὺς Σικωνίους] „die den Sikyoniern gegenüberstehenden Heeres- teile“. — ἐξελθόντες] näml. aus ihrem Pfahlwerk (σταύρωμα). — ἐν ἀριστερᾷ] Die Lakedämonier stehen jetzt mit der Front nach Osten und beschiefsen die von N. nach S. zurückkehrenden Ar-

giver. Diese drängen nach der Ostmauer hin, geraten aber hier an die korinthischen Verbannten. — σὺν πολλῷ ὄχλῳ] „in einem großen Haufen“. — οἱ μὲν ... οἱ δὲ] näml. die Argiver. — κλίμακας] die Treppen, welche von innen auf die östliche Mauer führten.

12. τίνα ἀποκτείνουεν] In direkter Rede: τίνα ἀποκτείνωμεν; — τότε γὰρ] „damals wenigstens“; Anspielung auf spätere Misserfolge. — οἷον οὐδ' ἠῤῥξαντό ποτ' ἔν] „wie sie es niemals auch nur zu wünschen gewagt hätten“. — τὰ γυμνὰ] wie 2, 22. — ἐπὶ τὸ ...] ist im Deutschen durch einen Relativsatz anzuknüpfen („von denen keiner ...“). — εἰς δὲ ...] „son-

- ἀπόλλυσθαι πάντας πάντα ὑπηρετοῦντας, πῶς οὐκ ἂν τις θεῖον ἡγήσαιτο; τότε γοῦν οὕτως ἐν ὀλίγῳ πολλοὶ ἔπεσον, ὥστε εἰθισμένοι δρᾶν οἱ ἄνθρωποι σωροὺς σίτου, ξύλων, λίθων, τότε ἐθεάσαντο σωροὺς νεκρῶν. ἀπέθανον δὲ καὶ οἱ ἐν τῷ λιμένι τῶν Βοιωτῶν φύλακες, οἱ μὲν ἐπὶ τῶν τειχῶν, οἱ δὲ ἐπὶ τὰ τέγγη τῶν νεωσοίκων
- 13 ἀναβάντες. μετὰ μὲν τοίνυν τοῦτο οἱ μὲν Κορίνθιοι καὶ Ἀργεῖοι τοὺς νεκροὺς ὑποσπόνδους ἀπήγοντο, οἱ δὲ σύμμαχοι τῶν Λακεδαιμονίων ἐβοήθουν. ἔπει δὲ ἡθροίσθησαν, ἔγνω Πραξίτας πρῶτον μὲν τῶν τειχῶν καθελεῖν, ὥστε δίοδον στρατοπέδῳ ἱκανὴν εἶναι, ἔπειτα δ' ἀναλαβὼν τὸ στράτευμα ἦγε τὴν ἐπὶ Μέγαρα καὶ αἰρεῖ προσβαλὼν πρῶτον μὲν Σιδόντα, ἔπειτα δὲ Κρομμύωνα. καὶ ἐν τούτοις τοῖς τείχεσι καταστήσας φρουροὺς τοῦμπαλιν ἐπορεύετο· καὶ τειχίσας Ἐπιείκειαν, ἵνα φρούριον εἴη πρὸ τῆς φιλίας τοῖς συμμάχοις, οὕτω διαφῆκε τὸ στράτευμα, καὶ αὐτὸς τὴν ἐπὶ Λακεδαίμονα ἀπεχώρει.
- 14 Ἐκ δὲ τούτου στρατιαὶ μὲν μεγάλαι ἑκατέρων διεπέπαινοντο, φρουροὺς δὲ πέμπουσαι αἱ πόλεις, αἱ μὲν εἰς Κόρινθον, αἱ δ' εἰς Σικυῶνα, ἐφύλαττον τὰ τεῖχη· μισθοφόρους γε μὴν ἑκάτεροι ἔχοντες διὰ τούτων ἐρρωμένως ἐπολέμουν.
- 15 Ἐνθα δὴ καὶ Ἰφικράτης εἰς Φλιοῦντα ἐμβαλὼν καὶ ἐνεδρευσάμενος, ὀλίγοις δὲ λεηλατῶν, βοηθησάντων τῶν ἐκ τῆς πόλεως ἀφυλάκτως, ἀπέκτεινε τοσοῦτους, ὥστε καὶ τοὺς Λακεδαιμονίους πρόσθεν οὐ δεχόμενοι εἰς τὸ τεῖχος οἱ Φλιάσιοι, φοβούμενοι, μὴ τοὺς φάσκοντας ἐπὶ λακωνισμῷ φεύγειν κατάγοιεν, τότε οὕτω κατ-

dern wo alle alles thaten, um ins Verderben zu rennen“. — θεῖον] „eine göttliche Fügung“. — οὕτως] gehört zu πολλοί. — ἐν ὀλίγῳ] näml. χρόνῳ. — τῶν Βοιωτῶν φύλακες] die nach § 9 in Lechäon lagen. Auch auf sie machten die Sieger einen Angriff.

13. ἔγνω] „er erkannte als richtig, beschloß“. — τῶν τειχῶν] nämlich τοσοῦτο „so viel“. — Gen. partitivus. — τὴν ἐπὶ Μέγαραι] näml. ὁδόν. — αἰρεῖ προσβαλὼν] „erstürmte“. — Σιδὸνς und Κρομμύων] kleine Festungen auf der Landenge von Korinth. — Ἐπιείκειαν] vgl. 2, 14. — πρὸ τῆς φιλίας] näml. γῆς, „zum Schutze des befreun-

deten Landes“; zugleich lokal. — τοῖς συμμάχοις] gehört zu εἴη. Gemeint sind die Sikyonier.

14. στρατιαί] „Bürgerheere“; sie hatten aufgehört, d. h. es gab zur Zeit keine mehr, weil sie durch Söldnerheere verdrängt wurden.

15. καὶ ... πρόσθεν οὐ δεχόμενοι] = καὶ περ ..., konzessiv. — φοβούμενοι] giebt den Grund an, weshalb die Phliasier die Lakedaemonier bisher nicht in die Stadt gelassen hatten. — ἐπὶ λακωνισμῷ φεύγειν] „wegen lakonischer Gesinnung in der Verbannung leben“. — κατάγοιεν] „zurückriefen“; Subjekt οἱ Λακεδαιμόνιοι. — τοὺς ἐκ

επλάγησαν τοὺς ἐκ Κορίνθου, ὥστε μετεπέμψαντό τε τοὺς Λακεδαιμονίους καὶ τὴν πόλιν καὶ τὴν ἄκραν φυλάττειν αὐτοῖς παρέδωκαν. οἱ μέντοι Λακεδαιμόνιοι, καίπερ εἰνοϊκῶς ἔχοντες τοῖς φυγάσιν, ὅσον χρόνον ἔχον αὐτῶν τὴν πόλιν, οὐδ' ἐμνήσθησαν παντάπασιν περὶ καθόδου φυγάδων, ἀλλ' ἐπεὶ ἀναθαρρῆσαι ἐδόκει ἢ πόλιν, ἐξῆλθον καὶ τὴν πόλιν καὶ τοὺς νόμους παραδόντες ὀδανπερ καὶ παρέλαβον. οἱ δ' αὖ περὶ τὸν Ἰφικράτην πολλαχόσε ¹⁶ καὶ τῆς Ἀρκαδίας ἐμβαλόντες ἐλεηλάτουν τε καὶ προσέβαλλον πρὸς τὰ τείχη. ἔξω γὰρ οἱ τῶν Ἀρκάδων ὀπλίται παντάπασιν οὐκ ἀντεξῆσαν· οὕτω τοὺς πελταστὰς ἐπεφόβητο. τοὺς μέντοι Λακεδαιμονίους οὕτως αὖ οἱ πελτασταὶ ἐδεδίεσαν, ὥς ἐντὸς ἀκοντισματος οὐ προσήεσαν τοῖς ὀπλίταις· ἤδη γάρ ποτε καὶ ἐκ τοσούτου διώξαντες οἱ νεώτεροι τῶν Λακεδαιμονίων ἐλόντες ἀπέκτεινάν τινας αὐτῶν. καταφρονοῦντες δὲ οἱ Λακεδαιμόνιοι ¹⁷ τῶν πελταστῶν ἔτι μᾶλλον τῶν ἑαυτῶν συμμάχων καταφρόνουν· καὶ γὰρ οἱ Μαντινεῖς βοηθήσαντές ποτε ἐπ' ἐκδραμόντας πελταστὰς ἐκ τοῦ ἐπὶ Λέχαιον τείνοντος τείχους, ἀκοντιζόμενοι ἐνέκλιναν τε καὶ ἀπέθανόν τινες αὐτῶν φεύγοντες· ὥστε οἱ μὲν Λακεδαιμόνιοι καὶ ἐπισκώπτειν ἐτόλμων, ὥς οἱ σύμμαχοι φοβοῖντο τοὺς πελταστὰς ὥσπερ μορμόνας παιδάρια. αὐτοὶ δὲ ἐκ τοῦ Λεχαιῶν ὁρμώμενοι σὺν μόρᾳ καὶ τοῖς Κορινθίων φυγάσι κύκλῳ περὶ τὸ ἄστυ τῶν Κορινθίων ἐστρατεῖοντο· οἱ δ' αὖ Ἀθηναῖοι φοβοῦ- ¹⁸ μενοι τὴν ῥώμην τῶν Λακεδαιμονίων, μὴ, ἐπεὶ τὰ μακρὰ τείχη τῶν Κορινθίων διήρητο, ἔλθοιεν ἐπὶ σφᾶς, ἡγήσαντο κράτιστον εἶναι ἀνατειχίσαι τὰ διηρημένα ὑπὸ Πραξίτα τείχη. καὶ ἐλθόντες πανδημεὶ μετὰ λιθολόγων καὶ τεκτόνων τὸ μὲν πρὸς Σικυῶνος καὶ πρὸς ἑσπέρας ἐν ὀλίγαις ἡμέραις πάνυ καλὸν ἐξετείχισαν, τὸ δὲ ἔφον μᾶλλον καθ' ἡσυχίαν ἐτείχιζον.

Κορίνθου] Iphikrates' Söldner. — ἄκραν] = ἀκρόπολιν.

16. πολλαχόσε] mit dem Gen. partitivus τῆς Ἀρκαδίας. — τείχη] „befestigte Orte“. — ἐντὸς ἀκοντισματος] vgl. 3, 17 εἰς δόρυ. — καὶ ἐκ τοσούτου] d. h. ἐντὸς ἀκοντισματος „selbst aus Speerwurfweite“. — ἐλόντες] αἰεῖν hier „einholen“.

17. βοηθήσαντες] näml. τοῖς Λακεδαιμονίοις. — ἐκ τοῦ ... τείχους] d. h. aus dem östlichen Thore von Sikyon, wo nach § 14 die Lakedämonier lagen. — μορμόνας] „Gespenster“.

18. διήρητο] vgl. § 13. — καθ' ἡσυχίαν] „in Ruhe“, weil sie nun gegen die Peloponnesier besser gedeckt waren.

τε ἀπιέναι οἱ βούλονται ἐκέλευε καὶ ἀδικεῖν οὐκ εἶα. τότε μὲν
 21 οὖν, καὶ γὰρ ἦν ἤδη ὑψέ, δειπνοποιησάμενοι ἐκοιμήθησαν. πρῶτῃ
 δὲ Γῦλιν τὸν πολέμαρχον παρατάξαι τε ἐκέλευε τὸ στράτευμα καὶ
 τρόπαιον ἵστασθαι καὶ στεφανοῦσθαι πάντας τῷ θεῷ καὶ τοὺς
 αὐλητὰς πάντας αὐλεῖν. καὶ οἱ μὲν ταῦτ' ἐποιοῦν. οἱ δὲ Θηβαῖοι
 ἔπεμψαν κήρυκας, ὑποσπόνδους τοὺς νεκροὺς αἰτοῦντες θάψαι.
 καὶ οὕτω δὴ αἱ τε σπονδαὶ γίγνονται καὶ Ἀγηςίλαος μὲν εἰς Δελ-
 φοὺς ἀφικόμενος δεκάτην τῶν ἐκ τῆς λείας τῷ θεῷ ἀπέθυσεν οὐκ
 ἐλάττω ἑκατὸν ταλάντων· Γῦλις δὲ ὁ πολέμαρχος ἔχων τὸ στρά-
 22 τευμα ἀπεχώρησεν εἰς Φωκέας, ἐκείθεν δ' εἰς τὴν Λοκρίδα ἐμ-
 βάλλει. καὶ τὴν μὲν ἄλλην ἡμέραν οἱ στρατιῶται καὶ σκευὴ ἐκ
 τῶν κωμῶν καὶ σῖτον ἤρπαζον· ἐπεὶ δὲ πρὸς ἑσπέραν ἦν, τελευ-
 ταίων ἀποχωρούντων τῶν Λακεδαιμονίων ἐπηκολούθουν αὐτοῖς οἱ
 Λοκροὶ βάλλοντες καὶ ἀκοντίζοντες. ὥς δ' αὐτῶν οἱ Λακεδαι-
 μόνιοι ὑποστρέψαντες καὶ διώξαντες κατέβαλόν τινας, ἐκ τούτου
 ὕπισθεν μὲν οὐκέτι ἐπηκολούθουν, ἐκ δὲ τῶν ἐπερδεξίων ἔβαλλον.
 23 οἱ δ' ἐπεχείρησαν μὲν καὶ πρὸς τὸ σιμὸν διώκειν· ἐπεὶ δὲ σκότος
 τε ἐγένετο καὶ ἀποχωροῦντες οἱ μὲν διὰ τὴν δυσχωρίαν ἐπιπτον
 καὶ διὰ τὸ μὴ προορᾶν τὰ ἔμπροσθεν, οἱ δὲ καὶ ὑπὸ τῶν βελῶν,
 ἐνταῦθα ἀποθνήσκουσι Γῦλις τε ὁ πολέμαρχος καὶ τῶν παραστα-
 τῶν Πελλῆς καὶ οἱ πάντες ὥς ὀκτωκαίδεκα τῶν Σπαρτιατῶν, οἱ
 μὲν καταλευσθέντες, οἱ δὲ καὶ τραυματισθέντες. εἰ δὲ μὴ ἐβόη-
 θησαν αὐτοῖς οἱ ἐκ τοῦ στρατοπέδου δειπνοῦντες, ἐκινδύνευσαν ἂν
 ἅπαντες ἀπολέσθαι.

4 Μετὰ τοῦτό γε μὴν ἀφείθη μὲν κατὰ πόλεις τὸ ἄλλο στρά-
 τευμα, ἀπέπλευσε δὲ καὶ ὁ Ἀγηςίλαος ἐπ' οἶκον. ἐκ δὲ τούτου
 ἐπολέμουν Ἀθηναῖοι μὲν καὶ Βοιωτοὶ καὶ Ἀργεῖοι καὶ οἱ σίμι-

21. τῷ θεῷ] „zu Ehren des Gottes (Apollo)“. — ὑποσπόνδους] wie III, 5, 22 Eingeständnis der Niederlage. — τῶν ἐκ τῆς λείας] vornehmlich der in Asien gemachten Beute; vgl. z. B. III, 4, 24.

22. τὴν ... ἄλλην] im Gegensatz zu πρὸς ἑσπέραν. — αὐτῶν] gehört zu τινάς.

23. οἱ πάντες] „insgesamt“.

Kap. 4. § 1/13: Blutiger Bürgerkrieg und Verrat in Korinth. Sieg des Praxitas innerhalb der langen Mauern (393). — § 14/18: Fortsetzung des Krieges durch Söldnerheere. Iphikrates und seine Peltastentruppe. Wiederherstellung der langen Mauern von Korinth (393). — § 19: Erster Feldzug gegen Argos unter Agesilaos. Eroberung von Lechäon (392).

1. γε μὴν] „nun aber“. — διὰ

μαχοι αὐτῶν ἐκ Κορίνθου ὁρμώμενοι, Λακεδαιμόνιοι δὲ καὶ οἱ σύμμαχοι ἐκ Σικυῶνος. ὀρῶντες* δ' οἱ Κορίνθιοι ἑαυτῶν μὲν καὶ τὴν χώραν θηουμένην καὶ πολλοὺς ἀποθνήσκοντας διὰ τὸ αἰτῶν πολεμίων ἐγγὺς εἶναι, τοὺς δὲ ἄλλους συμμάχους καὶ αὐτοὺς ἐν εἰρήνῃ ὄντας καὶ τὰς χώρας αὐτῶν ἐνεργοὺς οὔσας, οἱ πλεῖστοι καὶ βέλτιστοι αὐτῶν εἰρήνης ἐπεθύμησαν καὶ συνιστάμενοι ἐδίδασκον ταῦτα ἀλλήλους. γνόντες δ' οἱ Ἀργεῖοι καὶ Ἀθηναῖοι καὶ Βοιωτοὶ 2 καὶ Κορινθίῳν οἱ τε τῶν παρὰ βασιλέως χρημάτων μετεσχηκότες καὶ οἱ τοῦ πολέμου αἰτιώτατοι γεγεννημένοι, ὥς, εἰ μὴ ἐκποδῶν ποιήσονται τοὺς ἐπὶ τὴν εἰρήνην τετραμμένους, κινδυνεύσει πάλιν ἡ πόλις λακωνίσαι, οὕτω δὴ σφαγὰς ἐπεχείρουν ποιεῖσθαι. καὶ πρῶτον μὲν τὸ πάντων ἀνοσιώτατον ἐβουλεύσαντο· οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι, κἂν νόμῳ τις καταγνώσθῃ, οὐκ ἀποκτινύνουσιν ἐν ἑορτῇ· ἐκεῖνοι δ' Εὐκλείων τὴν τελευταίαν προείλοντο, ὅτι πλείους ἐν ᾧοντο λαβεῖν ἐν τῇ ἀγορᾷ ὥστε ἀποκτεῖναι. ὥς δ' ἔσημάνθη οἷς 3 ἄρρητο οὐδ' ἔδει ἀποκτεῖναι, σπασάμενοι τὰ ξίφη ἔπαιον τὸν μὲν τινα συνεστηκότα ἐν κύκλῳ, τὸν δὲ τινα ἐν θεάτρῳ, ἔστι δ' ὃν καὶ κριτὴν καθήμενον. ὥς δ' ἐγνώσθη τὸ πρᾶγμα, εὐθὺς ἔφρευγον οἱ βέλτιστοι, οἱ μὲν πρὸς τὰ ἀγάλματα τῶν ἐν τῇ ἀγορᾷ θεῶν, οἱ δ' ἐπὶ τοὺς βωμούς· ἔνθα δὴ οἱ ἀνοσιώτατοι καὶ παντάπασιν οὐδὲν νόμιμον φρονοῦντες, οἱ τε κελεύοντες καὶ οἱ πειθόμενοι, ἔσφαττον καὶ πρὸς τοῖς ἱεροῖς· ὥστ' ἐνίοις καὶ τῶν

τὸ . . .] Beachte, daß da steht τῶν πολεμίων, nicht τοὺς πολεμίους ἐγγὺς εἶναι! — ἐνεργούς] „fruchttragend bearbeitet“; Gegensatz θηουμένην. — βέλτιστοι] die zu Sparta neigende Partei der Aristokraten. — ἐδίδασκον] Auch bei Cäsar heisst *docere* oft „mitteilen“.

2. μετεσχηκότες] vgl. III, 5, 1. — οὕτω] nimmt γνόντες wieder auf, „demgemäß“. — ἐβουλεύσαντο] „sie planten“. — ἐν ἑορτῇ] So wurde Sokrates nicht eher hingerichtet, als bis das heilige Festschiff von Delos nach Athen heimgekehrt war. — Εὐκλείων] τὰ Εὐκλεία ist ein Fest zu Ehren der rühmspendenden Artemis. — τὴν τελευ-

ταίαν] näml. ἡμέραν. — ἐν] gehört zu λαβεῖν. — ὥστε ἀποκτεῖναι] *ad interficiendum* „zum Morde“.

3. οἷς] = τούτοις οἷς; es sind die Mörder gemeint, denen man ihre Opfer vorher bezeichnet hatte. — τινα] nach τὸν μὲν „ohne Unterschied der Person“. — κύκλῳ] Die Leute standen in „Gruppen“ auf dem Markte zusammen. — ἔστι δ' ὃν] = τὸν δὲ τινα. — κριτὴν] „als Preisrichter“, der über die aufgeführten Theaterstücke zu entscheiden hatte. — κελεύοντες . . . πειθόμενοι] Ersteres sind die Anstifter des Mordes, letzteres ihre Werkzeuge. — ἔσφαττον] ohne Obj. „mordeten weiter“. — καὶ πρὸς τοῖς ἱεροῖς] Ganz

οὐ τυπτομένων, νομίμων δ' ἀνθρώπων ἀδημονῆσαι τὰς ψυχάς,
 4 ἰδόντας τὴν ἀσέβειαν. ἀποθνήσκουσι δ' οὕτως τῶν μὲν πρε-
 σβυτέρων πολλοί· μᾶλλον γὰρ ἔτυχον ἐν τῇ ἀγορᾷ ὄντες· οἱ δὲ
 νεώτεροι, ὑποπτεύσαντος Πασιμήλου τὸ μέλλον ἔσθαι, ἡσυχίαν
 ἔσχον ἐν τῷ Κραναίῳ. ὥς δὲ τῆς κραυγῆς ἤσθοντο καὶ φεύγοντές
 τινες ἐκ τοῦ πράγματος ἀφίκοντο πρὸς αὐτούς, ἐκ τούτου ἀναδρα-
 μόντες κατὰ τὸν Ἀχροκόρινθον προσβαλόντας μὲν Ἀργεῖους καὶ
 5 τοὺς ἄλλους ἀπεκρούσαντο· βουλευομένων δέ, τί χρὴ ποιεῖν, πίπτει
 τὸ κίονκρανον ἀπὸ τοῦ κίονος οὔτε σεισμοῦ οὔτε ἀνέμου γενομένου.
 καὶ θυομένοις δὲ τοιαῦτα ἦν τὰ ἱερά, ὥστε οἱ μάντις ἔφασαν
 ἔμεινον εἶναι καταβαίνειν ἐκ τοῦ χωρίου. καὶ τὸ μὲν πρῶτον ὡς
 φευξόμενοι ἔξω τῆς Κορινθίας ἀπεχώρησαν· ἐπεὶ δὲ καὶ οἱ φίλοι
 αὐτοὺς ἔπειθον καὶ μητέρες ἰοῦσαι καὶ ἀδελφαὶ καὶ αὐτῶν δὲ τῶν
 ἐν δυνάμει ὄντων ἦσαν οἱ δυνάμει ἐπισχνοῦντο μηδὲν χαλεπὸν
 6 αὐτοὺς πείσεσθαι, οὕτω δὴ ἀπῆλθόν τινες οἴκαδε αὐτῶν. ὁρῶντες
 δὲ τοὺς ἐν δυνάμει ὄντας τυραννεύοντας, αἰσθανόμενοι δὲ ἀφανιζο-
 μένην τὴν πόλιν διὰ τὸ καὶ ὄρους ἀνεσπᾶσθαι καὶ Ἄργος ἀντὶ
 Κορινθοῦ τὴν πατρίδα αὐτοῖς ὀνομάζεσθαι καὶ πολιτείας μὲν
 ἀναγκαζόμενοι τῆς ἐν Ἄργει μετέχειν, ἧς οὐδὲν ἐδέοντο, ἐν δὲ τῇ
 πόλει μετοίκων ἔλαττον δυνάμενοι, ἐγένοντό τινες αὐτῶν οὐ ἐνόμισαν
 οὕτω μὲν ἀβίωτον εἶναι· πειρωμένους δὲ τὴν πατρίδα, ὥσπερ ἦν καὶ

anders handelt Agesilaos 3, 20. — ἀδημονῆσαι] „unheimlich zumute werden“, wegen der zu erwartenden Strafe der Gottheit. — τὰς ψυχάς] „im Herzen“, Accus. der Beziehung.

4. μᾶλλον] „vorzugsweise“. — Πασίμηλος] ein Anhänger der Aristokratie. — Κραναίον] eine Ringschule in einem Cypressenhaine vor Korinth. — πρᾶγμα] ist das Gemetzel. — κατὰ τὸν Ἀχροκόρινθον] „in den Bereich der Burg“.

5. βουλευομένων] näml. τῶν νεωτέρων. — κίονκρανον] „Säulenknäuf“. — ἀπὸ τοῦ] nicht ἀπὸ τοῦ! — οὔτε ...] Das unerklärliche Herabfallen des Säulenknäufes wurde also als Warnung der Gottheit gedeutet. — θυο-

μένων] sind wieder die νεώτεροι. — ἦν] „fielen aus“. — ἰοῦσαι] näml. „zu ihnen“. — τῶν ἐν δυνάμει] Damit sind die neuen Gwalthaber der Stadt gemeint. — ἦσαν οἱ] = ἐνιοι. — οὕτω] wie § 2.

6. ὁρῶντες ...] Der Nachsatz beginnt bei ἐγένοντο. — ἀφανιζομένην] „Verschwunden“ war Korinth insofern, als es seine Selbständigkeit verloren hatte. — ἀνεσπᾶσθαι] Die Grenzsteine (ὄροι) waren „entfernt worden“ als Zeichen der völligen Vereinigung Korinths mit Argos. — ἐδέοντο] „Verlangen trugen“. — ἔλαττον δυνάμενοι] „weniger Einfluss haben“. — πειρωμένους ...] Konstruiere: ἐνόμισαν (die Demokraten) ... ἀξίον εἶναι („es sei

ἐξ ἀρχῆς, Κόρινθον ποιῆσαι καὶ ἐλευθέραν ἀποδείξαι καὶ τῶν μὲν μαιφόνων καθαρὰν, ἐννομίᾳ δὲ χρωμένην, ἄξιον εἶναι, εἰ μὲν δύναντο καταπραῖσαι ταῦτα, σωτῆρας γενέσθαι τῆς πατρίδος, εἰ δὲ μὴ δύναντο, τῶν γε καλλίστων καὶ μεγίστων ἀγαθῶν ὀρεγομένους ἀξιεπαινοτάτης τελευτῆς τυχεῖν. οὕτω δὲ ἐπιχειρεῖτον ἄνδρε δύο, 1 Πασίμηλός τε καὶ Ἀλκιμένης, διαδύντε διὰ χειμάρρου συγγενέσθαι Πραξίτα τῷ Λακεδαιμονίων πολεμάρχῳ, ὃς ἐτύγγανε μετὰ τῆς ἑαυτοῦ μόρας φρουρῶν ἐν Σικωνί, καὶ εἶπον, ὅτι δύναιτ' ἂν παρασχεῖν αὐτῷ εἴσοδον εἰς τὰ κατατείνοντα ἐπὶ Λέχαιον τείχη. ὁ δὲ καὶ πρόσθεν γινώσκων τῷ ἄνδρι ἀξιοπίστῳ ὄντε, ἐπίστευσεν, καὶ διαπραξάμενος ὥστε καὶ τὴν ἀπίεναί μέλλουσιν ἐκ Σικωνος μόραν καταμεῖναι, ἔπραττε τὴν εἴσοδον. ἐπεὶ δὲ τῷ ἄνδρι καὶ 8 κατὰ τύχην καὶ κατ' ἐπιμέλειαν ἐγενέσθην φύλακε κατὰ τὰς πύλας ταύτας, ἔνθα περ τὸ τρόπαιον ἔστηκεν, οὕτω δὲ ἔχων ὁ Πραξίτας ἔρχεται τὴν τε μόραν καὶ Σικωνίους καὶ Κορινθίους ὅσοι φυγάδες ὄντες ἐτύγγανον. ἐπεὶ δ' ἦν πρὸς ταῖς πύλαις, φοβούμενος τὴν εἴσοδον, ἐβουλήθη τῶν πιστῶν ἄνδρα εἰσπέμψαι σκεψόμενον τὰ ἔνδον. τῷ δὲ εἰσηγαγέτην καὶ οὕτως ἀπλῶς ἀπεδείξατέην, ὥστε ὁ εἰσελθὼν ἐξηγγεῖλε πάντα εἶναι ἀδόλως οἷά περ ἔλεγέτην. ἐκ τού- 9 του δ' εἰσέρχεται. ὥς δὲ πολλοὶ διεχόντων τῶν τειχῶν ἀπ' ἀλλήλων παραταττόμενοι ὀλίγοι ἑαυτοῖς ἔδοξαν εἶναι, σταίρωμά τ' ἐποίησαντο καὶ τάφρον οἷαν ἐδύναντο πρὸ αὐτῶν, ἕως δὲ οἱ σύμμαχοι βοηθήσοιεν αὐτοῖς. ἦν δὲ καὶ ὁπισθεν αὐτῶν ἐν τῷ λιμένι Βοιω-

der Mühe wert“) ... (αὐτοὺς) πειρωμένους ... Κόρινθον ποιῆσαι („zum alten Korinth machen“) ... καὶ ... ἀποδείξαι („machen“) ... σωτῆρας γενέσθαι ... τυχεῖν. — ἀγαθῶν] Mit diesen „Gütern“ ist vor allem die Befreiung der Vaterstadt gemeint.

1. ἐπιχειρεῖτον ... διαδύντε] Dual wegen ἄνδρε δύο; im folgenden wechselnd mit Plur. — Πασίμηλός] § 4. — διαδύντε ... συγγενέσθαι] = διαδύναι („sich schleichen“) καὶ συγγενέσθαι. — χειμάρρου] „Waldbachschlucht“; damals trocken. — Λέχαιον] Hafen von Korinth, mit dieser Stadt

durch zwei Schenkelmauern verbunden, wie der Piraeus mit Athen. — ἔπραττε] „er betrieb“.

8. καὶ κατὰ τύχην καὶ κατὰ ἐπιμέλειαν] „der eine durch glücklichen Zufall, der andere durch eigene Bemühung“. — ἔστηκεν] Xenophon, der später in Korinth lebte, hat es dort noch gesehen. — τῷ δέ] die beiden Korinthier. — ἀπλῶς] „offen und ehrlich“; Gegensatz διπλοῦς 1, 32. — ἀπεδείξατέην] „sie wiesen nach“, näml. τὰ ἔνδον.

9. εἰσέρχεται] näml. Praxitas. — τῶν τειχῶν] „die Mauerschinkel“. — ἕως δέ]

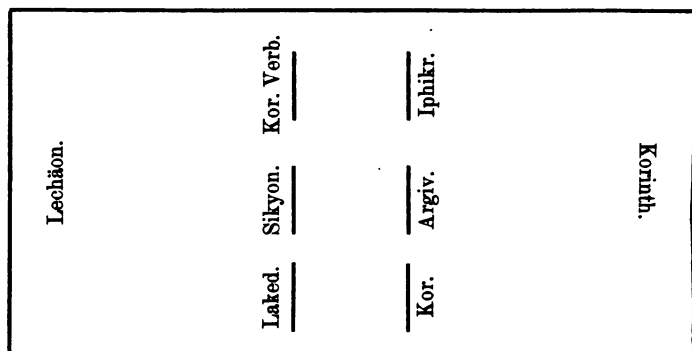
τῶν φυλακῇ. τὴν μὲν οὖν ἐπὶ τῇ νυκτὶ ἢ εἰσηλθὼν ἡμέραν ἄμαχοι διήγαγον· τῇ δ' ὀστεραίᾳ ἦγον οἱ Ἀργεῖοι πασσυδίᾳ βοηθοῦντες· καὶ εὐρόντες τεταγμένους Λακεδαιμονίους μὲν ἐπὶ τῷ δεξιῷ ἑαυτῶν, Σικωνίους δὲ ἐχομένους, Κορινθίων δὲ τοὺς φυγάδας ὡς πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν πρὸς τῷ ἑφύ τείχει, ἀντιτάττονται ἐχόμενοι τοῦ ἑφύ τείχους οἱ περὶ Ἰφικράτη μισθοφόροι, πρὸς δὲ τοῖσι τοῖσι Ἀργεῖοι· εὐώνυμον δ' εἶχον αὐτοῖς Κορίνθιοι οἱ ἐκ τῆς πόλεως. καταφρονήσαντες δὲ τῷ πλήθει εὐθὺς ἐχώρουν· καὶ τοὺς μὲν Σικωνίους ἐκράτησαν καὶ διασπάσαντες τὸ σταύρωμα ἐδίωκον ἐπὶ θάλατταν καὶ ἐκεῖ πολλοὺς αὐτῶν ἀπέκτειναν. Πασίμαχος δὲ ὁ ἵππαρμωστής, ἔχων ἵππεας οὐ πολλοὺς, ὡς ἑώρα τοὺς Σικωνίους πιεζομένους, καταδήσας ἀπὸ δένδρων τοὺς ἵππους καὶ ἀφελόμενος τὰς ἀσπίδας αὐτῶν, μετὰ τῶν ἐθελοντῶν ἦεν ἐναντίον τοῖς

„wenigstens bis“. — ἐπὶ τῇ νυκτὶ] „auf die Nacht folgend“. — βοηθοῦντες] näml. den Korinthern. — ἐπὶ τῷ δεξιῷ ἑαυτῶν] „auf ihrem (der Lakedämonier) rechten Flügel“. —

ἐχόμενοι] ἐχέσθαι mit dem Genetiv „sich an etwas anschließen“, also „dicht daran“. — Κορίνθιοι οἱ ἐκ τῆς πόλεως] Gegensatz: die korinthischen Flüchtlinge.

Stellung zu Beginn der Schlacht zwischen den langen Mauern bei Lechäon.

Östliche Mauer.

Westliche Mauer.

10. τῷ πλήθει] giebt den Grund an, weshalb die Argiver ihre Gegner geringschätzten. — ἐχώρουν] „gingen vor“. — ἐπὶ θάλατταν] also nach Lechäon zu. — ὁ ἵππαρμωστής] der lakonische

„Reiteroberst“. — ἀπό] „an“. — τὰς ἀσπίδας αὐτῶν] Er ließ seine Leute für den Kampf zu Fuß die Schilde der gefallenen oder geflohenen Sikyonier nehmen, weil die Reiterei ge-

Ἀργείοις. οἱ δὲ Ἀργεῖοι ὁρῶντες τὰ σίγμα τὰ ἐπὶ τῶν ἀσπίδων, ὡς Σικωνίους οὐδὲν ἐφοβοῦντο. ἔνθα δὴ λέγεται εἰπὼν ὁ Πασίμαχος· „Ναὶ τὼ σιῶ, ὦ Ἀργεῖοι, ψευσεῖ ὑμὲ τὰ σίγμα ταῦτα“, χωρεῖν ὁμῶσε· καὶ οὔτω μαχόμενος μετ’ ὀλίγων πρὸς πολλοὺς ἀποδύνησκει καὶ ἄλλοι τῶν περὶ αὐτόν. οἱ μέντοι φυγάδες τῶν 11 Κορινθίων νικῶντες τοὺς καθ’ αὐτοὺς διέδυσαν ἄνω, καὶ ἐγένοντο ἐγγὺς τοῦ περὶ τὸ ἄστυ κύκλου· οἱ δ’ αὖ Λακεδαιμόνιοι ὡς ᾗσθηοντο κρατοῦντα τὰ κατὰ τοὺς Σικωνίους, βοηθοῦσιν ἐξελθόντες, ἐν ἀριστερᾷ ἔχοντες τὸ σταύρωμα. οἳ γε μὴν Ἀργεῖοι ἐπεὶ ἤκουσαν ὀπισθεν ὄντας τοὺς Λακεδαιμονίους, στραφέντες δρόμῳ πάλιν ἐκ τοῦ σταυρώματος ἐξέπιπτον. καὶ οἱ μὲν ἐν δεξιᾷ ἔσχατοι αὐτῶν παϊόμενοι εἰς τὰ γυμνὰ ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων ἀπέθνησκον, οἱ δὲ πρὸς τῇ τείχει ἀθρόοι σὺν πολλῷ ὄχλῳ πρὸς τὴν πόλιν ἀπεχώρουν. ὡς δ’ ἐνέτιχον τοῖς φυγάσι τῶν Κορινθίων καὶ ἔγνωσαν πολεμίους ὄντας, ἀπέκλιναν πάλιν. ἐνταῦθα μέντοι οἱ μὲν κατὰ τὰς κλίμακας ἀναβαίνοντες ἤλλοντο κατὰ τοῦ τείχους καὶ διεφθίζοντο, οἱ δὲ περὶ τὰς κλίμακας ὠθούμενοι καὶ παϊόμενοι ἀπέθνησκον, οἱ δὲ καὶ καταπατούμενοι ὑπ’ ἀλλήλων ἀπεπνίγοντο. οἱ δὲ 12 Λακεδαιμόνιοι οὐκ ἠπόρουν, τίνα ἀποκτείνουεν· ἔδωκε γὰρ τότε γε ὁ θεὸς αὐτοῖς ἔργον οἷον οὐδ’ ἠῤῥαντό ποτ’ ἄν. τὸ γὰρ ἐγχειρῶσθαι αὐτοῖς πολεμίων πληθος πεφοβημένον, ἐκπεπληγμένον, τὰ γυμνὰ παρέχον, ἐπὶ τὸ μάχεσθαι οὐδένα τρεπόμενον, εἰς δὲ τὸ

wöhnlich keine Schilde führte. — σίγμα] σ, der Anfangsbuchstabe von Σικωνίων, diente als Unterscheidungszeichen, weil man keine Uniformen trug. — σιῶ] dorisch = θεῶ (Dual), die beiden Stammesgötter Kastor und Polydeukes. — ψευσεῖ] dorisch = ψεύσει. — ὑμέ] = ὑμᾶς.

11. ἄνω] „landeinwärts“, also nach Korinth zu. — κύκλου] „Ringmauer“. — τὰ κατὰ τοὺς Σικωνίους] „die den Sikyoniern gegenüberstehenden Heeres- teile“. — ἐξελθόντες] näml. aus ihrem Pfahlwerk (σταύρωμα). — ἐν ἀριστερᾷ] Die Lakedaemonier stehen jetzt mit der Front nach Osten und beschiefen die von N. nach S. zurückkehrenden Ar-

giver. Diese drängen nach der Ostmauer hin, geraten aber hier an die korinthischen Verbannten. — σὺν πολλῷ ὄχλῳ] „in einem grossen Haufen“. — οἱ μὲν . . . οἱ δέ] näml. die Argiver. — κλίμακας] die Treppen, welche von innen auf die östliche Mauer führten.

12. τίνα ἀποκτείνουεν] In direkter Rede: τίνα ἀποκτείνωμεν; — τότε γε] „damals wenigstens“; Anspielung auf spätere Misserfolge. — οἷον οὐδ’ ἠῤῥαντό ποτ’ ἄν] „wie sie es niemals auch nur zu wünschen gewagt hätten“. — τὰ γυμνὰ] wie 2, 22. — ἐπὶ τὸ . . .] ist im Deutschen durch einen Relativsatz anzuknüpfen („von denen keiner . . .“). — εἰς δὲ . . .] „son-

- ἀπόλλυσθαι πάντας πάντα ὑπηρετοῦντας, πῶς οὐκ ἂν τις θεῖον ἡγήσαιο; τότε γοῦν οὕτως ἐν ὀλίγῳ πολλοὶ ἔπεσον, ὥστε εἰθισμένοι δρᾶν οἱ ἄνθρωποι σωροὺς σίτου, ξύλων, λίθων, τότε ἐθεάσαντο σωροὺς νεκρῶν. ἀπέθανον δὲ καὶ οἱ ἐν τῇ λιμένι τῶν Βοιωτῶν φύλακες, οἱ μὲν ἐπὶ τῶν τειχῶν, οἱ δὲ ἐπὶ τὰ τέγη τῶν νεωσοίκων
- 13 ἀναβάντες. μετὰ μὲν τοῖνυν τοῦτο οἱ μὲν Κορίνθιοι καὶ Ἀργεῖοι τοὺς νεκροὺς ὑποσπόνδους ἀπήγοντο, οἱ δὲ σύμμαχοι τῶν Λακεδαιμονίων ἐβοήθουν. ἐπεὶ δὲ ἡθροίσθησαν, ἔγνω Πραξίτας πρῶτον μὲν τῶν τειχῶν καθελεῖν, ὥστε δίοδον στρατοπέδῳ ἱκανὴν εἶναι, ἔπειτα δ' ἀναλαβὼν τὸ στράτευμα ἤγε τὴν ἐπὶ Μέγαρα καὶ αἰρεῖ προσβαλὼν πρῶτον μὲν Σιδόντα, ἔπειτα δὲ Κρομμύωνα. καὶ ἐν τούτοις τοῖς τείχεσι καταστήσας φρουροὺς τοῦμπαλιν ἐπορεύετο· καὶ τειχίσας Ἐπιείκειαν, ἵνα φρούριον εἴη πρὸ τῆς φιλίας τοῖς συμμάχοις, οὕτω διαφῆκε τὸ στράτευμα, καὶ αὐτὸς τὴν ἐπὶ Λακεδαίμονα ἀπεχώρει.
- 14 Ἐκ δὲ τούτου στρατιαὶ μὲν μεγάλαι ἐκατέρων διεπέπαιναντο, φρουροὺς δὲ πέμπουσαι αἱ πόλεις, αἱ μὲν εἰς Κόρινθον, αἱ δ' εἰς Σικώνα, ἐφύλαττον τὰ τεῖχη· μισθοφόρους γε μὴν ἑκάτεροι ἔχοντες διὰ τούτων ἐρρωμένως ἐπολέμουν.
- 15 Ἐνθα δὴ καὶ Ἰρικήρατης εἰς Φλιόντα ἐμβαλὼν καὶ ἐνεδρεῦσάμενος, ὀλίγοις δὲ λεηλατῶν, βοηθησάντων τῶν ἐκ τῆς πόλεως ἀφυλάκτως, ἀπέκτεινε τοσοῦτους, ὥστε καὶ τοὺς Λακεδαιμονίους πρόσθεν οὐ δεχόμενοι εἰς τὸ τεῖχος οἱ Φλιάσιοι, φοβούμενοι, μὴ τοὺς φάσκοντας ἐπὶ λακωνισμῷ φεύγειν κατάγοιεν, τότε οὕτω κατ-

dern wo alle alles thaten, um ins Verderben zu rennen“. — θεῖον] „eine göttliche Fügung“. — οὕτως] gehört zu πολλοί. — ἐν ὀλίγῳ] näml. χρόνῳ. — τῶν Βοιωτῶν φύλακες] die nach § 9 in Lechäon lagen. Auch auf sie machten die Sieger einen Angriff.

13. ἔγνω] „er erkannte als richtig, beschloß“. — τῶν τειχῶν] nämlich τοσοῦτο „so viel“; Gen. partitivus. — τὴν ἐπὶ Μέγαρα] näml. ὁδόν. — αἰρεῖ προσβαλὼν] „erstürmte“. — Σιδόντος und Κρομμύων] kleine Festungen auf der Landenge von Korinth. — Ἐπιείκειαν] vgl. 2, 14. — πρὸ τῆς φιλίας] näml. γῆς, „zum Schutze des befreund-

deten Landes“; zugleich lokal. — τοῖς συμμάχοις] gehört zu εἴη. Gemeint sind die Sikyonier.

14. στρατιαί] „Bürgerheere“; sie hatten aufgehört, d. h. es gab zur Zeit keine mehr, weil sie durch Söldnerheere verdrängt wurden.

15. καὶ ... πρόσθεν οὐ δεχόμενοι] = καὶ περ ..., konzessiv. — φοβούμενοι] giebt den Grund an, weshalb die Phliasier die Lakedämonier bisher nicht in die Stadt gelassen hatten. — ἐπὶ λακωνισμῷ φεύγειν] „wegen lakonischer Gesinnung in der Verbannung leben“. — κατάγοιεν] „zurückriefen“; Subjekt οἱ Λακεδαιμόνιοι. — τοὺς ἐκ

επλάγησαν τοὺς ἐκ Κορίνθου, ὥστε μετεπέμψαντό τε τοὺς Λακεδαιμονίους καὶ τὴν πόλιν καὶ τὴν ἄκραν φυλάττειν αὐτοῖς παρέδωκαν. οἱ μέντοι Λακεδαιμόνιοι, καίπερ εὐνοϊκῶς ἔχοντες τοῖς φυγάσιν, ὅσον χρόνον εἶχον αὐτῶν τὴν πόλιν, οὐδ' ἐμνήσθησαν παντάπασι περὶ καθόδου φυγάδων, ἀλλ' ἔπει ἀναθαρρῆσαι ἐδόκει ἢ πόλις, ἐξήλθον καὶ τὴν πόλιν καὶ τοὺς νόμους παραδόντες οἶαντες καὶ παρέλαβον. οἱ δ' αὖ περὶ τὸν Ἰφικράτην πολλαχόσε 16 καὶ τῆς Ἀρκαδίας ἐμβαλόντες ἐληλάτουν τε καὶ προσέβαλλον πρὸς τὰ τεῖχη. ἔξω γὰρ οἱ τῶν Ἀρκάδων ὀπλίται παντάπασι οὐκ ἀντεξήσαν· οὕτω τοὺς πελταστὰς ἐπεφρόβητο. τοὺς μέντοι Λακεδαιμονίους οὕτως αὖ οἱ πελτασταὶ ἐδεδίεσαν, ὥς ἐντὸς ἀκοντίσματος οὐ προσήσαν τοῖς ὀπλίταις· ἥδη γάρ ποτε καὶ ἐκ τοσούτου διώξαντες οἱ νεώτεροι τῶν Λακεδαιμονίων ἐλόντες ἀπέκτεινάν τινας αὐτῶν. καταφρονοῦντες δὲ οἱ Λακεδαιμόνιοι 17 τῶν πελταστῶν ἔτι μᾶλλον τῶν ἑαυτῶν συμμάχων κατεφρόνου· καὶ γὰρ οἱ Μαντινεῖς βοηθήσαντές ποτε ἐπ' ἐκδραμόντας πελταστὰς ἐκ τοῦ ἐπὶ Λέχαιον τείνοντος τείχους, ἀκοντιζόμενοι ἐνέκλιναν τε καὶ ἀπέθανόν τινες αὐτῶν φεύγοντες· ὥστε οἱ μὲν Λακεδαιμόνιοι καὶ ἐπισκώπτειν ἐτόλμων, ὥς οἱ σύμμαχοι φοβοῖντο τοὺς πελταστὰς ὥσπερ μορμόνας παιδάρια. αὐτοὶ δὲ ἐκ τοῦ Λεχαίου δρμύμενοι σὺν μόρᾳ καὶ τοῖς Κορινθίωιν φυγάσι κύκλῳ περὶ τὸ ἄστυ τῶν Κορινθίων ἐστρατεῖοντο· οἱ δ' αὖ Ἀθηναῖοι φοβού- 18 μενοι τὴν ῥώμην τῶν Λακεδαιμονίων, μὴ, ἐπεὶ τὰ μακρὰ τεῖχη τῶν Κορινθίων διήρητο, ἔλθοιεν ἐπὶ σφας, ἡγήσαντο κράτιστον εἶναι ἀνατειχίσαι τὰ διηρημένα ὑπὸ Πραξίτα τεῖχη. καὶ ἐλθόντες πανδημεὶ μετὰ λιθολόγων καὶ τεκτόνων τὸ μὲν πρὸς Σικυῶνος καὶ πρὸς ἐσπέρας ἐν ὀλίγαις ἡμέραις πᾶν καλὸν ἐξετείχισαν, τὸ δὲ ἔφον μᾶλλον καθ' ἡσυχίαν ἐτείχιζον.

Κορίνθου] Iphikrates' Söldner. — ἄκραν] = ἀκρόπολις.

16. πολλαχόσε] mit dem Gen. partitivus τῆς Ἀρκαδίας. — τεῖχη] „befestigte Orte“. — ἐντὸς ἀκοντίσματος] vgl. 3, 17 εἰς δόρυ. — καὶ ἐκ τοσούτου] d. h. ἐντὸς ἀκοντίσματος „selbst aus Speerwurfweite“. — ἐλόντες] αἰρεῖν hier „einholen“.

17. βοηθήσαντες] näml. τοῖς Λακεδαιμονίοις. — ἐκ τοῦ ... τείχους] d. h. aus dem östlichen Thore von Sikyon, wo nach § 14 die Lakedämonier lagen. — μορμόνας] „Gespenster“.

18. διήρητο] vgl. § 13. — καθ' ἡσυχίαν] „in Ruhe“, weil sie nun gegen die Peloponnesier besser gedeckt waren.

- 19 Οἱ δ' αὖ Λακεδαιμόνιοι ἐνθυμηθέντες τοὺς Ἀργεῖους τὰ μὲν οἴκοι καρπυμένους, ἡδομένους δὲ τῷ πολέμῳ στρατεύουσιν ἐπ' αὐτούς*. Ἀγησίλαος δ' ἤγειτο, καὶ δηώσας πᾶσαν αὐτῶν τὴν χώραν, εὐθὺς ἐκείθεν ὑπερβαλὼν κατὰ Τενέαν εἰς Κόρινθον αἰρεῖ τὰ ἀνοικοδομηθέντα ἐπὶ τῶν Ἀθηναίων τείχη. παρεγένετο δὲ αὐτῷ καὶ ἀδελφὸς Τελεντίας κατὰ Θάλατταν, ἔχων τριήρεις περὶ δώδεκα· ὥστε μακαρίζεσθαι αὐτῶν τὴν μητέρα, διτι τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὧν ἔτεκεν ὁ μὲν κατὰ γῆν τὰ τείχη τῶν πολεμίων, ὁ δὲ κατὰ Θάλατταν τὰς ναῦς καὶ τὰ νεώρια ἤρξατο. καὶ τότε μὲν ταῦτα πράξας ὁ Ἀγησίλαος τό τε τῶν συμμάχων στράτευμα διέχε καὶ τὸ πολιτικὸν οἶκαδε ἀπήγαγεν.
- 5 Ἐκ δὲ τούτου Λακεδαιμόνιοι ἀκούοντες τῶν φευγόντων, διτι οἱ ἐν τῇ πόλει πάντα μὲν τὰ βοσκήματα ἔχοιεν καὶ σφίζοντο ἐν τῷ Πειραιῶ, πολλοὶ δὲ τρέφοιντο αὐτόθεν, στρατεύουσι πάλιν εἰς τὴν Κόρινθον, Ἀγησιλάου καὶ τότε ἡγουμένου. καὶ πρῶτον μὲν ἦλθεν εἰς Ἴσθμόν· καὶ γὰρ ἦν ὁ μῆν, ἐν ᾧ Ἴσθμια γίγνεται, καὶ οἱ Ἀργεῖοι αὐτοῦ ἐτύγγανον τότε ποιοῦντες τὴν θυσίαν τῷ Ποσειδῶνι, ὡς Ἀργεῖοι Κορίνθου ὄντος. ὡς δ' ἦσθοντο προσιόντα τὸν Ἀγησίλαον, καταλιπόντες καὶ τὰ τεθυμένα καὶ τὰ ἀριστοποιούμενα μάλα σὺν πολλῷ φόβῳ ἀπεχώρουν εἰς τὸ ἄστυ κατὰ τὴν ἐπὶ Κεγχρεῖας ὁδόν. ὁ μὲντοι Ἀγησίλαος ἐκείνους μὲν καίπερ ὁρῶν οὐκ ἐδίωκε, κατασκηψάς δὲ ἐν τῷ ἱερῷ αὐτός τε τῷ θεῷ

19. καρπυμένους] Die Argiver bekümmerten sich wenig um den Krieg, sondern bebauten ruhig ihre Fluren, freuten sich aber, daß ihre alten Gegner, die Lakedämonier, vom Kriege litten. — ὑπερβαλὼν] Agesilaos zog bei Tenea, einer korinthischen Grenzstadt, über das Gebirge nach Korinth. — ὥστε μακαρίζεσθαι] „so daß man ... konnte“; mögliche Folge. — νεώρια] „Schiffswerfte“.

Kap. 5. § 1/8: Agesilaos im Peiraion am Isthmos (392). — § 9/17: Vernichtung einer spartanischen Abteilung durch Iphikrates (392). — § 18/19: Abzug des Agesilaos. Wiedererobertung

der von Praxitas und Agesilaos eingenommenen Plätze durch Iphikrates (392).

1. τῶν φευγόντων ... οἱ ἐν τῇ πόλει] die beiden korinthischen Parteien. — σφίζοντο] Med. „(sich) aufbewahrten“. — Πειραιῶν] die nördlich von Korinth gelegene Landzunge des Isthmos. — Ἴσθμια] Die isthmischen Festspiele fanden alle zwei Jahre zu Ehren Poseidons statt. — ὡς Ἀργεῖοι Κορίνθου ὄντος] „als ob Argos Korinth wäre“, vgl. 4, 6. — κατὰ τὴν ἐπὶ Κεγχρεῖας ὁδόν] „auf dem Wege nach Kenchreä (Hafen von Korinth) zu“.

2. ἱερῷ] Mit der „heiligen Stätte“ ist der Tempel und der Fichtenhain

ἔθυε καὶ περιέμενεν, ἕως οἱ φρυγάδες τῶν Κορινθίων ἐποίησαν τῷ Ποσειδῶνι τὴν θυσίαν καὶ τὸν ἀγῶνα. ἐποίησαν δὲ καὶ οἱ Ἀργεῖοι ἀπελθόντος Ἀγγησιλάου ἐξ ἀρχῆς πάλιν Ἰσθμια. καὶ ἐκείνῳ τῷ ἔτει ἔστι μὲν ἃ τῶν ἄθλων δις ἑκάστος ἐνικήθη, ἔστι δὲ ἃ δις οἱ αὐτοὶ ἐκηρύχθησαν. τῇ δὲ τετάρτῃ ἡμέρᾳ ὁ Ἀγγησίλαος ἤγε πρὸς τὸ Πείραιον τὸ στράτευμα. ἰδὼν δὲ ὑπὸ πολλῶν φυλαττόμενον, ἀπεχώρησε μετ' ἄριστον πρὸς τὸ ἄστυ, ὡς προδιδομένης τῆς πόλεως· ὥστε οἱ Κορίνθιοι δείσαντες, μὴ προδιδοῖτο ὑπὸ τινων ἢ πόλις, μετεπέμψαντο τὸν Ἰφικράτην σὺν τοῖς πλείστοις τῶν πελταστῶν. αἰσθόμενος δὲ ὁ Ἀγγησίλαος τῆς νυκτὸς παρεληλυθότας αὐτοὺς, ὑποστρέψας ἅμα τῇ ἡμέρᾳ εἰς τὸ Πείραιον ἤγε. καὶ αὐτὸς μὲν κατὰ τὰ θερμὰ προΐει, μόραν δὲ κατὰ τὸ ἀκρότατον ἀνεβίβασε. καὶ ταύτην μὲν τὴν νύκτα ὁ μὲν πρὸς ταῖς θέρμαις ἐστρατοπεδεύετο, ἡ δὲ μόρα τὰ ἔκτρα κατέχουσα ἐνυκτέρευεν. ἔνθα δὴ καὶ ὁ Ἀγγησίλαος μικρῷ, καιρίῳ δ' ἐνθυμήματι ἠέδοκίμησε. τῶν γὰρ τῇ μόρᾳ φερόντων τὰ σιτία οὐδενὸς πῦρ εἰσενεγκόντος, ψυχούς δὲ ὄντος διὰ τε τὸ πᾶν ἐφ' ἐψηλοῦ εἶναι καὶ διὰ τὸ γενέσθαι ἕδωρ καὶ χάλαζαν πρὸς τὴν ἐσπέραν — καὶ ἀνεβηήκεσαν δὲ ἔχοντες οἷα δὴ θέρους σπειρία — ῥιγούντων δ' αἰτῶν καὶ ἐν σκότῳ ἀθύμως πρὸς τὸ δεῖπνον ἐχόντων, πέμπει ὁ Ἀγγησίλαος οὐκ ἔλαττον δέλα φέροντας πῦρ ἐν χύτραις. ἐπεὶ δὲ ἀνέβησαν ἄλλος ἄλλῃ καὶ πολλὰ καὶ μεγάλα πυρὰ ἐγένετο, ὅτε πολλῆς ὕλης παροίσσης, πάντες μὲν ἠλείφοντο, πολλοὶ δὲ καὶ ἐδείπνησαν ἐξ ἀρχῆς. φανερός δὲ ἐγένετο καὶ ὁ νεὺς τοῦ Ποσει-

Poseidons gemeint. — ἐξ ἀρχῆς πάλιν] „noch einmal von vorne“. — ἔστιν ... ἃ τῶν ἄθλων] „in einigen Wettkämpfen“; Accus. der Beziehung. — ἑκάστος] näml. von den an den Wettkämpfen zweimal Teilnehmenden. — ἐκηρύχθησαν] Die Namen der Sieger wurden von einem Herolde ausgerufen.

8. πρὸς τὸ ἄστυ] Korinth. — ὡς προδιδομένης] Der König wollte den Schein erregen, als ob ihm Korinth durch Verrat in die Hände gespielt werden sollte. — κατὰ τὰ θερμὰ] „bei

den warmen Quellen“, die noch jetzt am Isthmos vorhanden sind.

4. ἠέδοκίμησε] „machte sich beliebt“ (bei seinen Leuten). — οὐδενὸς ... εἰσενεγκόντος] d. h. von den Trägern hatte niemand für die Leute auf den kalten Höhen Feuer mitgenommen. — διὰ τὸ ... εἶναι] Subjekt τὴν μόραν. — ἕδωρ] „Regen“. — οἷα] wie 1, 24. — θέρους] Gen. der Zeit. — σπειρία] „leichte Kleidung“. — ἀθύμως ...] Da sie kein Feuer hatten, so gingen sie mit Unlust an die Bereitung des Mahles. — ἐξ ἀρχῆς] „überhaupt erst jetzt“.

δῶνος ταύτῃ τῇ νυκτὶ καόμενος· ἐφ' οὗτου δ' ἐνεπρήσθη, οὐδεὶς οἶδεν. ἐπεὶ δὲ ἦσθοντο οἱ ἐν τῷ Πειραίῳ τὰ ἔκτρα ἐχόμενα, ἐπὶ μὲν τὸ ἀμύνασθαι οὐκέτι ἐτράποντο, εἰς δὲ τὸ "Ἡραϊον κατέφυγον καὶ ἄνδρες καὶ γυναῖκες καὶ δοῦλοι καὶ ἐλεύθεροι καὶ τῶν βοσκημάτων τὰ πλεῖστα. καὶ Ἀγησίλαος μὲν δὴ σὺν τῷ στρατεύματι παρὰ θάλατταν ἐπορεύετο· ἡ δὲ μόρα ἅμα καταβαίνουσα ἀπὸ τῶν ἔκτρων Οἰνόνῃ τὸ ἐντετειχισμένον τεῖχος αἶρεῖ καὶ τὰ ἐνόντα ἔλαβε, καὶ πάντες δὴ οἱ στρατιῶται ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ πολλὰ τὰ ἐπιτήδεια ἐκ τῶν χωρίων ἐλάμβανον. οἱ δ' ἐν τῷ Ἡραίῳ καταπεφευγότες ἐξήρσαν, ἐπιτρέψοντες Ἀγησίλαῳ γινῶναι, ὅτι βούλοιτο περὶ σφῶν. ὁ δ' ἔγνω, ὅσοι μὲν τῶν σφαγέων ἦσαν, παραδοῦναι αὐτοὺς τοῖς φυγάσι, τὰ δ' ἄλλα πάντα πρᾶθῃναι. ἐκ τούτου δὲ ἐξήει μὲν ἐκ τοῦ Ἡραίου πάμπολλα τὰ αἰχμαλῶτα· πρесеβεῖται δὲ ἄλλοθεν τε πολλαὶ παρησαν καὶ ἐκ Βοιωτῶν ἦγον ἐρησόμενοι, τί ἂν ποιοῦντες εἰρήνης τύχοιεν. ὁ δὲ Ἀγησίλαος μάλα μεγαλοφρόνως τούτους μὲν οὐδ' ὄραν ἐδόκει, καίπερ Φάρακος τοῦ προξένου παρεστηκότος αὐτοῖς, ὅπως προσαγάγοι· καθήμενος δ' ἐπὶ τοῦ περὶ τὴν λίμνην κυκλοτεροῦς οἰκοδομήματος θεώρει πολλὰ τὰ ἐξαγόμενα. τῶν δὲ Λακεδαιμονίων ἀπὸ τῶν δπλων σὺν τοῖς δόρασι παρηκολούθουν φύλακες τῶν αἰχμαλῶτων, μάλα ὑπὸ τῶν παρόντων θεωρούμενοι· οἱ γὰρ εὐτυχοῦντες καὶ κρατοῦντες αἰεὶ πως ἀξιοθέατοι δοκοῦσιν εἶναι. ἔτι δὲ καθημένου Ἀγησίλαου καὶ ἐοικότος ἀγαλλομένῳ τοῖς πεπραγμένοις, ἱππεὺς τις προσ-

5. "Ἡραϊον] ein Kastell im Westen der Landzunge Peiraion mit einem Heratempel. — Οἰνόνῃ] korinthisches Kastell. — πολλὰ] „in Masse“, prädikativ. — οἱ . . . καταπεφευγότες] „die Zuflucht gefunden hatten“. — γινῶναι] „zu entscheiden“; dazu gehört περὶ σφῶν. — τῶν σφαγέων] vgl. 4, 3.

6. αἰχμαλῶτα] „Kriegsbeute“, Sachen und Personen. — τί ἂν ποιοῦντες εἰρήνης τύχοιεν] „wodurch sie Frieden gewinnen könnten“. — μεγαλοφρόνως] „hochmütig“. Die ὑβρις wird alsbald durch die Gottheit gestraft. —

Φάρακος] vgl. III, 2, 12. — τοῦ προξένου] „der Staatsgastfreund“, d. h. der Vertreter böotischer Interessen in Sparta, dem modernen Konsul entsprechend. — ἐπὶ . . .] Das „runde Gebäude neben dem See“ hatte wohl ein plattes Dach, auf dem Agesilaos saß. — τῶν δὲ Λακεδαιμονίων] partitiv; ergänze τινές; dazu tritt φύλακες „als Wächter“. — ἀπὸ τῶν δπλων] „vom Lager“. — μάλα] „mit gespanntem Interesse“. — πως] „gewissermaßen“.

7. τοῖς πεπραγμένοις] „über seine Erfolge“; Grund, weshalb er triumphiert. Der ganze Satz enthält einen

ήλανε καὶ μάλα ἰσχυρῶς ἰδρῶντι τῷ ἱππῳ. ὑπὸ πολλῶν δὲ ἐρωτώμενος, ὅτι ἀγγέλλοι, οὐδενὶ ἀπεκρίνατο, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐγγὺς ἦν τοῦ Ἀγησιλάου, καθαλάμενος ἀπὸ τοῦ ἵππου καὶ προσδραμὼν αὐτῷ μάλα σκυθρωπὸς ὧν λέγει τὸ τῆς ἐν Λεχαίῳ μόρας πάθος. ὁ δ' ὡς ἤκουσεν, εὐθύς τε ἐκ τῆς ἔδρας ἀνεπήδησε καὶ τὸ δόρυ ἔλαβε καὶ πολεμάρχους καὶ λοχαγούς καὶ πεντηκοντήρας καὶ ξεναγούς καλεῖν τὸν κήρυκα ἐκέλευεν. ὡς δὲ συνέδραμον οὗτοι, τοῖς 8 μὲν ἄλλοις εἶπεν — οὐ γάρ πω ἡριστοποιήντο — ἐμψαγοδσιν ὅτι δύναιτο ἤκειν τὴν ταχίστην, αὐτὸς δὲ σὺν τοῖς περὶ δαμοσίαν ἐφηγεῖτο ἀνάριστος. καὶ οἱ δορυφόροι τὰ διπλα ἔχοντες παρηκολούθουν σπουδῇ, τοῦ μὲν ἐφηγουμένου, τῶν δὲ μετιόντων. ἤδη δ' ἐκπεπερακότος αὐτοῦ τὰ θερμὰ εἰς τὸ πλατὺ τοῦ Λεχαίου, προσελάσαντες ἱππεῖς τρεῖς ἀγγέλλουσιν, ὅτι οἱ νεκροὶ ἀηρημένοι εἴησαν. ὁ δ' ἐπεὶ τοῦτο ἤκουσε, θέσθαι κελεύσας τὰ διπλα καὶ ὀλίγον χρόνον ἀναπαύσας, ἀπῆγε πάλιν τὸ στράτευμα ἐπὶ τὸ Ἡραϊον· τῇ δ' ὑστεραίᾳ τὰ αἰχμάλωτα διετίθετο.

Οἱ δὲ πρέσβεις τῶν Βοιωτῶν προσκληθέντες καὶ ἐρωτώμενοι, 9 ὅτι ἤκοιεν, περὶ μὲν τῆς εἰρήνης οὐκέτι ἐμμένοντο, εἶπον δέ, ὅτι, εἰ μὴ τι κωλύοι, βούλοιντο εἰς ἄστυ πρὸς τοὺς σφετέρους στρατιώτας παρελθεῖν. ὁ δ' ἐπιγελάσας, Ἀλλ' οἶδα μὲν, ἔφη, ὅτι οὐ τοὺς στρατιώτας ἰδεῖν βούλεσθε, ἀλλὰ τὸ εὐτύχημα τῶν φίλων ὑμῶν θεάσασθαι πόσον τι γένηται. περιμείνατε οὖν, ἔφη· ἐγὼ γὰρ ὑμᾶς αὐτὸς ἄξω, καὶ μᾶλλον μετ' ἐμοῦ ὄντες γνώσεσθε, ποῖόν τι τὸ γεγενημένον ἐστί. καὶ οὐκ ἐψεύσατο, ἀλλὰ τῇ ὑστεραίᾳ θυ- 10 σάμενος ἦγε πρὸς τὴν πόλιν τὸ στράτευμα. καὶ τὸ μὲν τρόπαιον

leisen Tadel. — καὶ μάλα] „und zwar“. — τῆς ἐν Λεχαίῳ μόρας] vgl. 4, 17. — πάθος] Dieser „Unfall“ wird von § 11 an ausführlich erzählt.

8. ἐμψαγοδσιν... ἤκειν] = ἐμψαγεῖν („schnell zu essen“) καὶ ἤκειν. — δ,τι δύναιτο] zu τὴν ταχίστην *quam celeritate possent*. — δαμοσίαν] dorisch für δημοσίαν; ergänze σπηρὴν, „das Hauptquartier“. — δορυφόροι] wohl die § 6 erwähnten φύλακες. — τοῦ μὲν] der König. — τῶν δέ] die Leute des Hauptquartiers. — τὸ πλατὺ τοῦ

Λεχαίου] „die Ebene von Lechäon“. — θέσθαι... τὰ διπλα] „Halt machen“. — ἀναπαύσας] Ergänze das Objekt aus dem folgenden Satze! — διετίθετο] „stellte zum Verkaufe aus“.

9. δ,τι ἤκοιεν] Direkt: τί ἤκατε; — οὐκέτι] Gegensatz zu § 6. — ἄστυ] Korinth. — ἐπιγελάσας] „höhnisch“. — ἀλλ'] „nein“. — πόσον τι... ποῖόν τι] „wie bedeutend etwa... wie gering etwa“. — εὐτύχημα] Mit dem „Erfolge“ ist der Sieg des Iphikrates gemeint.

- οὐ κατέβαλεν, εἰ δέ τι ἦν λοιπὸν δένδρον, κόπτεων καὶ κᾶων ἐπεδείκνυνεν, ὥς οὐδεὶς ἀντεξίει. ταῦτα δὲ ποιήσας ἐστρατοπεδεύσατο περὶ τὸ Λέχαιον· καὶ τοὺς Θηβαίων μέντοι πρέσβεις εἰς μὲν τὸ ἄστυ οὐκ ἀνῆκε, κατὰ θάλατταν δὲ εἰς Κρεῦσιν ἀπέπεμψεν. ἅτε δὲ ἀθήνους τοῖς Λακεδαιμονίοις γεγενημένης τῆς τοιαύτης συμφορᾶς, πολὺ πένθος ἦν κατὰ τὸ Λακωνικὸν στράτευμα, πλὴν ὧν ἐτέθνασαν ἐν χώρᾳ ἢ υἱοὶ ἢ πατέρες ἢ ἀδελφοί· οὗτοι δ' ὥσπερ νικηφόροι λαμπροὶ καὶ ἀγαλλόμενοι τῷ οἰκείῳ πάθει περιήσαν. ἐγένετο δὲ τὸ τῆς μόρας πάθος τοιῷδε τρόπῳ. οἱ Ἀμυκλαῖοι αἰεὶ ποτε ἀπέρχονται εἰς τὰ Ὑακίνθια ἐπὶ τὸν παιᾶνα, ἐάν τε στρατοπεδευόμενοι τυγχάνωσιν ἐάν τε ἄλλως πως ἀποδημοῦντες. καὶ τότε δὴ τοὺς ἐκ πάσης τῆς στρατιᾶς Ἀμυκλαίους κατέλιπε μὲν Ἀγησίλαος ἐν Λεχαίῳ. ὁ δ' ἐκεῖ φρουρῶν πολέμαρχος τοὺς μὲν ἀπὸ τῶν συμμάχων φρουροὺς ἔταξε φυλάττειν τὸ τεῖχος, αὐτὸς δὲ σὺν τῇ τῶν ὀπλιτῶν καὶ τῇ τῶν ἱππέων μόρᾳ
- 12 παρὰ τὴν πόλιν τῶν Κορινθίων τοὺς Ἀμυκλαεῖς παρῆγεν. ἐπεὶ δὲ ἀπείχον ὅσον εἴκοσιν ἢ τριάκοντα σταδίοις τοῦ Σικυῶνος, ὁ μὲν πολέμαρχος σὺν τοῖς ὀπλίταις οὖσιν ὥς ἑξακοσίοις ἀπῆγε πάλιν ἐπὶ τὸ Λέχαιον, τὸν δ' ἱππαρμοστήν ἐκέλευσε σὺν τῇ τῶν ἱππέων μόρᾳ, ἐπεὶ προπέμψειαν τοὺς Ἀμυκλαεῖς μέχρι ὁπόσου αὐτοὶ κελεύοιεν, μεταδιώκειν. καὶ διὲ μὲν πολλοὶ ἦσαν ἐν τῇ Κορίνθῳ καὶ πελτασταὶ καὶ ὀπλίται, οὐδὲν ἡγνόουν· κατεφρόνουν δὲ διὰ
- 13 τὰς ἔμπροσθεν τύχας μηδένα ἂν ἐπιχειρῆσαι σφίσιν. οἱ δ' ἐκ τῶν

10. ἀντεξίει] Impf. de conatu. Trotz des Erfolges hatte niemand den Mut, ihm entgegenzutreten. — Κρεῦσις] böotischer Hafen am korinthischen Meerbusen. — ἅτε] wie III, 4, 7. — ὧν] abhängig von den nachfolgenden Nominativen. — ἐν χώρᾳ] wie 2, 20.

11. Ἀμυκλαί] alter Hauptort von Lakonien, dessen Bürger von jeher treue Kampfgenossen der Spartaner waren. — αἰεὶ ποτε] vgl. III, 5, 11. — ἀπέρχονται] näml. nach Hause. — Ὑακίνθια] Fest des Apollo von Amyklä. — παιᾶν] Festgesang zu Ehren des helfenden Apollo. — ἐάν τε ... ἐάν τε] sive ... sive. — καὶ ... δὴ]

„so denn auch“. — κατέλιπε] Er hatte sie nicht mit nach dem Peiraion genommen. — φρουρῶν] hier Partiz. von φρουρέω. — ἔταξε] „stellte (für die abziehenden Amykläer) auf Posten“. — παρῆγεν] „geleitete“.

12. ὅσον] „etwa“. — μεταδιώκειν] Der Reiteroberst soll dem Polemarchen „nachkommen“, nachdem er die Amykläer so weit geleitet hat, als sie es wünschen (μέχρι ὁπόσου κελεύοιεν). — οὐδὲν] stärker als οὐ. — ἡγνόουν] Subjekt sind die 600 Hopliten, von denen auch im folgenden die Rede ist. — κατεφρόνουν δὲ] „sie meinten aber voller Mißachtung (der Gegner) ...“.

Κορινθίων τοῦ ἕσπεως, Καλλίας τε ὁ Ἰππονίκου, τῶν Ἀθηναίων
 ὀπλιτῶν στρατηγῶν, καὶ Ἰφικράτης, τῶν πελταστῶν ἄρχων, καθο-
 ρῶντες αὐτοὺς καὶ οὐ πολλοὺς ὄντας καὶ ἐρήμους καὶ πελταστῶν
 καὶ ἱππέων, ἐνόμισαν ἀσφαλὲς εἶναι ἐπιθέσθαι αὐτοῖς τῇ πελ-
 ταστικῇ. εἰ μὲν γὰρ πορεύοιντο τῇ ὁδῷ, ἀκοντιζομένους ἂν αὐτοὺς
 εἰς τὰ γυμνά ἀπόλλυσθαι· εἰ δ' ἐπιχειροῖεν διώκειν, ῥαδίως ἂν
 ἀποφυγεῖν πελτασταῖς τοῖς ἐλαφροτάτοις τοὺς ὀπλίτας. γνόντες
 δὲ ταῦτα ἐξάγουσι· καὶ ὁ μὲν Καλλίας παρέταξε τοὺς ὀπλίτας 14
 οὐ πόρρω τῆς πόλεως, ὁ δὲ Ἰφικράτης λαβὼν τοὺς πελταστὰς
 ἐπέθετο τῇ μόρᾳ. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι ἐπεὶ ἡκοντιζόντο καὶ ὁ
 μὲν τις ἐτέτρωτο, ὁ δὲ καὶ ἐπεπτῶκει, τούτους μὲν ἐκέλευον τοὺς
 ὑπασπιστάς ἀραμένους ἀποφέρειν εἰς Λέχαιον· καὶ οὗτοι μόνοι
 τῆς μόρας τῇ ἀληθείᾳ ἐσώθησαν· ὁ δὲ πολέμαρχος ἐκέλευσε τὰ
 δέκα ἀφ' ἥβης ἀποδιῶσαι τοὺς προειρημένους. ὥς δὲ ἐδίωκον, 15
 ἤρουν τε οὐδένα ἐξ ἀκοντίου βολῆς, ὀπλῖται ὄντες πελταστὰς· καὶ
 γὰρ ἀναχωρεῖν αὐτοὺς ἐκέλευε, πρὶν τοὺς ὀπλίτας ὁμοῦ γίγνεσθαι·
 ἐπεὶ δὲ ἀνεχώρουν ἐσπαρμένοι, ἅτε διώξαντες ὥς τάχους ἕκαστος
 εἶχεν, ἀνασιρέφοντες οἱ περὶ τὸν Ἰφικράτη οἱ τε ἐκ τοῦ ἐναντίου
 πάλιν ἡκοντιζόν καὶ ἄλλοι ἐκ πλαγίου παραθέοντες εἰς τὰ γυμνά.
 καὶ εὐθὺς μὲν ἐπὶ τῇ πρώτῃ διώξει κατηκόντισαν ἐννέα ἢ δέκα
 αὐτῶν. ὥς δὲ τοῦτο ἐγένετο, πολλὸν ἥδη θρασύτερον ἐπέκειντο.
 ἐπεὶ δὲ κακῶς ἔπασχον, πάλιν ἐκέλευσεν ὁ πολέμαρχος διώκειν 16
 τὰ πεντεκαίδεκα ἀφ' ἥβης. ἀναχωροῦντες δὲ ἔτι πλείους αὐτῶν
 ἢ τὸ πρῶτον ἔπεσον. ἥδη δὲ τῶν βελτίστων ἀπολωλότων, οἱ ἱπ-

13. στρατηγῶν] Partizip, = στρα-
 τηγός. — καθορῶντες] von der Mauer
 herab. — καὶ πελταστῶν καὶ ἱππέων]
 abhängig von ἐρήμους. — εἰς τὰ γυμνά]
 wie 2, 2. — ἀπόλλυσθαι] Dazu ge-
 hört ἂν. — ἐπιχειροῖεν] Subjekt die
 Lakedämonier. — ἀποφυγεῖν] Subjekt
 die Leute des Iphikrates, Objekt die
 Lakedämonier. — γνόντες] wie 4, 13.

14. τούτους] Objekt zu ἀποφέρειν,
 τοὺς ὑπασπιστάς dagegen zu ἐκέ-
 λευον. — τὰ δέκα ἀφ' ἥβης] wie III,
 4, 23. — ἀποδιῶσαι] „zurückzutrei-
 ben“, = διώκοντας ἀποτρέψαι.

15. ἤρουν] „einholten“; dem τε ent-
 spricht hernach δέ. — ἐξ ἀκοντίου βο-
 λῆς] vgl. 4, 16 ἐντὸς ἀκοντισματος. —
 ἀναχωρεῖν] Subjekt τοὺς πελταστὰς. —
 ἐκέλευε] Iphikrates. — ἀνεχώρουν]
 Subjekt die Lakedämonier. — ἅτε]
 führt den Grund ein, weshalb sie zer-
 sprengt umkehrten. — ὥς τάχους ...]
 wörtlich: „wie sich ein jeder inbezug
 auf Schnelligkeit verhielt“. Der Gen.
 partit. τάχους hängt von ὥς ab.

16. ἔπασχον] Subjekt die Lakedä-
 monier. — διώκειν] steht vor seinem
 Subjekt. — οἱ ἱππεῖς] die § 12 er-

πεῖς αὐτοῖς παραγίγνονται καὶ σὺν τούτοις αὖθις διώξιν ἐποιήσαντο. ὥς δ' ἐνέκλιναν οἱ πελτασταί, ἐν τούτῳ κακῶς οἱ ἵππεῖς ἐπέθεντο· οὐ γὰρ ἔως ἀπέκτεινάν τινας αὐτῶν, ἐδίωξαν, ἀλλὰ σὺν τοῖς ἐκδρόμοις ἰσομέτωποι καὶ ἐδίωκον καὶ ἐπέστρεφον. ποιοῦντες δὲ καὶ πάσχοντες τὰ ὅμοια τούτοις καὶ αὖθις, αὐτοὶ μὲν αἰεὶ ἐλάττους τε καὶ μαλακώτεροι ἐγίνοντο, οἱ δὲ πολέμιοι Θρασύ-
 17 τεροὶ τε καὶ αἰεὶ πλείους οἱ ἐγχειροῦντες. ἀποροῦντες δὴ συνίστανται ἐπὶ βραχύν τινα γήλοφον, ἀπέχοντα τῆς μὲν θαλάττης ὥς δύο στάδια, τοῦ δὲ Λεχαιίου ὥς ἕξ ἢ ἑπτακαίδεκα στάδια. αἰσθόμενοι δ' οἱ ἀπὸ τοῦ Λεχαιίου, εἰσβάντες εἰς πλοιάρια παρέπλεον, ἔως ἐγένοντο κατὰ τὸν γήλοφον. οἱ δ' ἀποροῦντες ἤδη, διτι ἔπασχον μὲν κακῶς καὶ ἀπέθνησκον, ποιεῖν δὲ οὐδὲν ἐδύναντο, πρὸς τούτοις δὲ ὁρῶντες καὶ τοὺς ὀπλίτας ἐπιόντας, ἐγκλίνουσι. καὶ οἱ μὲν ἐμπίπτουσιν αὐτῶν εἰς τὴν θάλατταν, ὀλίγοι δὲ τινες μετὰ τῶν ἱππέων εἰς Λέχαιον ἐσώθησαν. ἐν πάσαις δὲ ταῖς μάχαις
 18 καὶ τῇ φυγῇ ἀπέθανον περὶ πενήκοντα καὶ διακοσίους. καὶ ταῦτα μὲν οὕτως ἐπέπρακτο.

Ἐκ δὲ τούτου ὁ Ἀγησίλαος τὴν μὲν σφαλεῖσαν μόραν ἔχων ἀπῆει, ἄλλην δὲ κατέλειπεν ἐν τῷ Λεχαιῷ. διὼν δὲ ἐπ' οἴκου ὥς μὲν ἐδύνατο ὀψιαιάτα κατήγετο εἰς τὰς πόλεις, ὥς δ' ἐδύνατο πρωιαίτατα ἐξωρμάτο. παρὰ δὲ Μαντίνειαν ἐξ Ὀρχομενοῦ ἔτι σκοταῖος ἀναστὰς ὄρθρου παρῆλθεν. οὕτω χαλεπῶς ἂν ἐδόκουν οἱ στρατιῶται τοὺς Μαντινέας ἐφηδομένους τῷ δυστηρήματι θεάσασθαι.
 19 ἐκ τούτου δὲ μάλα καὶ τάλλα ἐπετύγχανεν Ἰφικράτης. καθεστηκότων γὰρ φρουρῶν ἐν Σιδοῦντι μὲν καὶ Κρομμυῶνι ὑπὸ Πραξι-

wähnten. — κακῶς] „Ungeschickt“ war das Verhalten der Reiter, weil sie in gleicher Front mit den vorlaufenden Hoplitens gegen die Feinde ausschärmten. — αὐτῶν] von den Leuten des Iphikrates. — καὶ αὖθις] „immer wieder“.

17. δῆ] „schließlich“. — ἕξ] näml. καὶ δέκα. — οἱ ἀπὸ τοῦ Λεχαιίου] die § 11 erwähnte Besatzung. — οἱ δ' die 600 Hoplitens. — καὶ τοὺς ὀπλίτας] die nach § 14 nicht weit von Korinth aufgestellten Leute des Kallias.

18. ἐπέπρακτο] „war bereits ge-

schehen“, mit Bezug auf die § 7—10 erzählten Vorgänge. — κατήγετο] „er kehrte ein“. — Μαντίνεια] wie Ὀρχομενός in Arkadien. — ὄρθρου] Gen. der Zeit wie νυκτός, ἡμέρας. — οὕτω ...] „so schmerzlich, glaubte er, würden seine Leute die Schadenfreude der Mantineer über die Niederlage wahrnehmen“. Über den Grund dieser Schadenfreude vgl. 4, 17.

19. ἐπετύγχανεν] mit Accus. der Beziehung, „er hatte Glück in ...“. — καθεστηκότων] konzessiv mit passiver

του, ὅτε ἐκεῖνος εἴλε ταῦτα τὰ τεῖχη, ἐν Οἰνῳ δὲ ὑπὸ Ἀγηςαίου, ὅτεπερ τὸ Πείραιον ἔαλω, πάνθ' εἴλε ταῦτα τὰ χωρία. τὸ μὲντοι Λέχαιον ἐφροῦρουν οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ σύμμαχοι. οἱ φυγάδες δὲ τῶν Κορινθίων οὐκέτι πεζῇ παριόντες ἐκ Σικυῶνος διὰ τὴν τῆς μόρας δυστιχίαν, ἀλλὰ παραπλέοντες εἰς Λέχαιον καὶ ἐντεῦθεν ὁρμώμενοι πράγματα εἶχον τε καὶ παρείχον τοῖς ἐν τῷ ἔσσει.

Μετὰ δὲ τοῦτο * οἱ Ἀχαιοὶ ἔχοντες Καλυδῶνα, ἣ τὸ παλαιὸν Ἰταλίας ἦν, καὶ πολίτας πεπονημένους τοὺς Καλυδωνίους, φρουρεῖν ἠναγκαζόντο ἐν αὐτῇ. οἱ γὰρ Ἀκαρνᾶνες ἐπεστράτευον καὶ τῶν Ἀθηναίων δὲ καὶ Βοιωτῶν συμπαρησάν τινες αὐτοῖς διὰ τὸ συμμάχους εἶναι. πιεζόμενοι οὖν ὑπ' αὐτῶν οἱ Ἀχαιοὶ πρέσβεις πέμπουσιν εἰς τὴν Λακεδαιμόνα. οἱ δ' ἐλθόντες ἔλεγον, ὅτι οὐ δίκαια πάσχοιεν ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων. Ἡμεῖς μὲν γάρ, ἔφασαν, ἡμῖν, ὦ ἄνδρες, ὅπως ἂν ὑμεῖς παραγγέλλητε, συστρατευόμεθα καὶ ἐπόμεθα ὅποι ἂν ἡγήσθε· ὑμεῖς δὲ πολιορκουμένων ἡμῶν ὑπὸ Ἀκαρνάνων καὶ τῶν συμμάχων αὐτοῖς Ἀθηναίων καὶ Βοιωτῶν οὐδεμίαν ἐπιμέλειαν ποιῆσθε. οὐκ ἂν οὖν δυνάμεθα ἡμεῖς τούτων οὕτω γιγνομένων ἀντέχειν, ἀλλ' ἢ ἑάσαντες τὸν ἐν Πελοποννήσῳ πόλεμον διαβάντες πάντες πολεμήσομεν Ἀκαρνᾶσι τε καὶ τοῖς συμμάχοις αὐτῶν ἢ εἰρήνην ποιησόμεθα ὅποιαν ἂν τινα δυνώμεθα. ταῦτα δ' ἔλεγον ὑπαπειλόντες τοῖς Λακεδαιμονίοις ἀπαλλαγῆσθαι τῆς συμμαχίας, εἰ μὴ αὐτοῖς ἀντεπικουρήσουσι. τούτων δὲ λεγομένων ἔδοξε τοῖς τ' ἐφόροις καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ ἀναγκαῖον εἶναι στρατεύεσθαι μετὰ τῶν Ἀχαιῶν ἐπὶ τοὺς Ἀκαρνᾶνας. καὶ ἐκπέμπουσιν Ἀγηςίλαον, δύο μόρας ἔχοντα καὶ τῶν συμμάχων τὸ μέρος. οἱ μὲντοι Ἀχαιοὶ πανδημεὶ συνεστρατεύοντο. ἐπεὶ δὲ διέβη ὁ Ἀγηςίλαος, πάντες μὲν οἱ ἐκ τῶν ἀγῶν Ἀκαρνᾶνες

Bedeutung. — εἴλε] vgl. 4, 13; 5, 5. — πράγματα εἶχον ... παρείχον] „litten und machten Not“. Der Krieg schleppte sich also ohne entscheidende Schlage hin.

Kap. 6. § 1/14: Feldzug des Agisilaos nach Akarnanien (391).

1. Καλυδῶν] Stadt im südlichen Ätolien, bekannt durch Meleager. — πολίτας πεπονημένοι] Sie hatten ihnen

das achäische Bürgerrecht gegeben. — καὶ ... δέ] „und auch“. — συμμάχους] nämli. τοῖς Ἀκαρνᾶσι.

2. ὅπως] „wie“, d. h. so stark und so ausgerüstet, wie ihr es verlangt. Sie hatten z. B. bei Nemea mitgekämpft (2, 18). — τούτων οὕτω γιγνομένων] hypothetisch. — ἑάσαντες] omittentes.

3. τὸ μέρος] „den entsprechenden Teil“.

ἔφρουγον εἰς τὰ ἄστυ, πάντα δὲ τὰ βοσκήματα ἀπεχώρησε πόρρω, ὥπως μὴ ἀλίσκηται ὑπὸ τοῦ στρατεύματος· ὁ δ' Ἀγησίλαος ἐπειδὴ ἐγένετο ἐν τοῖς ὁρίοις τῆς πολεμίας, πέμψας εἰς Στράτον πρὸς τὸ κοινὸν τῶν Ἀκαρνάνων εἶπεν, ὥς, εἰ μὴ παυσάμενοι τῆς πρὸς Βοιωτοὺς καὶ Ἀθηναίους συμμαχίας ἑαυτοὺς καὶ τοὺς Ἀχαιοὺς συμμάχους αἰρήσονται, δηώσει πᾶσαν τὴν γῆν αὐτῶν ἐφεξῆς καὶ
 5 παραλείψει οὐδέν. ἐπεὶ δὲ οὐκ ἐπείθοντο, οὕτως ἐποίησεν, καὶ κόπτων συνεχῶς τὴν χώραν οὐ προήει πλέον τῆς ἡμέρας ἢ δέκα ἢ δώδεκα σταδίων. οἱ μὲν οὖν Ἀκαρνᾶνες, ἡγησάμενοι ἀσφαλὲς εἶναι διὰ τὴν βραδυτητα τοῦ στρατεύματος, τὰ τε βοσκήματα κατεβίβαζον
 6 ἐκ τῶν ὁρῶν καὶ τῆς χώρας τὰ πλεῖστα ἐργάζοντο. ἐπεὶ δὲ ἐδόκουν τῷ Ἀγησίλαῳ πάντῃ ἤδη θαρρεῖν, ἡμέρᾳ πέμπτῃ ἢ ἕκτῃ καὶ δεκάτῃ, ἀφ' ἧς εἰσέβαλε, θυσάμενος πρῶτὴ διεπορεύθη πρὸ δειλῆς ἐξήκοντα καὶ ἑκατὸν στάδια ἐπὶ τὴν λίμνην, περὶ ἣν τὰ βοσκήματα τῶν Ἀκαρνάνων σχεδὸν πάντα ἦν, καὶ ἔλαβε παμπληθῆ καὶ βουκόλια καὶ ἵπποφόρβια καὶ ἄλλα παντοδαπὰ βοσκήματα καὶ ἀνδράποδα πολλά. λαβὼν δὲ καὶ μείνας αὐτοῦ τὴν ἐπιούσαν
 7 ἡμέραν διεπώλει τὰ αἰχμάλωτα. τῶν μέντοι Ἀκαρνάνων πολλοὶ πελτασταὶ ἦλθον καὶ πρὸς τῷ ὄρει σκηνοῦντος τοῦ Ἀγησίλαου βάλλοντες καὶ σφενδονῶντες ἀπὸ τῆς ἀκρωνυχίας τοῦ ὄρους ἔπασχον μὲν οὐδέν, κατεβίβασαν δὲ εἰς τὸ ὁμαλὲς τὸ στρατόπεδον, καίπερ ἤδη περὶ δεῖπνον παρασκευαζόμενον. εἰς δὲ τὴν νύκτα οἱ μὲν Ἀκαρνᾶνες ἀπῆλθον, οἱ δὲ στρατιῶται φυλακὰς καταστησά-
 8 μνοι ἐκάθευδον. τῇ δ' ὕστεραία ἀπῆγεν ὁ Ἀγησίλαος τὸ στρατεύμα. καὶ ἦν μὲν ἡ ἐξοδος ἐκ τοῦ περὶ τὴν λίμνην λειμῶνός τε

4. ὁρίοις] Die Grenze zwischen Ätolien und Akarnanien. — Στράτος] Hauptort des akarnanischen Bundes, nicht weit vom Acheloosflusse. — κοινόν] „Regierungsbehörde“. — ἑαυτοὺς ... αἰρήσονται] „für sie (die Lakēdämonier) Partei ergriffen“.

5. τῆς ἡμέρας] „an jedem Tage“. — ἢ ... ἢ] Das zweite ἢ beschränkend, „oder höchstens“. — ἀσφαλὲς εἶναι] näml. vom Gebirge herabzukommen. — τῆς χώρας] nicht mehr von ἐκ abhängig, sondern von τὰ πλεί-

στα. — ἐργάζοντο] „begannen zu bebauen“.

6. δεκάτῃ] gehört auch zu πέμπτῃ; vgl. 5, 17. — διεπώλει] Impf. de conatu wie ἐργάζοντο § 5.

7. πρὸς] „am“. — κατεβίβασαν] „zwangen zu verlegen“. — στρατόπεδον ... στρατιῶται] des Agesilaos. — παρασκευαζόμενον] prädikativ zu δεῖπνον; es war schon um die Zeit, wo man das δεῖπνον zurüstet. Eine ähnliche Zeitbestimmung Anab. I, 8, 1 ἥδη ἦν ἔμφι ἀγορὰν πλήθουσιν.

καὶ πεδίου στενὴ διὰ τὰ κύκλω περιέχοντα ὄρη· καταλαβόντες δὲ οἱ Ἀκαρνανες ἐκ τῶν ὑπερδεξίων ἔβαλλον τε καὶ ἰκνόντιζον καὶ ἵποκαταβαίνοντες εἰς τὰ κράσπεδα τῶν ὄρων προσέκιντο καὶ πράγματα παρῆχον, ὥστε οὐκέτι ἐδύνατο τὸ στράτευμα πορεύεσθαι. ἐπιδιώκοντες δὲ ἀπὸ τῆς φάλαγγος οἱ τε ὀπλίται καὶ οἱ ἵππεις τοὺς ἐπιτιθεμένους οὐδὲν ἔβλαπτον· ταχὺ γὰρ ἦσαν, ὁπότε ἀποχωροῖεν, πρὸς τοῖς ἰσχυροῖς οἱ Ἀκαρνανες. χαλεπὸν δ' ἡγησάμενος ὁ Ἀγησίλαος διὰ τοῦ στενοπόρου ἐξελθεῖν ταῦτα πάσχοντας, ἔγνω διώκειν τοὺς ἐκ τῶν εὐωνύμων προσκειμένους, μάλα πολλοὺς ὄντας· εἰσβατώτερον γὰρ ἦν τοῦτο τὸ ὕψος καὶ ὀπλίταις καὶ ἵπποις. καὶ 10 ἐν ᾧ μὲν ἐσφαγιάζετο, μάλα κατεῖχον βάλλοντες καὶ ἀκοντίζοντες οἱ Ἀκαρνανες καὶ ἐγγὺς προσιόντες πολλοὺς ἐτίτρωσκον. ἐπεὶ δὲ παρήγγειλεν, ἔθει μὲν ἐκ τῶν ὀπλιτῶν τὰ πεντεκαίδεκα ἀφ' ἥβης, ἦλαντον δὲ οἱ ἵππεις, αὐτὸς δὲ σὺν τοῖς ἄλλοις ἡκολούθει. οἱ 11 μὲν οὖν ὑποκαταβεβηκότες τῶν Ἀκαρνάνων καὶ ἀκροβολιζόμενοι ταχὺ ἐνέκλιναν καὶ ἀπέθνησκον φεύγοντες πρὸς τὸ ἄναντες· ἐπὶ μέντοι τοῦ ἀκροτάτου οἱ ὀπλίται ἦσαν τῶν Ἀκαρνάνων παρατεταγμένοι καὶ τῶν πελταστῶν τὸ πολὺ καὶ ἐνταῦθα ἐπέμενον καὶ τὰ τε ἄλλα βέλη ἠφίεσαν καὶ τοῖς δόρασιν ἐξακοντίζοντες ἵππείας τε κατέτρωσαν καὶ ἵππους τινὰς ἀπέτειναν. ἐπεὶ μέντοι μικροῦ ἔδεον ἦδη ἐν χερσὶ τῶν Λακεδαιμονίων ὀπλιτῶν εἶναι, ἐνέκλιναν καὶ ἀπέθανον αὐτῶν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ περὶ τριακοσίους. τούτων 12 δὲ γενομένων ὁ Ἀγησίλαος τρόποιον ἐστήσατο. καὶ τὸ ἀπὸ τούτου περιῶν κατὰ τὴν χώραν ἔκοπτε καὶ ἕκασ· πρὸς ἐνίας δὲ τῶν πόλεων καὶ προσέβαλλεν, ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν ἀναγκαζόμενος, οὐ μὴν εἰλέ γε οὐδεμίαν. ἤνικα δὲ ἦδη ἐπεγίγνετο τὸ μετόπισθον, ἀπήγει ἐκ τῆς χώρας. οἱ δὲ Ἀχαιοὶ πεποιημένοι τε οὐδὲν ἐνόμιζον αὐ- 13

8. καταλαβόντες] Die Akarnanen hatten die umliegenden Höhen besetzt; von da stiegen sie allmählich herab (ὑποκαταβαίνοντες). — πράγματα παρῆχον] vgl. 5, 19.

9. τοῖς ἰσχυροῖς] von τὰ ἰσχυρά „die gedeckten Stellungen“. — πάσχοντας] näml. τοὺς ὀπλίτας. — τοῦτο τὸ ὕψος] „diese Bergseite“.

10. κατεῖχον] „bedrängten“; Objekt die Lakedämonier. — παρήγγειλεν]

„den Befehl zum Angriff erteilte“. — ἀφ' ἥβης] vgl. 5, 14. 16.

11. τῶν Ἀκαρνάνων] Beachte die prädikative Stellung! — πρὸς τὸ ἄναντες] „den Abhang hinan“. — τὸ πολὺ] „die Hauptmasse“. — μικροῦ ἔδεον] mit dem Infin. „beinahe“. — ἐν χερσὶν εἶναι] vgl. manus conserere.

12. τὸ ἀπὸ τούτου] „die nächstfolgende Zeit“.

τόν, ὅτι πόλιν οὐδεμίαν προσελήφει οὔτε ἐκοῦσαν οὔτε ἄκουσαν, ἐδέοντό τε εἰ μὴ τι ἄλλο ἀλλὰ τοσοῦτόν γε χρόνον καταμεῖναι αὐτόν, ἕως ἂν τὸν σπορητὸν διακωλύσῃ τοῖς Ἀκαρνανσιν. ὁ δὲ ἀπεκρίνατο, ὅτι τὰ ἐναντία λέγοιεν τοῦ συμφέροντος. ἐγὼ μὲν γάρ, ἔφη, στρατεύσομαι πάλιν δεῦρο εἰς τὸ ἐπὶ τὸν Θέρους· οὗτοι δὲ ὅσῃ ἂν πλείω σπεύρωσι, τοσοῦτῳ μάλλον τῆς εἰρήνης ἐπιθυμήσουσι.

14 ταῦτα δ' εἰπὼν ἀπῆγει περὶ δι' Αἰτωλίας τοιαύτας ὁδοὺς, ὥς οὔτε πολλοὶ οὔτε ὀλίγοι δύναιντ' ἂν ἀκόντων Αἰτωλῶν πορεύεσθαι· ἐκείνων μὲντοι εἶσαν διελθεῖν· ἤλπιζον γὰρ Ναύπακτον αὐτοῖς συμπράξαι ὥστ' ἀπολαβεῖν. ἐπειδὴ δὲ ἐγένετο κατὰ τὸ Ῥίον, ταύτῃ διαβὰς οἴκαδε ἀπῆλθε· καὶ γὰρ τὸν ἐκ Καλυδῶνος ἔκπλουν εἰς Πελοπόννησον οἱ Ἀθηναῖοι ἐκώλουν τριήρεσιν ὀρμώμενοι ἐξ Οἰνιαδῶν.

7 Παρελθόντος δὲ τοῦ χειμῶνος, ὥσπερ ὑπέσχετο τοῖς Ἀχαιοῖς, εὐθὺς ἀρχομένου τοῦ ἔρος * πάλιν φρουρὰν ἔφαιναν ἐπὶ τοὺς Ἀκαρνανάς. οἱ δὲ αἰσθόμενοι καὶ νομίσαντες διὰ τὸ ἐν μεσογείᾳ σφίσι τὰς πόλεις εἶναι ὁμοίως ἂν πολιορκεῖσθαι ὑπὸ τῶν τὸν σίτον φθειρόντων, ὥσπερ εἰ περιεστρατοπεδευμένοι πολιορκοῖντο, ἔπεμψαν πρέσβεις εἰς τὴν Λακεδαίμονα καὶ εἰρήνην μὲν πρὸς τοὺς Ἀχαιοὺς, συμμαχίαν δὲ πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους ἐποιήσαντο. καὶ τὰ μὲν περὶ Ἀκαρνανάς οὕτω διετέπρακτο.

2 Ἐκ δὲ τούτου τοῖς Λακεδαιμονίοις τὸ μὲν ἐπ' Ἀθηναίους ἢ ἐπὶ Βοιωτοὺς στρατεῖν οὐκ ἐδόκει ἀσφαλὲς εἶναι, ὅπισθεν καταλιπόντας ὁμορον τῇ Λακεδαίμονι πολεμίαν καὶ οὕτω μεγάλην τὴν

13. ἐκοῦσαν ... ἄκουσαν] vgl. zu I, 1. — εἰ μὴ τι ἄλλο] näml. ποιεῖν. — καταμεῖναι] Dazu ist αὐτόν Subj. — τοῖς Ἀκαρνανσιν] Dat. incommodi. — τοῦ συμφέροντος] τὸ συμφέρον ist „der wahre Nutzen“; Gen. comparationis zu ἐναντία. — εἰς τὸ ... Θέρους] „etwa zur Zeit des Sommers“.

14. Ναύπακτον] Objekt zu ἀπολαβεῖν. Naupaktos, jetzt Lepanto, ein wichtiger Hafen am korinthischen Meerbusen, gehörte damals den Achäern, früher den Ätolern. — κατὰ τὸ Ῥίον] „gegenüber Rhion“, Vorgebirge in

Achaja an der schmalsten Stelle des korinthischen Meerbusens. — Οἰνιαδαί] Hafen im südlichen Akarnanien.

Kap. 7. § 1: Anschluss Akarnaniens an Sparta (390). — § 2/7: Zweiter Feldzug der Lakedämonier gegen Argos unter Agesipolis (390).

1. ἔφαιναν] vgl. III, 2, 23; Subjekt Agesilaos. — διὰ τὸ ... εἶναι] weil, wenn ihre Felder verwüstet wurden, sie keine Lebensmittel hatten, die sie ja vom Meere her nicht beziehen konnten. — πολιορκεῖσθαι] „blockiert werden“.

τῶν Ἀργείων πόλιν, εἰς δὲ τὸ Ἄργος φρουρὰν φαίνουσιν. ὁ δὲ Ἀγροίπολις ἐπεὶ ἔγνω, ὅτι εἴη αὐτῷ ἡγητίον τῆς φρουρᾶς καὶ τὰ διαβατήρια θυομένῳ ἐγένετο, ἔλθων εἰς Ὀλυμπίαν καὶ χρηστη-
 ριαζόμενος ἐπερώτα τὸν θεόν, εἰ δόσις ἂν ἔχοι αὐτῷ μὴ δεχο-
 μένῳ τὰς σπονδὰς τῶν Ἀργείων, ὅτι οὐχ ὁπότε καθήκοι ὁ χρόνος,
 ἀλλ' ὁπότε ἐμβάλλειν μέλλοιεν Λακεδαιμόνιοι, τότε ὑπέφερον τοὺς
 μῆρας. ὁ δὲ θεὸς ἐπεσθμαινεν αὐτῷ ὅσιον εἶναι μὴ δεχομένῳ
 σπονδὰς ἀδίκως ὑποφερομένας. ἐκεῖθεν δ' εὐθὺς πορευθεὶς εἰς
 Δελφοὺς ἐπῆρειο αὐτὸν Ἀπόλλων, εἰ κάκεινι δοκοίη περὶ τῶν
 σπονδῶν καθάπερ τῷ πατρί. ὁ δὲ ἀπεκρίνατο καὶ μάλα κατὰ
 ταῦτά. καὶ οὕτω δὴ Ἀγροίπολις ἀναλαβὼν ἐκ Φλιοθontos τὸ στρα-
 τευμα — ἐκεῖσε γὰρ αὐτῷ συνελέγετο, ἕως πρὸς τὰ ἱερὰ ἀπε-
 δήμει — ἐνέβαλλε διὰ Νεμέας. οἱ δ' Ἀργεῖοι ἐπεὶ ἔγνωσαν οὐ
 δυνήσομενοι κωλύειν, ἔπεμψαν, ὥσπερ εἰώθεσαν, ἐστεφανωμένους
 δύο κήρυκας ὑποφέροντας σπονδὰς. ὁ δὲ Ἀγροίπολις ἀποκρινά-
 μενος, ὅτι οὐ δοκοῖεν τοῖς θεοῖς δικαίως ὑποφέρειν, οὐκ ἔδεχeto
 τὰς σπονδὰς, ἀλλ' ἐνέβαλε καὶ πολλὴν ἀπορίαν καὶ ἔκπληξιν κατὰ
 τε τοὺς ἄγρους καὶ ἐν τῇ πόλει ἐποίησε. δειπνοποιουμένου δ' αὐ-
 τοῦ ἐν τῇ Ἀργεῖᾳ τῇ πρώτῃ ἑσπέρᾳ καὶ σπονδῶν τῶν μετὰ τὸ
 δεῖπνον ἦδη γενομένων, ἔσεισεν ὁ θεός. καὶ οἱ μὲν Λακεδαιμόνιοι
 ἄρξαμένων τῶν ἀπὸ δαμοσίας πάντες ἔμνησαν τὸν περὶ τὸν Ποσειδῶ
 παιδᾶν· οἱ δ' ἄλλοι στρατιῶται ᾤοντο ἀπιέναι, ὅτι καὶ Ἀγρις

2. εἰς δὲ] Im Deutschen „und daher
 ... gegen ...“. — Ἀγροίπολις] vgl.
 2, 9. — ἐγένετο] näml. günstig. — τὸν
 θεόν] Zeus. — δόσις ἂν ἔχοι] = ὅσιον
 ἂν εἴη. — μὴ δεχομένῳ] „wenn er
 nicht ...“. — σπονδὰς] „die Waffen-
 ruhe“, eine Art Gottesfriede während
 gewisser festlicher Monate (μῆνες). Die
 Argiver setzten die Festfeier willkür-
 lich an, um vor den Lakedämoniern
 Ruhe zu haben. — ὅτι] vor οὐχ ὁπότε
 ist kausal. — καθήκοι] „gesetzlich ein-
 trat“. — ὑπέφερον] „vorschlützten“;
 Subjekt οἱ Ἀργεῖοι. — ἀδίκως ὑποφερο-
 μένοις] kann heißen „wenn“ und
 „weil sie widerrechtlich vorgeschützt
 würden“. — αὐ] „auch noch“.

3. καὶ μάλα] „und zwar“. — ἱερὰ]
 „Orakelstätten“. — ἐνέβαλλε] „wollte
 ...“; einige Zeilen weiter ἐνέβαλε. —
 δυνήσομενοι] Als Verbum der Wahr-
 nehmung steht ἔγνωσαν nicht mit
 dem Infin., sondern mit dem Parti-
 zip. — ὑποφέροντας] „um ... zu“,
 de conatu.

4. Ἀργεῖα] näml. χώρᾳ. — σπον-
 δῶν] Nach dem Mahle wurden den Göt-
 tern drei Weinspenden dargebracht. —
 θεός] der Erdschütterer Poseidon. —
 δαμοσίαις] vgl. zu 5, 8. — παιδᾶν] eine
 Art Choral. Er wurde vom Königs-
 zelte aus angestimmt; dann fielen alle
 ein. — ᾤοντο ἀπιέναι] „sie meinten,
 sie würden abziehen“. — Ἀγρις] vgl.

δῶνος ταύτῃ τῇ νυκτὶ καόμενος· ἐφ' οὗτου δ' ἐνεπρήσθη, οὐδεὶς οἶδεν. ἐπεὶ δὲ ἦσθοντο οἱ ἐν τῇ Πειραίῳ τὰ ἄκρα ἐχόμενα, ἐπὶ μὲν τὸ ἀμύνεσθαι οὐκέτι ἐτράποντο, εἰς δὲ τὸ Ἑραιοὺν κατέφυγον καὶ ἄνδρες καὶ γυναῖκες καὶ δοῦλοι καὶ ἐλεύθεροι καὶ τῶν βοσκημάτων τὰ πλεῖστα. καὶ Ἀγησίλαος μὲν δὴ σὺν τῷ στρατεύματι παρὰ θάλατταν ἐπορεύετο· ἡ δὲ μόρα ἅμα καταβαίνουσα ἀπὸ τῶν ἄκρων Οἰνὸν τὸ ἐντετειχισμένον τεῖχος αἰρεῖ καὶ τὰ ἐνόντα ἔλαβε, καὶ πάντες δὴ οἱ στρατιῶται ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ πολλὰ τὰ ἐπιτήδεια ἐκ τῶν χωρίων ἐλάμβανον. οἱ δ' ἐν τῇ Ἑραίῳ καταπεφυγότες ἐξήρσαν, ἐπιτρέψοντες Ἀγησίλαῳ γινῶναι ὅτι βούλοιτο περὶ σφῶν. ὁ δ' ἔγνω, ὅσοι μὲν τῶν σφαγέων ἦσαν, παραδοῦναι αὐτοὺς τοῖς φυγάσι, τὰ δ' ἄλλα πάντα πρᾶξῃναι. ἐκ τούτου δὲ ἐξῆι μὲν ἐκ τοῦ Ἑραίου πάμπολλα τὰ αἰχμάλωτα· πρᾶσβεῖται δὲ ἄλλοθεν τε πολλὰ παρῆσαν καὶ ἐκ Βοιωτῶν ἦγον ἐρησόμενοι, τί ἂν ποιοῦντες εἰρήνης τύχοιεν. ὁ δὲ Ἀγησίλαος μάλα μεγαλοφρόνως τούτους μὲν οὐδ' ὄραν ἐδόκει, καίπερ Φάρακος τοῦ προξένου παρεστηκότος αὐτοῖς, ὅπως προσαγάγοι· καθήμενος δ' ἐπὶ τοῦ περὶ τὴν λίμνην κυκλοτεροῦς οἰκοδομήματος θεώρει πολλὰ τὰ ἐξαγόμενα. τῶν δὲ Λακεδαιμονίων ἀπὸ τῶν ὅπλων σὺν τοῖς δόρασι παρηκολούθουν φύλακες τῶν αἰχμαλώτων, μάλα ὑπὸ τῶν παρόντων θεωρούμενοι· οἱ γὰρ εὐτυχοῦντες καὶ κρατοῦντες αἶε πως ἀξιοθέατοι δοκοῦσιν εἶναι. ἔτι δὲ καθημένου Ἀγησίλαου καὶ εὐκότος ἀγαλλομένῳ τοῖς πεπραγμένοις, ἵππεὺς τις προσ-

5. Ἑραιοὺν] ein Kastell im Westen der Landzunge Peiraion mit einem Heratempel. — Οἰνὸν] korinthisches Kastell. — πολλὰ] „in Masse“, prädikativ. — οἱ . . . καταπεφυγότες] „die Zuflucht gefunden hatten“. — γινῶναι] „zu entscheiden“; dazu gehört περὶ σφῶν. — τῶν σφαγέων] vgl. 4, 3.

6. αἰχμάλωτα] „Kriegsbeute“, Sachen und Personen. — τί ἂν ποιοῦντες εἰρήνης τύχοιεν] „wodurch sie Frieden gewinnen könnten“. — μεγαλοφρόνως] „hochmütig“. Die ὕβρις wird alsbald durch die Gottheit gestraft. —

Φάρακος] vgl. III, 2, 12. — τοῦ προξένου] „der Staatsgastfreund“, d. h. der Vertreter böotischer Interessen in Sparta, dem modernen Konsul entsprechend. — ἐπὶ . . .] Das „runde Gebäude neben dem See“ hatte wohl ein plattes Dach, auf dem Agesilaos saß. — τῶν δὲ Λακεδαιμονίων] partitiv; ergänze τινές; dazu tritt φύλακες „als Wächter“. — ἀπὸ τῶν ὅπλων] „vom Lager“. — μάλα] „mit gespanntem Interesse“. — πως] „gewissermaßen“.

7. τοῖς πεπραγμένοις] „über seine Erfolge“; Grund, weshalb er triumphiert. Der ganze Satz enthält einen

ἤλυνε καὶ μάλα ἰσχυρῶς ἰδρῶντι τῷ ἵππῳ. ὑπὸ πολλῶν δὲ ἑρωτώμενος, ὅτι ἀγγέλλοι, οὐδενὶ ἀπεκρίνατο, ἀλλ' ἐπειδὴ ἔγγυς ἦν τοῦ Ἀγησίλαου, καθαλάμενος ἀπὸ τοῦ ἵππου καὶ προσδραμὼν αὐτῷ μάλα σκυθρωπὸς ὢν λέγει τὸ τῆς ἐν Λεχαίῳ μόρας πάθος. ὁ δ' ὡς ἤκουσεν, εὐθύς τε ἐκ τῆς ἔδρας ἀνεπήδησε καὶ τὸ δόρυ ἔλαβε καὶ πολεμάρχους καὶ λοχαγοὺς καὶ πεντηκοντήρας καὶ ξεναγοὺς καλεῖν τὸν κήρυκα ἐκέλευεν. ὡς δὲ συνέδραμον οὗτοι, τοῖς μὲν ἄλλοις εἶπεν — οὐ γὰρ πῶ ἡριστοποιήντο — ἐμψαγοῖσιν δ,τι δύναιντο ἡκεῖν τὴν ταχίστην, αὐτὸς δὲ σὺν τοῖς περὶ δαμοσίαν ἐφηγεῖτο ἀνάριστος. καὶ οἱ δορυφόροι τὰ ὄπλα ἔχοντες παρηκολούθουν σπουδῇ, τοῦ μὲν ἐρηγουμένου, τῶν δὲ μετιόντων. ἤδη δ' ἐκπεπερακὸς αὐτοῦ τὰ θερμὰ εἰς τὸ πλατὺ τοῦ Λεχαίου, προσελάσαντες ἵππεῖς τρεῖς ἀγγέλλουσιν, ὅτι οἱ νεκροὶ ἀνηρημένοι εἴησαν. ὁ δ' ἐπεὶ τοῦτο ἤκουσε, θέσθαι κελεύσας τὰ ὄπλα καὶ ὀλίγον χρόνον ἀναπαύσας, ἀπήγε πάλιν τὸ στράτευμα ἐπὶ τὸ Ἡραίων· τῇ δ' ὕστεραίᾳ τὰ αἰχμάλωτα διετίθετο.

Οἱ δὲ πρέσβεις τῶν Βοιωτῶν προσκληθέντες καὶ ἑρωτώμενοι, ὅτι ἤκοιεν, περὶ μὲν τῆς εἰρήνης οὐκέτι ἐμέμνηντο, εἶπον δέ, ὅτι, εἰ μὴ τι καλίοι, βούλονται εἰς ἄστυ πρὸς τοὺς σφετέρους στρατιώτας παρελθεῖν. ὁ δ' ἐπιγελᾶσας, Ἀλλ' οἶδα μὲν, ἔφη, ὅτι οὐ τοὺς στρατιώτας ἰδεῖν βούλεσθε, ἀλλὰ τὸ εὐτύχημα τῶν φίλων ἡμῶν θεάσασθαι πόσον τι γεγένηται. περιμείνατε οὖν, ἔφη· ἐγὼ γὰρ ἡμᾶς αὐτὸς ἄξω, καὶ μᾶλλον μετ' ἐμοῦ ὄντες γνώσεσθε, ποῖόν τι τὸ γεγενημένον ἐστί. καὶ οὐκ ἐψεύσατο, ἀλλὰ τῇ ὕστεραίᾳ θυ- 10 σάμενος ἦγε πρὸς τὴν πόλιν τὸ στράτευμα. καὶ τὸ μὲν τρόποιον

leisen Tadel. — καὶ μάλα] „und zwar“. — τῆς ἐν Λεχαίῳ μόρας] vgl. 4, 17. — πάθος] Dieser „Unfall“ wird von § 11 an ausführlich erzählt.

8. ἐμψαγοῖσιν ... ἡκεῖν] = ἐμψαγεῖν („schnell zu essen“) καὶ ἡκεῖν. — δ,τι δύναιντο] zu τὴν ταχίστην *quam celeritate possent*. — δαμοσίαν] dorisch für δημοσίαν; ergänze σκηνήν, „das Hauptquartier“. — δορυφόροι] wohl die § 6 erwähnten φύλακες. — τοῦ μὲν] der König. — τῶν δέ] die Leute des Hauptquartiers. — τὸ πλατὺ τοῦ

Λεχαίου] „die Ebene von Lechaon“. — θέσθαι ... τὰ ὄπλα] „Halt machen“. — ἀναπαύσας] Ergänze das Objekt aus dem folgenden Satze! — διετίθετο] „stellte zum Verkaufe aus“.

9. δ,τι ἤκοιεν] Direkt: τί ἤκατε; — οὐκέτι] Gegensatz zu § 6. — ἄστυ] Korinth. — ἐπιγελᾶσας] „höhnisch“. — ἀλλ'] „nein“. — πόσον τι ... ποῖόν τι] „wie bedeutend etwa ... wie gering etwa“. — εὐτύχημα] Mit dem „Erfolge“ ist der Sieg des Iphikrates gemeint.

- οὐ κατέβαλεν, εἰ δέ τι ἦν λοιπὸν δένδρον, κόπτων καὶ κίων ἐπε-
δείκνυν, ὥς οὐδεὶς ἀντεξίη. ταῦτα δὲ ποιήσας ἐστρατοπεδεύσατο
περὶ τὸ Λέχαιον· καὶ τοὺς Θηβαίων μέντοι πρέσβεις εἰς μὲν τὸ
ἄστυ οὐκ ἀνήκε, κατὰ θάλατταν δὲ εἰς Κρεῖσιν ἀπέπεμψεν. ὅτε
δὲ ἀθήους τοῖς Λακεδαιμονίοις γεγεννημένης τῆς τοιαύτης συμ-
φορᾶς, πολὺ πένθος ἦν κατὰ τὸ Λακωνικὸν στρατεύμα, πλὴν
δῶν ἐτέθνασαν ἐν χώρᾳ ἢ υἱοὶ ἢ πατέρες ἢ ἀδελφοί· οὗτοι δ'
ὥσπερ νικηφόροι λαμπροὶ καὶ ἀγαλλόμενοι τῷ οἰκείῳ πάθει περι-
11 ἤσαν. ἐγένετο δὲ τὸ τῆς μόρας πάθος τοιῷδε τρόπῳ. οἱ
Ἀμυκλαῖοι αἰεὶ ποτε ἀπέρχονται εἰς τὰ Ῥακίνθια ἐπὶ τὸν παιᾶνα,
ἐάν τε στρατοπεδεύομενοι τυγχάνωσιν ἐάν τε ἄλλως πως ἀποδη-
μούντες. καὶ τότε δὴ τοὺς ἐκ πάσης τῆς στρατιᾶς Ἀμυκλαίους
κατέλιπε μὲν Ἀγησίλαος ἐν Λεχαίῳ. ὁ δ' ἐκεῖ φρουρῶν πολέ-
μαρχος τοὺς μὲν ἀπὸ τῶν συμμάχων φρουροὺς ἔταξε φυλάττειν
τὸ τεῖχος, αὐτὸς δὲ σὺν τῇ τῶν δολιτῶν καὶ τῇ τῶν ἱππέων μόρᾳ
12 παρὰ τὴν πόλιν τῶν Κορινθίων τοὺς Ἀμυκλαεῖς παρῆγεν. ἐπεὶ
δὲ ἀπείχον ὅσον εἴκοσιν ἢ τριάκοντα σταδίου τοῦ Σικυῶνος, ὁ μὲν
πολέμαρχος σὺν τοῖς δολιταῖς οὖσιν ὥς ἑξακοσίοις ἀπῆει πάλιν
ἐπὶ τὸ Λέχαιον, τὸν δ' ἱππαρμοστήν ἐκέλευσε σὺν τῇ τῶν ἱππέων
μόρᾳ, ἐπεὶ προπέμψειαν τοὺς Ἀμυκλαεῖς μέχρι ὁπίσθου αὐτοὶ
κελεύοιεν, μεταδιώκειν. καὶ οἷ μὲν πολλοὶ ἦσαν ἐν τῇ Κορίνθῳ
καὶ πελτασταὶ καὶ δολῖται, οὐδὲν ἡγνόνον· κατεφρόνουν δὲ διὰ
13 τὰς ἔμπροσθεν τύχας μηδένα ἂν ἐπιχειρῆσαι σφίσιν. οἱ δ' ἐκ τῶν

10. ἀντεξίη] Impf. de conatu. Trotz
des Erfolges hatte niemand den Mut,
ihm entgegenzutreten. — Κρεῖσιν]
böotischer Hafen am korinthischen
Meerbusen. — αἰε] wie III, 4, 7. —
δῶν] abhängig von den nachfolgenden
Nominativen. — ἐν χώρᾳ] wie 2, 20.

11. Ἀμυκλαί] alter Hauptort von
Lakonien, dessen Bürger von jeher
treue Kampfgenossen der Spartaner
waren. — αἰε ποτε] vgl. III, 5, 11. —
ἀπέρχονται] näml. nach Hause. —
Ῥακίνθια] Fest des Apollo von Amy-
klä. — παιᾶν] Festgesang zu Ehren
des helfenden Apollo. — ἐάν τε ...
ἐάν τε] sive ... sive. — καὶ ... δῆ]

„so denn auch“. — κατέλιπε] Er hatte
sie nicht mit nach dem Peiraion ge-
nommen. — φρουρῶν] hier Partiz. von
φρουρέω. — ἔταξε] „stellte (für die
abziehenden Amykläer) auf Posten“. —
παρῆγεν] „geleitete“.

12. ὅσον] „etwa“. — μεταδιώκειν]
Der Reiteroberst soll dem Polemarchen
„nachkommen“, nachdem er die Amy-
kläer so weit geleitet hat, als sie es
wünschen (μέχρι ὁπίσθου κελεύοιεν). —
οὐδέν] stärker als οὐ. — ἡγνόνον] Sub-
jekt sind die 600 Hopliten, von denen
auch im folgenden die Rede ist. —
κατεφρόνουν δέ] „sie meinten aber voller
Mißachtung (der Gegner) ...“.

Κορινθίων τοῦ ὕστεως, Καλλίας τε ὁ Ἰππονίκου, τῶν Ἀθηναίων
 ὀπλιτῶν στρατηγῶν, καὶ Ἰφικράτης, τῶν πελταστῶν ἄρχων, καθο-
 ρῶντες αὐτοὺς καὶ οὐ πολλοὺς ὄντας καὶ ἐρήμους καὶ πελταστῶν
 καὶ ἱππέων, ἐνόμισαν ἀσφαλὲς εἶναι ἐπιθέσθαι αὐτοῖς τῇ πελ-
 ταστικῇ. εἰ μὲν γὰρ πορεῖοντο τῇ ὁδῷ, ἀκοντιζομένους ἂν αὐτοὺς
 εἰς τὰ γυμνά ἀπόλλυσθαι· εἰ δ' ἐπιχειροῖεν διώκειν, ῥαδίως ἂν
 ἀποφυγεῖν πελτασταῖς τοῖς ἐλαφροτάτοις τοὺς ὀπλίτας. γνόντες
 δὲ ταῦτα ἐξάγουσι· καὶ ὁ μὲν Καλλίας παρέταξε τοὺς ὀπλίτας ¹⁴
 οὐ πόρρω τῆς πόλεως, ὁ δὲ Ἰφικράτης λαβὼν τοὺς πελταστάς
 ἐπέθετο τῇ μόρᾳ. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι ἐπεὶ ἠκοντίζοντο καὶ ὁ
 μὲν τις ἐτέτρωτο, ὁ δὲ καὶ ἐπεπτῶκει, τοὺτους μὲν ἐκέλευον τοὺς
 ὑπασπιστάς ἀραμένους ἀποφέρειν εἰς Λέχαιον· καὶ οὗτοι μόνοι
 τῆς μόρας τῇ ἀληθείᾳ ἐσώθησαν· ὁ δὲ πολέμαρχος ἐκέλευσε τὰ
 δέκα ἀφ' ἧβης ἀποδιῶσαι τοὺς προειρημένους. ὥς δὲ ἐδίωκον, ¹⁵
 ἤρουν τε οὐδένα ἐξ ἀκοντίου βολῆς, ὀπλῖται ὄντες πελταστάς· καὶ
 γὰρ ἀναχωρεῖν αὐτοὺς ἐκέλευε, πρὶν τοὺς ὀπλίτας δημοῦ γίγνεσθαι·
 ἐπεὶ δὲ ἀνεχώρουν ἐσπαρμένοι, ὅτε διώξαντες ὥς τάχους ἕκαστος
 εἶχεν, ἀναστρέφοντες οἱ περὶ τὸν Ἰφικράτη οἱ τε ἐκ τοῦ ἐναντίου
 πάλιν ἠκοντίζον καὶ ἄλλοι ἐκ πλαγίου παραθέοντες εἰς τὰ γυμνά.
 καὶ εὐθὺς μὲν ἐπὶ τῇ πρώτῃ διώξει κατηκόντισαν ἐννέα ἢ δέκα
 αὐτῶν. ὥς δὲ τοῦτο ἐγένετο, πολλὸν ἤδη θρασύτερον ἐπέκειντο.
 ἐπεὶ δὲ κακῶς ἔπασχον, πάλιν ἐκέλευσεν ὁ πολέμαρχος διώκειν ¹⁶
 τὰ πεντεκαίδεκα ἀφ' ἧβης. ἀναχωροῦντες δὲ ἔτι πλείους αὐτῶν
 ἢ τὸ πρῶτον ἔπεσον. ἤδη δὲ τῶν βελτίστων ἀπολωλότων, οἱ ἱπ-

13. στρατηγῶν] Partizip, = στρα-
 τηγός. — καθορῶντες] von der Mauer
 herab. — καὶ πελταστῶν καὶ ἱππέων]
 abhängig von ἐρήμους. — εἰς τὰ γυμνά]
 wie 2, 2. — ἀπόλλυσθαι] Dazu ge-
 hört ἂν. — ἐπιχειροῖεν] Subjekt die
 Lakedämonier. — ἀποφυγεῖν] Subjekt
 die Leute des Iphikrates, Objekt die
 Lakedämonier. — γνόντες] wie 4, 13.

14. τοὺτους] Objekt zu ἀποφέρειν,
 τοὺς ὑπασπιστάς dagegen zu ἐκέ-
 λευον. — τὰ δέκα ἀφ' ἧβης] wie III,
 4, 23. — ἀποδιῶσαι] „zurückzutrei-
 ben“, = διώκοντας ἀποτρέψαι.

15. ἤρουν] „einholten“; dem τε ent-
 spricht hernach δέ. — ἐξ ἀκοντίου βο-
 λῆς] vgl. 4, 16 ἐντὸς ἀκοντισματος. —
 ἀναχωρεῖν] Subjekt τοὺς πελταστάς. —
 ἐκέλευε] Iphikrates. — ἀνεχώρουν]
 Subjekt die Lakedämonier. — ὅτε]
 führt den Grund ein, weshalb sie zer-
 sprengt umkehrten. — ὥς τάχους ...]
 wörtlich: „wie sich ein jeder inbezug
 auf Schnelligkeit verhielt“. Der Gen.
 partit. τάχους hängt von ὥς ab.

16. ἔπασχον] Subjekt die Lakedä-
 monier. — διώκειν] steht vor seinem
 Subjekt. — οἱ ἱππεῖς] die § 12 er-

πεῖς αὐτοῖς παραγίγνονται καὶ σὺν τούτοις αὖθις δῖωξιν ἐποιήσαντο. ὥς δ' ἐνέκλιναν οἱ πελτασταί, ἐν τούτῳ κακῶς οἱ ἵππεῖς ἐπέθοντο· οὐ γὰρ ἔως ἀπέκτεινάν τινας αὐτῶν, ἐδίωξαν, ἀλλὰ σὺν τοῖς ἐκδρομοῖς ἰσομέτωποι καὶ ἐδίωκον καὶ ἐπέστρεφον. ποιοῦντες δὲ καὶ πάσχοντες τὰ ὅμοια τούτοις καὶ αὖθις, αὐτοὶ μὲν αἰεὶ ἐλάττους τε καὶ μαλακώτεροι ἐγίνοντο, οἱ δὲ πολέμιοι θρασυτεροὶ τε καὶ αἰεὶ πλείους οἱ ἐγχειροῦντες. ἀποροῦντες δὴ συνίστανται ἐπὶ βραχύν τινα γήλοφον, ἀπέχοντα τῆς μὲν θαλάττης ὥς δύο στάδια, τοῦ δὲ Λεχαιῶν ὥς ἕξ ἢ ἑπτακαίδεκα στάδια. αἰσθόμενοι δ' οἱ ἀπὸ τοῦ Λεχαιῶν, εἰσβάντες εἰς πλοιάρια παρέπλεον, ἔως ἐγένοντο κατὰ τὸν γήλοφον. οἱ δ' ἀποροῦντες ἤδη, ὅτι ἔπασχον μὲν κακῶς καὶ ἀπέθνησκον, ποιεῖν δὲ οὐδὲν ἐδύναντο, πρὸς τούτοις δὲ ὀρῶντες καὶ τοὺς ὀπλίτας ἐπιόντας, ἐγγλίνουσι. καὶ οἱ μὲν ἐμπίπτουσιν αὐτῶν εἰς τὴν θάλατταν, ὀλίγοι δὲ τινες μετὰ τῶν ἱππέων εἰς Λέχαιον ἐσώθησαν. ἐν πάσαις δὲ ταῖς μάχαις καὶ τῇ φυγῇ ἀπέθανον περὶ πεντήκοντα καὶ διακοσίους. καὶ ταῦτα μὲν οὕτως ἐπέπρακτο.

Ἐκ δὲ τούτου δ' Ἀγησίλαος τὴν μὲν σφαλεῖσαν μόραν ἔχων ἀπῆει, ἄλλην δὲ κατέλειπεν ἐν τῷ Λεχαιῷ. διὼν δὲ ἐπ' οἴκου ὥς μὲν ἐδύνατο ὀψιαίτατα κατήγετο εἰς τὰς πόλεις, ὥς δ' ἐδύνατο πρωιαίτατα ἐξωρμάτο. παρὰ δὲ Μαντίνειαν ἕξ Ὀρχομενοῦ ἔτι σκοταῖος ἀναστὰς ὄρθρου παρήλθεν. οὕτω χαλεπῶς ἂν ἐδόκουν οἱ στρατιῶται τοὺς Μαντινέας ἐφηδομένους τῷ δυστυχίματι θεάσασθαι. ἐκ τούτου δὲ μάλα καὶ τάλλα ἐπετύγχανεν Ἰφικράτης. καθεστηκότες γὰρ φρουρῶν ἐν Σιδοῦντι μὲν καὶ Κρομμυῶνι ὑπὸ Πραξι-

wählten. — κακῶς] „Ungeschickt“ war das Verhalten der Reiter, weil sie in gleicher Front mit den vorlaufenden Hoplitzen gegen die Feinde ausschwärmten. — αὐτῶν] von den Leuten des Iphikrates. — καὶ αὖθις] „immer wieder“.

17. δῆ] „schließlich“. — ἕξ] näml. καὶ δέκα. — οἱ ἀπὸ τοῦ Λεχαιῶν] die § 11 erwähnte Besatzung. — οἱ δ'] die 600 Hoplitzen. — καὶ τοὺς ὀπλίτας] die nach § 14 nicht weit von Korinth aufgestellten Leute des Kallias.

18. ἐπέπρακτο] „war bereits ge-

schehen“, mit Bezug auf die § 7—10 erzählten Vorgänge. — κατήγετο] „er kehrte ein“. — Μαντίνεια] wie Ὀρχομενός in Arkadien. — ὄρθρου] Gen. der Zeit wie νυκτός, ἡμέρας. — οὕτω ...] „so schmerzlich, glaubte er, würden seine Leute die Schadenfreude der Mantineer über die Niederlage wahrnehmen“. Über den Grund dieser Schadenfreude vgl. 4, 17.

19. ἐπετύγχανεν] mit Accus. der Beziehung, „er hatte Glück in ...“. — καθεστηκότες] konzessiv mit passiver

τον, *δτε ἐκεῖνος εἶλε ταῦτα τὰ τείχη, ἐν Οἰνῳ δὲ ἐπὶ Ἀγρησίλου,*
δτεπερ τὸ Πείραιον ἰάλω, πάνθ' εἶλε ταῦτα τὰ χωρία. τὸ μέντοι
Λέχαιον ἐφρούρουν οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ σύμμαχοι. οἱ φυγάδες
δὲ τῶν Κορινθίων οὐκέτι περὶ παριόντες ἐκ Σικωνος διὰ τὴν τῆς
μόρας δυστυχίαν, ἀλλὰ παραπλέοντες εἰς Λέχαιον καὶ ἐντεῖθεν
δρμύμενοι πράγματα εἶχόν τε καὶ παρῆχον τοῖς ἐν τῷ ἄστει.

Μετὰ δὲ τοῦτο* οἱ Ἀχαιοὶ ἔχοντες Καλυδῶνα, ἣ τὸ παλαιὸν ὁ
 Αἰτωλίας ἦν, καὶ πολίτας πεπονημένοι τοὺς Καλυδωνίους, φρου-
 ρεῖν ἡγαγάζοντο ἐν αὐτῇ. οἱ γὰρ Ἀκαρνανες ἐπεστράτευον καὶ
 τῶν Ἀθηναίων δὲ καὶ Βοιωτῶν συμπαρῆσαν τινες αὐτοῖς διὰ τὸ
 συμμάχους εἶναι. πιεζόμενοι οὖν ἐπ' αὐτῶν οἱ Ἀχαιοὶ πρέσβεις
 πέμπουσιν εἰς τὴν Λακεδαίμονα. οἱ δ' ἐλθόντες ἔλεγον, *δτι οὐ δί-*
καια πάσχοιεν ἐπὶ τῶν Λακεδαιμονίων. Ἡμεῖς μὲν γάρ, ἔφασαν,
ὑμῖν, ὦ ἄνδρες, ὅπως ἂν ὑμεῖς παραγγέλλητε, συστρατευόμεθα καὶ
ἐπόμεθα ὅποι ἂν ἡγήσθε· ὑμεῖς δὲ πολιορκουμένων ἡμῶν ἐπὶ
Ἀκαρνανῶν καὶ τῶν συμμάχων αὐτοῖς Ἀθηναίων καὶ Βοιωτῶν
οὐδεμίαν ἐπιμέλειαν ποιεῖσθε. οὐκ ἂν οὖν δυναίμεθα ἡμεῖς τού-
των οὕτω γιγνομένων ἀντέχειν, ἀλλ' ἢ ἑάσαντες τὸν ἐν Πελοπον-
νῆσῳ πόλεμον διαβάντες πάντες πολεμήσομεν Ἀκαρνανσί τε καὶ
τοῖς συμμάχοις αὐτῶν ἢ εἰρήνην ποιησόμεθα ὅποιαν ἂν τινα δυνά-
μεθα. ταῦτα δ' ἔλεγον ὑπαπειλοῦντες τοῖς Λακεδαιμονίοις ἀπαλ-
λαγήσεσθαι τῆς συμμαχίας, εἰ μὴ αὐτοῖς ἀντεπικουρήσουσι. τού-
των δὲ λεγομένων ἔδοξε τοῖς τ' ἐφόροις καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ ἀναγκαῖον
εἶναι στρατεύεσθαι μετὰ τῶν Ἀχαιῶν ἐπὶ τοὺς Ἀκαρνανας. καὶ
ἐκπέμπουσιν Ἀγρησίλον, δύο μόρας ἔχοντα καὶ τῶν συμμάχων
τὸ μέρος. οἱ μέντοι Ἀχαιοὶ πανδημεὶ συστρατεῦντο. ἐπεὶ δὲ
διέβη ὁ Ἀγρησίλαος, πάντες μὲν οἱ ἐκ τῶν ἀγρῶν Ἀκαρνανες

Bedeutung. — εἶλε] vgl. 4, 13; 5, 5. —
 πράγματα εἶχον ... παρῆχον] „litten
 und machten Not“. Der Krieg schleppte
 sich also ohne entscheidende Schlage
 hin.

Kap. 6. § 1/14: Feldzug des Age-
 silaos nach Akarnanien (391).

1. Καλυδών] Stadt im südlichen
 Ätolien, bekannt durch Meleager. —
 πολίτας πεπονημένοι] Sie hatten ihnen

das achäische Bürgerrecht gegeben. —
 καὶ ... δέ] „und auch“. — συμμά-
 χους] nämli. τοῖς Ἀκαρνανσι.

2. ὅπως] „wie“, d. h. so stark und
 so ausgerüstet, wie ihr es verlangt.
 Sie hatten z. B. bei Nemea mitge-
 kämpft (2, 18). — τοῦτων οὕτω γιγνο-
 μένων] hypothetisch. — ἑάσαντες]
 omittentes.

3. τὸ μέρος] „den entsprechenden
 Teil“.

ἔφνον εἰς τὰ ἄσθη, πάντα δὲ τὰ βοσκήματα ἀπεχώρησε πόρρω, ὅπως μὴ ἀλίσκηται ὑπὸ τοῦ στρατεύματος· ὁ δ' Ἀγησίλαος ἐπειδὴ ἐγένετο ἐν τοῖς ὁρίοις τῆς πολεμίας, πέμψας εἰς Στράτον πρὸς τὸ κοινὸν τῶν Ἀκαρνάνων εἶπεν, ὥς, εἰ μὴ πανσάμενοι τῆς πρὸς Βοιωτοὺς καὶ Ἀθηναίους συμμαχίας ἑαυτοὺς καὶ τοὺς Ἀχαιοὺς συμμάχους αἰρήσονται, δηώσει πᾶσαν τὴν γῆν αὐτῶν ἐφεξῆς καὶ παραλείψει οὐδέν. ἐπεὶ δὲ οὐκ ἐπείθοντο, οὕτως ἐποίει, καὶ κόπτων συνεχῶς τὴν χώραν οὐ προήει πλέον τῆς ἡμέρας ἢ δέκα ἢ δώδεκα σταδίων. οἱ μὲν οὖν Ἀκαρνᾶνες, ἡγησάμενοι ἀσφαλὲς εἶναι διὰ τὴν βραδυτητα τοῦ στρατεύματος, τὰ τε βοσκήματα κατεβίβαζον ἐκ τῶν ὁρῶν καὶ τῆς χώρας τὰ πλεῖστα ἐργάζοντο. ἐπεὶ δὲ ἐδόκουν τῷ Ἀγησίλαῳ πάνν ἤδη θαρρεῖν, ἡμέρα πέμπτη ἢ ἕκτη καὶ δεκάτῃ, ἀφ' ἧς εἰσέβαλε, θυσάμενος πρῶτὶ διεπορεύθη πρὸ δειλῆς ἐξήκοντα καὶ ἑκατὸν στάδια ἐπὶ τὴν λίμνην, περὶ ἣν τὰ βοσκήματα τῶν Ἀκαρνάνων σχεδὸν πάντα ἦν, καὶ ἔλαβε παμπληθῆ καὶ βονκόλια καὶ ἵπποφόρβια καὶ ἄλλα παντοδαπὰ βοσκήματα καὶ ἀνδράποδα πολλά. λαβὼν δὲ καὶ μείνας αὐτοῦ τὴν ἐπιούσαν ἡμέραν διεπώλει τὰ αἰχμάλωτα. τῶν μέντοι Ἀκαρνάνων πολλοὶ πελτασταὶ ἦλθον καὶ πρὸς τῷ ὄρει σκηνοῦντος τοῦ Ἀγησίλαου βάλλοντες καὶ σφενδονῶντες ἀπὸ τῆς ἀκρωνυχίας τοῦ ὄρους ἔπασχον μὲν οὐδέν, κατεβίβασαν δὲ εἰς τὸ ὁμαλὲς τὸ στρατόπεδον, καίπερ ἤδη περὶ δειπνον παρασκευαζόμενον. εἰς δὲ τὴν νύκτα οἱ μὲν Ἀκαρνᾶνες ἀπῆλθον, οἱ δὲ στρατιῶται φυλακὰς καταστησάμενοι ἐκάθευδον. τῇ δ' ὕστεραίᾳ ἀπῆγεν ὁ Ἀγησίλαος τὸ στράτευμα. καὶ ἦν μὲν ἡ ἐξόδος ἐκ τοῦ περὶ τὴν λίμνην λειμῶνός τε

4. ὁρίοις] Die Grenze zwischen Ätolien und Akarnanien. — Στράτος] Hauptort des akarnanischen Bundes, nicht weit vom Acheloosflusse. — κοινόν] „Regierungsbehörde“. — ἑαυτοὺς ... αἰρήσονται] „für sie (die Lakädaemonier) Partei ergriffen“.

5. τῆς ἡμέρας] „an jedem Tage“. — ἢ ... ἢ] Das zweite ἢ beschränkend, „oder höchstens“. — ἀσφαλὲς εἶναι] näml. vom Gebirge herabzukommen. — τῆς χώρας] nicht mehr von ἐκ abhängig, sondern von τὰ πλεῖ-

στα. — ἐργάζοντο] „begannen zu bebauen“.

6. δεκάτῃ] gehört auch zu πέμπτῃ; vgl. 5, 17. — διεπώλει] Impf. de conatu wie ἐργάζοντο § 5.

7. πρὸς] „am“. — κατεβίβασαν] „zwangen zu verlegen“. — στρατόπεδον ... στρατιῶται] des Agesilaos. — παρασκευαζόμενον] prädikativ zu δειπνον; es war schon um die Zeit, wo man das δειπνον zurüstet. Eine ähnliche Zeitbestimmung Anab. I, 8, 1 ἢ δὴ ἦν ἀμφὶ ἀγορὰν πλήθουσιν.

καὶ πεδίου στενὴ διὰ τὰ κύκλῳ περιέχοντα ὄρη· καταλαβόντες δὲ οἱ Ἀκαρνανες ἐκ τῶν ὑπερδεξίων ἔβαλλον τε καὶ ἡλόντιζον καὶ ὑποκαταβαίνοντες εἰς τὰ κράσπεδα τῶν ὄρων προσέκειντο καὶ πράγματα παρείχον, ὥστε οὐκ ἐῖ ἐδύνατο τὸ στράτευμα πορεύεσθαι. ἐπιδιώκοντες δὲ ἀπὸ τῆς φάλαγγος οἱ τε ὀπλίται καὶ οἱ ἵππεῖς τοὺς ἐπιτιθεμένους οὐδὲν ἔβλαπτον· ταχὺ γὰρ ἦσαν, ὁπότε ἀποχωροῖεν, πρὸς τοῖς ἰσχυροῖς οἱ Ἀκαρνανες. χαλεπὸν δ' ἡγήσαμενος ὁ Ἀγρησίλαος διὰ τοῦ στενοπόρου ἐξελθεῖν ταῦτα πάσχοντας, ἔγνω δίδωκεν τοὺς ἐκ τῶν εὐωνύμων προσκειμένους, μάλα πολλοὺς ὄντας· εὐβατώτερον γὰρ ἦν τοῦτο τὸ ὄρος καὶ ὀπλίταις καὶ ἵπποις. καὶ 10 ἐν ᾧ μὲν ἐσφαγιάζετο, μάλα κατεῖχον βάλλοντες καὶ ἀκοντίζοντες οἱ Ἀκαρνανες καὶ ἐγγὺς προσιόντες πολλοὺς ἐτίτρωσκον. ἐπεὶ δὲ παρήγγειλεν, ἔθει μὲν ἐκ τῶν ὀπλιτῶν τὰ πεντεκαίδεκα ἀφ' ἧβης, ἦλαντον δὲ οἱ ἵππεῖς, αὐτοὺς δὲ σὺν τοῖς ἄλλοις ἡκολούθει. οἱ 11 μὲν οὖν ὑποκαταβεβηκότες τῶν Ἀκαρνανῶν καὶ ἀκροβολιζόμενοι ταχὺ ἐνέκλιναν καὶ ἀπέθνησκον φεύγοντες πρὸς τὸ ἄναντες· ἐπὶ μέντοι τοῦ ἀκροτάτου οἱ ὀπλίται ἦσαν τῶν Ἀκαρνανῶν παρατεταγμένοι καὶ τῶν πελταστῶν τὸ πολὺ καὶ ἐνταῦθα ἐπέμενον καὶ τὰ τε ἄλλα βέλη ἠφίεσαν καὶ τοῖς δόρασιν ἐξακοντίζοντες ἵππεας τε κατέτρωσαν καὶ ἵππους τινὰς ἀπέκτειναν. ἐπεὶ μέντοι μικροῦ ἔδεον ἦδη ἐν χερσὶ τῶν Λακεδαιμονίων ὀπλιτῶν εἶναι, ἐνέκλιναν καὶ ἀπέθανον αὐτῶν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ περὶ τριακοσίους. τούτων 12 δὲ γενομένων ὁ Ἀγρησίλαος τρόπαιον ἐστήσατο. καὶ τὸ ἀπὸ τοῦτου περιῶν κατὰ τὴν χώραν ἔκοπτε καὶ ἔκαε· πρὸς ἐνίας δὲ τῶν πόλεων καὶ προσέβαλλεν, ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν ἀναγκαζόμενος, οὐ μὴν εἰλέ γε οὐδεμίαν. ἦνίκα δὲ ἦδη ἐπεγίγνετο τὸ μετόπωρον, ἀπῆει ἐκ τῆς χώρας. οἱ δὲ Ἀχαιοὶ πεποιημένοι τε οὐδὲν ἐνόμιζον αὐ- 13

8. καταλαβόντες] Die Akarnanen hatten die umliegenden Höhen besetzt; von da stiegen sie allmählich herab (ὑποκαταβαίνοντες). — πράγματα παρείχον] vgl. 5, 19.

9. τοῖς ἰσχυροῖς] von τὰ ἰσχυρά „die gedeckten Stellungen“. — πάσχοντας] näml. τοὺς ὀπλίτας. — τοῦτο τὸ ὄρος] „diese Bergseite“.

10. κατεῖχον] „bedrängten“; Objekt die Lakedämonier. — παρήγγειλεν]

„den Befehl zum Angriff erteilte“. — ἀφ' ἧβης] vgl. 5, 14. 16.

11. τῶν Ἀκαρνανῶν] Beachte die prädikative Stellung! — πρὸς τὸ ἄναντες] „den Abhang hinan“. — τὸ πολὺ] „die Hauptmasse“. — μικροῦ ἔδεον] mit dem Infin. „beinahe“. — ἐν χερσὶν εἶναι] vgl. manus conserere.

12. τὸ ἀπὸ τούτου] „die nächstfolgende Zeit“.

τόν, ὅτι πόλιν οὐδεμίαν προσελήφει οὔτε ἔκοῦσαν οὔτε ἄκουσαν, ἐδέοντό τε εἰ μὴ τι ἄλλο ἀλλὰ τοσοῦτόν γε χρόνον καταμεῖναι αὐτόν, ἕως ἂν τὸν σπορητόν διακωλύσῃ τοῖς Ἀκαρνανσιν. ὁ δὲ ἀπεκρίνατο, ὅτι τὰ ἐναντία λέγοιεν τοῦ συμφέροντος. ἐγὼ μὲν γάρ, ἔφη, στρατεύσομαι πάλιν δεῦρο εἰς τὸ ἐπὶ τὸν Θέρος· οὗτοι δὲ ὅσῳ ἂν πλείω σπεύρωσι, τοσοῦτω μᾶλλον τῆς εἰρήνης ἐπιθυμήσουσι.

14 ταῦτα δ' εἰπὼν ἀπῆγει πεζῇ δι' Αἰτωλίας τοιαύτας ὁδοὺς, ὥς οὔτε πολλοὶ οὔτε ὀλίγοι δύναιντ' ἂν ἀκόντων Αἰτωλῶν πορεύεσθαι· ἐκείνον μέντοι εἴασαν διελθεῖν· ἤλπιζον γάρ Ναύπακτον αὐτοῖς συμπράξειν ὥστ' ἀπολαβεῖν. ἐπειδὴ δὲ ἐγένετο κατὰ τὸ Ῥίον, ταύτῃ διαβὰς οἴκαδε ἀπῆλθε· καὶ γὰρ τὸν ἐκ Καλυδῶνος ἔκπλουν εἰς Πελοπόννησον οἱ Ἀθηναῖοι ἐκώλυν τριήρεσιν ὁρμώμενοι ἐξ Οἰνιαδῶν.

7 Παρελθόντος δὲ τοῦ χειμῶνος, ὥσπερ ὑπέσχετο τοῖς Ἀχαιοῖς, εὐθὺς ἀρχομένου τοῦ ἔρος * πάλιν φρουρὰν ἔφαιναν ἐπὶ τοὺς Ἀκαρνανᾶς. οἱ δὲ αἰσθόμενοι καὶ νομίσαντες διὰ τὸ ἐν μεσογείᾳ σφίσι τὰς πόλεις εἶναι ὁμοίως ἂν πολιορκεῖσθαι ὑπὸ τῶν τὸν σῆτον φθειρόντων, ὥσπερ εἰ περιεστρατοπεδευμένοι πολιορκοῖντο, ἔπεμψαν πρέσβεις εἰς τὴν Λακεδαιμόνα καὶ εἰρήνην μὲν πρὸς τοὺς Ἀχαιοὺς, συμμαχίαν δὲ πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους ἐποιήσαντο. καὶ τὰ μὲν περὶ Ἀκαρνανᾶς οὕτω διεπέπρακτο.

2 Ἐκ δὲ τούτου τοῖς Λακεδαιμονίοις τὸ μὲν ἐπ' Ἀθηναίους ἢ ἐπὶ Βοιωτοὺς στρατεῦειν οὐκ ἔδοκει ἀσφαλὲς εἶναι, ὅπισθεν καταλιπόντας δημορον τῇ Λακεδαίμονι πολεμίαν καὶ οὕτω μεγάλην τὴν

13. ἔκοῦσαν ... ἄκουσαν] vgl. zu 1, 1. — εἰ μὴ τι ἄλλο] näml. ποιεῖν. — καταμεῖναι] Dazu ist αὐτόν Subj. — τοῖς Ἀκαρνανσιν] Dat. incommodi. — τοῦ συμφέροντος] τὸ συμφέρον ist „der wahre Nutzen“; Gen. comparationis zu ἐναντία. — εἰς τὸ ... Θέρος] „etwa zur Zeit des Sommers“.

14. Ναύπακτον] Objekt zu ἀπολαβεῖν. Naupaktos, jetzt Lepanto, ein wichtiger Hafen am korinthischen Meerbusen, gehörte damals den Achäern, früher den Ätolern. — κατὰ τὸ Ῥίον] „gegenüber Rhion“, Vorgebirge in

Achaja an der schmalsten Stelle des korinthischen Meerbusens. — Οἰνιαδάι.] Hafen im südlichen Akarnanien.

Kap. 7. § 1: Anschluss Akarnaniens an Sparta (390). — § 2/7: Zweiter Feldzug der Lakedämonier gegen Argos unter Agesipolis (390).

1. ἔφαιναν] vgl. III, 2, 23; Subjekt Agesilaos. — διὰ τὸ ... εἶναι] weil, wenn ihre Felder verwüstet wurden, sie keine Lebensmittel hatten, die sie ja vom Meere her nicht beziehen konnten. — πολιορκεῖσθαι] „blockiert werden“.

τῶν Ἀργείων πόλιν, εἰς δὲ τὸ Ἄργος φρουρὰν φαίνοισιν. ὁ δὲ Ἀγῆσιπολις ἐπεὶ ἔγνω, ὅτι εἴη αὐτῷ ἡγητέον τῆς φρουρᾶς καὶ τὰ διαβατήρια θυομένην ἐγένετο, ἔλθων εἰς Ὀλυμπίαν καὶ χρηστηριαζόμενος ἐπηρώτα τὸν θεόν, εἰ ὁσίως ἂν ἔχοι αὐτῷ μὴ δεχομένην τὰς σπονδὰς τῶν Ἀργείων, ὅτι οὐχ ὁπότε καθήκοι ὁ χρόνος, ἀλλ' ὁπότε ἐμβάλλειν μέλλοιεν Λακεδαιμόνιοι, τότε ἐπέφερον τοὺς μῆρας. ὁ δὲ θεὸς ἐπεσήμαινεν αὐτῷ ὅσιον εἶναι μὴ δεχομένην σπονδὰς ἀδίκως ὑποφερόμενας. ἐκείθεν δ' εὐθὺς πορευθεὶς εἰς Δελφοὺς ἐπῆρειο αὐτὸν τὸν Ἀπόλλω, εἰ κάκεινι δοκοίη περὶ τῶν σπονδῶν καθάπερ τῷ πατρί. ὁ δὲ ἀπεκρίνατο καὶ μάλα κατὰ ταῦτά. καὶ οὕτω δὴ Ἀγῆσιπολις ἀναλαβὼν ἐκ Φλιοδντος τὸ στρατευμα — ἐκείσε γὰρ αὐτῷ συνελέγετο, ἕως πρὸς τὰ ἱερὰ ἀπεδήμει — ἐνέβαλλε διὰ Νεμέας. οἱ δ' Ἀργεῖοι ἐπεὶ ἔγνωσαν οὐ δινησόμενοι κωλύειν, ἔπεμψαν, ὥσπερ εἰώθουσιν, ἑστεφανωμένους δύο κήρυκας ὑποφέροντας σπονδὰς. ὁ δὲ Ἀγῆσιπολις ἀποκρινάμενος, ὅτι οὐ δοκοῖεν τοῖς θεοῖς δικαίως ὑποφέρειν, οὐκ ἐδέχετο τὰς σπονδὰς, ἀλλ' ἐνέβαλε καὶ πολλὴν ἀπορίαν καὶ ἑκπληξιν κατὰ τε τοὺς ἀγρούς καὶ ἐν τῇ πόλει ἐποίησε. δειπνοποιουμένου δ' αὐτοῦ ἐν τῇ Ἀργείᾳ τῇ πρώτῃ ἑσπέρᾳ καὶ σπονδῶν τῶν μετὰ τὸ δεῖπνον ἤδη γενομένων, ἔσεισεν ὁ θεός. καὶ οἱ μὲν Λακεδαιμόνιοι ἀρξαμένων τῶν ἀπὸ δημοσίας πάντες ἕμνησαν τὸν περὶ τὸν Ποσειδῶν παῖδαν· οἱ δ' ἄλλοι στρατιῶται ᾤοντο ἀπιέναι, ὅτι καὶ Ἄγρις

2. εἰς δέ] Im Deutschen „und daher ... gegen ...“. — Ἀγῆσιπολις] vgl. 2, 9. — ἐγένετο] näml. günstig. — τὸν θεόν] Zeus. — ὁσίως ἂν ἔχοι] = ὅσιον ἂν εἴη. — μὴ δεχομένην] „wenn er nicht ...“. — σπονδὰς] „die Waffenruhe“, eine Art Gottesfriede während gewisser festlicher Monate (μῆνες). Die Argiver setzten die Festfeier willkürlich an, um vor den Lakedämoniern Ruhe zu haben. — ὅτι] vor οὐχ ὁπότε ist kausal. — καθήκοι] „gesetzlich eintrat“. — ἐπέφερον] „vorschützten“; Subjekt of Ἀργεῖοι. — ἀδίκως ὑποφερόμενοις] kann heißen „wenn“ und „weil sie widerrechtlich vorgeschützt würden“. — αὐ] „auch noch“.

3. καὶ μάλα] „und zwar“. — ἱερὰ] „Orakelstätten“. — ἐνέβαλλε] „wollte ...“; einige Zeilen weiter ἐνέβαλε. — δινησόμενοι] Als Verbum der Wahrnehmung steht ἔγνωσαν nicht mit dem Infin., sondern mit dem Partizip. — ὑποφέροντας] „um ... zu“, de conatu.

4. Ἀργείᾳ] näml. χώρα. — σπονδῶν] Nach dem Mahle wurden den Göttern drei Weinspenden dargebracht. — θεός] der Erderschütterer Poseidon. — δημοσίας] vgl. zu 5, 8. — παῖδαν] eine Art Choral. Er wurde vom Königszelte aus angestimmt; dann fielen alle ein. — ᾤοντο ἀπιέναι] „sie meinten, sie würden abziehen“. — Ἄγρις] vgl.

σεισμοῦ ποτε γενομένου ἀπήγαγεν ἐξ Ἡλιδος. ὁ δὲ Ἀγησί-
πολις εἰπὼν, ὅτι, εἰ μὲν μέλλοντος αὐτοῦ ἐμβάλλειν σεισμοί, κω-
λύειν ἂν αὐτὸν ἡγεῖτο· ἐπεὶ δὲ ἐμβεβληκότες, ἐπικυλεύειν νομίζει·
καὶ οὕτω τῇ ὑστεραίᾳ θυσάμενος τῷ Ποσειδῶνι ἡγεῖτο αὐτὸν πόρρω
εἰς τὴν χώραν. ὅτε δὲ νεωστὶ τοῦ Ἀγησίλαου ἐστρατευμένου εἰς
τὸ Ἄργος, πυθανόμενος ὁ Ἀγησίπολις τῶν στρατιωτῶν, μέχρι
μὲν ποῦ πρὸς τὸ τεῖχος ἦγαγεν ὁ Ἀγησίλαος, μέχρι δὲ ποῦ τὴν
χώραν ἐδήλωσεν, ὥσπερ πένταθλος πάντῃ ἐπὶ τὸ πλέον ὑπερβάλλειν
ἐπειράτο. καὶ ἤδη μὲν ποτε βαλλόμενος ἀπὸ τῶν τύρσεων τὰς
περὶ τὸ τεῖχος τάφρους πάλιν διέβη· ἦν δ' ὅτε οἰχομένων τῶν
πλείστων Ἀργείων εἰς τὴν Λακωνικὴν οὕτως ἐγγὺς πυλῶν προσήλ-
θεν, ὥστε οἱ πρὸς ταῖς πύλαις ὄντες τῶν Ἀργείων ἀπέκλεισαν
τοὺς τῶν Βοιωτῶν ἱππέας εἰσελθεῖν βουλομένους, δέισαντες, μὴ
συνεισπέσοιεν κατὰ τὰς πύλας οἱ Λακεδαιμόνιοι· ὥστ' ἡναγκά-
σθησαν οἱ ἱππεῖς ὥσπερ νυκτερίδες πρὸς τοῖς τεῖχεσιν ὑπὸ ταῖς
ἐπάλξεσι προσαρᾶναι. καὶ εἰ μὴ ἔτυχον τότε οἱ Κρήτες εἰς Ναυ-
πλίαν καταδεδραμηκότες, πολλοὶ ἂν καὶ ἄνδρες καὶ ἵπποι κατε-
τοξεύθησαν. ἐκ δὲ τούτου περὶ τὰς εἰρκτάς στρατοπεδουμένον
αὐτοῦ πίπτει κεραυνὸς εἰς τὸ στρατόπεδον· καὶ οἱ μὲν τινες πλη-
γέντες, οἱ δὲ καὶ ἐμβροντηθέντες ἀπέθανον. ἐκ δὲ τούτου βουλό-
μενος τειχίσαι φρουρίον τι ἐπὶ ταῖς παρὰ Κηλοῦσαν ἐμβολαῖς
ἐθύετο· καὶ ἐφάνη αὐτῷ τὰ ἱερὰ ἄλφοα. ὥς δὲ τοῦτο ἐγένετο,

III, 2, 24. — *σεισμοί*] Im Deutschen Plusquampf. Konj. — *κωλύειν*] „es ihm wehre“, näml. weiter vorzurücken. — *ἐπεὶ δὲ ἐμβεβληκότες*] näml. αὐτοῦ *σεισμοί*. — *ἐπικυλεύειν*] „weiter ermutigen“; Subj. *τὸν θεόν*.

5. *νεωστὶ*] vgl. 4, 19. — *μέχρι ... ποῦ πρὸς*] „bis wie weit vor ...“. — *ὥσπερ ...*] Agesipolis wird mit einem „Kämpfer im Fünfkampf“ (Sprung, Lauf, Ringen, Diskos- und Speerwurf) verglichen, der seinen Gegner durch-
aus überbietet (*ἐπὶ τὸ πλέον ὑπερβάλλειν*) will.

6. *καὶ ... μὲν ποτε*] „und das eine Mal“. — *πάλιν διέβη*] Agesipolis mußte wieder über die Gräben zu-

rück. — *ἦν δ' ὅτε*] „ein anderes Mal“. — *οἰχομένων*] Die Argiver suchten durch Plünderungszüge die Lakedämonier zum Abzuge zu veranlassen. — *Βοιωτῶν*] Bundesgenossen der Argiver. — *προσαρᾶναι*] starkes Perf. von *προσάγω* „sich anschmiegen“. — *Κρήτες*] kretische Bogenschützen als lakonische Söldner. — *Ναυπλία*] Hafen von Argos.

7. *περὶ τὰς εἰρκτάς*] „bei dem Gehege“, einem nicht näher bekannten Platze vor der Stadt Argos. — *οἱ δὲ καὶ*] „andere auch nur ...“. — *ἐπὶ ταῖς παρὰ Κηλοῦσαν ἐμβολαῖς*] „beim Passe am Kelusa(berge)“. — *ἄλφοα*] wie III, 4, 15.

ἀπήγαγε τὸ στράτευμα καὶ διέλυσε, μάλα πολλὰ βλάβας τοὺς Ἀργείους, ὅτε ἀπροσδοκῆτως αὐτοῖς ἐμβαλῶν.

Καὶ ὁ μὲν δὴ κατὰ γῆν πόλεμος οὕτως ἐπολεμεῖτο. ἐν ᾧ δὲ πάντα ταῦτα ἐπράττετο, τὰ κατὰ θάλατταν αὐ καὶ τὰς πρὸς θάλαττη πόλεις γενόμενα διηγῆσθαι, καὶ τῶν πράξεων τὰς μὲν ἀξιωμανημονεύτους γράψω, τὰς δὲ μὴ ἀξίας λόγου παρήσω. πρῶτον* μὲν τοίνυν Φαρνάβαζος καὶ Κόνων ἐπεὶ ἐνίκησαν τοὺς Λακεδαιμονίους τῇ ναυμαχίᾳ, περιπλέοντες καὶ τὰς νήσους καὶ πρὸς τὰς ἐπιθαλαττιδίας πόλεις, τοὺς τε Λακωνικοὺς ἀρμυστὰς ἐξήλαινον καὶ παρεμυθοντο τὰς πόλεις, ὥς οὔτε ἀκροπόλεις ἐντειχίσοιεν ἐάσοιεν τε αὐτονόμους. οἱ δ' ἀκούοντες ταῦτα ἤδοντό τε καὶ ἐπῆνουν καὶ ξένια προθύμως ἔπεμπον τῷ Φαρναβάζῳ. καὶ γὰρ ὁ Κόνων τὸν Φαρνάβαζον ἐδίδασκεν, ὥς οὕτω μὲν ποιοῦντι πᾶσαι αὐτῷ αἱ πόλεις φίλαι ἔσονται, εἰ δὲ δουλοῦσθαι βουλόμενος φανερός ἔσοιτο, ἔλεγεν, ὥς μία ἐκάστη πολλὰ πράγματα ἱκανῇ εἶη παρέχειν καὶ κίνδυνος εἶη, μὴ καὶ οἱ Ἕλληνες, εἰ ταῦτα αἴσθοντο, συσταίεν. ταῦτα μὲν οὖν ἐπείθετο ὁ Φαρνάβαζος. ἀποβὰς δ' εἰς Ἐφεσον τῷ μὲν Κόνωνι δοὺς τετταράκοντα τριῆρεις εἰς Σηστόν εἶπεν ἀπαντᾶν, αὐτὸς δὲ πεζῇ παρήει ἐπὶ τὴν αὐτοῦ ἀρχήν. καὶ γὰρ ὁ Δερκυλίδας, ὅσπερ καὶ πάλαι πολέμιος ἦν αὐτῷ, ἔτυχεν ἐν Ἀβύδῳ ὣν, ὅτε ἡ ναυμαχία ἐγένετο, καὶ οὐχ ὥσπερ οἱ ἄλλοι ἀρμυσταὶ ἐξέλιπεν, ἀλλὰ κατέσχε τὴν Ἀβυδὸν καὶ διέσωζε

Kap. 8. § 1/6: Unternehmungen des Konon und Pharnabazos nach der Seeschlacht bei Knidos. Kampf um Abydos gegen Derkyllidas (394). — § 7/11: Angriffe auf Lakonien und Kythera. Wiederaufbau der Mauern Athens durch Konon. Kämpfe im korinthischen Meerbusen (393). — § 12/15: Erste Friedensvermittlung des Antalkidas (392). — § 16/19: Verhaftung Konons (392). Thibrons Tod (391). — § 20/24: Seekrieg bei Rhodos (391/90). — § 25/30: Letzte Thaten und Tod Thrasybuls (390). — § 31/39: Anaxibios in Abydos. Sein Tod (389).

1. ἐν ᾧ δὲ ... ἐπράττετο] ist dem folgenden γενόμενα untergeordnet, also:

„was geschah, während ...“. — καὶ τὰς] Ergänze κατὰ („in“) vor τὰς. — τῇ ναυμαχίᾳ] bei Knidos, vgl. 3, 10/12. — παρεμυθοντο] „beruhigten durch die Erklärung“. — οὔτε ... τε] neque ... et. — ἐντειχίσοιεν] näml. ταῖς πόλεσιν.

2. οἱ δέ] die Bewohner der griechischen Städte. — οὕτω ... ποιοῦντι] „wenn er ...“. — ἔλεγεν] im Deutschen entbehrlich. — συσταίεν] näml. ἀλλήλους πρὸς τὸν Πέρσην.

3. ἀπαντᾶν] Konon sollte mit ihm, Pharnabazos, wieder in Sestos zusammentreffen. — πολέμιος] Weshalb Derkyllidas Pharnabazos haßte, ist III, 1, 9 erzählt. — ἐξέλιπεν] näml. τὴν πόλιν.

φίλην τοῖς Λακεδαιμονίοις. καὶ γὰρ συγκαλέσας τοὺς Ἀβυδηνούς
 4 ἔλεξε τοιαύδε· Ὡς ἄνδρες, νῦν ἔξεστιν ὑμῖν, καὶ πρόσθεν φίλοις
 οὔσι τῇ πόλει ἡμῶν, εὐεργέτας φανῆναι τῶν Λακεδαιμονίων. καὶ
 γὰρ τὸ μὲν ἐν ταῖς εὐπραξίαις πιστοὺς φαίνεσθαι οὐδὲν θαυμα-
 στόν· διὰ δὲ τινες, ἐν συμφοραῖς γενομένων φίλων, βέλαιοι φαι-
 νῶσι, τοῦτ' εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον μνημονεύεται. ἔστι δὲ οἷον οὐ-
 τως ἔχον, ὥς, εἰ τῇ ναυμαχίᾳ ἔκρατήθημεν, οὐδὲν ἄρα ἔτι ἐσμέν·
 ἀλλὰ καὶ τὸ πρόσθεν δῆπου, Ἀθηναίων ἀρχόντων τῆς θαλάττης,
 ἱκανὴ ἦν ἡ ἡμετέρα πόλις καὶ εὖ φίλους καὶ κακῶς ἐχθροὺς ποιεῖν.
 ὅσῳ δὲ μᾶλλον αἱ ἄλλαι πόλεις σὺν τῇ τύχῃ ἀπεστράφησαν ἡμῶν,
 τοσούτῳ ὄντως ἡ ἡμετέρα πιστότης μείζων φανείη ἔν. εἰ δὲ τις
 τοῦτο φοβεῖται, μὴ καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ἐνθάδε
 πολιορκώμεθα, ἐννοεῖτω, ὅτι Ἑλληνικὸν μὲν οὕτω ναυτικὸν ἔστιν
 ἐν τῇ θαλάττῃ, οἱ δὲ βάρβαροι εἰ ἐπιχειρήσουσι τῆς θαλάττης
 ἄρχειν, οὐκ ἀνέξεται ταῦτα ἡ Ἑλλάς· ὥσθ' ἐαυτῇ ἐπικουροῦσα καὶ
 5 ἡμῖν σύμμαχος γενήσεται. οἱ μὲν δὴ ταῦτα ἀκούοντες οὐκ ἀλόν-
 τως ἀλλὰ προθύμως ἐπείσθησαν· καὶ τοὺς μὲν ἰόντας ἀρμοστάς
 φίλως ἐδέχοντο, τοὺς δὲ ἀπόντας μετεπέμποντο. ὁ δὲ Λερκυλί-
 δας, ὥς συνελέγησαν πολλοὶ καὶ χρήσιμοι ἄνδρες εἰς τὴν πόλιν,
 διαβὰς καὶ εἰς Σηστόν, καταντικρὺ ὄντα Ἀβύδου καὶ ἀπέχοντα οὐ
 πλέον ὀκτῶ σταδίων, ὅσοι τε διὰ Λακεδαιμονίους γῆν ἔσχον ἐν
 Χερρονήσῳ, ἤθροζε, καὶ ὅσοι αὖ ἐκ τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ πόλεων
 ἀρμοσταὶ ἐξέπιπτον, καὶ τοὺτους ἐδέχετο, λέγων, ὅτι οὐδ' ἐκείνους
 ἀθνημεῖν δεῖ, ἐννοουμένους, ὅτι καὶ ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ἥ ἐξ ἀρχῆς βασι-
 λέως ἐστί, καὶ Τήμνος, οὐ μεγάλη πόλις, καὶ Αἰγαί εἰσι καὶ ἄλλα

4. οὔσι] steht im Sinne eines Imperfekts. — τὸ ... φαίνεσθαι] „dass man ...“, ist Subjekt zu οὐδὲν („gar nicht“) θαυμαστόν (ἔστιν). — γενομένων] = ὄντων. — βέλαιοι] fast = πιστοί. — εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον] „für alle Ewigkeit“. — ἔστι ... οἷον οὕτως ἔχον] nachdrücklich für οὔτως ἔχει. — εἰ] = εἰ καὶ. — εἴ] näml. ποιεῖν. Derkyllidas meint die Zeit des peloponnesischen Krieges. — ἐαυτῇ ἐπικουροῦσα] Wer „sich selbst hilft“, handelt „im eigenen Interesse“.

5. ἰόντας] die aus den anderen Städten nach Abydos flüchteten. — διὰ Λακεδαιμονίους] III, 2, 9/10 ist erzählt, wie die griechischen Ansiedlungen auf dem Chersones „mit Hilfe der Lakēdämonier“ vor den Barbaren gesichert wurden. — καὶ τοὺτους] bezieht sich auf ὅσοι; übersetze „gleichfalls“. — δεῖ] und die folgenden Indikative werden im Deutschen Konjunktive. — ἐξ ἀρχῆς] „von Anfang an“. — Τήμνος ... Αἰγαί] äolische Städte in Kleinasien, nicht weit von Kyme und vom

δὲ χωρία, ἃ δύνανται οἰκεῖν οὐχ ὑπήκοοι ὄντες βασιλέως. καίτοι, ἔφη, ποῖον μὲν ἔν ἰσχυρότερον Σητοῦ λάβοιτε χωρίον, ποῖον δὲ δυσπολιορηχτότερον; ὃ καὶ νῶν καὶ περὶ νῶν δεῖται, εἰ μέλλοι πολιορκηθῆσθαι. τούτους οὖν τοιαῦτα λέγων ἔσχε τοῦ ἐκπεπληγῆθαι. ὁ δὲ Φαρνάβαζος ἐπεὶ ἦρε τὴν τε Ἀβυδὸν καὶ τὸν Σητόν οὕτως ἔχοντα, προηγόρευεν αὐτοῖς, ὥς, εἰ μὴ ἐκπέμψοιεν τοὺς Λακεδαιμονίους, πόλεμον ἐξοίσει πρὸς αὐτούς. ἐπεὶ δὲ οὐκ ἐπέθοντο, Κόνωνι μὲν προσέταξε κωλύειν αὐτοὺς τὴν θάλατταν πλεῖν, αὐτὸς δὲ ἐδήμου τὴν τῶν Ἀβυδηνῶν χώραν. ἐπεὶ δὲ οὐδὲν ἐπέραινε πρὸς τὸ καταστρέφασθαι, αὐτὸς μὲν ἐπ' οἴκου ἀπῆλθε, τὸν δὲ Κόνωνα ἐκέλευεν εὐτρεπίζεσθαι τὰς καθ' Ἑλλήσποντον πόλεις, ὅπως εἰς τὸ ἔαρ δεῖ πλείστον ναυτικὸν ἀθροισθεῖν. ὀργιζόμενος γὰρ τοῖς Λακεδαιμονίοις ἀνθ' ὧν ἐπεπόνθει, περὶ παντὸς ἐποιεῖτο ἔλθειν τε εἰς τὴν χώραν αὐτῶν καὶ τιμωρήσασθαι, ὅτι δύναιτο. καὶ τὸν μὲν χειμῶνα ἐν τοιούτοις ὄντες διήγον· ἄμα δὲ τῷ ἔαρι * νῆας τε πολλὰς συμπληρώσας καὶ ξενικὸν προσμισθωσάμενος ἐπλευσεν ὁ Φαρνάβαζος τε καὶ ὁ Κόνων μετ' αὐτοῦ διὰ νήσων εἰς Μῆλον, ἐκεῖθεν δὲ ὁρμώμενοι εἰς τὴν Λακεδαίμονα. καταπλεύσας δὲ πρῶτον εἰς Φεράς ἐδήλωσε ταύτην τὴν χώραν· ἔπειτα καὶ ἄλλοσε ἀποβαίνων τῆς παραθαλαττίας ἐκακούργει, ὅτι ἐδύνατο. φοβούμενος δὲ τὴν τε ἀλιμενότητα τῆς χώρας καὶ τὰ τῆς βοηθείας καὶ τὴν σπανοσιτίαν ταχὺ τε ἀνέστρεψε καὶ ἀποπλέων ὤρμίσθη τῆς Κυθηρίας εἰς Φοινικοῦντα. ἐπεὶ δὲ οἱ ἔχοντες τὴν 8

Hermosflusse. — δύνανται] näml. die Griechen. — οὐκ ὄντες] „ohne darum ... zu sein“. — ὃ] d. h. dessen Belagerung. — ἔσχε] Wovon er sie abhielt, steht im Gen. separationis.

6. ἐξοίσει] Indirekte Rede. Πόλεμον ἐκφέρειν = bellum inferre. — πλεῖν] hier transitiv. — ἐπ' οἴκου] Nach 1, 15 residierte Pharnabazos in Daskyleion. — ἐπεπόνθει] von Derkylidas und Agesilaos. — περὶ παντὸς ἐποιεῖτο] „es ging ihm über alles“. — ὅτι δύναιτο] quam posset maxime.

7. ἐν τοιούτοις ὄντες] „mit solchen Beschäftigungen“; vgl. 2, 1 ἐν τούτοις

ἦν. — διὰ νήσων] durch das Kykladenmeer. — Μῆλος] Insel östl. von Lakonien. — καταπλεύσας] Pharnabazos. — Φεραί] Stadt am messenischen Meerbusen. — τῆς παραθαλαττίας] näml. χώρας, abhängig von ὅτι. — ἀλιμενότητα] Die Gegend war ἀνευ λιμένων. — τὰ τῆς βοηθείας] „die Gefahren der Annäherung eines feindlichen Heeres“. — σπανοσιτίαν] Es herrschte dort σπάνις („Mangel“) σίτου. — Φοινικοῦς] Hafen der Insel τὰ Κύθηρα = ἡ Κυθηρία (γῆ) südlich von Lakonien.

8. οἱ ἔχοντες] „die Besatzung“. —

πόλιν τῶν Κυθηρίων φοβηθέντες, μὴ κατὰ κράτος ἀλοῖεν, ἐξέλιπον τὰ τεῖχη, ἐκείνους μὲν ὑποσπόνδους ἀφήκεν εἰς τὴν Λακωνικὴν, αὐτὸς δὲ ἐπισκευάσας τὸ τῶν Κυθηρίων τεῖχος φρουροὺς τε καὶ Νικόφημον Ἀθηναῖον ἀρμοστήν ἐν τοῖς Κυθήροις κατέλιπε. ταῦτα δὲ ποιήσας καὶ εἰς Ἴσθμὸν τῆς Κορινθίας καταπλεύσας καὶ παρακελευσάμενος τοῖς συμμάχοις προθύμως τε πολεμεῖν καὶ ἄνδρας πιστοὺς φράινεσθαι βασιλεῖ, καταλιπὼν αὐτοῖς χρήματα ὅσα εἶχεν, ὥχετο ἐπ' οἴκου ἀποπλέων. λέγοντος δὲ τοῦ Κόνωνος, ὥς, εἰ ἐφ' αὐτὸν ἔχειν τὸ ναυτικόν, θρέψοι μὲν ἀπὸ τῶν νήσων, καταπλεύσας δ' εἰς τὴν πατρίδα συναναστήσοι τὰ τε μακρὰ τεῖχη τοῖς Ἀθηναίοις καὶ τὸ περὶ τὸν Πειραιᾶ τεῖχος, οὐδ' εἰδέναι ἔφη ὅτι Λακεδαιμονίοις οὐδὲν ἂν βαρύτερον γένοιτο. — καὶ τοῦτο οὖν, ἔφη, σὺ τοῖς μὲν Ἀθηναίοις κεχαρισμένος ἔσει, τοὺς δὲ Λακεδαιμονίους τετιμωρημένος· ἐφ' ᾧ γὰρ πλεῖστα ἐπόνησαν, ἀτελεῖς αὐτοῖς ποιήσεις. — ὁ δὲ Φαρνάβαζος ἀκούσας ταῦτα ἀπέστειλεν αὐτὸν προθύμως εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ χρήματα προσέθηκεν αὐτῷ εἰς τὸν ἀνατειχισμόν. ὁ δὲ ἀφικόμενος πολλὸν τοῦ τεύχους ὥρ-
 10 θωσε, τὰ τε αὐτοῦ πληρώματα παρέχων, καὶ τέκτοσι καὶ λιθολόγοις μισθὸν δίδούς, καὶ ἄλλο εἴ τι ἀναγκαῖον ἦν δαπανῶν. ἦν μέντοι τοῦ τεύχους ἃ καὶ αὐτοὶ Ἀθηναῖοι καὶ Βοιωτοὶ καὶ ἄλλαι πόλεις ἐθελούσαι συνετείχισαν. οἱ μέντοι Κορίνθιοι ἀφ' ὧν ὁ Φαρνάβαζος κατέλιπε χρημάτων ναῦς πληρώσαντες καὶ Ἀγαθῖνον ναύαρχον ἐπιστήσαντες ἐθαλαττοκράτουν ἐν τῇ περὶ Ἀχαΐαν καὶ

ἀλοῖεν] „überwältigt würden“. — ἀρμοστήν] hier auf einen Nichtspartaner übertragen. — τοῖς συμμάχοις] die durch das persische Geld gewonnenen Griechen, vgl. III, 5, 1. IV, 2, 1. — βασιλεῖ] zu πιστοῖς. Seltsame Verschiebung der Verhältnisse seit den Perserkriegen!

9. λέγοντος ... Κόνωνος] verwandle in einen Hauptsatz. — ἐφ' ᾧ] Subjekt Pharnabazos. — θρέψοι] Subj. Konon; Objekt ist τὸ ναυτικόν. — τεῖχη] Sie waren also seit 404 noch immer nicht wieder aufgebaut. — οὐδ' ... γένοιτο] *quo nihil gravius Lacedaemoniis futurum esse se scire dicebat*. Dafs in

der That den Lakedämoniern die Befestigung Athens ein Dorn im Auge war, hatten sie schon nach der Schlacht bei Salamis gezeigt. — καὶ τοῦτο οὖν] „und zwar wirst du damit ...“ (τοῦτο inneres Objekt). *Κεχαρισμένος* und *τετιμωρημένος* *ἔσομαι* sind Futur. exacta. — *προσέθηκεν*] „gab noch oben-drein“.

10. ἀφικόμενος] nach Athen. — *πληρώματα*] „Schiffsmannschaft“. — ἦν εἴ] = *ἐντα*, näml. *μέρη*, davon hängt *τεύχος* ab. — *Βοιωτοί*] noch im J. 404 erbitterte Gegner Athens. — ἐν τῇ ... κόλπῳ] im korinthischen Meer-busen.

Λέχαιον κόλπῳ. ἀντεπλήρωσαν δὲ καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι ναῦς, 11
ὧν Ποδάνεμος ἦρχεν. ἐπεὶ δὲ οὗτος ἐν προσβολῇ τινι γενομένη
ἀπέθανε καὶ Πόλλης αὐτὸν ἐπιστολεύς ὧν τρωθεὶς ἀπῆλθεν, Ἡρι-
πίδας ταύτας ἀναλαμβάνει τὰς ναῦς. Πρόαινος μέντοι Κορίν-
θιος τὰς παρ' Ἀγαθίνου παραλαβὼν ναῦς ἐξέλιπε τὸ Ῥιόν.
Λακεδαιμόνιοι δ' αὐτὸ παρέλαβον. μετὰ δὲ τοῦτο Τελευτίας
ἐπὶ τὰς Ἡριππίδου ναῦς ἦλθε καὶ οὗτος αὐτὸ τοῦ κόλπου πάλιν
ἐνράτει.

Οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι ἀκούοντες*, ὅτι Κόρων καὶ τὸ τεῖχος 12
τοῖς Ἀθηναίοις ἐκ τῶν βασιλέως χρημάτων ἀνορθοίη καὶ τὸ
ναυτικὸν ἀπὸ τῶν ἐκείνου τρέφων τὰς τε νήσους καὶ τὰς ἐν τῇ
ἡπείρῳ παρὰ θάλατταν πόλεις Ἀθηναίοις εὐτρεπίζοι, ἐνόμισαν,
εἰ ταῦτα διδάσκοιεν Τιρίβαζον βασιλέως ὄντα στρατηγόν, ἢ καὶ
ἀποστῆσαι ἂν πρὸς ἑαυτοὺς τὸν Τιρίβαζον ἢ παῖσαι γ' ἂν τὸ Κό-
ρωνος ναυτικὸν τρέφοντα. γνόντες δὲ οὕτω πέμπουσιν Ἀνταλ-
κίδα πρὸς τὸν Τιρίβαζον, προστάξαντες αὐτῷ ταῦτα διδάσκειν 13
καὶ πειρασθαι εἰρήνην τῇ πόλει ποιεῖσθαι πρὸς βασιλέα. αἰσθό-
μενοι δὲ ταῦτα οἱ Ἀθηναῖοι ἀντιπέμπουσι πρέσβεις μετὰ Κό-
ρωνος Ἐρμογένη καὶ Δίωνα καὶ Καλλισθένη καὶ Καλλιμέδοντα.
συμπαρεκάλεσαν δὲ καὶ ἀπὸ τῶν συμμάχων πρέσβεις· καὶ παρε-
γένοντο ἀπὸ τε Βοιωτῶν καὶ Κορίνθου καὶ Ἀργούς. ἐπεὶ δ' ἐκεῖ 14
ἦσαν, ὁ μὲν Ἀνταλκίδας ἔλεγε πρὸς τὸν Τιρίβαζον, ὅτι εἰρήνης
δεόμενος ἦμοι τῇ πόλει πρὸς βασιλέα καὶ ταύτης, οἷας περ βασι-
λεὺς ἐπεθύμει. τῶν τε γὰρ ἐν τῇ Ἀσίᾳ Ἑλληνίδων πόλεων Λακε-
δαιμονίους βασιλεῖ οὐκ ἀντιποιεῖσθαι, τὰς τε νήσους ἀπάσας καὶ

11. ἐπιστολεύς] „Unterbefehlshaber“. — Ἡριππίδας] vgl. 1, 11; 3, 17. — ἐξέλιπε τὸ Ῥιόν] Indem er die wichtigste Stelle am Eingange des korinthischen Meerbusens verließ, gab er diesen gänzlich auf. — παρέλαβον] „besetzten wieder“. — Τελευτίας] Bruder des Agesilaos, auch 4, 19 Flottenführer.

12. ἀπὸ τῶν ἐκείνου] „mit seinem Gelde“. — Τιρίβαζον] Nachfolger des Tithraustes. — ἢ καὶ] „entweder sogar“. — ἀποστῆσαι ἂν ... παῖσαι ἂν]

Subjekt die Lakedämonier, die Tiribazos zu sich herüberzuziehen hoffen. — τρέφοντα] Damit ist Tiribazos gemeint; Objekt τὸ ναυτικόν.

13. συμπαρεκάλεσαν] Subj. die Athener. — παρεγένοντο] Subj. Gesandte.

14. ἐκεῖ] Als Nachfolger des Tithraustes residierte Tiribazos wohl in Sardes. — τῇ πόλει] Dativus commodi zu εἰρήνης δεόμενος. — καὶ ταύτης οἷας περ] „und zwar in dem Sinne wie ...“. — οὐκ ἀντιποιεῖσθαι] Damit verzichteten die Lakedämonier auf

- τὰς ἄλλας πόλεις ἀρκεῖν σφίσιν αὐτονόμους εἶναι. καίτοι, ἔφη, τοιαῦτα ἐθέλοντων ἡμῶν, τίνος ἂν ἕνεκα πρὸς ἡμᾶς βασιλεὺς πολεμοίη ἢ χρήματα δαπανήῃ; καὶ γὰρ οὐδ' ἐπὶ βασιλέα στρατεύεσθαι δυνατὸν οὔτε Ἀθηναίοις μὴ ἡγουμένων ἡμῶν οὐδ' ἡμῖν αὐ-
- 15 **τονόμων οὐσῶν τῶν πόλεων.** τῷ μὲν δὴ Τιριβάζῳ ἀκούοντι ἰσχυρῶς ἤρεσκον οἱ τοῦ Ἀνταλκίδου λόγοι· τοῖς δ' ἐς ἀντιλογίαν ταῦτ' ἦν. οἳ τε γὰρ Ἀθηναῖοι ἐφοβοῦντο συνθέσθαι αὐτονόμους εἶναι τὰς πόλεις καὶ τὰς νήσους, μὴ Ἀθήνων καὶ Ἰμβρου καὶ Σκύρου στερηθεῖεν, οἳ τε Θηβαῖοι, μὴ ἀναγκασθεῖνσαν ἀφείναι τὰς Βοιωτίδας πόλεις αὐτονόμους, οἳ τ' Ἀργεῖοι, οὓς ἐπεθέμουν, οὐκ ἐνόμιζον ἂν τὴν Κόρινθον δύνασθαι ἔχειν, τοιούτων συνθηκῶν καὶ σπονδῶν γενομένων. αὕτη μὲν ἡ εἰρήνη οὕτως ἐγένετο ἀτελής, καὶ ἀπῆλθον οἷαδε ἕκαστος.
- 16 Ὁ μέντοι Τιριβάζος τὸ μὲν ἔνευ βασιλέως μετὰ Λακεδαιμονίων γενέσθαι οὐκ ἀσφαλὲς αὐτῷ ἡγεῖτο εἶναι· λάθρα γε μέντοι ἔδωκε χρήματα Ἀνταλκίδῃ, ὅπως ἂν πληρωθέντος ναυτικοῦ ὑπὸ Λακεδαιμονίων οἳ τε Ἀθηναῖοι καὶ οἱ σύμμαχοι αὐτῶν μάλλον τῆς εἰρήνης προσδέοιντο, καὶ τὸν Κόνωνα ὡς ἀδικοῦντά τε βασιλέα καὶ ἀληθῆ λεγόντων Λακεδαιμονίων εἴρξει. ταῦτα δὲ ποιήσας ἀνέβαινε πρὸς βασιλέα, φράσων & τε λέγοιεν οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ ὅτι Κόνωνα συνειληγῶς εἶη ὡς ἀδικοῦντα, καὶ ἐρωτήσων, τί
- 17 **χρὴ ποιεῖν περὶ τούτων ἀπάντων.** καὶ βασιλεὺς μὲν, ὡς Τιριβάζος ἂν παρ' αὐτῷ ἦν, Στρούθαν καταπέμπει ἐπιμελησόμενον

die Politik des Agesilaos. — ἐθέλοντων] ἐθέλειν bezeichnet das praktische Wollen, „zu etwas bereit sein“. — οὐδ'] gehört zu δυνατὸν (ἔστιν). — μὴ ἡγουμένων ἡμῶν] „wenn wir nicht an der Spitze stehen“. Ebenso der folgende Gen. absolutus.

15. τοῖς δ'] sind die Gesandten der Athener und ihrer Freunde, die dem widersprachen. — ἐφοβοῦντο συνθέσθαι] „trugen Bedenken abzumachen (daß ...)“. — μὴ] = ἵνα μὴ, „damit sie (die Athener) nicht ...“; μὴ also nicht von ἐφοβοῦντο abhängig. — Ἀἴμωνος ... Ἰμβρος ... Σκύρος] Diese

Inseln waren seit langer Zeit Eigentum der Athener. — οὐ ἐπεθέμουν] „wonach sie verlangten“, abhängig von ἔχειν („behalten“). Über das Bestreben der Argiver, Korinth mit Argos zu vereinigen, vgl. 4, 6. — τοιούτων ... γενομένων] hypothetisch.

16. μετὰ Λακεδαιμονίων γενέσθαι] Nach § 12 hatten sie gehofft, Tiri-bazos werde sich ganz auf ihre Seite stellen. — ὡς] bezeichnet den vorgeschützten Grund; es gehört auch zu ἀληθῆ λεγόντων. — βασιλέα] Objekt zu ἀδικοῦντα. — εἴρξει] „liefs gefangen setzen“.

τῶν κατὰ θάλατταν. ὁ μέντοι Στρούθας ἰσχυρῶς τοῖς Ἀθηναίοις καὶ τοῖς συμμάχοις τὴν γνώμην προσεῖχε, μεμνημένος ὁπόσα κακὰ ἐπεπόνθει ἡ βασιλέως χώρα ἐπ' Ἀγρηλαίον. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι ἐπεὶ ἐώρων τὸν Στρούθαν πρὸς ἑαυτοὺς μὲν πολεμικῶς ἔχοντα, πρὸς δὲ τοὺς Ἀθηναίους φιλικῶς, Θίβρωνα πέμπουσιν* ἐπὶ πολέμῳ πρὸς αὐτόν. ὁ δὲ διαβάς τε καὶ ὀρμώμενος ἐξ Ἐφέσου τε καὶ τῶν ἐν Μαιάνδρου πεδίῳ πόλεων Πριήνης τε καὶ Λευκόφρονος καὶ Ἀχιλλείου, ἔφερε καὶ ἤγε τὴν βασιλέως. προΐόντος δὲ τοῦ χρόνου κατανοήσας ὁ Στρούθας, ὅτι Θίβρων βοηθοίη ἐκάστοτε ἀτάκτως καὶ καταφρονητικῶς, ἔπεμψεν ἱππέας εἰς τὸ πεδίον καὶ καταδραμόντας ἐκέλευσε περιβαλλομένους ἐλαύνειν, ὅτι δύναιτο. ὁ δὲ Θίβρων ἐτύγχανεν ἐξ ἀρίστου δισκαίων μετὰ Θερσάνδρου τοῦ αὐλητοῦ. ἦν γὰρ ὁ Θέρσανδρος οὐ μόνον αὐλητῆς ἀγαθός, ἀλλὰ καὶ ἀλκῆς, ὅτε λακωνίζων, ἀντεποιεῖτο. ὁ δὲ Στρούθας ἰδὼν ἀτάκτως τε βοηθοῦντας καὶ ὀλίγους τοὺς πρώτους, ἐπιφαίνεται πολλοὺς τε ἔχων καὶ συντεταγμένους ἱππέας. καὶ Θίβρωνα μὲν καὶ Θέρσανδρον πρώτους ἀπέκτειναν· ἐπεὶ δὲ οὗτοι ἔπεσον, ἐτρέψαντο καὶ τὸ ἄλλο στράτευμα καὶ διώκοντες παμπληθεῖς κατέβαλον, ἦσαν δὲ καὶ οὐ ἐσώθησαν αὐτῶν εἰς τὰς φιλίας πόλεις, καὶ πλείους διὰ τὸ ὀψὲ αἰσθῆσθαι τῆς βοηθείας ἀπελείποντο· πολλάκις γάρ, καὶ τότε, οὐδὲ παραγγείλας τὴν βοήθειαν ἐποίησατο. καὶ ταῦτα μὲν οὕτως ἐγεγένητο.

Ἐπεὶ δ' ἦλθον εἰς Λακεδαιμόνα οἱ ἐκπεπτωκότες Ῥοδίων ἐπὶ τοῦ δήμου, ἐδίδασκον, ὥς οὐκ ἄξιον εἶη περιδεῖν Ἀθηναίους Ῥόδον καταστρεψαμένους καὶ τσαύτην δύναμιν συνθεμένους. γνόντες οὖν οἱ Λακεδαιμόνιοι, ὥς, εἰ μὲν ὁ δῆμος κρατήσοι, Ἀθηναίων ἔσται Ῥόδος ἅπασα, εἰ δὲ οἱ πλουσιώτεροι, ἑαυτῶν, ἐπλή-

17. τῶν κατὰ θάλατταν] Er wurde als Heerführer nach Vorderasien gesandt. — τὴν γνώμην προσεῖχε], „wandte seine Neigung zu“. — Θίβρωνα] vgl. III, 1, 8. Seine Verbannung war also inzwischen aufgehoben. — ἐπε] bezeichnet den Zweck.

18. βοηθοίη] hier nur „ausziehen“. — καταδραμόντας], „im Sturme vorgehen“. — ἐλαύνειν] „Beute weg-treiben“. — ἀλκῆς . . . ἀντεποιεῖτο]

„suchte den Ruf der Körperkraft zu gewinnen“.

19. ὀψέ] Sie hatten also den Auszug (βοήθεια) Thibrans aus dem Lager nicht einmal bemerkt, da dieser manchmal nur mit einer schnell zusammen-gerafften Schar auszog. Schlechte Kriegszucht wie III, 1, 8.

20. ἐκπεπτωκότες] wie § 5. — συνθεμένους] *vidi comparare*. — πλουσιώτεροι, ἑαυτῶν] Die Prädikate sind

- 21 ῥωσαν αὐτοῖς ναῦς ὁκτώ, ναύαρχον δὲ Ἐκδικον ἐπέστεισαν. συνεξέπεμψαν δ' ἐπὶ τούτων τῶν νεῶν καὶ Λιφρίδαν. ἐκέλευσαν δ' αὐτὸν διαβάνα εἰς τὴν Ἀσίαν τὰς τε Θίβρωνα ὑποδεξαμένης πόλεις διασφίζειν, καὶ στρατεύμα τὸ περισωθὲν ἀναλαβόντα καὶ ἄλλο, εἴ ποθεν δύναιτο, συλλέξαντα πολεμεῖν πρὸς Στρούθαν. ὁ μὲν δὴ Λιφρίδας ταῦτα ἐποίει, καὶ τὰ τ' ἄλλα ἐπετύγχανε καὶ Τιγράνην τὸν τὴν Στρούθα ἔχοντα θυγατέρα πορευόμενον εἰς Σάρδεϊς λαμβάνει σὺν αὐτῇ τῇ γυναικὶ καὶ χρημάτων πολλῶν ἀπέλυσεν· ὥστ' εὐθύς ἐντεῦθεν εἶχε μισθοδοτεῖν. ἦν δ' οὗτος ἀνὴρ εὐχαρὶς τε οὐχ ἥττον τοῦ Θίβρωνος μᾶλλον τε συντεταγμένος καὶ ἐγχειρητικώτερος στρατηγός. οὐδὲ γὰρ ἐκράτουν αὐτοῦ αἱ τοῦ σώματος ἡδοναί, ἀλλ' αἰ πρὸς ᾧ εἴη ἔργῳ τοῦτο ἔπραττεν. ὁ δ' Ἐκδικος ἐπεὶ εἰς τὴν Κνίδον ἔπλευσε καὶ ἐπύθετο τὸν ἐν τῇ Ῥόδῳ δῆμον πάντα κατέχοντα καὶ κρατοῦντα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν διπλασίαις τριήρεσιν ἢ αὐτὸς εἶχεν, ἡσυχίαν ἤγεν ἐν τῇ
- 22 Κνίδῳ. οἱ δ' αὖ Λακεδαιμόνιοι ἐπεὶ ᾗσθοντο αὐτὸν ἐλάττω ἔχοντα δύναμιν ἢ ὥστε τοὺς φίλους ὠφελεῖν, ἐκέλευσαν* τὸν Τελευτίαν σὺν ταῖς δώδεκα ναυσὶν αἷς εἶχεν ἐν τῇ περὶ Ἀχαΐαν καὶ Λέχαιον κόλπῳ περιπλεῖν πρὸς τὸν Ἐκδικον κάκεῖνον μὲν ἀποπέμψαι, αὐτὸν δὲ τῶν τε βουλομένων φίλων εἶναι ἐπιμελεῖσθαι καὶ τοὺς πολεμίους δεῖν δύναιτο κακὸν ποιεῖν. ὁ δὲ Τελευτίας ἐπειδὴ ἀφίκετο εἰς τὴν Σάμον, προσλαβὼν ἐκείθεν ναῦς ἑπτὰ
- 23 ἔπλευσεν εἰς Κνίδον, ὁ δὲ Ἐκδικος οἴκαδε. ὁ δὲ Τελευτίας ἔπλει εἰς τὴν Ῥόδον ἥδη ἔχων ναῦς ἑπτὰ καὶ εἴκοσι· πλέων δὲ περιτυγχάνει Φιλοκράτει τῷ Ἐφιάλτῳ πλέοντι μετὰ δέκα τριήρων Ἀθήνηθεν εἰς Κύπρον ἐπὶ συμμαχίᾳ τῇ Εὐαγόρου καὶ λαμβάνει πάσας, ὑπεναντιώτατα δὲ ταῦτα ἀμφοτέρω ἐαυτοῖς πράττοντες·

aus dem Vorhergehenden zu ergänzen.

21. δύναιτο] näml. συλλέγειν. — ἐπετύγχανε] wie 5, 19. — Στρούθα] = Στρούθου. — χρημάτων πολλῶν] Gen. pretii. — ἀπέλυσεν] „liefs frei“. — ἐντεῦθεν] von dem Lösegelde.

22. συντεταγμένος] im geistigen Sinne, „besonnen“. — ἐγχειρητικώτερος] „unternehmender“. — αἱ τοῦ σώματος ἡδοναί] Gegensatz zu Thibron. —

εἶη] Optativ der wiederholten Handlung. — τοῦτο ἐπραττε] „das trieb er auch wirklich“.

23. ἢ ὥστε] *quam ut posset* ... — κόλπῳ] vgl. § 10. — περιπλεῖν] um den Peloponnes. — κάκεῖνον] den Ekdikos. — φίλων] Attraktion des Kasus beim Infinitiv.

24. περιτυγχάνει] „er stieß unerwartet auf ...“. — πράττοντες] bezieht sich auf die beiden Gegner Teleu-

οἱ τε γὰρ Ἀθηναῖοι φίλῳ χρώμενοι βασιλεῖ συμμαχίαν ἔπεμπον Ἐταγόρα τῷ πολεμοῦντι πρὸς βασιλέα, ὃ τε Τελευτίας Λακεδαιμονίων πολεμοῦντων βασιλεῖ τοὺς πλείοντας ἐπὶ τῷ ἐκείνου πολέμῳ διέφθειρεν. ἔπαναπλεύσας δ' εἰς Κνίδον καὶ διαθέμενος ἂ ἔλαβεν, εἰς Ῥόδον αὐτὸν ἀφικόμενος ἐβοήθει τοῖς τὰ αὐτῶν φρονοῦσιν.

Οἱ δ' Ἀθηναῖοι νομίσαντες τοὺς Λακεδαιμονίους πάλιν δύνα- 15
μιν κατασκευάζεσθαι ἐν τῇ θαλάττῃ, ἀντεκπέμπουσι Θρασύβουλον τὸν Στειριέα σὺν τετταράκοντα ναυσίν. ὃ δ' ἐκπλεύσας τῆς μὲν εἰς Ῥόδον βοηθείας ἐπέσχε, νομίζων οὐτ' ἂν αὐτὸς ῥαδίως τιμω-
ρήσασθαι τοὺς φίλους τῶν Λακεδαιμονίων τεῖχος ἔχοντας καὶ Τε-
λευτίου σὺν ναυσὶ παρόντος συμμάχου αὐτοῖς, οὐτ' ἂν τοὺς σφετέ-
ρους φίλους ὑπὸ τοῖς πολεμίοις γενέσθαι, τὰς τε πόλεις ἔχοντας
καὶ πολὺν πλείοντας ὄντας καὶ μάχῃ κεκρατηκότας· εἰς δὲ τὸν 20
Ἑλλήσποντον πλεύσας καὶ οὐδενὸς ἀντιπάλου παρόντος ἐνόμισε
καταπραῖξαι ἂν τι τῇ πόλει ἀγαθόν. καὶ οὕτω δὴ πρῶτον μὲν
καταμαθὼν στασιάζοντας Ἀμήδοκόν τε τὸν Ὀδρυσῶν βασιλέα καὶ
Σεῦθην τὸν ἐπὶ θαλάττῃ ἄρχοντα, ἀλλήλοις μὲν διήλλαξεν αὐτούς,
Ἀθηναίοις δὲ φίλους καὶ συμμάχους ἐποίησε, νομίζων καὶ τὰς
ὑπὸ τῇ Θράκῃ οἰκούσας πόλεις Ἑλληνίδας φίλων ὄντων τούτων
μᾶλλον προσέχειν ἂν τοῖς Ἀθηναίοις τὸν νοῦν. ἐχόντων δὲ τούτων 21
τε καλῶς καὶ τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ πόλεων, διὰ τὸ βασιλέα φίλον
τοῖς Ἀθηναίοις εἶναι, πλείστας εἰς Βυζάντιον ἀπέδοτο τὴν δεκά-

tias und Philokrates. — συμμαχίαν] „Bundeshilfe“. — ἐκείνου] „gegen den Großkönig“, Gen. object. — διαθέμενος] wie 5, 8. — αὐτῶν] = τῶν Λακεδαιμονίων. — φρονοῦσιν] φρο-
νεῖν τὰ τινος „es mit jemand halten“.

25. νομίσαντες] „die Ansicht gewinnen“. — Στειριέα] „aus dem Demos Steiria“. Gemeint ist der Befreier Athens. — ἐπέσχε] „stand ab (von)“. — τεῖχος] „ein Kastell“. — ἔχοντας ... καὶ ... παρόντος] zwei Gründe, weshalb Thrasybul daran verzweifelte, die rhodischen Aristokraten zu überwältigen. — τοὺς σφετέρους φίλους] die Freunde der Athener, die Demokraten.

26. τῇ πόλει] „seiner Vaterstadt“. — Ὀδρυσῶν] Der thrakische Stamm der Odrysen und ihr König Seuthes auch III, 2, 2 erwähnt. — ὑπὸ τῇ Θράκῃ] „an der thrakischen Küste“. — οἰκούσας] πόλις οἰκεῖ „eine Stadt liegt ...“. — φίλων ὄντων τούτων] „wenn diese (Könige den Athenern) befreundet wären“. — προσέχειν ... τὸν νοῦν] — § 17 προσέχειν τὴν γνώμην.

27. τούτων] ist Neutrum, „diese Verhältnisse“. — διὰ τὸ ... φίλον ... εἶναι] — διὰ τὴν φιλίαν. Zur Sache vgl. § 17. — ἀπέδοτο τὴν δεκάτην] „er verpachtete die Erhebung des Zehnten (der Zölle)“.

την τῶν ἐκ τοῦ Πόντου πλεόντων. μετέστησε δὲ ἐξ ὀλιγαρχίας εἰς τὸ δημοκρατεῖσθαι τοὺς Βυζαντίους· ὥστε οὐκ ἀθρηνῶς ἑώρα ὁ τῶν Βυζαντίων δῆμος Ἀθηναίους διὰ πλείστους παρόντας ἐν τῇ πόλει. ταῦτα δὲ πράξας καὶ Καλχηδονίους φίλους προσποιησάμενος ἀπέπλει ἐξω τοῦ Ἑλλησπόντου. ἐπιτυχὴν δ' ἐν τῇ Λέσβῳ ταῖς πόλεσι πάσαις πλὴν Μυτιληναίων λακωνιζούσαις, ἐπ' οὐδεμίαν αὐτῶν ἦει, πρὶν ἐν Μυτιλήνῃ συντάξας τοὺς τε ἀπὸ τῶν ἑαυτοῦ νεῶν τετρακοσίους ὀπλίτας καὶ τοὺς ἐκ τῶν πόλεων φυγάδας, ὅσοι εἰς Μυτιλήνῃν κατεπεφεύγεσαν, καὶ αὐτῶν δὲ Μυτιληναίων τοὺς ἐρρωμενεστάτους προσλαβὼν καὶ ἐλπίδας ὑποθεῖς τοῖς μὲν Μυτιληναίοις, ὡς, ἐὰν λάβῃ τὰς πόλεις, προστάται πάσης Λέσβου ἔσονται, τοῖς δὲ φυγάσιν, ὡς, ἐὰν δημοὺ ὄντες ἐπὶ μίαν ἐκάστην τῶν πόλειον ἴωσιν, ἱκανοὶ ἔσονται ἀπαντες εἰς τὰς πατρίδας ἀνασωθῆναι, τοῖς δ' αὖ ἐπιβάταις, ὡς φίλην Λέσβον προσποιήσαντες τῇ πόλει πολλὴν εὐπορίαν χρημάτων διαπεπραγμένοι ἔσονται, ταῦτα δὲ παραμυθησάμενος καὶ συντάξας ἤγεν αὐτοὺς ἐπὶ Μήθυμναν. Θηρίμαχος μέντοι, ὃς ἀρμοστής ἐτύγχανεν ὧν τῶν Λακεδαιμονίων, ὡς ἤκουσε τὸν Θρασύβουλον προσίειναι, τοὺς τ' ἀπὸ τῶν αὐτοῦ νεῶν λαβὼν ἐπιβάτας καὶ αὐτοὺς τοὺς Μηθυμναίους καὶ ὅσοι Μυτιληναίων φυγάδες ἐτύγχανον αὐτόθι, ἀπῆντων ἐπὶ τὰ ὄρια. μάχης δὲ γενομένης ὁ μὲν Θηρίμαχος αὐτοῦ ἀποθνήσκει, τῶν δ' ἄλλων φευγόντων πολλοὶ ἀπέθανον. ἐκ δὲ τούτου τὰς μὲν προσηγάγετο τῶν πόλεων, ἐκ δὲ τῶν οὐ προσχωρουσῶν λεηλατῶν χρήματα τοῖς στρατιώταις ἔσπευσεν εἰς τὴν Ῥόδον ἀφικέσθαι. ὅπως δ' ἂν καὶ ἐκεῖ ὡς ἐρρωμενεστάτον τὸ στράτευμα ποιήσαιτο, ἐξ ἄλλων τε πόλεων ἡργυρολόγει καὶ εἰς Ἀσπενδὸν ἀφικόμενος ὠρμίσατο εἰς τὸν Εὐρυμέδοντα ποταμόν. ἤδη δ' ἔχοντος αὐτοῦ χρήματα παρὰ τῶν Ἀσπενδίων, ἀδικησάντων τι ἐκ τῶν ἀγρῶν

28. πρὶν ... συντάξας] Die vielen nachfolgenden Partizipien sind in Verba finita zu verwandeln. — φυγάδας] verbannte Anhänger der Demokratie. — ἱκανοί] „genügend stark“. — τῇ πόλει] Athen; abhängig von φιλῆν. — αὐτούς] gehört auch zu συντάξας.

29. ἤκουσε] mit Infin. „erfuhr“. — ἀπῆντων] Therimachos und seine Leute; ἀπαντᾶω hier „entgegentreten“.

30. προσηγάγετο] Thrasybul. — τοῖς στρατιώταις] Dativus commodi. — Ἀσπενδος] Stadt in Pamphylien am Eurymedon. — ἔχοντος ... ἐπιπεσόντες] Kette von einander subordinierten Participien: ἔχοντος temporal zu ἀδικησάντων, dieses kausal zu ὀργισθέντες, dieses kausal zu ἐπιπεσόντες. — ἀδικησάντων τι] Sie hatten etwas geraubt.

τῶν στρατιωτῶν, ὀργισθέντες οἱ Ἀσπένδιοι τῆς νυκτὸς ἐπιτεσόντες κατακόπτουσιν ἐν τῇ σκηνῇ αὐτόν.

Καὶ Θρασύβουλος μὲν δὴ μάλα δοκῶν ἀνὴρ ἀγαθὸς εἶναι οὐ- 31
τως ἐτελείετ' αὐτον. οἱ μὲντοι Ἀθηναῖοι ἐλόμενοι ἀντ' αὐτοῦ Ἀγύ-
ριον ἐπὶ τὰς ναῦς ἐξέπεμψαν*. αἰσθόμενοι δ' οἱ Λακεδαιμόνιοι,
ὅτι ἡ δεκάτη τε τῶν ἐκ τοῦ Πόντου πεπραμένη εἴη ἐν Βυζαντίῳ
ἐκ' Ἀθηναίων καὶ Καλχηδόνα ἔχουσι καὶ αἱ ἄλλαι Ἑλλησπόντιαι
πόλεις φίλον ὄντος αὐτοῖς Φαρναβάζου εὖ ἔχοιεν, ἔγνωσαν ἐπιμε-
λητέον εἶναι. τῷ μὲν οὖν Αἰσχυλίδῃ οὐδὲν ἐμέμφοτο. Ἀναξίβιος 32
μὲντοι φίλων αὐτῷ γενομένων τῶν ἐφόρων διεπράξατο ὥστε αὐτὸς
ἐκπλεῖσαι ἀρμυρῆς εἰς Ἀβυδὸν. εἰ δὲ λάβοι ἀφορμὴν καὶ ναῦς,
καὶ πολεμήσειν ἐπισκηνεῖτο τοῖς Ἀθηναίοις, ὥστε μὴ ἔχειν ἐκείνοις
καλῶς τὰ ἐν Ἑλλησπόντῳ. οἱ μὲν δὲ δόντες καὶ τρεῖς τριήρεις 33
καὶ ἀφορμὴν εἰς ξένους χιλίους ἐξέπεμψαν τὸν Ἀναξίβιον. ὁ δὲ
ἐπειδὴ ἀφίκετο, κατὰ γῆν μὲν ἀθροίσας ξενικὸν τῶν τ' Αἰολίδων
πόλεων παρεσπᾶτό τινας τοῦ Φαρναβάζου καὶ ἐπιστρατευσάσαις
ταῖς πόλεσιν ἐπὶ τὴν Ἀβυδὸν ἀντεπεστράτεψε καὶ ἐπεπορεύετο καὶ
ἐδῆον τὴν χώραν αὐτῶν· καὶ ναῦς δὲ πρὸς αἷς εἶχε συμπληρώσας
ἐξ Ἀβύδου τρεῖς ἄλλας κατήγεν, εἴ τί που λαμβάνοι Ἀθηναίων
πλοῖον ἢ τῶν ἐκείνων συμμάχων. αἰσθόμενοι δὲ ταῦτα οἱ Ἀθη- 34
ναῖοι καὶ δεδιότες, μὴ διαφθαρεῖν σφίσιν ἃ κατεσκεύασεν ἐν τῷ
Ἑλλησπόντῳ Θρασύβουλος, ἀντεκπέμπουσιν Ἱερικράτην ναῦς ὀκτῶ
ἔχοντα καὶ πελαστὰς εἰς διακοσίους καὶ χιλίους. οἱ πλεῖστοι δὲ
αὐτῶν ἦσαν ὧν ἐν Κορίνθῳ ἦρξεν. ἐπεὶ γὰρ οἱ Ἀργεῖοι τὴν Κό-
ρινθον Ἀργὸς ἐπεποίηντο, οὐδὲν ἔφασαν αὐτῶν δεῖσθαι· καὶ γὰρ
ἀπεκτόνει τινὰς τῶν ἀργολιζόντων· καὶ οὕτως ἀπελθὼν Ἀθήναζε

31. δοκῶν ἀνὴρ ἀγαθὸς εἶναι] Ein ehrendes Lob aus dem Munde des Aristokraten Xenophon! — πεπραμένη] vgl. § 27 ἀπέδοτο. — εἶη ... ἔχουσι ... ἔχοιεν] Beachte den Subjekts- und Moduswechsel: Indikativ und Optativ je nach den mehr oder minder verbürgten Thatsachen der indirekten Rede. Andere halten freilich ἔχουσι für den Dat. Plur. — ἐπιμελητέον εἶναι] näml. τῶν πραγμάτων.

32. ἀφορμὴν] „Geldmittel“.

33. παρεσπᾶτο] „machte abwendig (von)“. — κατήγεν] „brachte auf, kaperte“; Objekt dazu ist der folgende Satz. — πλοῖον] „Handelsfahrzeug“. — ἐκείνων] der Athener.

34. κατεσκεύασεν] „gewonnen hatte“. — ὧν] = τούτων (partit.) ὧν. — Ἀργὸς ἐπεποίηντο] „Argos einverleibt hatten“.

- 35 οἴκοι ἔτυχεν ὦν. ἐπεὶ δὲ ἀφίκετο εἰς Χερρόνησον, τὸ μὲν πρῶτον Ἀναξίβιος καὶ Ἰφικράτης ληστὰς διαπέμποντες ἐπολέμουν ἀλλήλοις· προϋόντος δὲ τοῦ χρόνου ὁ Ἰφικράτης αἰσθόμενος Ἀναξίβιον οἰχόμενον εἰς Ἄντανδρον σὺν τε τοῖς μισθοφόροις καὶ σὺν τοῖς περὶ αὐτὸν Λακωνικοῖς καὶ σὺν Ἀβυδηνοῖς διακοσίους δupleταις, καὶ ἀκούσας, ὅτι τὴν Ἄντανδρον φιλίαν προσειληφώς εἴη, ὑπονοῶν, ὅτι καταστήσας αὐτὴν ἐκεῖ φρουρὰν ἀποπορεύσοιτο πάλιν καὶ ἀπάξει τοὺς Ἀβυδηνοὺς οἷκαδε, διαβὰς τῆς νυκτὸς ἢ ἐρημώτατον ἦν τῆς Ἀβυδηνῆς καὶ ἐπανελθὼν εἰς τὰ ὄρη ἐνέδραν ἐποίησατο. τὰς δὲ τριήρεις, αἱ διήγαγον αὐτόν, ἐκέλευε παραπλεῖν ἅμα τῇ ἡμέρᾳ παρὰ τὴν Χερρόνησον τὴν ἄνω, ὅπως δοκοίη,
- 36 ὥσπερ εἰώθει, ἐπ' ἀργυρολογίαν ἐπαναπεπλευκέναι. ταῦτα δὲ ποιήσας οὐκ ἐψεύσθη, ἀλλ' ὁ Ἀναξίβιος ἀπεπορεύετο, ὥς μὲν ἐλέγετο, οὐδὲ τῶν ἱερῶν γεγεννημένων αὐτῷ ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἀλλὰ καταφρονήσας, ὅτι διὰ φιλίας τε ἐπορεύετο καὶ εἰς πόλιν φιλίαν καὶ ὅτι ἤκουε τῶν ἀπαντιόντων τὸν Ἰφικράτην ἀναπεπλευκέναι τὴν
- 37 ἐπὶ Προικονήσου, ἀμελέστερον ἐπορεύετο. ὁμοῦ δὲ ὁ Ἰφικράτης, ἕως μὲν ἐν τῷ ἰσοπέδῳ τὸ στράτευμα τοῦ Ἀναξιβίου ἦν, οὐκ ἐξανίστατο· ἐπειδὴ δὲ οἱ μὲν Ἀβυδηνοὶ ἀφηγούμενοι ἦδη ἐν τῷ παρὰ Κρεμαστὴν ἦσαν πεδίῳ, ἔνθα ἐστὶ τὰ χρύσεια αὐτοῖς, τὸ δ' ἄλλο στράτευμα ἐπόμενον ἐν τῷ κατάντει ἦν, ὁ δὲ Ἀναξίβιος ἄρτι κατέβαινε σὺν τοῖς Λακωνικοῖς, ἐν τούτῳ ὁ Ἰφικράτης ἐξανί-
- 38 στήσας τὴν ἐνέδραν καὶ δρόμῳ ἐφέρετο πρὸς αὐτόν. καὶ ὁ Ἀναξίβιος γνοὺς μὴ εἶναι ἐλπίδα σωτηρίας, ὁρῶν ἐπὶ πολὺ τε καὶ στενὸν ἔκτεταμένον τὸ ἑαυτοῦ στράτευμα καὶ νομίζων πρὸς τὸ ἄναν-

35. ληστὰς] wie III, 4, 19. — Ἄντανδρος] Stadt am Fusse des Idagebirges. — τὴν ἐκεῖ φρουρὰν] „die dort erforderliche Besatzung“. — ἢ] = ἐκεῖ ἢ „da wo“; davon hängt der Gen. partit. τῆς Ἀβυδηνῆς (χώρας) ab. — ἐρημώτατον] „am einsamsten“, Prädikat zu einem vorschwebenden Begriffe „es“ = χωρίον (Küstengebiet). — ἐπανελθὼν] „(in feindlicher Absicht) hinaufziehen“. — τὴν ἄνω] nach der Propontis zu.

36. ταῦτα ... ποιήσας] erklärend,

„darin, daß er also that“. — ὥς μὲν ἐλέγετο] μὲν ohne nachfolgendes δέ, „wenigstens“. — γεγεννημένων] näml. καλῶς; konzessiv. — καταφρονήσας] „unbekümmert darum“; vgl. 5, 12. — Προικονήσου] Insel in der Propontis. — ἀμελέστερον] „recht nachlässig“.

37. ἀφηγούμενοι] „die den Vortrag bildeten“. — Κρεμαστή] Ort an einem Gebirgsabhang. — χρύσεια] „Goldbergwerke“. — κατάντει] „Abstieg“. — τὴν ἐνέδραν] = τοὺς ἐνεδρεύοντας.

38. πολὺ καὶ στενόν] Ergänze χωρίον